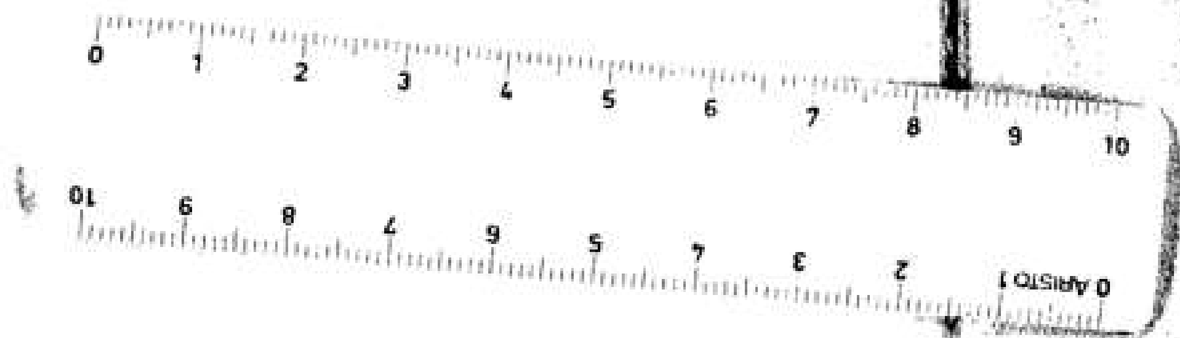
Sammelhandschrift vorwiegend theologischen Inhalts - BSB Cod.hebr. 408

[S.l.] Italien 15. Jh.

Abrahami Barcelonensis

[illegible]

Dº

[illegible]

[illegible]

Dº

[illegible]

f. 95.

22j

בשם יי' אל עולם
אלה הם סודות מורה הנבוכים

אמר אברהם ס' אבולעפיא

אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה [illegible]
ותבונתו אין חקר ואשר חכמה · כי טובה חכמה
מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה · יקרה היא מפנינים
וכל חפציך לא ישוו בה ·

לו שמע אדם היו חוזות · תורה ספר כתר וספר ·
לו חכמו ישכילו זאת · [illegible]

פתיחה לס' סתרי תורה ·

שמע לבבי פקחי והתעוררי [illegible]
[illegible] לקחי כלי זהב כסף [illegible]
[illegible] סודי וקראי וחוחי · [illegible]
[illegible] והסיר [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] בכבודי [illegible] · [illegible]
[illegible] מי הזהב [illegible] · [illegible]
[illegible] והיה [illegible] · [illegible]
חכמה יסוד [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] פרושה אין [illegible]
[illegible]
בכל הכסת בכל החכמה · [illegible]
[illegible] ברוך [illegible]

בראשית׃ סוד ו׳ הוא סוד שמים וארץ· סוד ז׳ הוא סוד
קריאת השם· סוד ח׳ הוא סוד אבני שיש טהור· סוד ט׳
הוא סוד מים העליונים· סוד י׳ הוא סוד גן עדן ועצו
סוד יא׳ הוא סוד מועד שבת וכפור· סוד יב׳ הוא סוד
הנבואה· אלה הם יב׳ סודות שבחלק השני וגם באלה
יש מהם שהם כוללים ויש מהם שהם פרטיים כמו ד׳
שזכרנו בראשונים שענינים מעניניהם לראשונים
ולאחרונים· וכן שאר אלה ענינים לאשר כלם קשורים
באחד׃ חלק שלישי סוד א׳ הוא סוד סתרי התורה
סוד ב׳ הוא סוד מעשה מרכבה· סוד ג׳ הוא סוד החומר
והצורה· סוד ד׳ הוא סוד הרשות והטובות׃ סוד ה׳ הוא
סוד סוד קבלת היצירה· סוד ו׳ הוא סוד ידיעת השם
והשגחתו· סוד ז׳ הוא סוד ענין הנסיון· סוד ח׳ הוא
סוד טעמי המצות׃ סוד ט׳ הוא סוד סתרי התורה׃ סוד
י׳ הוא סוד עבודת השם מאהבה״ אלה הם י׳ סודות
שבחלק שלישי וגם הם כוללים ופרטיים כחביריהם
הנזכרים ובאלה יושג אלה׃

ספר חיי הנפש· שפת הס׳ שוכן קרובן
גוף קורץ מטיט ורפש· עליונים אשו לגור כן לא ירשו
חיי הנפש· חיי הנפש הנצחיים הם החיים האמיתיים
אשר בעבורם נבראו כל הגויים· ובהם כל איש ואיש

מדבריך · ואפתח את פי במשלים וחידות · להציל
נפשי הרשלה מן הסורות ההוות הנפסדות · ואגיד
לך סודות ונוראות שהורות · ואחבר ספר זה לעבורת
בן קצת ענינים נסתרים לעיניכם הם בני ישראל אשר
עלם בני אלהים · עשר לקטתים ואחבר מורה הנבו
הנבוכים · ואספרם ימעטו בכללם ואסרתי בדר אשר
אלה לו ·
חלק הראשון · סוד א הוא עולם ודמות · סוד ב הוא
סוד שראת שם בן · סוד ג הוא סוד ענין כסא · סוד ד
הוא סוד ענין פקידה · סוד ה הוא סוד התחלה וסבה
סוד ו הוא סוד מלאך ושכל · סוד ז הוא סוד עצם ואחור
סוד ח הוא סוד חיי הנפש · סוד ט הוא סוד עפרים · סוד
י הוא סוד שם הנאר · סוד יא הוא סוד שם העצם · סוד
יב הוא סוד דבור וחבורו · סוד יג הוא סוד מעלת
הרוכב · סוד יד הוא סוד לבטל הדרגות · אלה יד
סודות שבחלק ראשון ויש מהם שהם כללים מלבד
עליהם ענינים רבים נסתרים ויש מהם שהם פרטיים
לעצמים לא שגם הם מורים על ענינים אחרים
בהם ·· חלק השני · סוד א הוא סוד טח ונטנו · סוד
ב הוא סוד הזבח הרוחני · סוד ג הוא סוד שפע · סוד
ד הוא סוד חרוש הנעלם · סוד ה הוא סוד מעשה

והאותות · אשר הורו במחברת הנקודות והטעמים · הראשונים
והאחרונים · וחברו עליהם פירושים · והעירו על הדרכים
יקרים ונעימים · ויגלו מהן חכמים · ונעים השם אשר לו ה
קדושים · ורב הטוב בהם לא ימנה ויספר · ולקח בשם נאמנ־
ים · הוא וכל אשר עשו · ויגלו יתרונם · ויד כל איש אשר
בראת ידעתים להבין קול יסודם · ובפירוש מאן יוצאים
ויגלו כל אחד מהם · ויסבב לו למזרון לאום · ג
מחזה המשכילים בבליים ויום לחשם · הדוש לבדו הוא
יגיד עם השם ונצחי בשם .. על כן העירותי לבבי ה
לבבור אלהי אבי · אשר שם רוחי בקרבי · ורוח ה' תברכני
לכתוב ספר זה להחיות בו הנפש המשכלת · אשר עליה
התקוה והתוחלת · להמציא לה מזור ותרופה כמו אשר כן
הבטלה · ולהמשילה המשולה והמושלת · אשר יחסר
קהלת · והיא החכמה האלהית העליונה · המאמינה כל
רבותי · במראים ובחכמה · ואומנת דרכי והשכל ומוסר ·
על דרך כוונה ויראה · לאשר אחז בטבע · ושלמות מיוחד
עולם זה ונפש · והגן היות חיי העולם הבא לנפשנו
הטהורה · ובלות מחורה · ותקראו ימי נערינו · ואם הם
ימי הזקנה · הדלגים כמו הסבה הראשונה · הוא ה' השכינה
קראתי שם ספרי זה הוי הנפש כי בו ישוב האיגה להמצא
בראית בנפש מאירתו במין כל היקן ויקובל והנה

לאלהים · ואנשי חיי העולם הבא עתידים · ורצי הגבורה
על יד הנביאים · ואם הם היום עומדים חוץ מדירת
הנקיים · בריא לנשמות הצדיקים אשר אהבם ויראים
ובוני לבב חוזים · מעשי המעולים · אשר אהבם
ואחטיה כל נשמה אשר בגוה חטאה · תורת · התורה
ומעלת החכמה · ומעלת הדרישה · ואת סלם התורה
הנסתרה · בה עקרה · על דרך היותה חוסרת ומתמדת
והיא לכל גברת · אשר חלולה חוזרת · אשרי הנפש המבינת
אשר סודה חוקרת · כבל לשון אשר בה מדברת · כי היא
לבורא לשם עוסקת · היא הנפש המשוררת ולאשר מזמרת ·
יען היותה יוצרת · כי לאל הגדולה והגבורה והתפארת ·
ויהי לו לעטרה עוטרת · כי כן הוא עוז לכל נבראיו אשר
בגויו עקרו · ועמין כשעמי חיקרו · וידע בספרי התורה
הרוחים היקרה · לכל מעל מדה יקרה · ודרש הגה המכבד
והתורה · לריען ירעו לאריען יראתו · יסכל עמו ויכבל
לבבו ישגדע · ויקבל רגשות מיטו · ויסתיר מדמר חומר
אימתו · אשר הוא חי ההיים לאחר עקבתו · ואת רוח יהו
הבוחנו · רוח אל התפלאו · ויעטר והנה מיניעו ואת
אדיעו לו ועריעו · ואת עריעו · כי כבר עבר יומיו ·
ועולל קרבנו ולחייו · ורוספי החיים עלמה שרון · יען אשר
זכים לספר כרית חיים · ונפי כרוני לאל עליון

השבות מלבול מאכל ומשתה והמשגל והדומה לענינים
והם הענינים אשר אינם טבעיים ולא הכרחיים · כי
אם מורגלות מציאות ומחייבות הנפש · וגם אינם מחייבות
הגוף ושלכן כלם רעות · וכאשר המגיד הרב הקדוש מה
שהגיע מזה הענין הרע אשר היה זר מאד מכל מחשבות
היחידה הבחורה ומהשם הטובים ההם הקדמוניים וראה
רוב משיה המתחכמים ממנה אשר כבר שב הגלגל
הרע הנזכר זל מגלגל אשר הרע בכל המדות ובגלגלם
בגלגל שאר המדות הטובות אשר לא נבחרו לש
הטעו על זה הפרח השפע ההוא המדות הטובות אשר
בחר כבו מכל עם ולשון לחבר הספר הנכבד ההוא והשם
עזרו וחכמו וגלה כי מה שכל משכיל חייב לגלותו והסתיר
כי מה שכל משכיל חייב להסתירו ורמז כי מה שמספיק
להבנה שכל המעיין בו ולמבוד החכמה ומפני הגלגל
מסכלו זל כי רב רמזי ספרו לא יבינם כי אם אחד מעולם
עשרה אלפים סכלים הרע כי אין ראוי להסתיר הרמזים
ההם מפוס פנים מאי שחשב השם רעה מכל ראוי ש
להסיר טוב המזרון בכתב או יגלה כן המאמר החכמה
מאי שראוי לה ורים כן שם הקשה הם רעות · וכן לגלות
מה שראוי לבסות ולכסות מה שראוי לגלות והקשה
המשפט הוא הטוב לבדו והוא לרצון מאזים קרובים אל

היא סגולת עץ עושה פרי למינו אשר זרעו בו ופירושו
שלקטו מתוך פירוש המאמר הנכבד מורה הנבוכים
מורה מורה ויערך לגבולי הרוח הטבען. כאילו היה פרי
הסגולה הראשון הקרוב אלה שרש והוא חלק לו. וכל חלק
שרשו כחלק ועלקח והיה כל שם השרש עוד בכח וכל
כן הוא פרי בפועל ושרש בכח וכן הוא חלק בפועל וכל בכח
והראיה סודיו בבנין שכלי חזק מאד ישג שהוא הכל והנה
לפי הטעם אשר זכרתי ראוי למשכיל אשר לא יתאמינו
על ראות פרקיו כי לא יתכוב מאד כל ראשיהם ושרשיהם
ויסודותם וכן פקידתם לא בכלם והם חלק קטן מכלם
כלומר מעט פרקים מהם משלשה חלקי המאמר הקדוש
ההוא וגם מעריך כל הפרקים שעריהו ונשרשו בהם
הסודות ויתערבו במוספים על כל סוד וסוד כפי מה
שבא במאמר הקדוש ואשלה מעט קשה עוברים. ואחוס
על כבוד קונו ועל כבוד תורתו ועל כבוד הרב הגדול
איש האלהי המיוחד לשבחה אלו יגם לשבח מורנו שמחת
העקר ועטרת הטפל והעקר היא ידיעת השם והאמרה
בפעולותיו ונוראות מעשיו יה שבזה יתן המשכיל
הגדול האחרון והוא חיי הנפש חיי עד לעולם הבא
והטפל הוא כל מה שעובר מגבר הנזכר והמוני מה
מעולמות דבר מאד לבקשה השמים והסמך לו דרכה

מציאות ואין. כי אין שום חלק מחלקי הזמן חיים עוד ויאמר
אלהים את התנינים הגדולים הנה הבריאה נזכרת שלא
הכל ושלא החלק ושלא מן כמה שיר כמוס ומזווגת. ויצא
עלוי את. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אותו זכר ונקבה ברא אותם ועוד הנה אמר זכר ונקבה
ברא אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ועשר
בו של הכל ביום שנית. כן גם בהם ביום הבראם ימי
בראשית. הכל שהם החלקים בבריאה ושנין זכר ונקבה
הכלל כמה הסדר ובינתו ופרק ו ופרק יז בחלק ראשון
ופרק ל בחלק ב ופרק ה בחלק ג. ומשפט זכר ונקבה
בכללם אחד שניהם והוא גם אדם הראשון ומשפט שני
שניהם אדם לא נברא בצלם כי אם הזכר לבדו ושם לבד
עדין שנבראו בצלם. גם המציאות הרואה לנגד כי הדין
בכל זמנה ומשה. ולשניהם קלה. והחסר מעט ויתר ומן
ברואה והנה הדרך מורכב משל וחלק כי הנפש כל ומיוחד
חלק והגוף חלק ומיוחד כל ואם הנפש חלק הוא אשר הנחמה
בגוף ונקבה חסר הגוף. שהוא חלק עם הנפש שהוא כל יהיה
דבוק הנפש המשכלת שהוא כנגד הגוף חלק עם השכל
שהוא כל אחר הפרדה מחלקי הגוף ומשל מיוחדי ומשם
ימי נח של חוה שהוא חלק זכה והוא אדם
הזכרים לא הראשונה כי שם הראשונה לילה ושם הזכרים

הדעת. וזה דמנו שער הדעות, ואמנם שורש העניינים
ויקדים המעלות אשר טוב ולרב מהם. וכל מעלה כלל
החיות. וכל מחשבה שלמים מחשבת גוף. והמעב
השגת התורה ממנו היא המעלה העליונה לנפש לגו כל
הדיוס לאמונתו ביום הזה והנה עד אשר אחר הרב בכל
זה במוה כפי אשר יגיע טובו ואחלק הספר לשלשה חלקים
ואקרא כל חלק וחלק שם ואחבר אלו ג' שמות יחד
העקרים מעלות קדש. והם מוצר שבת וספר
ויהיה המשכן אחד הוא מאד מאד ויתחבר אלהי אתל
עבודה לשמרו ולאמונה כאשר אחבר לכבוד שמו יתב'
והיה שלשה הם והם כלו: ושם קדש קדשים יה ואקרא
קדש חג חובבי אחד. ואחד עשרון והוא יום עשירי אחד
שביעי חדש. החלק הראשון שמו יום מוצר
ויכלול מאמרים ובהם השלשה יקרים ויבחר לעניני
אור ראשון. שער פרק א' ופרק ב' ופרק ג' ופרק
זה ופרק זה החלק ראשון. ופרקי המחשבה בחלק
שלישי. עיקר אור עולם ראשון. שם עניין
הבנין המשותף להם בתורה שאמרו שנגזה אדם
בצלמינו כדמותנו ואמרו בצלם אלהים ובדמות אלהים
ואמרו שנגזה אדם בצלם אדם. והנה אמר שאף דם האדם
באדם דמו ישפך ועל עשה שנברא בצלם אלהים. והנה

הוא כדמות מראה אדם אשר אין אדם החקוק במראה דומה
לאדם ואינו אדם בלי ספק · וכן החקוק כאדם והמר־
המחייב מגוף עניני החוץ דומה לו אבל אינו הו־
ואם הוא בדמותו וכל זה שיהיה בגוף אחד בו ידמה־
המדמה אך יותר אז יהיה המדמה מתקרב אל השגתו
בדמותו יותר בדמיון החיים והמראה והחלום והקיצה
כי כל אשר תעלה השגה זכה יותר מחברתה לפי זכות־
הגוף שבו הושג · ומחקק הגוף בהשגה השכלית בדמות
ההוא כי כל הוא החקוי האמתי וכל זה שהשיג מעניינו
כי כל יהיה קרוב אל אמתתו יותר והוא האדם במראה
ומדרגותיו למטה מן הכסא ולמעלה מן הכסא והוא
מלך והחיות הנושאות הכסא ומלך היושב על הכסא
וזהו הדמיות אשר בו נבראו בריות אשר בהם חיות ומראות
כמראה אדם על הכסא מלמעלה והיינו בצלם אלהים
ובדמותו ומראה · דבר זה החי המדבר הנקרא חשמל
חי שאל חי שמלל ומדבר · ומזה כינוי חשמל ומזה אמר
ומאיר וחש ומל ורץ ושב כמראה הבזק כל אל חשך אחד
אמל ופרש כאן יסודי ערלה מסוד מילה ומסוד ערלה
כי אם מל ולא פרע כאילו לא מל ועדיין הוא ערל ומטים
וסוד מילה כריתה · וסוד ערלה כסוי וסוד פריעה גלוי
והמילה כוללת ענין זה ואם שכך מילה ופריעה הנעל

מראית הנה הוא ישכיל בה אדם ויוהריא באכלה מעץ
הדעת טוב ורע ויתחכם את האדם בעצלה כמעשיו של
נחש · ויתודע שעיהם ואם יעביר אדם על הר סיני
יפסק הזוהמא של נחש ממנו ואם ישנו לא יוכל
כי לקח מעץ החיים ואכל ממנו ורע כי גם עלם הוא
מופלא בהמשל וכן גם דמות וזה כי ההשגות המושגות
שלש והם הרגש ודמיון ושכל · והחבור המורגש הוא
חבור איש ואשתו · והחבור המדומה הוא חבור הצורה
והחומר · והחבור המושכל הוא חבור השכל והנפש ושני
המחברים הראשונים חוברו יחדיו והחבור השלישי שנחובר
לא יפרד ושלשת החבורים המחוברים שהם דמיון ושכל
ושניה התורה דמות נעלם · מפני היות שניהם שנים
שרגים האחד טבעי והוא הדמות והשני להי והוא השכל
והשני חבורים אלה הם לבדם פעולה להיות אך החבור
השלישי הוא פעולה אלהית רוחנית וכל השגה הוא חקוי
משמות הדבר המושג · והנה כחקוק הצורה בהשגה
ההרגשית בראותך אדם מחוץ החקק כל מקריו
קצתם ויחם עבריו וכחקוק הצורה בהשגה הדמיונית
בראותך האדם בחלום או במראה או במים כי האדם
החקוק בלבך בחלום הינו אדם כלל אבל נקרא אדם
בעבור החקוי אשר חקקה אותו הנה בדמיונך ומילו

זה. והם ט׳ פא״ פב״ פג״ בעיקר״ סוד זהות שם בן ושרש
שנין הלידה והעלרות ... המעיים והשבטיים וזה
הסוד הוא עצמו של משה הגם והיות המדול שבמורה
החלק הראשון והוא שמורה צריך להעצם ... יתברך
קצת המראים שאומר לך אל ... כי
האיש האחד בהולדתו בן אחד לא הולדתו על מנת שלא יולד
בנו כי אם בן אחד אבל הוליד והפיעל להוליד גם היה מוליד
בנים ובנים ובנות. וזה מאשתו האחת. או מאשתו שתיו ואין ז
שפחתו האחת. או מאשתו שפחותיו או מאחר מהם כי הנה
כמעשה כי אברהם הוליד את יצחק משרה אשתו והוליד
את ישמעאל מהגר שפחתו והוליד עוד מאשה אחרת בנים
ובנים כאשר ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
ותלד ותלד לו את זמרן ואת יקשן וגו׳ · והנה הרצון כי הוא
הכין אילו בנים שיולדו גם כן הם בנים ובנים כל אחד
ואחד מהם כפי יכולת כחו וזרעו וכחו גם יש נבון כח להוליד
מאשה אחת. ואם הם העבים · כי הנה יצחק
שהוליד את יעקב ואת עשו מן רבקה אשתו · והנה עשו
הוליד כמה אלופים ... וגם ישמעאל הוליד י״ב נשיאים
לאומותם וגם יעקב הוליד י״ב שבטים משתי נשיו ומשתי
שפחותיו ושניהן בת אחת ושמה דינה מאשתו הראשונה
ולפי הקבלה האמיתית נולדו עם כל אחד ואחד מן השבטים

גלויה. ויש לזה משל שאמר. שם אדם לשלשה חלקים לצורה
המין ולשם ההמון ולשם המיוחד כמו שסדר בפרק יד —
ורצה הענין השכל להבין מאמר הקדמה ופריקה אשר בפ״ב
וענין ההבדל אשר בין טוב ורע המושכלים ומבין המפו—
המושגים במפורסמות. וההבדל אשר בין אמת ושקר המושכ׳
משרש. שני הענינים כלומר החיים שהם אמתיים המושגים
במושכלות. והמות שהם הענינים הנקראות המפורסמות אשר
אין להם מציאות כלל והבין מה הבדל בין ענין המפורסם
ובין הענין המושכל והוא כי הענין המפורסם טוב טוב
אין השכל המשיג המשיגו עם הדמיון והמושכל טוב טוב
אין השכל המשיג ומשיג שההשגה והדמיון קורא לו בזמן
אלא שענין המין והחומר עברו המושג בחוות לא כי המין
והחומר שהם חלקי המין הם ידועים לעבריות משלה ומשה
והם המורכבות הדומות לקמעם ההמונים והמינים
אלא שענין המיוחד האחד המיוחד הוא משכל מי הנשמ—
הוא והמדין הראשון לכל המין עברו כמלם לאהי כי הור—
לבד מאה מין לבבה המיוחד במבחר עלכן מ—
ישראל עבודי. יוי הנה משה מלבב באלהים וכמה יור באלהים
ומשה שקול כנגד כל ישראל והם שקול כנגד כל עולמו. י״ד
וענין עלה שורה שכל וענין מאמר ראיון מנה. וכן זרה.
סוף שני שער הפרק ז׳ ורב ופרקי סמוי זה אחר

עליה בשיעור׳ ומשה עלה אל האלהים הוא מן הענין
השלישי מצורף אל היותו גם כן עולה אל ראש ההר אשר
ירד עליו האור הנברא׳ שני הענינים האלה המושאלים
הם נגררים על כל הענינים הראויים להם והם ירידה
ועליה שאחר שבאו על ענין האדם שהם אינו נראה
כמים פנים שמשה עלה אל ההר גם עלה במעלה האלהי׳
והיה העליה י׳ מורכבת מענין עלה ומענין נסתר
והעלה הוא עליית ההר והנסתר הוא מעלת המאמר
ואחר שעלה לנו הרב ז״ל זה הענין כלו אשר הוא סוד
לכי מופלא ומכוסה רצה שיר ויוסיף לעליה יותר מבואר
בפרק י״ח והביא לנו עד ג׳ עניני׳ ואלו בענין קרבת השם
ואינו חושב שלפך שים שפה לך אומרי קרוב יי׳ לכל קוראי
קרבת אלהים יחפצון׳ קרבת אלהים לי טוב׳ שאינו טלב
קריבת מקום כלל׳ השגה מדעית לא קריבת מקום׳ וכן
אומרו הקרבים אלי׳ קרב אתה ושמע׳ ונגש משה לבדו
אל יי׳ והם לא יגשו ואמר הכונה שהגשים את שאינו בגשם
ונגש שהוא יתקרב למקום מן ההר אשר שכן עליו האור
כלומר כבוד יי׳ ועל זה אמר החזק בנגלה׳ אלה דברי הרב
ובפר׳ אתה רואה מבוארים שהוא קורא הענין הראשון
הנסתר שקר ושאר הם זולתו שכל כנגדו והנה הוא
מן אין ובלי המונה האחרונה כעבור הראשון מפשוטי

ומן האומות כולם שם קין והבל אך לא נולדו האומות ממנו
זה׳ ונשאר צריך שיתבאר לנו הפלא׳ והוא כי בענין
ענין ספור מן הספורים שבאו בתורה האמיתית. הי
שתרצה אם הסיפור ההוא כולה רעהו. השכל יותר ויותר
חוץ להיקש השכל או אם הוא בהפך זה. ואם אין ענין
הספור ההוא כפי השכל או זר מהשכל. הרי שוגשים כמו
בהמשכת הפשט התחלה כי אין מקרא יוצא מידי פשוטו
ואם הרצנו לו עוד ענין שני גם כן שיסבלהו והוא אצל
דעתך מעולה מן הראשון טוב אשר תאחוז בזה וגם
מזה אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה
ואם שניהם כאחד טובים והנה הרב ז״ל העירנו לזה
במורהו בענין שהוא שם מקום בפתח אלהי׳ ואין זה
שבארנוהו מענין מקום במורהו כמו כמו אלו המקומו׳
שאמר הרב שזה הענין מבעלי הוא ענין הנה מקום
אחר מעלת עין והשקפת שכל לא השקפת עין מצורת
אל המקום הרמוז אלא מן ההר אשר בו ההתבודדות והשג׳
השלמיות אלה הם דברי הקדושים כענין המופלא הזה
ולכן זה אומר כי זה שהגיד לנו התורה מאתו לבור—
לבקש אל סודות שהוא השמות ואלו כי זה מפתח ספרי
ואולם טוב׳ כל ספרי הנבואה וספרי החכמה ונהי האמת
אשר אין בו ספק ועוד חזק זה בפרק י׳ בענין שהוא שם

ובהוא נסתרות. יען סתרי תורה הן שלמות. יען והוא שהוא

עם כוונת שלמה ונגזור כמה שלם [illegible] אחד הם כי מה

ויכול להביא. שלמות רמיה רמים ויכל זה ברוח הסתרות

לפני אלהים והשלמות ואמר שלמה הסתרות הם כבוד [illegible]

אלהים והשלמות הם מעשים ויכל כן כבוד המלך [illegible]

עם המעשים זהם מיני [illegible] לנו ולבנינו בתורה

זה בן . ואחר זה [illegible] לך זה הבנין המעלה שלמה

שרש הוי ורקם יחוה וקין והבל השלמים משיגים יצא

שם הדקים המעשים. ויען שלמה בעולם אלהי [illegible]

[illegible] ושלה בהוויות בשלמי ויקרא את. זמו את. והוא

שלשין יסוד והבל בהיות כן הוא והיה [illegible] קיבל

הנה ובלתו להיות. כאשר חוץ מהישוב שלמי אחד קין ה

בריאה ונחול לו שנת ואת הוא גדול [illegible] והנה קין

שלשין קנין וקנה הנה. להוליך את הבל המק וזה ויצא

וזה נרצח ונשנים מהם שנים שלמו ממנו המצה הזאת

הצד. מהם בהוויות והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד

את קין ותאמר קניתי איש את ה׳ ותסף ללדת את אחיו

את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי

[illegible] אחד והם בן לא שר. לברי קרא בן ועם הוא שלם

[illegible] בעולם רבו ובהוויות והנה האחים הנשים השלמי

זה ואחר זה האחד [illegible] [illegible] שני ובהוויות הם [illegible]

הכתוב אמר הם שלשה כמו המקומות אבל רבני
הטענה הראשונה כי כשבא המין ומפורשו אשר הם
שרפו והנה היה זאת הטענה הפשט כרעין המין
כי כמו אם רעה ובאשר אחזק בשקר היות שאין
ראוי שירעה זה אבל ראוי שיבין זה שהוא נכבד ויותר
מזה והנה שהכתוב אבל שני הענינים יחד ואולי סובל
הטענה יותר מן הספור לפי שיקשרו דברי הראשונים והאחרונים
בתחלת המחשבה אך שיוסכל הענין הספור בשכל אלה
אופן אין ויקובל הדברי אין לחוש של הקשרים הנקשרים
שאלהי שזה כמו כדי להפליג הספור הנעלם ממנו ולהבין
תשלומו והאמין חכמי הפשט ואמרו התורה דברה כלשון בני אדם
שענין הספור הזה הכי בכתוב הוא זר מאד וחוץ להקש
והוא טבע הטבע ולא זכר הכתוב כי שהוא פלא שאחרי
צריך לכתוב שספרו ישלם כל פני אחד אשר אין מציאות אל
שאלהי לו כמראה ולא כמושכל ודאי שהשליך ממנו
הראיה ישתמש עליו ואת הטענה אלה ואמנם את
שהראיה מעידה שלא שהוא פלא אין צריך להביא דברי
אותו שנים הראיה. כשל היה לא כשהוא לעבירה ואמנם
אלהים כמה שרים אך צריך שיהיה כי שם פלא הוא
שענין המסה ושבר כמו הפלא אולי יבא ואחרונים
הייבשו מן הדיה ... אין לו עסק במעלות

אותו אורה שנשבר סבה שקלקל והשופר אומרת
מפני שבסבת פגמי זנבה והחשיכה אורה על זעירה
כי אין מוצבה בחטא שבירה על העוני כי לא נמצאת היא
כי אם האדם כמו שנ' וישם ה' אלהי' על האדם · על האדם
ולא על האשה וכן אמ' הגם לאדם אמר העץ אשר צויתיך
לבלתי אכול ממנו אכלת. ולא אמ' לאשה כך וסוד העונין
הרשע מסוף חלק ב מפרק ע"ח וסוד המילה הרשע
מפרק כ"ט בחלק א' ואין חטאו הנחש כי אם על פגמי הטמוף
ואלו השמיניים רמזם הרב פרק ל' מחלק ב' והאשה רמז
מכנסת לנחש התחלה והוא מנצחה בסוף ורמזו היורד
מנין אדם וחוה ונחש וקין והבל ושת קשור זה בזה שכלם
בזה הסוד הב' ורמז כי במנין אדם ונחש וחוה שכלם שלש
שבירות האחרונות שסבורות וקין ונחש וחוה שלשים ומשני
כי קין הרג הבל אחיו ונחש הרג את חוה וחוה הרגה את
כבלה והבן זה ונחש מריך את חוה ואדם שלש עלויה
עד שנשבר את מעות השם ומעבר שנ' כי רצו ה' בזה ואת
מעותיו הכף והענף שהשם כמם שלנו וקלקל והנה אמר
וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו · והנה
בראשית היצירה שכלם ג' מינ' שנ' מנג ש"ד וכן בסוד המילה
שלשה אלה ומפני שרומזה ראשית בריאת הקין וקיים
לגבר · וזה מלהפך זה שלשה שער הסוד האלהית האחרונה

שהוא מתהפך כשטן והוא חי וכל מחזותיו חיים עבדו והוא
הקטן כמין והגדול כמעלה ואחיו הוא עבד חי ועובד
דבר מת וכל מחזותי מתים בחייו אך הם בעלי עריכה
ורצונו שישב השדה שבו שהרג אחיו כמו׳ ויהי בהיותם
בשדה ויקם אל הבל אחיו ויהרגהו וקללת קין וקוץ ודרדר
וגו׳ · והנחש תולדתו גם כן מן השדה ואדם הוא חי ועזרים
להרע שנ׳ והנחש היה ערום מכל חית השדה והוא המסית
והמפתה את האשה ונתה עד שהוא בו עליה ובמעלת
שלא כפי בעלה · וקללת קין נע ונד תהיה בארץ מין ד
משוט בארץ ומהתהלך בה והנחש ערום ואמר מכל ד
ועל גחונך תלך והנה הוא משורש הגמל כלומ׳ עוזר
אשר עבר ועבירה מסבב עליו והוא גוף גדול מאד
ותנועותיו בנחת כתנועת הנגב · וכן דבריו משאילות
והשומה מנחשות את בעלי לבו ושם כוכב סמאל הוא
הנקרא שטן והוא מלאך המות והוא יצר הרע ויצרו ד
צחוק ושמח במעלתו כי הוא שלחו כלי ספק מחזותם
נטל ראיה ונטל ושמחה ונעין היצר בגורל ורוכבו ואין
לנחש קריבה עם האדם ולא דבור בניהם אך קורבתו
ודבורו עם חוה לבד וחוה היתה בעלה על פי מרירת
הנחש הטורף והצורה הטבעית היא בין הנחש וחוה
כלומ׳ בין הטורף והטורפת ובין תולדותיהן לבית הטורפת

עותר

כי לעולמים אשר לא יזרע ולא יזרע ולא יהרס לנצח
יצחים ויתנו בשנים גם עתה אין שממה וחרבה לעיר.
קיומו כן שהיו תפסו כלומ׳ מנין השרים וקיום החיים
ויעלה זה על ישוב שהשם קיים הכן קיים ועל כן היו העולם
ונשאל לרמוז שהיו שלמו ויחיו הרב על הכן חזקים
מאד ירחם רב על בנים רחם יי׳ על יראיו אשר הם לבנים
כמו בוראם. כנגד אבם לוי אהיב כמוהם מתגברים
על המקשים העבריה כי בנים אב משרתים ובזה
מתגברים והם מלא׳ חסידי אשר היה עבדים אהב היו
בגורל והם ראשם והם אך משפט בגורל גם הם הנחלה
לכל זה · והבנות גם כן העלמות יורד חלציו. כענין
חלציו. כי קול מבדך אל העבריה ויחלצו. וירא מבדך
אל המון ונראשון אחיה ועל כן החטי מעיהם חזק ויראו
בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו · וכן ויבואו בני האלהים להתיצב על
יי׳ ויראו כל בני אלהי · ולהיות זבעונה בניה ויראו בנות
ולהבין הזמר הקיים המקיים את המגן שמרת אשר היה
ויושב השם והזמת הרוי אשר הם מרוחי וירמוז
ומשלותי סורי תורה · תורתו ופלאי מעשיו יקרא גם
כן כן וכן מחיבות. כלומ׳ זמהזמת השנין אשר אחר המורה
והם הנקראים גם ילדי כל הילדים אשר הוא הכן המורה

יהוה

ילדי

ויהיה הסבה הטבעית הראשונה כי טובת הטבעית היא
שהיא מעשה בראשית לקיים המין הנברא ולקיים פרטיו
אשר אין אחד מהם נעדר. בלתי שריה. וטובה האלהית
שהיא מעשה התורה לקיים המין האנושי הנברא על
ידי בלתי המסודר. אשר הם בלתי שריה. אבל ההמון מ
המיני ושניהם מגונים לדבר כבר ואין ראוי למשפט
בדברי שריות. ואם הם שקר ונאלם כל ואבל מן חייב מ
להמון להדיין הטובים מפניהם ואלו יתגלה להם כבר
אם עבר כי שריה היא להם וחייב היא לאחרים להמון
הטבע והיא למען שריה הנגלה לעוברים ולמשנתו מגולם
ולקחת המעשר לטלה. ולמשוב הנגלה לפסולה. אבל כיאשר
בזה אשר גלויה שם אם נעלמים ויתרקו וגו׳. בלתי סתרי
תורה והם סתרים המסורים בלחישה ומודעים אל היכל
ברוב המחשבה והם נעלמים ומסוסים מכל המון ולבב
עוברים מעשיהם על שני יתרים אם בעלה מעשה מן מ
המעשה. והם לתקן הגוף או לתקן הנפש ההכרחיים או
המושכלות הנה הנגלה מכוונת לתקון בו שערי המסדר
והנה הוא מחלק המסדר כבוא לו במין ויתכן שיתקן הגוף.
היא הכונה לתקן הנפש ויתקן הנפש הכונה לשלמותה
האחרון אשר אליו תכלית. הטובה האלהית. האחרונה והיא
השגת השם ואבל מן סוד זה מן היא ובנין קיום ובנין סוד

כגוף כי חומרת הגוף. ומהותו הוא דבר המורכב מחומר
וצורה כי החומר מינו גוף. גם הצורה מינה גוף כהמצא
שניהם יחד יקראו בלשוננו גוף. ומה שניהם דבר אחד
מורכב הם שנים במהותם ונפרדים שלא חומר שאינו
צורה ומינו כשל צורה גם כן כבחינת מהותו וצורה
שאינה חומר ולא כשלה חומר כבחינת מהותה ומשם
שאין מציאות לזה בלא זה כי אם בשכל שלא המשכיל
מורגש כי זה הנמצא מורכב מב׳ דברים · והמופת על זה
הגוף החי כמותו שכבר הפרד הנפש ממנו שהוא הדבר
שהיה מורכב עמו ומשיגות אליו והיה מחיה אותו מייד
יפסקו כל פעולותיו כלו התנועותיו והרגשותיו ועניניו
כלם ונשאר מה שהוא הגוף שאינו לא מרגיש ולא מתנועע
מרגשותיו מעצמו וזה ראיה לשכל גם כמעשה שזה
הגוף המורכב היה מדבר אחר שנפרד ממנו אולי היה
אחד חי ובמה ומה היה אחד הנה הוא והגוף שהיה
שניהם שנים וזו היא ההרכבה האחת במהות ומה הוא
מורכב מאחד על כן שהמציאות ההוא יהיה מורכב מורכב
כי ההרכבות המהותיות הטבעיות הם ג׳ מינים והם
הרכבת חומר מיוחד עם צורה מיוחדת וזו היא ההרכבה
הראשונה והשני הרכבת חומר כל אחד ואחד מהיסודות
בבחינת מהותו שהם אש ורוח ומים ועפר · וכן הגלגלים

ס״א
הראשונה

קיים מציאת במינו המציאות שאמרו ושרש במינו מע
מציאות העולם ושנויהם מאשר הם ובזה יתקיים גם
הוא בקיום הדבר הדיוק לו אשר ממנו עלה ועוד כי
ונבנה במינו שני שר ועל זה היו חכמים מוסרין אותו
ולתלמידיהם פעם אחת בשמע כי בכל אדם מתקבץ
חוץ ממנו ותלמידיו וזה התלמיד אז הם הוא כאיור
עקשר שם התכמיו או שם רבו קשר השלול לשלוש לא לתלמיד
שאינו הגון ולא כן שאינו ראוי וכל ימי היות השלשלת
קיימת הנה השלול קיים בקיומה ולא יפרד ממנה וזהו
השנין העקרי רמק ואחר הדמקים כלי׳ וגו׳ ומנין
בן לשון מינה והמנה והבן זה ״ ד
סוד שלישי שרש מפרק ט׳ ורבה וסט בחלק
א׳ גם בחלק ב׳ מפרק ט׳ ״ עיקר סוד סמ״א גם
בחלק ג׳ שרש במרכבה והוא שענין סמ״א ד׳
המאמר על זה שאינו גוף ולא כח בגוף ולא יתכן שיאמר
שהוא חומר לו שיאמרו שהנה כבר הגביר בראיותיו
רבים בספר התורה גם המאמרים מורים על זה וכל
מדרגם שבין מעשיו הכתוב הורה עליו וכל חכמי ד׳
תורתנו מקובלים מזה בלא ספק שהשם ית׳ אינו גוף
ולא כח בגוף ואחר שהוא כן הנה הוא מבואר שאי אפשר
שיהיה לו חומר שיאמר עליו כי זהו ענין אמרנו אינו כח

דבריו שנבאר בספר זה כמה לפנים מחלק זה כפי
חיי הנפש · וכן שהוא ישר על הדבר שחומר הגלגל עצמי
עצמו הוא שהוא צורה בהכרח ואינו מקרה גם לא יתכן
שיאמר חמר בלי צורה ואמר יקרה עצם מקרה ור"ל כאשר
בהרכבו עם הצורה אז יהיה גוף. ואז ישאר המקרים אלו
עד סוף שלא יתכן לו להמצא מורכב זולת ההרכבה הראשונה
בלתי שיקדימו מקדים מצד החומר מצד הצורה ומקרים
לפי הרכבה עם הגלגל המורכב. מחומר וצורה כמו ש
שאמרנו גם היסודות. יהיו מקרים משונים ודומים שאין
זה החומר אשר היסודות, מורכבים ממנו ולא מאלו הצורות
כי אין חומר אחד עם חומר הגלגל ולא צורות. שאינם מאלו עם
אלו ומשנה הנה יקרה · בשם אחד משותף. כ"ל חמרים
מי עצמיים וצורות מי נבדלות עצמיות ואלו ואלו יקראו
גם כן עצמיים · ואם הנה התבאר לך מדברינו שאחר שאינו
מאמינים זה יהי' אחד כ"ל שאינו מורכב גם אינו נמצא
שכל מורכב אינו אחד גם הרבים אינם אחד וזה מושכל
מאין ויתחייב לך גם להאמין שהוא ית' לא ימצא בעל חומר
כי לא ימצא גבולו משום פנים ומאמינים החומר מעלו ית' כאשר
כי המורכב בעל דרך משל כ"ל לגבולות אינו כמצא ונמצא
ובגזירת חכמינו והוא כמו מאין ועשאו כמה ובעל כן היה
בכל אין גבול בשלם ולא מעשה בין עליונים בין תחתונים כלומר

מורכבים מהרכבה זו בבחינה מ׳ היא הוויות לא כלן שהם
מורכבים מחומר וצורה הוא חומר והנשמה ונפש לא שם
הנשמה תהיה יקרה בזה פנים כי היקרה אין לו מציאות
כלל נשמה ואם הנשמה כח הגלגלים יקרא חומר כי הגלגל
המציאות הם על מדרגות כמו שזכר והנה לפי הבחינה
כספרי ההתחלות והם הגם י״ה והמלאכים והשכל הפועל
כן וגם הנפשות והצורות והחומרים ולפי זה כי המוקדם
ומפני שהם אינם הגשמות ועל זה יקראו מוקדים כי אינם
נפרדים אך אלה הנזכרים כלם נפרדים · והמוקדם הוא
יותר שהוא נשמה ואינו עשוי לגולם שום נפש אך הנשמה
יש מציאות שנשמה המוקדם והם ג׳ נפרדים המדרגות הל׳ ר׳
הנפשות והצורות והחומרים · ומש״כ מ״ש שאין נפרדות
אלה הג׳ ענינים אות מורכב הנה הם יורכבו ומורכבם
יקראו גשמים וידוע שהחומר והצורה אין להם מציאות
כלל מורכבה וגם הנפש היא כנולד הזה אך בהפרדה
עדיין יקרא ונחיית לדבר מציאות שניות אם יש לה
מציאות בנפרדה כפי מורכבת מציאותה הראשון או אם
מציאות נפרדת והמציאות הוא כלו׳ בספר מה מציאות
הל׳ שכל הפועל אשר עמנו וזה כנפש האדם לבד או אם
אין לה מציאות כלל אחר הפרדה וזה כבר ביאר הפילוסוף
הידוע בספר הנפש והמעט המציאות אינה מוחשת

עליו ושלש מינים שענפיו · ושענפיו מינים פרות · לפי
שהאילן הנה הוא מורכב משלשה הרכבות אחר כי [illegible]
היותו גוף אחד מורכב שרש וענף ועלים ופירות · והנה
כל אחד מהאילן מורכב משני הרכבות לבד בפרט כל
אחד מהם והם הרכבת חומר וצורה אשר כל יסוד ויסוד
מהיסודות והרכבת כלל הד' יסודות יחד משרש לבדו
גם ענף לבדו גם פריו לבדו ומשפטו שסבר הרואה
גם מאילן מאיכות מאירותם יותר מזה שזכרו קצת
הרכבות שלשות כי יש מי שכן מרכבים ומוצאים כזה המין
גם כן מין הרכבות שלשות · אבל אצל המחבר לא נמצא
מוצא טובה וכבר יכן שור מכל אחי יותר הרכבה שהרי
הוא מורכב מאמרים רבים שונים וכן כל אחד מהדבר
וכבר הרבה כל זה בספרים רבים ולא שור אלא שההרכבה
הזאת האחרונה ר"ל הרכבה השלישית היא מוצאה [illegible]
בהקש וכל מוצא בהקש אינו מושכל מושכל ראשון אין
צריך להביא עליו ראייה כי לא יכחישו מי שסבר הנגד
לו כי אם [illegible] אלא ר"ל ההקש מי שכל · והנה שכל מה
שהורכב דבר מהחמר הראשון ומהצורה הראשונה הכללית
הטבעית יותר משנעלה ונזדכך יותר במציאות ויקבל
מעלה להיות יקרה יותר וכל מה שנזדכך יותר שנעשה
כח מעלה מהשם טפח כל כחות מי שלמטה מהם [illegible] ומעלה
היא

מעשה המרכבה ומעשה בראשית ואחר שהתבאר שהשם
ית' אינו נשא מזולתו ואין צריך לו להשלמת עצמו מ
מזולתו אבל כל נמצא צריך אליו להשלמת מציאות
עצם אמתתו ולכן העולם השלמה המציאות לו שלולי
הוא היה כל המציאות הכל בטל לגמרי ולא היה מציאו'
לדבר זולתו ית' ראוי גם שנדין מצד המציאות כלה
מורכב ההרכבה הנזכרת הראשונה שהוא קל וחומר
שלא תמצא לו הרכבה משני מיני ההרכבה הנשארים
אשר הם הרכבה מזג כלו' שרוב היסודות זה עם זה
והרכבה שכונית שהיא יותר רחוקה ממנו ית' והרכבה
המזג היא הנמצאות מהדברים המורכבים מחלקים
מתחלפים ושוות בצורות שהשתנתה אחר היותם
מורכבים ההרכבה הראשונה וקבלו הרכבה שנית: ואלה
שהם ההרכבות הנמצאות בכל אלו בחושים ונראים
בהרכבתם: מיני המורכבים שהם דומם וצומח וחי
ומדבר. אך ההרכבה השלישית שהיא הרכבה השכונית
והיא שכינת שני עצמים מורכבים משני ההרכבות
הראשונות באחד בצות אחד רבק קצתו בקצתו או יותר
עצמים רשמם כמה וכמה אלא שכל אחד בריה בפני
עצמה ואחוזי לשתן מאחר וזאת ההרכבה אינה
נמצאת בדומם אבל נמצאת בצומח כי שרשי אינו

מעלה אחרת והיא השכל הרב ומשפ׳ מז׳ שער ש״ה משלמת
גם כן לאדם והם שלמויות לו והם המדות הטובות ־
והגבורה והתמימות מן היופי וגם כן לאדם והם שלמויות
לו והן המדות הטובות אחת מקדם מעלות לבד והמ—
יופי הגוף וגבורתו והשגות משותפות בין מעלות ואחרות
והיא חכמת המדות המיוחסות כמו שנבאר זה בחלק
הג׳ בפרק ט׳ והוא האחרון ומשפטו שנבר כי מעלה בסוף
שבמות השם מאהבה והיא חכמה זה המכוון · ואחר
שבמדות לך כל זה עם מה שנבין ממנו מדברי הרב ואז
לך אלה הדברים שמן כסא כבל מקים שמר על הש״ם מגג
מי על האדם כי אם מעלה ושלמות חוץ ממה שאמר—
שלא פגשו באדם שאינו שונב בשכל מהיותו מפגשו ־
כמו מעלת ישב על הכסא וכונתו בו · אך אמרו שהאדם
מן דמותו הוא למעלה מן הכסא חשב תחתיו רקיע ומתחת
הרקיע מרכבה חיות וגם הם ברואות אדם שהשכל מורה
שאין זה כפשוטו כי על כל שהדין על כי מבין נסתר והוא
מעשה מעלה בענין שבכל האדם ההוא במעלה—
מעשה מכל המעלות שהכסא מורה עליהם וכל שהוא
שכל ומעלה מעשה הרקיע שהוא למטה מן הכסא—
ולמעלה המרכבה חיות הנראות במראה הנבואה מרכבה
ממונה ולהם ד׳ צורות אדם אריה שור נשר · ומהות פניהם

שהמורכבים והמורכבים והשכליים הם חוץ והם מן היסוד׳
עד האדם אשר בו שלמיו כל היסודות והמורכבות והתחיל
מן היסודות המתפשטות. השלשה הם דוממים וצומחים
וחיים כנגד מדברים׳ אבל זה שהופשטו מן ההרכבות
והתאחדו יותר ויותר הגלגל ומצורתו ומעלה הנזכרו
והתנשאו יותר עם תנועת ההתפשטות. והאחדות והמעלה
והשלמות האחרונים שהן הפשטה ויחוד ומעלה ושלמות.
וכיצד כזה ההודיות השכליים בענין זה ואחריהם אל ה׳
י״ה ודעה הוא מפני זה כתבונה המעלה מעליונים והאדם
מקבלת המעלה מתחתונים וכל זה כאשר עשוי שהשם
י״ה יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל
ואמר גם מפני טעם זה שגם האדם ברייתו י״ה בענין
זה ושלם עדי ועל ידות הכסא ידות. כדמות אדם
עליו מלמעלה׳ ואם שלם אחד מפני אדם בשתי מעלות
מעלות העליונות אשר בזה האדם והם החכמה והעושר
והתקבצו בו שניהם יחד כל אלו השלמויות. כאשר התקבצו
במלך שלמה. עד הדין שיפורשו שתי מעלותיו כבודו ועל
כן אמרו עליו שבימיו קרוא השם השלם י״ה והוא המלך
שהשלום שלו גם שלכן נרבו וישב שלמה על כסא יי׳ ־
למלך וזה שלא בא כן לגולה ושתי המעלות הנזכרות
האחת מכן מעלה מעשית והיא העושר הרב והשנית

מושרש בלבו שורש שיר ויבלבל בשירות ויראהו מאשר
לברוח ממנו שסמו במושב׳ והנה מיטה האיש אשר
ראהו יחזק׳ הברק המאיר על ידי ד׳ חיות משל שהם חיות
אש מתלקחת וכן עשו והתוסף דמות מרכב חיות כמו ב
בתוך המחנות שהם שקר האיש המרכבת המשילה׳ והנה
חשן המשפט ובו ד׳ טורי אבן מ׳ אבני השהם ואבני מלואי
לאפוד ולחשן והם הם לצורך האפוד והחשן והם על לב
אהרן בזכרון תמיד והוא סוד המרכבה וב׳ אבנים בוטות
המרכבה כמו וד׳ טורים ד׳ דגלים וד׳ טבעות ד׳ פנאות
שהם ד׳ מחנות וד׳ יסודות וד׳ חיות ומדעי בהם הטעמי
כבואו כולם כמו לתורת לנו דרך מעשה מרכבה ומעשה
בראשית שהם יוצאים בתבנית זה שאי אפשר לנו ך
להגיע והוא מתוך משלי הנזכרים הנחלקים וחלקי
לנו סתום עליונים על מעשה מרכבה ומעשה בראשית
כמו שנבחר לפנים בתנועתו לנו הסודות הכלליים האלה
בש״ה ונרמזים בסוד התורים וגם בסוד השמות ומקורי
אחרים כאשר יזכרן לנו שניהם ואני בטוח בלב שלך
שאחר שהשכיל שני כמו זה שנרמז לך בסוד ...
והרב אשר אני נמשך אחריו וסומך על דבריו שלא תצטרך
שאומר לך הנה אני פירשתי ענין פשוטי המקרא ואם רבו
הלסטר במה שבא בהם מענייני הנשיאות אשר סבר ירצה

פני אדם ואם כן הם ד׳ פני אדם · אחר שרמז בצורת אדם
הכלל עם החיות והבהמות והעופות שהוא שלם הרמז׳
ושב שרמז בצורת אריה והוא ר״ה רמז אמרתו טורף טרף
יוסף והוא הנשר הוא טהרה · בנשר שורו והאריה חיה לרמז
טהרה והשור טהרה טהורה והאריה חיה טמאה והנשר
שרף טריף טרח ממיר קל במינו מרים שלה לרמשלה
כי שלות משכני אבנך והוא הסוד הראשון כחי וראשית אוני
בסוד השבטים שנ׳ ויאמר אחרבם על שני שרים ורבוא
אחרבם אלו כלו לרמשלה מבמורה מרתו לגולתו · כנשר
יעיר קנו על גוזליו ירחף · ואמנם צורת האדם היא צורת
המשפט והדין דן ידין עמו כאחד שבטי ישרא׳ והוא שקר
שירות הכסא וכנגד נכללו כל צורות החיות בצורתו אשר
התשגרה כי חזקה מכלם וכן ענו׳ וזה הרמז כן דמות ד׳
פנים לנה · וכבר פירשנו לך ענין דמות יהודה כן עמינו
ודגל מחנהו ברוח צפון · וראובן דרומי ודגל מחנהו ברוח
ברוח דרום · ויהודה מזרחי ודגל מחנהו ברוח מזרח · ד
ואפרים מערבי ודגל מחנהו ברוח מערב · והוא דגל
יוסף · ואמנם דגל מחנה הלוים הוא קדוש והוא תוך
המחנות והגדולה המרכבה בצפון ודרום והנה רוח סערה
באה מן הצפון וכן הדין כמו שכתו׳ משפט של ענין כסא
צדק ומשפט מכון כסאך והגדולה המרכבה המוקפת היא

והנה כלל אלה מן המדרגות אשר הם יותר קרובות
מן התכלית השניה ולבעלת הברים שונה ורחוקה וכן אשר
בהם מן המדרגות האחרות הנבראים להיות השם שמו
יסולקו מאמינות בה' ית' ואשר בהם היו לו חסרונות
תכלית מאמינים מפני שהם מאמינים שלמות ומעלה
מעלתו כמו מי חכם יכול ויודע ומיטיב שיש טעם וכיוצא
בהם אשר מהם מורים שלמותו תכלית מזה שיהיה שלמותו
ואלהיו ומהם מורים על שרוש השגחתו ואהבתו ושמירת
עמו ובחירתו בנו ואשר המורות כשעבדתו וכתבו
על מצותו ושמירת מורות כעברם על רצונו ואילו כלב
שנינים שצריך להבין שאלות ריעונים שכליים ומוריים
מאמינים מה שנשארו מעתה בהונתנו אל סוף הדבר
והשאר כענין אשר הכל ודע כי אלה כמו גב מורה
על כל דבר והקפתו ומזה הוא השאים כסרי ודע זה
סוף יבואו שרש ויחלק ח' פרקי ולה' ונו'
ויחלק כ' פרק מה ויחלק ג' פרקי ההשגחה
עיקר סוד עקידה דע כי עקידה וזכירה
הם מורים ענין אחד בצד אחד ונחלקים בענין
בצד אחר מפני שגם עקידה יאמר על ענין עקר כלום
מספר כאורות עקיר על מבור זכר שענינו מנה מספרם
ואין ענין זכירה כן אמנם היותם מורים ענין אחד

שהסבה הקרובה חייב זה מאמרו היותו קודם לציור השכל
בשמש ובזמן ומה הציור קודם לממשלה בדומים רבים
אמרה שלשון בני אדם כי איך הדבר המורה בענין אחר
תמיד גם כן דרך משל אחד להבאה כי אם זה שאי א
שאין איך לאדם להשכיל כל ענין ואמנם להתגברות אשר
מאמר כמו ענין כל זמן כמו יותר או כמו הראשון קודם
לענין ולשכל לזה שהוא בשמש או ענין הזמנים אשר
ואחר שהוא כן אמנם צריך להעריך על אלה התנאים
מגדרות שלה מקום או עומד על מקום או קודם ואמנם
או עשיית בו או התייצבות שלי או קדימה עצם כמו
או כמה שלי או יצירה ואמנם או הליכה כמו או שניעה
שלי ושיעור כמו שלם כי אלה שלם שהיות משוררי כמו
ואם אלה שאינם מורים כי אם על הגשמה המקוריות
או מעולה מקוריות שהם מקרים חוץ מהענינים המיוחדים
כל שאינם ומקרים בו אבל הם חטאות כלו מקרה המורה
או מיעבירת כלו מדרגה המעב ואמר על יחס הזמן ו
בשאלה אמנם בחטאות אבל הם חטאות כלו מקרה המורה
או מיעבירת כלו המעב ואמר על יחס הזמן גם כן בשאלה
אמנם שאמרו אמנם כי כלו במקום הנה מורים כי או
אמנם לך מורים כלמקום כי ושיעורה לעולם עם אשר
שזכרנו ולכם אינם ענינו שאמרו לעניים על השם.

ואחר שקדמה תורה תחילה לראשי חדשים ואחר כן
למולדות המחזורים ולתקופות הניסן והמולד הוא חדוש
הירח ונכלל כן כמו ר״ח ביום קדש את שאין כן מחזור ונמצא
בכל חדשי השנה · והתקופה היא חדוש החמה · ואל תחשב
כי ר׳ יהושע ור׳ אליעזר אשר הם חכמי ישראל המקובלים
מסופקים ספק לאחד מהם את שתראה מכלל דבריהם
והוא זה שנא׳ במסכת ר״ה שאחד מהם אומ׳ בתשרי
נברא העולם ובתשרי נולדו ובתשרי עתידין לגאל ואחד
אומ׳ בניסן נברא העולם ובניסן נולדו ובניסן עתידין
להגאל שאם לא היו יודעין הסוד הראיה אינו אם יש ברורית
זה אינו מקובל שידעתו · ואומר דעו בחירה כי דברי שניה׳
דברי אלהי׳ חיים ואין שום קושיא בין דבריהם ואומ—
החכמים כמו שיחשב מי שאינו מקובל מהסוד הזה—
מפני הוראת פירוש ההפך שבדבריהם לפי הענין הראשון ·
והנני מגלה לך זה הסוד המופלא בענין שתבינהו אם
יש לך לב מדקדק והוא שתדע כי תורת הקדוש—
מעידה זה שלשה בשמות הימים אשר הם עברים
וימי החול אך ימי החול אין להם ברושם לא מן הכתב
ולא מן הקבלה שמות מיוחדים כי אם מספר ימים לבד
והנה אומ׳ שמותם בתורה יום א׳ יום ב׳ יום ג׳ יום ד׳ יום
ה׳ יום הששי ואלה הששה ימים שהם ימי החול והם שמ…

רביעית מאמרו זה ואעפ׳ כי השמיטו וכן אמרו כי הג
גם פקידה לשוב ולהב גם יש אומר לשון פקדון והפקדה
ויפקד המלך פקידים וזה הענין בספר יצירה ופקדון
כתוב ולמד ולב גם ענין זכירה שור טפל על ענין
שכחה ועוד שמר וטפל על ענין אמרה שמירה מן
מצוות כדי שלא ישכח והמורה על השכחה כאמרו
ולא זכר המשקים את יוסף וישכחהו ואחר כן זכרו למצ
פרעה כאמור וגם אמרו שור שבת והמורה על הנזכר
זכור את יום השבת ועל כן נכתב שמור את יום השבת
וזה הטעם אחלק א׳ מפרק לה׳ יהיה שתי דרכי זכירה
אנו חייבים להזכיר בכל שנה אחד ענין יציאת מצרים
לחירות כאמרו זכור ליציאת מצרים כן רוצי שבעות
וימים טובים ובמעלה ימי ואחר יציאת מחול לקריאת
כאמר זכור לקדשה כרוחי. גם כן כלו דבר חדוש העולם
ובזה ויזכר אלהים את בריתו וכן ונזכרתי את בריתי וגו׳
יסוד יקותיאל ודמיונה נוטר ברית עולם בין אלהים ובין
כל נפש חיה וגו׳ ונזכרתי את בריתי וגו׳ וכן והאחרון
חזכר וכיוצא בהם הרבה וחיובם שנין זכרון וה׳ שאמר
אמרו את יום הזכרון הזה הוא כנגד התחיה שני הענינים
אזכרה שזה אמרו דבר מקובל מאמרינו שמעשי
ובה העולם ובכינון עולם מאמרים ימי מיות טובה

מחוץ מהם ונבדל מהם ומשפיע עליהם ועל זה אמר בספר
יצירה עשר ספירות בלימה מספר עשר אצבעות חמש
כנגד חמש להיות על שהם נבדלים המעוררות כמו ד
שהאצבעות הם נבדלות הגוף והם עשר כנגד השכלים
הנפרדים ועשרה גלגלים כוכבים ומלאכים אלו שכלים ונבדל
מהשתנות יען אינם מורכבין על כן טוב ונקראין אורא
כמשמעות עליונים להיות על שנים ויען כנגדי מתנהגת
חיים ועל כן ויען שהם ספה שמעה יחידה כנגד כמו
שכה והיא יוצאת כמחוץ ונפרדת מהם שבמשכנות הם
קדש ובחוצה שהם חול ובתחילה וכבר יען לך מזה
כי שבת מקודש אשר כמה מקודש במקום מוסיף לעולם
כי מי שלא הכין וישבת שבת זה יאכל בשבת ויתבר על
זה שירמוזות כשגוף חול עם קדש בהיותו שני ההכן ד
קראו יום השני ושבת שבת שלו מגרש ומשנה עם
השבת אשר אמר כמו שאמרנו והם זה חול וזה קדש והבן
זה · והמעט הפסו שלבשי ושלמין שרמזיהו שעם חכמי
ישראל ז"ל היות ששם הראשון שלבשי הוא יום זה והוא יום
אחד ואבק יום זכרון ויען שהקבלה מקובלת ומשמרת ד
ותשקף בקול גדול עשה זה בריתו חיים בחירה חיים
זרת שלם והיה יעודי כתיבות כל ישראל שלם מה
כבנים זה שעבדים זה · ואין ספק כי זה שמע אשר היום

אשר בראשית. שאמר על כל אחד ואחד אמר אותם בשוה ויהי ערב ויהי
בקר רק בשביעי אינם היו מכללם אמר אחד כנגד הבדל
אותם המלאכות ההבדל ועל זה הסוד אנו מקדשים בליל
ז' ואנו מבדילים בליל א' שהוא ליל יום א' ועל מוצאי שבת
וההבדל הוא שאלה הששה חול והשביעי אותם קדש ולא
אמר בו ויהי ערב ויהי בקר מפני שכלו יום קדש והוא
יום ארוך והוא זכר ליום שכלו שבת. לע"ל וקרוא בשם אחר
והוא שבת. ושמם משבות. ושבות משבת ויברך ויקדש
אותם מקדש אם כן הוא מה ההבדל גדול מאותם
אחרים. גם היה קרוי יום שביעי גם זה שלהששי
זה שלהשביעי אותם טעמים על מספר ימים הזמן הם להורות
על שרוף הבריאה שבזה ה' היראה ובזה ה' היראה גם כן
אך יום שבת הוא לבדו קדש לה' ככתוב ויום השביעי שבת
לה' אלהיך אשר ציוך אותו ויקדשהו אותו מפני שבו שבת וינפש
ועוד הלכן כל כגון כולם להורות על ה' ספירות שהם
חול וה' שהם קדש ורמזין ו' אצבעות ה' ראשונים וה' שאחרים
אלה קדש ואלה חול ועל זה הסוד אנו מבדילין. במוצאי
בהבדלה ואנו מברכין בורא מאורי האש כי מאורי האש
הם ה' מאורות כנגד מראות הנבואה וכנגד שרות שלה
ותמצאן שהאצבעות רבלית הגוף. ורמז להסתכל במסתכלי
שלהם בתכלית הגוף. ולא יגעו כלו: אור מאיר עליהם

היום ואל הנשמה במאור להבדיל בין היום ובין הלילה אחר
ביארו לממשלת היום כי אותם שם המין לא שם עבר
ועבור וזה מורה תורי מופלא מאד וסוד גדול ונכבד
תורה מאד לאורות כו אורות חדש העולם סוד שהוא כסוד
השמיטות והיובלות והתדייעין והתורה לעבור. וזה היום
המוסר הוא יום רה ויום רח והוא שבעי לחדשים ויודע
שהשנה היא חברתה שלהגש לפני היצירה וכן השלם
חבר לשניהם ושלשתן ברין י' ימים שיעירין על י' ספירות
וכב' מיניות. על כן יום שמחת התורה בכב' יום לחדש השני
ויום הכפורים כ' ימים כו כדי שהמציא מי שידע מאורה
חדש העולם הוא אברהם אבי' בקראו לשם אל עולם גם
אל עליון קונה שמים וארץ לעבר יהנה ידוע שהמאור הקטן
מושל בלילה והגדול מושל ביום. והנה למולדות ומשרי
מונה זמן הקטן והלילות מורים מתדירים עבר הגעש
אל רבות מה שימשו להם לחגל והוא עבר העולם
ע' ימים וז' שעות ורחעה והוא השעור אשר בין תקופה
לתקופה השמשיות. ואחר כן חוזר הכח לאחור הכח לאחור
ומתהפך והקטן בשעור ההוא כמצרי שגדל כו עבר
הגעש אל השעור הראשון כמוה וזו היא תקופת ניסן וגם
ימי כח הקטן ימות הגשמיים בממשלתו וגם ימי כח הגדול
בממשלתו ימות החמה והתחלתו תקופת ניסן זכו שהוו

הוה עולם אינו מורה על אותו היום במאמרו שאמ׳
עומדין כי הוא והטע׳ מורים היום על ענין העולם
שמורים היום על ענין שמירת כל ימי עולם כמשפט
והנה כל יודע לשון הקדש ידע שאי אפשר שיקראו יום
שכבר עבר מאם היום לבד ביום פנים שלא אם ישותף
עמו דבר אחר אותם היום לבד אינו מורה כי אם על
אותו יום שאנו עומדים בו אותו היום עצמו כמו׳ היום
אתם נצבים כלכם המכב שאין ספק שזה כמו׳ להם
ביום ההוא עצמו ואינו אומרו לך כמה לשונות עוד
כדי שתבינהו מהם והוא כלשון יון ומבדילים בשם הענינ׳
שהנה קורין היום שאנו בו שהוא ושאר יום מה שהיה
שעברו או שעתידין לבוא אחריו · ובלשון לע״ז קורין אותו
היום שאנו בו אותו והשאר עבר או עתיד לא יקראו אותו
כי לשלם אבל קורין אותו יורנו או דיאה בלע״ז · אך
המתרגם תרגמו מקרא היום אתם נצבים יומא דין · וכ
וכן כי אשר ראיתם את מצרים היום פי׳ יומא דין · וכן כמה
כאלה · ואין ספק עוד שכמו׳ היום כמו׳ להם זה ר״ל
ביום שהיה בו המעשה ההוא כמו שאמ׳ עם הכתבן
וראו את ישועת י״י אשר יעשה לכם היום וכן בענין המן כמו׳
להם כי ביום ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום
לי״י היום לא תמצאוהו בשדה · וכן במספר ימי המלך והיו׳

יבשנה ומזונותם קצת ממעט סוף השנה שלם בבשורה:
וכל דבר שמקריבה איש בבחורי מעשרה וכן עשרה ימי ה
תשובה לנפש שיראה עליו סוף י וכן שלם סוף רה״ש ויהיה
והמעשר יהיה קצת לוי ואם כן מעשר הבא הנראה בשנה
הזמנים מעבר הנפש ממון חטאיו וזה שזכרנו מדבריהם
מיושרי ונכון כי הנפש עדותה מעשה שם מרת הדין והמשפט
בשנה ממזכרת ופקודת כל מעשה השנה זכרה לפניו:
קריבה כבנים עשר שניה או לפני מעבורת לשנות כנים
כמיניהם ואם כבנים וכו׳ לא נכתבת אבל היא שמחה ומורה
לעוברים אינה יוצאת. עד מי ושני אחר כמיניהם אם כבנ
כעוברים וכו׳ ועשר שרירה בכן אם כן היא גזירת המשנה
מעשרי והפשלה מכסן׳ והנה שניהם קרוו מעליהם ונראים
והסוף היות השני שהוא ראש לעולם הלבנה שהוא יום ר״ה
גם הוא יום ר״ה שהשנה לשרש והחדש לירח ושניהם זה הטעם:
רה ראש על מהלך השמש מעבר אחר והוא הבא המאור והימים
ומשני כח הירח והשמש יחד [illegible] שניהם בריה אחת. והנה
עם ר״ה גם כן לחדשים [illegible] בחדש הראשון ר״ל ראש לראשי
חדשים שהרי ר״ה אינו בחדש הראשון כי אם בחדש השביעי
והנה הם שני ראשים ר״ה לחדשים זה נכון וזה הפך המולד
והתקופה כי יום מולד ותקופה הנזכר לפני יום היות כלו
יום הלבנה והתקופה החמה של... ועד... ימי...

שני המאורות. אחד חשך ואחד מאיר זה גדול וזה אבל הלילה והיום
שוים· וכן בעשרי תקופות היום והלילה שוים ושלוה מאירה
הצורה הבה שני המאורות הגדולים · ועוד הכוונה בעינים
ומאורה את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה והפשט הוא את שעורה לשון כי שניהם
גדולים כאשר שאר הכוכבים והשתגרים שניהם זה לזה
הנה זה גדול וזה קטן ואותם העיקר הוא זה שאמרנו כי שאין
מבין האמת ואמר ז"ל מאחוריהם העבריים ואת גדלם
ואת קטן והנה הטעם היום גובר והלילה נחלש עד העכב
לשער דבריו והוא התקופה הראש ושאר מאחריך הרמז· עד
ישרי שבו מאמרים והנה מה העולם מעט שאחריו בכל
יום כלו סתם שאחר בתפלתינו האחרון בכל יום ישיר
מעשה בראשית. גם בכל שבוע גם בכל חדש הנה מאחרי
עד פעמים בשנה בתבלית הסוף הזמן והנה חדשי בכל
יום מורה עליו א׳· כלו אחד אחר אחר יום ובכל יום ר"ח
קדש וחדשי כי תקופות השנה מורה עליו ד׳ כלו ד׳ אחר
עלם ג׳ שנים עולם והשנה הרביעית היא קדש הלולים
וחדשי מובלות שבע יובל וחמשים לחמשים שנה מורה
עליו ושנת היובל קדש והנה סוד היובלות הוא סוד העולם
בזמן ושבעי לעולם שהוא יובל יסוד התקופה והימים הוא
סוד השנה והנה שלם ושני העברים סוד ירח כלו מעולם

אל האלהי' אשר ענבה והנה הספר ענבה גדול ומגונה
כלו ענבה לקבל גדול ומגונה והוא אשר ענבה מוחשית
המדריגה מיום השדי ומן השדי ועל כן תורת יי' המדריגה
וגו' מפני התשובה · ועל כן נמשלו לקחת ראשית המדריגה
כי הפרדס השלישית פרי המדריגה גם ראשית עד סבר הערה
כתוב ויטע יי' אלהי' את הפרדס וגו' · ויודע לבל משכל כי
אחרית שם הסוף האחרון התחתון שאמר במ"א שהיא הנקודה
האמצעית ר"ל מרכז העולם הוא עפר גם יקראו ארץ גם
מדריגה לא שם   יתר מיוחד לו ועל כן זה על האדם
המשותף עם מילת מדריגה כמו עפר מן המדריגה כלו ראשית
המדריגה אשר ראשיתה עפר כי עפר אותו כי הוא מורה על
דקות דבר ועל חבור חלקים קטנים כמו עד אשר דק
לעפר אחר אמרו ואשרף אותו באש ואכת אותו טחון היטב
שהם המשנין ההוא ר"ל שנין המשל כמו כי שריפה עד שובו
עפר ומן המרוש שהיא פרה אדומה כמו כה שריפה ועפר
שריפת החטאת · ומן הבריאה הדקה ר"ל הכחם במדרגת הראשונה
הארץ כולם · ועל כן אמר יי' החיצונו' אל פרעה אלהים
לאלהי' הוא זה שלא כח כן מאמר הויסות · והנה ידוע שאין
אשר יכול לבראות בריאת פרעה · המשוערה עליהם היות
הפרדס השלישית הנשמות האלהים מן הארץ זה שהוא לבד
מקבלה ומשכל שאין התהומות פרי כי הם שהיה היא ערי'

היום הרת עולם הוא יום שהעולם מעובר כענין והמ
ויולד עם אמרנו הרת עולם · ואין ספק כי הוא אמור על
סוד העבורה למה שזכרנו ועל כן היתה האמירה יצחק
לגאולה אחר ימים אשר עברו משאת ימי בראשית והוא יום
הרת עולה כמו כן שהיא לגאולה בסוד אמירת הקרבן
על כן אנו אומרים היום הרת עולם והנה הוא יום הנולד
ויום הנולד ויום הדין שניהם דבר אחד רק בהיות שנה
שבור הדין זה כשער והשבר כשני חדרים ולכן
כמו יחודי חמה שהם י״ג הנה השרש סוד ועל כן כמו
שעבר נעם כמו כן לא היה לו כי כן הדין ענין שהדין באמרי
היום הרת עולם שאמרה על עולם המתהוה. הוא הנפש
ו׳ חדשים לא יותר עד ג׳ יום הנולד השיה שאם הש[illegible]
הנולד מעשר זה · ואין הנפש בין אמירך התקופה לבי המר
הירח אמנם עמן וכן אמרך תשובה כי התקופה
אמרה על ענין הקטנה והבה והגדול וכן תשובה כמבואר
שאמרו והחיה ישנו תשוב והוא שב הנפש מעשין לענין
ושעיה והתהפכה מחשבה למחשבה בשעה מזמן לזמן
עד שובה בתשובות האחרות אשר עליה הכלה המונה
בחזרה כמו שכתוב וישוב העפר אל הארץ כשהיה ואמר
השם לאדם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת וגו׳ · ד
וזה לבי [illegible] ושב כנפש גם בתשובה אמרו והרוח תשוב

בהקריבו את הבכורות במשפט הזה ובכור שאינו לא יוקדש
אבות של בכור ובכור לא יוקדש של אבות איש בחטא יוסף
ובו מקבלה איש עד שיהיה איש כלו בו אשה ׳ ואם בשרון
הדם ונשנה לא וי שהיתה לחטוא אחר ושל כן אמרו ד
דרך אחים ורב חסד ואמת׳ והוא עשר שנן ופשע ונקיה
שמגרם שלשה מיני כפרה מוחל וסולח ומכפר ומנקה זה
הראשון זכר בו עקר ולא אלו אמרו אפורש כל עקר שנות
ובסוף אלו איש בחטאו יומת. זכר לעון אינה והוא אמנה
שלבנשוי היה הפקידה של אבות שאלו אם שונאי כל אשר
ויוצאן חלה ופקידת כל הא׳ יפ׳ של׳ ובאלו השני עקר שנה
הבכורים ושונא בחרב ובסוף אלו שבע פקידות ובמועדי
אני אשר חטא לי ובכל אחריו ובגדים עקרי ופקידי של חטאת
ולבנשוי היה לרצה לא לאירה שאלו דק אתם ישבנו אבל
ויוסף האחרון של כן יאמר שלכם את כל שונאי כלו אבות
עליכם שנות רבות ואשר עד שיכנס ברשותה אותה
לאחר כי כאשר ייסר איש את בנו יי׳ אלהי׳ מיסרך ׳ ואמנם
בכור אלו שזה לקרבת לשובה ולהצלה מאחרו אותם אמנם
וזה סוד גדול בהבדל ההצלה בין ישראל שהם קדש לשם׳ ובין
שאר אמות העולם שהם אומות יה׳ חול כמו׳ קדש ישרא׳ לשם׳
ראשית תבואתה כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי׳ והתורה
והנבואה והכתובים והקבלה מלאים סוד הבכורה לפי השנה

ואמנם אמרו הקדמונים על כל אחד מהם על פי מה שנראה
הטבעי ואם על פי מה שלמין הראשון ר״ל כפי [illegible]
על פי שניין המשורה בין הטבע והראשון ר״ל [illegible]
כמו שזכר הרב במורה בחלק ב׳ בפרק [illegible] ולולי ש[illegible]
היסודות [illegible] עד היו [illegible] כפי מה [illegible]
[illegible] ונראה [illegible] בספר [illegible] כי כמו שההויה
ספר. והמספר מן המספר ספר ההויה כמו שהתבאר בראשית
ספר ההויה וההפסד שחבר ארסטו ראש הפלוסופים [illegible]
כל אחד מהם עוד בשלמות ג׳ דברים אלה ר״ל טבע וראשון ואחרית
וכן המספר לפי ההויה הטבעית וההויה הראשונה וההויה האחרונה
ואחרונה [illegible] שנתבאר הדין והראשון כי הטבעיות [illegible]
[illegible] היסודות והקלקלות כטבע [illegible]
ואין [illegible] חכמים [illegible] והולכה לו
ואז [illegible] שהוא חי [illegible] וגם כל [illegible] זהו [illegible]
בעצמו [illegible] שקלקול היסודות [illegible] ראשון [illegible]
[illegible] לאדם [illegible] לו אדם [illegible]
[illegible] על זה [illegible] ראשון [illegible] כל [illegible]
[illegible] שהקלקול ההוא [illegible]
[illegible] הקדמונים [illegible] לפרק [illegible]:
[illegible] הקלקול [illegible]
[illegible] על פנים [illegible] הקטן

האחרונה והיה המלכין האחרו׳ מאד מכל המלכין האחרוני׳
כמש מי שזכר הרב מפרש · כחלק יי הנה כבר הגבירלך
סוף שבעין שקידה וזכרה שאמר מה שכל מי שלם שמי
לפני כבש הוין ושנית כשמי כן לפים לפני רוב שבם
והרגו של אוירות הנה אחר מחן בסבך בקרניו והנה על
זה ויש הוקשים מה בשופר ומו כיום והוא הקץ לקטורא
את השטן ולהבריח את עגל אירט · וסיף איל מן אילות
לגזרות חושה וסיף קרן רוח קרנות המזבח · וכפר אהרן
על קרנות המזבח אחת בשנה · כיומכב שנים שמי לאיש
לפני כן שנות אחזור וז שנת השבוי ד״ד והוא ולאגיום
אחר לבל ז׳ שנה כסוף הרקיעות שהם אלרא בלמו שהם
סיומי עסן וחוזר חלילה לעולם והנה גם כן איל אלפין אלפים
איל: ואחב יקין גם כן לשון אלפים. ורים קרן למשיחו · והם
כן אוירת בקרנו והוא האיל מכל קרנה אורה על ארבע
רולבות שהם הלוין ושארין כרין כר שבור ורגאמרהם
הבא מזרע יצחק הייחד את נצב לרבב יי׳ והגוד לכן שמי ·
ואם אתה זרע ישראל כל הגוים שאין עגרי ואם לאי שאור
בבית עברים מארץ מצרים ובכל מקום אשר נדח שם עד
שובו עד יי׳ כי שב ושבת עד יי׳ אלהי׳ ושמעת בקולו וכו׳ ושב
יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך
יי׳ אלהי׳ שמה · ואחר עוד אם יהיה נדחך אחד הנ״ו מש׳ יק יי׳ ל

המדיות הידועה כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו ואומ'
לעמי' הבאי' פקידה לטובה גדולה גם כן כאומ' ויי' פקד
את שרה וכאומ' פקד פקדתי אתכם וגו' כמו שאמר יוסף
לבנו זה ואמ' לאחיו פקוד יפקוד אלהי' אתכם וכן אמ' ויאמ'
העם וישמעו כי פקד יי' את בני ישר' וגו' ואומ' כמו
זה לטובת אומה אחת ולרעת אומה אחרת ר"ל טובת יש'
ורעת המצרים ורעת אבותה שאמרנו · וכן כמו כיוצא בזה
בשאול ועמלק כאומ' פקדתי את אשר עשה עמלק לישרא'
לטובת שאול ועמו אז ולרעת אחר כן ולרעת עמלק ועמו
והנה שכת' זכור את אשר עשה לך עמלק ואמ' על כן תמחה
את זכר עמלק ותמחה השם לא תשכח כאשר גזרה עליו מדת
הדין מפני שבא לקראת ישר' למלחמה וכן אמ' יתרו למשה
עליו. וכתו' גם הוא כמו וידבר יי' אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים ונתן מלחמה ליי' בעמלק מדור דר · ואין השמים לרום
והארץ לעומק ואין סוף שעמלק כי רום משקל ומקולקל
והיה שם לקלקל על כן כאומ' ויחלש יהושע את עמלק ואת
עמו לפי חרב · והסוד הוא כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידיו וגבר עמלק וכן ויהי ידיו אמונה עד בוא
השמש והוא תרין כלל · ועתה עלה עמר מה הוא
עשא כפי לישלה לבטלו מקבלת הידועה הכוונה כבי

ויתכן הסיר כי עם זאת נאמר יום אחד לשנה חשוב שנה· והוא
סוף דברי יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם וכבר אמר
מספר הימים אשר תרתם את הארץ והיא אמרה להיות עקר
אמת כנגד אמת· ויתכן היות שבע תרות אחת כמו ויספרתי
ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם וטעם לזה הלשון אתכם
פעמי כעניין הקללות כמו שאמרתי בספר הישבע והחוטא ז
אחת כמו השבע כבוד הארץ ועל כן כתבלי הרז הרח
הארץ את שבתותם · ואמר כזה עד יתן יכינו משפטי ואמר
ואת חוקותי תגעלה נפשם יסור חק ומשפט הוא שרש כל התור
שם שם לו חק ומשפט ואמר רז״ל שבת ודינין מרה הפקיד
וחק לשון דבר אשר בנפש · כי זה חק הנפש ועל כן הרחיל
לאמר אם בחקותי תלכו · והמצות כאיתם וחוקים ומשפטים
צדיקים ועל כן הרחיל אתה בקללות ואם בחקותי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם ואחר כן אף אני אעשה זאת לכם
והפקיד על כל· והפקידה היא ראשית הקללות וכן דימה לזה
אז כי אם זכירה וזכרתי את בריתי יעקב יצ· ואמר שהסיר
ברית שהוא יום זכרון ליציאת מצרים לא הזכיר להזכיר זכירה
ליצחק ואמר אלה החוקים והמשפטים והתורות אשר נתן יי׳ בינו
בינו ובין בני יש׳ · בינו ובין בני ישראל לבד ולא בינו ובין שאר
האומות· והם ברית עולם בינו ובין סוד השבתות הזמנים
כמו זכר כעניין שבת בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם כי

ואנשים יקחו ראיה סמך כי זה יהיה בר״ה הוא ראש הזה שהוא
חדש תשרי או בראשון שהוא ראש חדשים והוא חדש ניסן ו
ואמרינה התורה בתשובה. סימן לסוף התקופה המוקדמת הזה
אמר בשנים ראש ר״ל בזה ראש השנה ובזה ראש החדשים
יהיה זה אחד וזה שנים שבעה ימים באמת בתשובה כמו
אן יתנו לבבם הכל ואן ידעו את שניהם אחד אחרי אין
תבינה הארץ את שבתותיה שהם שבע שבתות שנים ז׳ שנים
ז׳ פעמים גם כל שביעי שבת ושנת השמיטה שנה שבתון
יהיה לארץ והנה הראיה ברורה. או אן כי סימני התקופה ניסן
הוא וסימני השלום סימנים ר״ל סימני התקופה. תמוז אן וגם
אן סימן לניסן ולתשרי חדש ראשון הוא ניסן וחדש שביעי הוא
בתשרי הוא אן׳ והראיה לשני התקופות האחרות הם הויות
שנייה וסימנם ית׳ ויר׳ לו זמן טוב ויתכב לה סדר טריות
ויתן בזה הוא גם כי ספור אגנו ואומר שהם סימני כל
תקופה ועניין היות עקרים אלו הסימני בניסן כי התקופה נ״א
הוא שהם נחלקים לארבעה חלקים ראש היום וראש הלילה
חצי היום וחצי הלילה ׳ ובזה הסוד במעשי כל השנה כמו
מה שאמרנו לך בסוד שני המאורות כי ניסן מה שהוא ראש
היום ותשרי מה שהוא ראש הלילה והראיה חצי השנה שהוא
חצי היום וטבת חצי השנה שהוא חצי הלילה וחשוב בזה
כי אם ניסן יעבר תשרי הכל ביום ואם תשרי יעבר ניסן הכל לילה

מרפא וזכרו לטובה חזקי׳ ו׳ פרקי׳ והם ג׳ ואחר זאת כריתות יתה
ואחר זאת כריתות מכותם · ואחר גם זאת · ואמנם שהם לחכמי
חקירות והגבלות עניים משפטי גם אמרו משפטי והגבלות
עניים חקירות לא אמרו ולא הגבלות לחלות להם כי אחר
וגו׳ · בין יחטאו בן לוי · אבל יסרם ביסורין קשים מאשר אשר
כי כאשר ייסר איש את בנו וגו׳ · ואחר אחר כל זה נזכרו לה
בריתות ואחרונה · ואחר כך מעילה בלשון הרגל פקודי אשר וכן גם
בלשון עברי פקודי אשר שרים והם זה כלל ה
סדר חמשי סדר מחלק ראשון פרקי׳ והם י׳ ה
ראו וכן ויט״ב וסח וסט וער ומחלק שני פרקים והם ר׳ וי״ב
וכ׳ וכח וכט יל ואח ומחלק ג׳ מרבע סכות המשנה המיוחד
ושמים · עיקר סדר ההתחלה ופסח · דעכבי
מקום שאמר ברעת מפי משפט מדעת ידיעה
וחוקה שהשמות הרב ודבריך ישוררוך כהסתבלך בהם
שמי כמו סדר ההדיות ומנין מהעניינים הנסתרים
והם היותם קשורים בהרה קשב לא תטריח עצמך
שם בדבר ההוא כל להחזיר לך דברים כי כי כמו דבר לא
יחול פעם אבל תטרח לך כי שערים במה שתוכל לבוא
בחדרי הענין ההוא או אתן לך מפתחות שיפתחו אותו
ושיוטך עד שלא תסתבך בדבר מכל מה שעלה במחשבתי
לעלות לך עתה וכמה די לך ויותר מראי לפי מעוט שכל

שנ׳ ה׳ ימים שבו יו׳ וגו׳ ונכבד קודם שהיה בריאת העולם כאמור
יאמרו בני ישראל וגו׳ אחר בריאת הקדשה הוא בין אלהי׳ ובין כל נפש חיה
והיא כבל כבר אשר על הארץ כי המראות שבשמים אשר על
שער עולם שנים ימים ושבעה והם קדש הרי ע׳ ושל בין
מעשיית סתרי העולם וסתרי השנה וסתרי הנפש יעולם
עולמים ועברים ועתידים מסתרי התורה וסוד משפט סוד
המזונים וסוד חק לשונם כי המשפט לאלהי׳ · ומנעם מזו״ה
וחיים בין לשון של כן חז״ש יסוד על כח זכות ושל קו ח
חובה ולשון חק ומכריע ממנים כי סוד המשפט מאת הדין ח
ומאת החיים והם את כפות המזונים לפי שקול הדעת ח
הטקריים כח זכות וכח חובה והמעם שוים זה משפט הוא ומים
זה מאיים המשפט להיותם טקריע טלה · אם כן סוד השווי ח
הי׳ כשני סימנים בשנה לבר ושב המאזנ׳ זה הענין הפרש
יורב לך שנין ממשכבת הקושיא שמן שני החכמי׳ ז״ל ר׳ שמעון
ור׳ יהושע ז״ל ושל כן ימזה לך סוד מזון השרי שם כסן בגא
לך ושניהם כסוד מספר חלקי השנה הנחלקים לשני חלקי׳
בשוה לתקום יתקום ויסודם אחר אחר · וטלבם יתן יהודה
שבו הפסוק הזה את שמו את אני מעשה זאת לבב · והלמד:
את אני שרכם בקרי וזה את את אני · ואת כשו מבור את
יראקו · ואת אשר הל׳ שרי בקרי · את אני אלך שרים בקרי
הנה זכרי לעברי לרשה וחוזר והורה שמו שכרת מסה ברוך.

משיבנו על זה כי אין גם שם זכר והיות יתא׳ ומפרשו בפרק
ט״ו הנזכר ובפרק ט״ו בחלק ב׳ פירוש מספיק ואין לנו צורך
לפרשו כי מדבריו הוא מובן מענין הנבואה ופתח העניין
המדעיות כבר אמרנו לנבואה שער ג׳ הוא סוד ענין אחר
מענין הנבואה המכונה אצלם רבינו · ואמנם ספר
המדע ה״ל טעמי המצות אשר הביאם הרב לפי פשט הכתו
יש לו גם רמזים וכמה מהם לשונם כמ״ש ולפי
כלל עליון ואף גם קצת טעמים שאמר ואמנם לקצת טעמי
המצות הוא סוד שרמז בחלק שלישי וכם אמר לך קבלה
בסכות סוכה · סוף שלישי טעמו אחלק א׳ מה׳ פרקים
והם מ׳ ט״ו מ״ח ס׳ · ואח׳ פרקים מחלק ב׳ והם ו׳ ו״ז ו״ו · ומענין
הנבואה גם כן מחלק ג׳ ומענין מה׳ ומפרק זה אשר הוא
מכלל המצות והוא הכלל העשירי מהם ·· ד
ענין דר סוד שכל ומלאך · זה הסוד הוא משולה
ואף גם הרב הזכיר בו כל סוד ונעלם מסודות סתריו
הנזכרים עד שאין לנו צורך לדבר בו ולא הרמזנו בו מה כלל ד
הדברים לבד לא שנתעורר בכלל אל שניהם יחוד שהרב אמר
רבותינו שכל בו מאמר במשיאות הוא מלאך ואמנם המעשה
המקריות לפי מה שאין מדבריו ז״ל כל זמן הנמצאות או ד
ההכרחיות או הטבעיות וזה שהוא אמר׳ בחלק ב׳ בפרק ששי
שהוא לו רמיזה כלל כלל שנמצאו הנס לא עליו מלאך

ולפי קוצר השגתי ולפי טוב הבנתך ושכלך יהיה לך זה הטוב
המעט אשר אני מוסר בדרך הקבלה וסבה לבא בחויות ובנב
ובגלגולות אשר נעלם לך אתם בעזרת הא״ל. ודע כי בראותך
פרק המפוקדים שזכרתי בסוד היסודות. ויראה לך מבינתך כי
יט שאין בו אכל רק שדוני אז אתה צריך לעורר רעיונך
על הענין אשר כתבתי כי לא יעד אותו מאותך פרק חמשי
ובידך כי דבר אחד שהשכלי יתברך אחד זכרונו ושם אתה
לא ידעת כי לא שם התחלה ולא שם סבה לפי הנראה בתחלה
המחשבה אבל הדע כי שם השין הבטני ושם שם שבו החזק
ידעת זה הענין ותדעו הפרק ההוא להורות על הסוד
הגדול שיש למשכיל להקדים עד שיתחכם מאד טרם הידוע
משוגל מאד בחכמת הקדיש האלהי אם כן הנה לך ההתחלה
וסבה וכן הביא ראייה מן הכתוב שאור יתלך כאשר יתלך אל
בית האלהים. וענין יתלך סובב כלו הקדישה מיתברך כמו
שאמרו בתוך ואל בורק כן בחלק א מענין ויברך י״י
אותך לרגלי לפני. אומר שם כי הענין אשר הוא כולל דבר
אחד הדבר הדבר ההוא סבה לענין ההוא כאומר כי כולל
הדבר הזה יתברך י״י. לה׳ כל אישו וכל אשלח י״י והנה
העיד כי סבת המיעוט הוא השם י״ת. אשר שנו לענוים
והמיעוט הוא סבת הברכה והברכה סבת המיעוט והנה הרב
לא זכר מבואר כי יתלך שהוא סבה אכל הוא טרם מדבר

קרואה אלה ג' חלקים שכל המציאות מלאכה לשי' וגרמ
עם זה שהדין עם הרב שיקרא כל מעשי השם ית' מלאכה
והוא שאמ' תחילה ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אש' עשה
ואחר שכלל ואמ' ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ושניהם
שלשתי העליונים והתחתונים וכל מה שבהם · ואמ' ויכלו ולא
אמ' בהם ויכל אלהים או עשה אלהים או ברא אלהי' או ויעש
או ויברא כמו שאמ' בהתחלת המציאות בראשית ברא אלהי'
את השמ' ואת הארץ · אשר פירשו הרב ז"ל בחלק ב' פרק ל'
בהתחלה ברא השם עליונים ותחתונים · אמנם באו זרעי
כל ענין גדול · והדין הזה אצלי זהו לך כסוד סתום
והבינהו · ויכלו ויכללו ונחשבו ככלה החשוקה והחושקת
את חתנה שהוא אישה ובעלה ואדוניה והיא רוצה בה על
כל זה ובאו אחר זה ויכל למרות שהחשק הגדול הוא בגמר
בנמצאים הראשונים והם השלמים הנפרדים כי ויכל
מלשון ויכלו ונאמ' שם אחר אשר עשה אחר ויכל כאומרו
ויכל אלהי' ביום השביעי מלאכתו אש' עשה והנה בזה הענין ג'
פעמי' אלהי' וג' פעמים יום השביעי וג' פעמי' מלאכתו
וג' פעמי' לשון מעשה והנה הבדיל בין הענינים הבדל
גדול כמו שאגיד · והוא שאמ' על ענין מלאכתו הראשון
ויכל ועל השני אמ' וישבת ועל השלישי אמ' כי בו שבת
הנה זכר שביתה בשנים ולא זכר שביתה בראשונה: והסוד

וכבר ידוע שענין מלאך שלוח וכל עושה ענין הוא הנקרא
מלאך ואלה דבריו והוא הדרך בפרק ההוא ובאר כי ענייני
גדולים מוכנים לכל יודע ספר ובאר הר' עד מאמרו והנפש'
והכח כלומר כלם שליחי מלאך עד שהיסודות יקראו גם
כן מלאכים · עושה מלאכיו רוחות · אלה דבריו גם כן והנה
אתה רואה שהפי' כל כח מהכחות לפי דבריו הוא מלאך
כי היסודות כח ואין כח בגשמות כלומר יסודות וכל צורתם
וכל מיניהם וכל מקריהם כי הכל מורכב מהם וכן כל
בריאה ואלו יה' יקרא מלאך ואפי' השד וכן הדין עכן וזהו
האמת שהכל מאתו ית' והכל שלוחיו ומלאכיו ועבדיו והנה
מה שיספיק לך בכל זה עזרה ברורה הוא מה שהעלים מאמ'
ברהיטת מאמרו ויכל אלהי' ביום השביעי וגו' עד אשר ברא
אלהי' לעשות · ידוע שעם מלאך עזר מן המלאכה ומה כזה
הרמזתו ג' פעמי' מלת מלאכתו בא להורות על ענין היות
כל העולם נחלק לג' חלקי' וזהו מה שפי' הרב בחלק ב' מסוף
פרק י' כי הבריאות כלם ג' חלקי' האחד השכלים הנפרדים
והשני גופות הגלגלים והשלישי החומר הראשון ר"ל הגופות
המשתנות תמיד אשר תחת הגלגלים אלה דברי הרב · ולפי
אמרו זה חזר שהמלאך שלח העולם כי יסמך בבראשית
רבה · והנה גם הפילוסופי' וחכמי התורה שוים בזה הענין
ומודים כי אחרים השכל בסדר התורה בענין זה והיותה

כגלגל וגלגל ולב כי הרקיע וכרוביו הם הגלגל והוא הרקיע ה
הגלגל המקיף בתוך מזרחו והגלגל הוא גלגל השנה והלב
הוא הנפש והם ג' גלגלים כל מסיימת לבו בעולם כמלך
במדינה לב כנפש כמלך במלחמה וזה הנה לך ג' חלקים ה
גלגלים שהם ג' כנגד של גלגלי הצורה כמו שאמרו לרמב
סוף שביעי פרק חלק ה' מן פרקים והם ל' ומז'
ולג' ונג' ומ"ב פרקי חלק ב' והם כ' וסז' ומחלק ג' מפרק
המרכבה עניין סוד פנים ואחור ולג' כי עניין ה
צורות המשותפות הוא העניין הראשון לכל חכמי ישר-
ואמת היות הסודות הראשונה של הרב כמבואר ומן המתחיל
ספרו ואמרו המאמר הזה עניינו הראשון לבאר עניני ה
שמות באו בספרי הנבואה והשמות הם שמות משותפים
ויש אשר לעניינים אחר זה וכלל המאמר הזה עניין שני והוא
ביאור משלים סתומים מאוד בספרי הנביאים ולא פירש שהם
משל אבל יראה לפתי ולסכל שהם פשוטים ואין תוך
בינהם ואם כן הנה שסודות השנית היה לבאר משלי ה
הנבואה ודע שהם משותף ועניין המשלים שני ענייני
משלי חכמה של חכם וכל של משכיל ושניהם כוונת
כוון הנבואה והם עניינים מיוחדים לפי מציאות ההבור
לבריאות כמו שני עניינים אחרים שהם כלל המציאות
כולו והם מעשה בראשית ומעשה מרכבה שהם חכמת הטבע

מפני שהשמים בשכל ענו שכן כי שכל מספר יחד מן הכלל
ג״ב כינוים חשמ״ל שהשוה אותם בכתר והוא שכתב רמב״ן אומר
כי אשר עשה ראשית מכל או׳ כי לעצמות ויורה בזה העליונות
הגדולה לעולם הגלגלי׳ כאומ׳ עליו אשר עשה סוד אחד
בעולם השכלי׳ כשוה והוא מפני שאינם מחוברות נקראים עולם
בשכל ובריאה עלם אין בהם דבר מהחוש אלו מוסף. עלי׳
אלו נקרא מאוד כי התשובה בשכל אלהי׳ זה תמיד לפני משלה.
מציאות כל אחד ואחד מהם כך כאשר שאמרנו זה השכל
וכו׳ כי הבנה והגדולה להעליונים כאותו לעצמות. ועלכן כי
משותף עם אצלה. כמו כי כמו שכל בהגדולה כמו אלהי׳ כן
כי בהגדולה הזאת. כמו אלהי׳ לעצמות. כי תאמר ששם מקיף ושם
השכל אשר אמו׳ עליו כל זמן שבר ושבר והוא וכן משפט
הגלגלים. בזה הענין מבוארי בהם מבואר יושרים לשכל
עת אחד עת תמיד כאומ׳ אלה תולדות השמים והארץ בה
בהבראם ביום עשות יי׳ אלהי׳ ארץ וש׳ ׳ ואמרנו כי כונין ד
האחרון ויברך ויקדש אשר עליו אמר כי בראשונים מפני ד
שאלה צריכין ברכה וקדוש לבר ר״ל שלם השכל עם כחותיו
מפני שהוא מוכן לקבל השפע האלהי׳ תמיד מכל העליונים
ויקבל תמיד בשכל שלם לא בהכנות מזרחות. כמו אמים
ג׳ בריות. בבריאים והם בגופים ובבריאות החיים שכבר
בהם אלה. בריה ובמים השמים ובחיים והכ׳ הנה בריה׳

בהקדמה המשנה שבספרו · ידע כי מפתח הבנת כל מה
שאמרוהו הנביאים ע"ה וידיעת אמתתו הוא הבנת המשלי'
ועניניהם ופירוש מלותיהם · וכן אמ' עוד בסוף הקדמתו · ד
אבל יהיה דעתו לבטלם כרוב המשלים וידיעת הכלל המכוון
וידיעתו ויספיק לך קצת הדברים שהבין מדברי כי המשנ"ן
הכל משל ואם לא אמור דבר יותר שאותה כאשרתב שהוא
משל יתבאר לך מיד לאי זה דבר הוא משל ויהיה מורה שהוא
משל כמו שהסיר הדבר המכוון מן המראות והחלומות · אלה
דברי ר"ב · ועוד אמ' בחלק שני כשזכר הנבואה המראה מזה
והמשל דברין שאמ' שם הוא מורדו בפרק ל"א. ויאמר עליו
מזה שהיה הנבואה כשם אחד מאותות השם הוא הכבד
מאותות שם אחר משנה סדרים ואשפ"ק שאין שם גזירה כן
שני האותות ההם ולא שהוא שנין בינהם כמים פנים
ובאור שם ענין סדר האותות זכר והוא הנקרא אצל המדקדקים
שריקת האותות או חבור הפך האותות: ואמ' שם והפך
הסבה חבל כבחל ופרו לפי זה הדרך ששיניים זרים מאחד
הם עוד סודות · אלה דברי עוד · ומזה שהוראתך על
אלו הבן מותו · ומזה הענין באור הרמב"ם בחלק שני ויחד
בו פרק והוא פרק כ"ט ואמ' שם ראוי מי שלא יבין לשון אדם
כשישמעהו מדבר הוא בלא ספק ידע שהוא ידבר לא שלא
ידע כוונתו · והמשיך זה הענין כמו מה שהוא מבואר

וחכמות התורות: כאשר באר הרב בתחלת ספרו והנה כיון
גם המעיינים אילו והחכמים שהם קודמים מאד היו
שהיו נעלמות רוב החכמות הגדולות ולא עלו כי אם לאחרי
שהם יודעי השם ולחושבי שמו כל שכן שעברו הכל שאר
העם והעולמים בחושך כן עברו והם הנבואות שבאו
לגלות עיניהם ויצר זה חייבו להיות רוב דברי הנבואה
ונעלמים שמורים בתוך המשלים בצורות המשותפות כאשר
זכר הרב בראש ספרו · והמורה אלי ז"ל פרק כ"ו מחלק
על ענין ונחה הגלוי ואמר כי רצת אונקלוס כבר ידעת לא
שלמות כוונתו להרחיק ההגשמה ולא באר לנו אי זה דבר
הגשמי ולא זה דבר ידוע בזה המשל וכן בכל מקום לא יחול
בזה הענין איך להרחיק הגשמות לבד · כי הרחקת הגשמי
דבר מוכרח הכרחי מבואר ונגזר בו ונזכר ברמז אבל
ביאור ענין המשל הוא ענין דק ואפשר שתהיה בו
הטעות או דבר אחר והם עוד דברים נסתרים מאד ואין
מסורות האמונה הנכונה ולא תעמוד קלה על ההמון ולא
לא קבלו בזה הענין · אלה הם דברי הרב ז"ל בענין המשל
ומאמרו מאלו הענינים היה להורינו כי הענין הזה בדברי
הנבואה שאורה על גשמיות אין הפרש בין שיהיה זה משל
או שם משותף. והכוונה בו להרחיק הגשמיות ואם יהיה
משל ולא יתכן אין חשש בזה אחר שירחיק הגשמיות וכן אחר

מענין פנים ואחור באותו וראית את אחרי וגו' אומר
שבר בחינת כתר ובחינת פניה פני ז"א ובינתו כמה שזה שם
היא לבחינה אחרת ולבחינות מאורפים מאד שהעירותי
עליו ואמר שזכר הרב בפרקיו הנזכרים בראש זה הסוד
ומה שכתוב אני עוד בפרקי מעשה המרכבה בזה יבין
כל מה שראוי להבין מן הענין הזה ומן הראוי לו
סוד שלש עשר ונחלק ה' לד' פרקים והם מ' ומ"מ
ועב יסי ונחלק ב' לג' פרקים והם ד' וה' ומ"ב ונחלק שלישי
מענין חייב ומשפט עד" עיקר סוד חיי הנפש
והוא שצריך לך לדעת ענין חיים לבד וענין נפש
לבד והרצונם חיי הנפש החי בעולם הזה יתלויים בעצם
הגוף החי או מיה הם יתליין או אם החיים עצמם עיקרי
נפש ואם הנפש הזו הוא מה מקרי או עצמי ואם היא
מעין לעבודה או שלמה ואם היא מיה מאין הנשמה אשר
היא עבודה מן הגוף או היא יסוד חי מן היסודות בהרכבם
יחד או אם היא גוף או אינה גוף או אם היא כח בגוף
או לא או אם היא מקבלת גמול ועונש ואם יש בעולם
הזה כל ענין המיתה והתחייה או לא או אם יש כח
השגחה לבפרט או בכלל או אם אין השגחה כלל לא
בפרט ולא בכלל או אם יש לה השארות אחר המיתה כי
הגוף לא לא ואם יש לה השארות אם יש לה עונש או גמול

ויגלה המבדיל עד שאין צריכין בירור אחר כלל והאמת
רבים טובות ויאור אחד בחלק אחד בפרק ד' מענין הגזרות
וההקלות והשגחות. ענינים עליהי יוכנס בתחילת
המחשבה ואחר גם בפרק ד' ותכלית לא אחת ענינים ואחיים
לאחים ולאחרים ויהם לעבודה ומעשה שהגון . ואם
ישוב להבין דברי כלם שהם עלוית רבים רעים ודברי
אלהים חיים ודרים חטרית עלויות נסתרות מרוב החכמים
בחריט זה כל שכן רזולבב אותם מה שהיא מאין השריות
הרשיונים היא תנ מכה ויתכלם פנים ואחור והנה כל
יודע ימצא יודע שכל דבר שהוא אחור ומזהיר ומשפיע
זכנו זהר ואור ומכלער ויתכל פנים מאיש אי כינוי אות
מה והמחיות מכל עברי בחום היותר והאיש אי טעול
פעולה משיה במקום שהיא גם פנים שרווים כלומר
ומכלער ויתכל פנה בכל מקום שאותה אותם . והנה זה
טל יודע בתחילת המחשבה שאין לגבר מאלו הג' ענינים
המאמרים על דרך משל . והם שאש ואש ומים ואחשב שלשה
גופים אין שום דרך להאיר גופים שיש להם גופים
באותם וכחם ובהשתלשל מאירים פנים ואחור וכמו
כמו ואם בתולה שהם גופים עוצמי להאיר עליהם זה
כל שכן לגוף שאינו גוף וכל שכן לגוף שאינו גוף ולא כתבה
ואם כן עם זה קל שאמר להבין שזה שמי כבנין הגם ועוד

אחר זה מבואר שעל דרך משל גם פשט הכתוב אמרו מקו׳
מן המקומות שכל ענין מושלו על דרך החידה. כלומר
ענינים ואין מבוארין ואייה מרומזה שנים כל שכן שאין בו
מבוארין ואייה מה שקרה לאיש אחר של ענין זכות בבריאה
ואמנם ואמנם המדבר שכתבו כל שכן אם הוא חוץ לטבעו
וחוץ להיקש השכל וכל שכן שאין מבוארין ואייה לחוקרי
אמתת החכמים ולמחפשי סודי תורה מענין פשטי הפסו׳
ואם אין דרך להביא ראיה על מה שיחקר מחכמה כי אם
מופת מורגש ומושכל מקובל תורי לפי ר״ל מספרי תורה
כמו היות האדם בכל מקום שבא בתורה שם המין בהסכמ׳
כי לא ידיעה שם העצם מה הידיעה וכמו סוד ילדר
היום שאמרו בסוד בריאה . וכן היות אלהים שם התואר
והיות י״י שם העצם ואמנם אם הוא שם התואר ג״כ כי הנה
כמו זה בה״א הידיעה ולא כמו זה בה״א הידיעה בשום מקום
ורבים כאלה בספרי תורה שאין דבר מהם מובן להמון ואמנ׳
מרוב חכמי׳ הוא נסתר כי אלה והדומים להם שם הענינים
העקריים בספרי תורה והם המופתים המקובלים שמדיים
תוריים אלהיים . ואין זה המופת לא ידעוהו המתפלספים
ואמנם המין הוא חדוש העולם וסוד ההשגחה וסוד י׳ נבו׳
השם וסוד משפטיו וגזרותיו ועניין וסוד הגמול והעונש
בעולם הזה וסוד העונש והגמול לעולם הבא ואין הם

בעולם הבא וכל העשייה שעושה בעולם הזה אם לאו
ואם הטוב בעצם שר מעולם אם לאו · ואם לא הטוב
לריה לו הטוב ואם הטוב לריה הטוב אלה כולם ענינים
נפלאים · וכל דבר שיחבר האדם צריך לחקרו בראיה כי
זהו היתר הראשון אשר התורה הבריה בו והענין אשר
דעת האדם בשתן שלו · ומפני זה המבין שהוא שרש
ראשון לחכמה ולחכמת האדם קראה שם כלל זה
החכור חיי הנפש ישקף גדולה לכל משכיל מחוייבת
לחקור כל זה במופתים ברורים שאחר שיתבאר לו אמתת
דבר זה ושמעינו שלום ושניו והמעלה הנלחתו שלמה
בזה · ושב הרחיב לשונו בזה הדבור מעט · ויתבאר
ויתבאר לכל מן החוק שהאדם הוא מורכב שכל מנח מים
הולך והוא חי מבעל ועבר כל חי הוא חי מתנועע מהרת
וכל חי מתנועע וכל מתנועע חי · וכלות התנועה הראשונה הנזכרת
אשר לו מורה לשמור החיים שהוא חי ונמלא יתנועעו
התנועה ההיא הוא שכן אין מת אין בו לסבה מן הסבות
והיה אם הוא בו ישיב לשונו · ושער ישוב לתנועתו הוי
וכן אם הוא שכן · אך אם הוא מת לא ימצא החיים
שיתנועע מצד טעם התנועה ראשונה לפי הטבע גם
אמנם לא ראינו זה עד היום ולא ראינו מי שהיה זה
בשרית אך ראינו מי שעשינו שהיה זה בזמן אחר באיש

הראשים הזה כל המעשה כן על ידי עבודה עם כוונה יען כי
עשו השם הזה בפיו ובמחשבתו כבוד אל רם ונשא · ואמנם
הכוונה במאמר בענין אחר והמשכיל יבין · ודע כונה
שהיא כדי להעביר לבו אל האמת · ויש כונה אלא אמת
כונה מצוים הקבלה עד גדול ישראל ואם לא הגלה אם זה
ולא ידענו איך תעביר שהוא אמת · כן כל מצות קיומים
בגלוים ועדויות נגלות ונסתרות · וזה הדין כל מה שאמר
בענין התפלות שלו כונתו בזה אתה צריך להורות של
אם שתהיה ויעלה בכוונה · ואז תהיה הוראתך אמת ואם
לאו לאו · ועל זה הקדמתי לך זאת ההקדמה להורותך
שכל מה שהוא צריך לדעתו בכוונה בענין הנפש שיבא
שהדבר תהיה מאת האדם הנוסף שבם יחבר כל מיתה
לא יוכל ואם לא תעשה זה תתעלם שלא תוכל להביא
אם שחייבת להביא בענין הנפש ועל כן לא יהיה לך
מיתה במיתת הנפש שאם אין מצוה אם צריך למצוה שנויי
או למצוה עשייה ועם הנושא לדעת אמתת המצוה ואחר
כן יתקדש אם כוונה ואחר ידע את עצמו · ובמש
יושב לעיה טוב ויעיין את גופו במאורת את שלו
לשמרו ואת שעשו במעשי על המצוה · ואילו כל
הבלות המשגיות לא נעשו במופתים ויעכלם ואקוות
אחרונים באמת כי אם לשרידים אשר ה' קורא אך נעשה

ואחר שהדבר כן ואין לך שיובא לך בזה הענין רק הדמי
ליודע מצד טבעו חוק כאלו שב ישיגהו ואם אמרת
והגדרות המוחשיות. ואחר משלשה אלה המופתים הנה
כל ידיעה או מוחשת או מקובלת או מושכלת ואחר שידיעת
דבר אחד ויתברר לך כי ידיעתו אלה אין שלמך אלא המופת
כדבר ההוא לשלם אינו מושכל יהיה אלא כאלו מושגו
מצד האבורה · אלא יצטרך מציאות כשלם ידיעת המחשבית
והיה מסבר שלא בדרך כאשר. ואם המחשב שמאו שהדברי
לך ידיעה. ואחר אי אפשר על ענין המופת להראות לך כן ידיעה
לך ידיעה כלל אחר שלא כי אם אמונה ומחשבה ואמונה
לא עזר ידיעה ולא השגה מושכלת. ולא ידיעה מקובלת
והאמין שדבריו ולא זאת הסבה שבלבלם המצייר כי לא
יתכן בגוים טעם כשלם שיגיעו ידיעה. ואחר אחר לידיעה
ואחר אחר ישב צריך לך לראות האמת. כבר מבוקש ולא
השאר המופת כגוים רקים אמונה שהיא כנה ומנעת התורה
ויסוד מסורת הקבלה האלהית. כי האמת והאמונה הם שרשי
קיום היעבים אין להשיגם כלל ועל זה אמר ז"ל כל מי שלא
אל אמת ויעיב מקור אמת ואמונה כשיב לא יעד ידי
חיבתו · ואין הטובה האמתית כאשר הענבר האלהי ההוא
הנאמר מצד מקובל האמת. אם שיחשבהו מין החכמים
השומעים הנעלם והיודעים אותה תורה או אינה כאלו לא

את לשום קשות שקר ולא לעיונה גברו מורך כי מושגה
אל ראשה יש מחות לא ידעו עליו ית' · שכבר בתוך המאמר ·
כי רזיה ומשו רשה מות עליו ית' הסמים לא חרדו ועוד
· וסילה רבים וכן הם משרים כי המעלה העליונה והגדול
הטוב הוא ידיעת השם כמו שהיתה שלמה כבי ועדות לאי
אכו ושב לבב שלם ונפ' חפצ' כי כל לבבות דורש יי' אם
תדרש וימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד · והוא אמ' בכל
דרכך דעהו והוא יישר אורח · ונזכר השכל וידיעת אותו · כי כלם
ידעו אותי ורבים כמם רבו מספר ולפי זה העניין המבאר
אצלך שרוב החקירה מחסרה עיקר החסרה והכלל המעלה
של שכל הוא כמעשיו · ואחר שבררתי לך מהות הכלכם
ואחרונם הרבוא לבטל כל השאילות הנזכרות מאת העניין
שנייתך בספרים המחוברים בכל שאילה ושאילה מהם
ולא רציתי לבאר לך הכל הייתי טפלה שכבר קדמו זולתי
המבאר בריותה וטוב הוא שיחקר כל דבר במקומו · ודבר
במקומו מה טוב · גם בלא דעת נפש לא טוב ·· ד'
סוף השלישי שרצה מפרק ל"ב ור"ח מחלק ראשון · ד
ומחלק ג' מעניין המרכבה ·· נמקדר סוף מעיס · הנה
המיעוט משורר מורך לפעמים על שם אחד
משותף עליך שתבין מאמרו השם זוכרו שם אחר שלא זכרו
בסעיף אותו מחובר עם זה שזוכרו בין כרבי הנבואה טוב

לבם גם כן לפי השגתם במורים ראיונים מספיקים להם
ועל כן השלם המבדל אותם חייב בחיי הנפש להמריצם
בהתמדתם מקורם לתורתו. וזה אמרו ואמרתם כי בשמו׳
כי עמך מקור חיים וגו׳ לפי׳ אמר לך שאתה עליך להערת
הענפים וזה הם אחר שאתה מהנע והשכל יצורם ומציאות
ועם אלה הסבה שזכרנו שהחקירות עמוקות מאד
וזה כי עשו רב בני אדם על דרך ידיעת השם והשתכל
במקצת החכמים יקבלו קצת קבלות הכרחיות במופת
ושמרו בהם ולפי השגתו במי שידבר בחכמה ובסוד
ההשגה ובדברי התורה זולת מה שקבלו מקטנותם ביושר
השחרית והילדות. כי שקדה להם זה בהקבלות האמונות
אשר כתבם חכמה גדולות והוראות על השגות אמיתיות
טבעית מעל השם ומקובלות שהם מפלאות. והנה רבים
וגם חשבו שדי לאדם שיזכירם בפה בלי שום עיון שכל
ובלתי תוספת ראות בעליהם שילך לפי אחר דברי הנבואה
להלל שספריהם מלאים מענין הזה. העקר דרשת הש׳
וחקירותו כבתוב טוב ה׳ לקויו וגו׳. דרשו ה׳ בהמצאו
דרשוני וחיו. מבקשים השקיעת ה׳. ודורשי ה׳ לא יחסרו כל
טוב. ובקשת משם את ה׳ אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל
נפשך. וזולת זה רבים בדברי הכתוב אין ספק שהתשובה
וכן שעשקים הנביאים על חסרון ידיעת השם כמו וידוע

יודע אותו ומכירו ויודעו אותו משגיח בו לגמול ו
ולענשו כאשר גזרה חכמת משפטיו ורחמיו ית' כמו שאמ'
רק אתכם ידעתי מכ' מש' הא' על כן אפק' על' את כל עונ'
ואמ' כי יודע יי' דרך צדיקי' וגו' ואחר זה אומ' שהרב
זכר בחלק א' פרק ס"א כי הענין המושכל ראשון והוא שהדבר
צלם עצם המתואר שהוא ענין אחר לגמרי לא הוא
מקרה ואם היה התואר הוא עצם המתואר יהיה התואר כפל
במאמר לבד כאילו תאמר שהאדם הוא האדם או יהיה פירו'
שם כאילו תאמר האדם הוא החי המדבר כי החי המדבר
הוא עצם האדם ואמתתו ואין שם ענין שלישי אלה דברי
הרב' ואלה הדברים יוכל להבין כי כל מה שבא בתואר
שם משותף ית' אין השם הה'ו' כי אם שם התואר חוץ מן
השם המיוחד שהוא לבדו שם העצם כמו שהשיג' בס'
אמנם אמו' ז"ל שאם היה התואר עצם המתואר יהיה
התואר כפל במאמר לבד כאילו תאמ' שהאדם הוא האדם
כבר הורה בזה סוד אהיה אשר אהיה ורבותינו גם הייתי
הרב ז"ל הענין כי סוד שם המפורש שהוא כ"ו שם כל' סמך
אשר יודעי השם טהרה ואשר אמרי צריך האותיו'
כי לא יוכל לראות את השם כלו: שם וכל שם מצורף מה'
אותיות מורות על עצם הדבר המיוחד ועל אמתתו ועל
אמתתו ועל תארי החיוב והשלילה על לחייב לגמרי הראוי

כן מדברי התלמוד כשנין שני השכינה שעלין שיהיו שלש
שנים מזווגת כן שם שכינה מזווגת אחד שבתו שבהם
יחד והנה הרב אמר כי שם שכינה שרוי בכל דבר זוג מזומן
פרקים אז מזומן כשנין לו פרקים וקורא השכינה
אשר הרשע מחלק א׳ פרק כ״ח ונפרק ט׳ יען כי הטוב
יושב בסתר עליון וגו׳ · ויצריך שתהיה שהלא שיבה מזומנת
וכן כל והדרושים להם כלם ודרשה רבן המאיר כלו ספרך ··
סוד עשרי ערכי המחלק א׳ מ״ב פרקים והם פרק
ט״ו וי״ט י״ג י״ח וכ״ב וי״ג וכ״ד וכ״ה וי״ט וכ״ז וי״ח וכ״ט · והמחלק ב׳
מ״ג פרקים פרק י״ח וט״ו ומ״ו · והמחלק ג׳ מ״ג פרקים והם פרק
ט׳ וי״ג וכ״ג ·· עיקר סוד זה המאמר · הידוע מצוה
מהשלמת הלב בפרחת מיסטק ומהכנת השכל כמרה
הסוד ובסוד הנה מאחריו שנהם קשורים קשר חזק ומאמין
מהם הרגש סוד שבורת השם מזווגה שמות סוף הסורות
כלם יחיה השמים הם יסודותיו החזקים ושרשיו המעברים
מהם שהם כללים ידיעת השם לאדם ויש שלשי מחלק ג׳
והוא סוד ידיעת השם לבו כי אלה השמים מורים איך נמצא
מהות כל אדם את השם י״ג והוא כשתרצה שדי ואין טעל
לעבודת מדרת מיעוד מהבת ידיעת שדי והשגתו ואין ראוי
לחשק ולהכנס ולהדבק מן האדם לשם כי אם בשם שדי שאו׳
כי בי חשק ואפלטהו וגו׳ · ומרים השלשי הוא מורה איך הם

אשר הם שמיים נמשכים בחוקו ית' ואז תהיה ראיה לשתות
אשר אין מתשאורם שום שבירה. ואינך מאמין בו יחוד
אך כשתאמינך עוד תארי השם שהם עצמו היחוד יהיה
מאמינך ואפי' אם יהיו התארים בגזרות. שכן האומרנו הוא
צורת העולם ומכונו והוא צורת הצורות כלם ועל זה
יתחייב כל משכיל להודות לו עד שיהיה כל אחד מהם חלק
ולא יתכן לו להיות כלו אחד גוף כי אם אחד נפשי ושכלי
והענין הוא שהנפש כל מתארה יחלק מחבר הגוף ותדרוש
כל שכל מחבר שכלו ובהדבקה לשכל ובהפרדה מן הגוף
הנה היא והוא והנה הם דבר אחד ואז לא תקרא הנפש כי
אם שכל מהוה מן הנפש והנה יורש יסוד השם המיוחד
ואם כן כל השמות שזורו על תארים הרבמור שהם נאמרים
בעבור הגלות הנפש להשיגה אל השגת השם במראת
ועל זה הנה יקרא השם בשם שלקח ממנו שלמטה ומטה כל
הבריאתו והיה השם ההוא כולל כל בריה בשם עצמותם
מפני שהכל עצמותו יקרא הוא ית' בשם כלם עצמותם
וזה אינו נמחק מפני שהוא ית' אות בעצמו שלו. והסוד
הוא אות בלב. ואותו כלם בחות. והוא ית' בהעלמם
נראה. כלו מתגלותו שאינו כי יש לגבורתו אות מענך
שלו והוא היותו מחייב המציאות בבחינת עצמו ולבדו
וזה אותו שמחייב המציאות והבדלתו וקדושתו ית'

לו׳ ומאמר הרמיזה והאמר השם המחוייב: לו צריך שתדענה
והוא שהגדר גם לשם ית׳ שום תואר נוסף על מהותו · כי
הגדר הוא מקרה והתחלה לנו להאמין שאין שום מקרה ולא
שום תאר נוסף על עצמו ועם כל זה שיורה על חיוב התאר
הוא על צד רבים והוא להורות לנו על שלילותיו או על
פעולתו · ואם יש תאר מחוייב עד שהוא המתואר בעצמו
כמו שאמרנו · ואמנם היות התאר הוא המתואר בעצמו
אמרנו שלנו ית׳ שהוא השכל והוא המשכיל והוא המושכל
אלה העניינים השלשה שהם שלשה דבר אחד ואינם בו ית׳
שלשה כי אם אחד כמו שאמר הרב בפרק נ״ו מחלק א׳ וכן
עיין בה מאמרי החיוב בדברי הרב ז״ל בחלק א׳ פרק נ״ח שהוא
ית׳ פועל העולם או אמר משפיע המציאות. וזה התאר
חיוב פעולתו והרב זכר בפרק נ״ד מחלק ראשון מענין ד׳
התוארים בחלק ואם כי זה התאר הוא תאר ראוי שיתואר בו
הבורא ית׳ וכן הרומים לו כמו חונן ורחום וכו׳ ואחר
שידעת שאין כל פעולה ופעולה מחוייבת רבוי ענין ועצם
הנה רק תדע שמציאות עצמיו ית׳ הנמצא הכל שכל ד׳
המציאות המחויב מה שאומרו ית׳ בעצמו שהוא עצמו ד׳
שיהיה גזרה חסרון מציאותו ועצם אמתתו אשר בזה יתבאר
מציאות היחוד השכל והמושכל שכל מה שתחשוב דבר נוסף
על עצמו בשום פנים הוא מורה על הסבה ועל כן מקרי

יתבן שאין

עתיד לבאר שאר שם העצם כמ״ש המפ׳ אחר זה שנעתקם
קצרים ואלה הם הדרכים הנזכרים והם ויורה שאגד
כמה שאר אורה שבאור הרב במקומות אשר שרותך שלמה
יבין ענין ההבדל אשר בין שם העצם וכן שם התואר ונבאר
אותות גם אלו דברים מזה הענין גם כן בספרי המדקדקים
הענין ואמן שאין יותר כמו בפי המחוים גם בספרי השם וגם
הפלוסופי דברו בו הרבה אך לא ידעתי הרבה מן המורים
באותיותיו ואני שאותיותיו אורו גם כן הם לא ידענו מן
מלא ידעו הרבים ואין ספר שבכל לשון ידענו סוית מזה
הענין שטובה מעמיות האיש האחרונה האיל להגיע מן
ההצלחה והבלית כל ההצלחות יריעת השם ית׳ ובזה נחלו
חיי העולם הבא · סוף שער ראשון וחלקו

פרקים והם פרק ס יסוד וסב ויסף

עיקר סוף שם העצם שם העצם הוא שנקבם
המיוחד הנקרא שם המיטה · ועל כי המבואר הוא
ישמו דבר אחד כי אין שמו חוץ ממנו והוא שמו אשר נבדל
ממנו · והענין שכל שימצא יש לו שם יש לו שם תואר ושם
עצמו מורה על עצמו · ושם תארו מורה על מקריו אם הוא
גוף מוחש הוא שאינו גוף · והוא כבעל מקרים לא אם הוא
בגוף · ואם הוא שאינו גוף · לא הוא בגוף · לא יהיו שיאמר
שום מקרה בעצמו לא מצד עצמו ולא מצד זולתו ושם העצם

פה. ד׳ אותיות שדי מעיד ומורה. כי זה השם הוא מגלי שם
המיוחד גם כולל שם המיוחד וכי יקרא ש״ם שלקח מאותו
והשפיע בכל בריותיו והוא שם שדי וכל פעלתו בבריאות
במציאות. ואמר שאני שדי במעשי אחר שחכמת השם
חייבה מציאותו. ועל זה אמרו על שדי שלעולם יהיו
מטטרון שר הפנים העקרים שדי ושמו כשם רבו וכן שם
מציאו ושם אחד יכל הדרורה להם שהם כלולים כל מציאו
אך הוא הראוי תחילה להקרא מלה ואחריו בריאתו ואחריה
כי שם שהוא מורה על חלק מחלקי המציאות. ויקרא גם
הוא מגדרות. הם כשם יוי. וזה תדרמן חיים מפני היותו ד״ה חי
מורה על אלהיות מעלתו. אך לא אל הם הם עוברים בין
מילות. ואין שרשם ושני דרך מסורה אל מעלתו לפי לשון הקדש
שהיא לשונו והיא שרש ועקר ויסוד החשון לכל אותיות
ולשון ולכל כתב. הנה הוא שם יהוה כי השם יורה מעלתו על
שלשה חלקי המציאות. אשר כל אחד מהם שלם כעשר
ספירות. ועל כן גם מנין י״ה לפי הקבלה יו״ד גיורין כי השם
עקרות המורות. על כל המציאות. והנה ה׳ מורה על היחוד
ועל היות האחד המיוחד קודם לכל המציאות. ועל עקר
ל׳ והמציאות זה אות הפעל לא ל׳ וכן סוד השם קבועי בלא ל׳
ואנו מקיימים כלו שם כי אתם לא שדי. ובתשובה אשר
יאמר לא לו שדי אתם אמר להם כמו ל׳ חי. ואמנם שם

נסתרת והיא מה שהיא ורבינו · וסימן שיש לעוף העגלה
שהיא מיוחדת נסתרת והיא המקראת יחידה ויש לו גם
כחות רבים טובים ורעים והם כלם שואבים לנשמה
היחידה והם נסתרים מימנו כחיה כן יש לגולם העגלה
שהיא המיוחדת נסתרת ויש לה גם כן כחות רבים
טובים ורעים והם נסתרים גם ממנו מיעוט כחותיו
ורמז זה חייב אדם להשיבו שיקרא שם הטעם כמו
שאותיותיו גלוים ונסתרים שכן כל מציאות העצמים
יהיו גלוים ויהיו נסתרים · והנה מתוייך שם אהוי
לבדו שאחד מן האותיות כן שהשגת וזה הבן שאין
בכל האותיות שיהבן מזו אלה · ובהם נבראות מאשירת
יצירך בלא ספק ומפני היות משרת אהוי בכל ורמז כי
כל שצריך מילוי ושמוך מלה ומישר בעולם הלמות
כן יש בהם גם כן להיות · ועתה אודיעך סוגת הענין
הנזכר דע שאלה הד׳ אותיות שהם קדש קודשים בלא ספק
הנה תדע כי הם מורים סוד מספר · ספירות ויצא א׳ הוא
ראשיהם והנה יוד תפארתם וגם הי מורטנותם ונחבר
הא׳ בראש הדבור עם א׳ בסוף הדבור יצא משניהם ה׳
ונחבר כמלה גב יוד עם וו יצא משניהם יו ונשאר
האותיות עם אלה הם ד׳ אותיות שהם ד׳ עליון יצא יוד
ויש לך הא׳ הרי יוד הא׳ והיא חצי השם והנה השאירנו מנוג

המיוחד לו יקבל י״ב צרופים ומספר חשבון אותיותיהם
בכללם הוא אינו גוף ולא כח בגוף · והנה אינו גוף שזה
מספר ולא כח בגוף · להורות שכמו שאינו זה כן אינו זה
וכן עצמותו כהיותו י״ב אותיות משלשה גם י״ב הויות כפרט
להורות על חיוב העצם ועל חיוב התואר מצוה ומורה
שכמו שהוא יה׳ הוא זה כן הוא זה ובאורו כי התואר הוא
המיוחד המתואר הוא התואר כמו שנרמז בסוד אהיה
אשר אהיה ויסוד יה ויסוד וה ויסוד יהוה שאינן רק
לבוש הם שמות העצם גם אהיה הוא יהו והוא הדין
והנני מגלה לך סוד כשה׳ דע כי כל אותיות הקדש
הם עשרים ושנים מדינן אשר נמסרו לנו מקבלה דור
אחר דור הם האותיות אשר לשון בני עמהם והנה לשוננו
שהוא לשון הקדש נחלק לפי הפרישה כתוב ואינו כלל
יקום לשני חלקים ראשונים והם עקר העיקר · והנה
הרמז שנתבאר מאלה ד׳ להיותם עם שוה יה׳ זהב
אותיות אהוי רמז שאין בכל האותיות אותיות אחרים
שהם נעלמים מקריאתם מלה והרמז הנעלם דין הוא
שאותיותיהן נעלם אחר ואותם שגם אלה נעלמים גם כן
והנה גם אלה יקראו נעלמים ונסתרים מה שאין כן בשאר
אותיות והרמז הענין נעלם והשאר נסתר והנה
חבורים יחד · והמשכלם הוא נעלה ונשארו על דרך משל

גם כי הוא עצמו והוא אמיתי זכרו כאשר יגלה סודו · הנה
הודעתיך אלו הד' אותיות שהם אמת' והם הוא שם העצם
אך הם בשערים מרכבות שיהיו שם לא נכתב זה כלל · ד
אמנם כאשר בקבלה שׁ ואותו שהשם שהוא אמת הוא השם
המיוחד המפורש בכל מקום והוא השרש לכל · והוא מיוחד
הוא רמז היותו מורה יחוד שלם ואמנם שאין שלמות אחרי
ואם אמנה סקי בצירוף האותיות ובגימטריאו' ונוטריקון ד
אשר רוב סתרי תורה תלויין בהם כי שם תלויין על שתוף
הבריות ועל המשלים שגם הם אמנם יודעו אותיות טובו:
ויבין כל דברי ואם לא לא כי לא יבין שידע אדם את השם
בריות כמופתים ואחרים לתנרם · וזה לך האות ידע כי השם
הזה נקרא מפורש ופירושו שמבינו מפורש פירו' מספיק · וגם
הוא מפורש ומובדל מזולתו במעלה שאם כל הבריות קדש
זה קדש קדשים והוא יהוה והנה נחלק לשני חלקים שניהם
והאחד שני שתוב בתורה מביאים ובכתובים והוא יה
כגון על כס יה · עזי וזמרת יה · וכן כי ביה יי' צור עולמי'
הללו יה · וכן בכתובים הללויה אך לבדו לא יתפרש זה
החצי משום מקום כי שאמרתי הראשון · גם מצאנו זה
אמת שהם ד' אותיות שבספר יצירה והם יהו לא יתפרשו הו
שם משום מקום אך קבלנו שסוד אה'יה · וזה כספרי ד
ובכל השם בריבוי וגם אהיה שהוא שם לא בר כי אינו

ומדיעם ש"ס ר"ת לבד ונשאר יהו שמשמשים אות מאות
יבא ה' וכו' שם יהו יבא יהוה הרי השם המיוחד ונשאר
היו הגולה מאותיותיו יוד הא היו אך והנה הוא די מזה
שסבר חומר האותיות יחד מצטרפות ובשמם מורחבו לפי
סוד היצירה כי חומר שם השמם שהוא יה עם שם השמם
השני הנק' אך שהוא ראשית השקיות האותיות הנשארים ג'
והחבור הוא היוצר מן יוד והא ובן סוד אך הוא האותיות
הראשון להרכבות והנה אותיות עצמי מורכב שלב בינית
בשניהם כל אותיות החומר והצורה והם ראשית כל המעשה
והמעשה המורכב עד שידין של מרכבו והם שני עדים
מעידים של אותיות ששם שהוא האותיות והרכבם ומ"מ
וחברם יחד והמשנו שלפי יוצר חומר כלה צורה ולפי המוצר
צורה טמונה כלפי חומר הנה כל אחד מהם חצי אותיות
כבחינת מורכבו והם יוצר אחר מהם בשמם שלם שהוא
חצי אותיות ומוצר החצי האחר כמספר שבו ונשלם הרי
מוצא הוא כלל כי לפי יוצר חצי בריית כי אם במוצר
כלו ובמוצר כלו יוצר כלו ונשלם חצי השם כלל השם חצי
ובן סוד כסוד חומר וצורה ו' מורה של עשר ספי' כלו מה
הם עשר מחשבות שלב ו"ה מורה של ה' הוראות ומשנה
שלם האותיות כלו כל האותיות הקיום והעקר שהוא
שלם המדד ודע שכל יוצר צורתו לפי השם המוטבע

להיות ותברך הוא במות המשיח במהרה בימינו ימינו ביו׳
והיה יי׳ למלך על כל הארץ · וכן סוד מספר השם אחד
אחד · להודיעך שהוא אחד כן שמו אחד לבדו · והוא
סוד מיוחד במספרו יהו״ה לבדו מיוחד וכו׳ כשאו׳ יו״ד ה״א
וא״ו ה״א הוא הוא די״ו הי״ה הוא הי״ה כלו׳ מכוונו הוא עצמו
וכן מספרו במספרו המתחייב מצירופו · וכמו שכתוב במיוחד מיוחד
כן כאן בתוספת המקובל · וכן בזה עדות שכך בהיות האדון
כשהוא בתוספת המקובל באמרו׳ יהו״ה הוא האלהים כלו׳ השמות
הוא האחד והוא ובאמרו׳ הנ״ב היה אחד שיהו׳ עוד הנך כאחד
אלהים הוא יי׳ באומר לך אחדות הוא וכבר כי זה בתורה ד׳
אחדות היחוד באמרו׳ יי׳ אלהינו יי׳ אחד הנה הורה שכל הג׳
השמות כלו׳ השמות הכל אחד ואין שם דבר נוסף ולא הרכבה
כלל לא אחד בשמים ובארץ וכן כי כשאמר במזמור. אלהים
יה׳ אלה שהוא יו״ד ה״א והוא יי׳ וכן ט״ו ט״ו שהם שמם והוא
אחד והוא׳ כ״ו ו״ו שהוא כ״ו לבדו · וכל הכוונה להרחיק הרבוי
הנוסף על השמות כמו שאמר הרב בפרק ס״ב מחלק א׳ בסוד
אהי״ה אשר אהי״ה ושם השמות · וכן כי ב׳ אותיות יחד יי׳ יי׳
אלה׳ וכו׳ · וכן כי שלשה יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך · וכן הכל
יי׳ · וכן יי׳ עושה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה · וכן שור יברכך יי׳
יאר יי׳ ישא יי׳ · וכן פסוק שזה תורת יי׳ תמימה · עדות יי׳
פקודי יי׳ · יראת יי׳ · משפטי יי׳ · אמרם יותר מזה לא כי

בצורה לבד לא כשאר ספרים ולא עוד אלא שלא בא בצורה
כי אם בענין אחד בלבד ואמנם באו במקום שמי שם
הוא של ענין גדולה לבד להבין אותה בו על הויה זה השם הויה
יורה המעלה לאורה והעברה להויה והוצא גם אחרים
עמו והוא שמי הזה שהם שיראה המפרש הרב במורה
ואמרו אהיה אשר אהיה שהם יחד ושניהם שורש הקודש
ואחר כן אחר לבד אהיה שלחני אליכם ושמין אהיה לפי
הלשון המבואר מורה הויה והמציאות לעצמך כאמרו יתב'
כי אהיה עמך ושעניינו כי אהיה עמך מורה לאמרו בכל
מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך והנה שרש
מלת אהיה הוא היה ושרש זה הוא אחד לא שזה בפעל קל //
וזה יהיה בפעל כבד משלש במשקל הטה הנה היה זה הורה
וכן יטה יהיה יהיה ואם הם מהמשולש אילו הנזכרים השלשה
הם מהבנין הכבד הנוסף כמורה וקראום משולשים מפני
שבאו משלש שלש אותיות והיה ראוי להיות מחוסר אותו'
ושרש הטה נטה והנון נבלע בדגש הטית ואמנם הנה
במשקל היה כמורה הנה הוא מהבנין הקל מאותן שלא מהנה
יהנה והיה יהיה ואמנם אם שרשו היה הנה הנזכר מאותן
שלא מהוה יהוה ולא בא מאילו כלם כי אם שנים לבד
אחד משרש היה והוא אהיה ואחד משרש הוה והוא יהו"ה
והסוד המעולה הוא שאומרים אילו השמות כי השם עצמך

להויה

· על כן החכמה כוללת שלשתם אלה ואלה וכל מעשה משלשתם
הוא מחויב מייחוד השם ית' ומינם עם זה הוא ית' יחידי לבד
כי במחשבה היא יחידה מה שאין כן בזולתו · ומפני שהוא טפל
לחית הזמן אמרו עליו שלשת הזמנים כאומרו כאמרך עליו
ית' היה והוה ויהיה · היה לפני אדם · והוה עם אדם · ויהיה
אחר אחר אדם · וכן הקבלה עד היה לפני העולם והוא עם
העולם ויהיה אחר העולם · וכן הסוד היה לשעבר כמו ש
היה עתה וכאשר יהיה לעתיד כלו שני שאין יתר מהם שני
ישתנה · וכל עצמו ולפי ישנו כל שכן שלא ישתנה וגם אחר
שאין מציאותו לא עצמו לא ישתנו מקרהו · והשני המחשב
ומלבד שהוא מעשה בפעולתו אינו שני לא פעולתו וכו'
כי אם גלגל הגלגל · וגלגל הגלגל אינו שני במעשה המעשה
לא כלל ולא פרט כאומן שאין שני על מה שהוא טפל
לא השני המראה לנו כי הוא שני מעשיו היו והווים ויהיו
יסוד של המעשים המורכבים בכורת החכמה והמדע
והוא מעשה שלמה ובריאה כי מעשיהם יוחסו המ
מעשי את השם ומפני עלותו ושפלותו ומציאות
המעשים הרבים ומהות הנאחזו ית' בהם לבד · ומהם שלש
החכמה והמדע ומלבד הוא הספר והויה שכבר כל
השכל וחכם כי ההויה היא סבת הספר ובעבור שהם
היא סבה ראשונה לכל מעשה ראשון ואחרון והוא המעשה

כאיש שנים אך בצירוף יהיו שנים עשר הויות מצורפים מן
האחד והם סוד יב גבולי אלכסון שהנה כולם מורות על המציאות
והנהגה וההשגחה ושמירה והבטלה ועוד · והמציאה ספירת
הכתר · והנהגה ספי' החכמה · וההנהגה ספי' ההשגחה
והנהגה ספי' המלכות והנה הם יב מדות על שנים אחד לכל
ספירות תפארת שלא חלוקה וחס' לכל ספרה אחת משפעת יב
ספרות משנים אחד · וזה סוד הלב אחד מורה על אחד השם
הנה שנים עשר שניים נקודים מאחד הרי הכל אחד · והנה
אין הדבר כי האחד לאחיו בעצ אחד והוית הגבולים שנים
עשר וזה שזכרנו ב' הויות מהויותם מן חויות אחד הוא
סוד לחי גלגלי שלב ח לשמים יך לארץ ואחד מנהיג אותם
שלב הרי ח' וזה מבואר · וספר ג' הויות יחד הויה מיוחד
תורי ויקבל שהשגחת הויות ומציאותו יח' משלב הגלגי
הגלגל שהם לבורות על ג' הויות המציאות ומציאת הוא שם
מן יב מציאות הנקרא קדוש ומקודש וכל הנאמר עליו בתלמוד
ובררין בשורה הנבונים בחלק א' פרק סא וקריאתו שלש שמות
הקדוש בזו שהם בשמים כלה שירת והפוך ושני יהוה
יהוה יהוה · אבל שנים הוא יה משלב האלהים שהם
הויה ראשונה בסוד חיוב · יה' כשלב האלהים שהם הויה
שנית בסוד החיוב · יה' בשלב הגלגל שהם הויה שלישית
אחרונה בסוד החיוב במלה כפי מעלתם ומלה כפי מעלתם

ואולי מלת ארבעה שהזכיר מעתקו כפשוטה לא היית
צריך לדבר בדבר מזה אחר דברי הרב ז"ל מפני שלא
באר לנו עניינו לפי פי' מעתקו · אבל אחר ואיני יודע מה
הכוונו למה· זה ממש לך סוד לפי הקבלה האלהית: ואחר
הדברים יספיקו בהם דברי הרב ז"ל ודע כי אמר על הלוחו'
מעשה אלהים זה טעם שהם מעשה השם מאתם מאירי
כוכבים שהיו גם כן אלהית השמע סוד · כבר עלה בדרך
לפי דעתי מה שביאר בספר יצירה מענין ארבעה וכבר
אעלה לך למעלה בסוד קריאה ענין ארבעה גם כן וסודי
הבלית: ואם כן אמרו כוכבים מארבעה אלהי' והמראתם לא
שנהי אבל אמר מארבעה ר"ל הוא מבואר שהוא זה מפני
סודם על פרסום ארבעה מקבלה ויהיה פירושו שהשם חקק
בלוחות הכתב בעבור הבלית אחת והיא סיבת השם בתוך
לבו תורתו כדי שעניינו אל הבלית ההיא לחיות עמודינו
בתורתו כי היא הבלית מתמדותו והסיבה אשר בעבורה
עברתו והתורה היא אמצעית בין השם ובינינו אשר הוא
הברית אשר כרת י"י עמנו בחורב ונאמר עליה תורת י"י ת
תמימה וכו' דין לחסה לשם כי יחס אחר מורה הבלי—
מעשה והוא שם ארבעה והדין הגדול הראוי לזה כמורה
גם כן למות וארבעה אחת מעשר ארבעמות שהם כינו' ת
במספר הספירות ויהיה ענין ארבעה ספירה אחת והיא

ואיני

הראשון מחויב המציאות. וקראוהו שם המיוחד להעיד על
מהותו והוא שם מיוחד ראשון וכן הדין טוען כי שם ההוייה
הוא שם הבריה והוא ראשון ומשם הבורא שם הבריה כי שם
המיוחד נופל על שם המציאות לכל בריאה נעלה · והשני כלו
ספק ידוע · וכן סוד הוראת המקובלים מצורת השם המפורש
כל זה הוא נשברו הסוד שגלהו הרב מורה הנבוכים במשנה
תורה לפי מחשבת הקבלה המבוארת שהיא מורת הדין ומורת
רחמים שסוד כל אחד מהן מורה דרך גזור בנוטריקון כי מדותיו
הן דרכיו ותואריו יתעלה ולה דבור ותבה וכלל הסוד המאמר
מהראשונים הוא הנפש והשכל מורה נפש ומראשונים דרכי ה'
השם והשכל מורה דרכיו והנפש והמדה הוא היא והיא היא
הם דבר אחד אלא כפועל ושכל זה מורה המדה על ענין ה'
הנפש ואם היא השגחה רצה ואולי היא חייבת והמטרה
כי השכל ולי שבטיה ומדותה ועם זה שעוררתיך עליו כל מלכלה וכמדותיה
מלא וי. אחר השבה הרב אל קל שלי לעורר שכלך והמזכר לזה
ספר והשכל כל ענין מה שהוא והביאהו כנ"ל · ה'
סוד שנים עשר טרפי מחלק ראשון מג פרקי והם
פרק סד וסה וסו ורסוה חלק ב מפרק מח ואל · ה'
עיקר סוד דבור וחבריו · והם אמירה ומעשה
ושביתה ומנוחה ונפש ושלחה וקריאה ובוא ומוצא
בם · אלה השניים ויבם הם גלויים ומבארים שבינה

עיקר סוד המעלה הרוכב · ענין המעלה והלבות בזכרו
על השם בתקומות רבים בהוציא מלבוש מלבות
על שלשים ומעלה בכל דור ודור וכן כי זה לבנו זה
השניין שם וזכר זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור · וכתיב גם
ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור · וא' בשמים הכן כסאו
והנה המלבות בשמו והמעלה בזכרו · ובאמת כי השם
והזכרון שניהם אחד השם וכן המלבות שם והמעלה זכרונו
אחר המלבות וזה שכל מלך מושל ואין כל מושל מלך ובזכרון
המלך ומלך עליו' הם מושל המושל כמו והמעלה והמלבות
הוא ענין אחד בלא ספק ועל זה כי ענין זכרונו מרכבה בזה
יש לה להורות שהוא צריך לפי שזאתי כי הוא יש אשר הוא
רוכב ונושא ומושל בכל שם ישב מלבותו עשה הכל ומעמד
את זכרו בענין שרטוט שהרקיעים עליו יש אשר הוא הרקיע
העבר ביום שני שלו במעלה השנית והוא המבדיל בין המים
למים כשרוף גם רקיע ושם מים ושם הכבוד שהוא זכרונו
כמ"ה זה כולו להורות על מעלה משיאו אשר נגלה על כל
גוף ועל קרבנו אל המעלה העליונה קרבה גדולה מאד לפי
מציאותו ולהורות על שני מקומו כי הנה הארץ היא במקום
שהוא שפל העולם והרקיע הנזכר הוא במקום גבהות העולם
ואין גבהות למעלה ממנו והנה טוב כי הרקיע למעלה
מן החיות המרכבה שהוא זכרו כיחזקאל ועל ראשי החיות רקיע

כלו ספק שלמה את שלו כי היו עשירות · ועל כן נתבאר
בלוחות עשרת הדברים והדבר הראשון שלו את שלו ועד
הרביעי דין אחרי שראשיתו א' ואחריתו יו"ד ועלה כן במספר
לאורות לזה ולזה ולהיות של הראשית ועל הרבעות יתבאר
באורו לקבלה מה שהספיק בזה הענין חק הרב שאמרו
במסכת לוי בתחתונים והעליונים מוסקין ואחד כלפי מטה
היו כי הבריה מדייה במיר הקצת וחדרו ונכבשו ידועים —
שהם ולהם הדיש ואינטעי ודרור יזהרו המוקשים במיר
וכשרי התרעיים המלכים מקבלים עבט וזהר השם הפועל
כעבנו כמו שאמר משה כמו ידו ואו"ל · ונכבשו הלוחות
המרכבה מאות חמשה שחורה מרדיות לבנה והיה זה
הענין בדורע אך כי שנין הקבלה כובלין מהיות הראשונות
שחורות והוא כי הדבר הלבנה לעולה מסוע הוא כעבור —
שרירות לא שהטובה בהגשמת הראשונה שחורה עד מעבר
עוד והיו הגדולה שכיר טהה כלו יד ש"ל להזכיר השחורות
הראשונה הטובה מטע התורה כדם יבין כי היא האדם חיה
חי בנפש חיה · כי הדם הוא הנפש · ועוד דמות נפשו · ואחרין
חיים מדבר בנפש המשכלת. כן שרץ שיבין סוד תורה לבני
הקבלה · והעבר מאות עשרה ומאות תפלין ומאות ... כי
בהם שנין זכרין · סוד שלשה עשר ...
ראשון א' מפתח ה' ואחרון ג' מענין המרכבה ...

הואיל כל ימי חייו · ואפשר שאי ואפשר להיות כל המין משכילים
ולא סכלים גם כן אבל חייב הדין לפי טבעו שימצאו בו בכל
דור ודור סכלים ומשכילים עשירים ועניים גבורים וחלשים
רשעים וצדיקים בריאים וחולים יפים ומכוערים חיים ומתים
קרובים ורחוקים בחורים וזקנים וכיוצא בהם הרבה
התחייב בהכרח לפי זה שלא כוונה להיות להם דבר מסור
לכל עד הגיע לו מכר הטבע לכל אחד ואחד ואמנם הדין
חוקי וחלקי הראוי לו לפי מציאותו מצד דרכי האמצעיות
כאשר הגיע מצד הטבע ומצד השלמות ואם אחד והרשיע
אחד על חבריו יהיה שם מי שיסיר הרשע והזדון המגיע
מן המזיק ואם הגיע ענש על פי כ״ר ואם לא הגיע כפי כל
כן אם כבר ובקש שיגיע כפי כל יוסר זהו בדין אחיו החטא
האמצעית הטבעיות המשפטיות מן השלמ׳ והוא נימוסי הדתות
הדריכות וחוקי הדתות ומשפטי התורות אשר אחם להיות
ואחם אמצעית כמו שכתב הרב ז״ל בענין הנבואה · ומפני
זה גזרה החכמה להיות תורת השם הקדושה מושלמת לכל
המין ואישיו בתכלית השלמה · והנה האומות הקדמונות
אשר שמעו את הטובה הגדולה אשר עשה השם ית׳ עמנו
ועם אבותינו השתדלו בכל יכולתם להעתיק ספר התורה
מכתב לכתב ומלשון ללשון עד שיאמרו בהם מעתיקים
שהעתיקוה לפי דעתם ולא השגיחו אם ישנו דבר אם לאו

וכל הדקדוק ראוי בספר ולא מצא לבר כי הספר אינו גורם
כמו שביארנו בסוד כסא הוא סוד הא׳ . ואם כן אין להשיב
אותו גוף לא במקום ולא במעלה . והנה רמזנו רב מעלתו
עוד עלוי בדברי רז״ל ערבות רם ונשא שוכן עליו ונבר כמו
הרב עלויות ושניים משלים במופתים גדולים ומקובלים
מדבריהם ז״ל מוסר כמו במופתים ומשכלים ואחר שהם
נבדל מכל מלאכת הכל מאירות ומשפיע אורו עליו והוא שם
זה התחלה לכל גוף ולכל תנועה ושלו עולה במחשבת כמו
אלהי את השמים ואת הארץ . ותירוש יאמין בהתחלה והוא ערבות
ואחר שביארנו הסוד הזה מדברים מדברי הרב ז״ל ..

סוד המרכבה עשר תרע״ג נחלק א׳ מפרק עשר
ומשנין המדברים ונחלק ב׳ מפרקי מחלוקת החרש
הקדמות: ומשנין הנבואה . ונחלק ג׳ מפרקי ההשגחה:
ומשנין מיוב וחברו ומשנין מדות העבודה ומעשיהם ..

עיקר סוד כלכלת הדעת . דע כי זה הסוד הוא
האחרון שנחלק א׳ יש ראוי שיאחם זה החלק מפני
שכל מה שאמר כי מנגינות הגם ומצריו ורמז סתרי תורתו
הוא שנין שם שמש ומים כמשמר הסרח הדבור הבא כמנהג
כפשוטו כדי שיקבלוהו גדולים וקטנים ולא יסבב למוד
מאיזה דבר גדול או קטן ותהיה ההנהגה המושגת אשר
אליו: שרק גדול לקיום המין האדם במורה הדת לקיים

וכמו מאמריו חסרים גדולים וחלקו אלו על אלו מחלוקות
גדולות על דבריו · והשלמות אשר חבר ושלם מדבריו שקרא
גם הוא השלמות הכללי ואחרים חברו שלמות משלמות
וכמו אחד זה רבינו ורב מהם וסדרו את זה סדר ...
והוא סדר ספרים ... על זה סדרים וכל מהם ...
ענין כל המאמר וכבר מהם לא שלם זה ומהם חבר ...
הקושיות וההקדמות המחוייבים לכלות זכרונו ומהם לבד
את שלמות מהם מחבר אחד כל זמן שלמות מהם מחברים רבים
שהוא קטן דעת וכוח לעשרים מאמרות שמו מהם
ושם רב עד שיהם הפנים ומספר אלו ואלו עד מאמר ...
הדברים אלו ואלו דברי אלהים חיים ומהם מהירים הפנים
והנה תמה ההיונים לקבל ממנים מגונים מי הגוים
לעשרים יקבלו זה הדבר · ויותר שמו ... עד שיקבל
ומהם עד ... ... ענין ... אשר אפשר להגיד
מהם לעשרים יקבלו הנפש וזאת היא סבה להחלק האמת
לשני אמות ... יקבלם ... אחת ... הראשונה
היא ... ושאלו היא ... ... על
אחת מהקבלות ההם היא ... ... על
... ...
המחלוקת ... ... לבני ...
האמות ... הם קרובים להאמות לבעלי חיים ...

על

והנה יורה כי ענין לקבול הרות והרעות והמדות הבא
עוסף אחר המדיים והצורות והזרעים והמקורות והמקרי
המתחדשים כי אלו הענינים לא יתכן שאיש אין האיש
יהיה לבעלים · ואשר התחייב עניב מסורות והוס
וכסף זהב וגם כסף ונחשת וברזל ובדיל ועופרת: והתבלבל
והתגברו כדי לחייב ההפסד וכן בצמחים וכן בחיים וכן
כדיבורים לפי היצירה הטבעית כן התחייב גם כן זה הענין
ברות שהתבלבלו והתגברו זה בזה עד שאפי' היתה הקדושה
ערכה ובלבלה רבים מפני אותיות עד שאלו אותיותם
כי ואלו אותיות כמה על הקדרים והטבעים והצורות
המקשים עשה על החיות · והמדברים כי הוא מעלה שבאין
מושכל שהם לא עשה המיעות שבאו בתורה אשר אמנם
תורתנו וחכמינו פירשו אבל יש להם פירוש מפורש כדעוב
ואם כיה שהכל מודים כי שהוא לפי כל תורי ונבואי קיה
לו זה המקרה על מקרה התבטל ויעשה המדות ואלוקה
הטבעית אלהית המחויבות אשר לא יסופקו לשום משכיל
ושניהם אין לא יקרב כיה שבשלו מורה שהוא חבריו
אשר חבריו אך לא עשה כתבוה לבוטב יבר דבל מ
שעב ולא שור אלה שהוא במעשיו מורה שהוא עוסר שלו
לבו וסייעו: בזה הפרק על תורה שכתבנו אשר חבר רבינו
הקדוש שהוא הוא ר' יהודה הנשיא אשר חבר המשנה סלה ·

שנה אחת פחו · והיה אחד לדורות כלם כמו אדם אחד
כאשר זכר מלך השלשי פ״כ ואחר כן חשבה לבאר סתר
הגזרות האלהיות. והיה זה סבה להפרדה ולעזוב מורת הדין
ולשפטה פני משפטיה ולקלקל מחשבותיה ולהמריצה
ממשפחותיה המיוחסות בשם אחד ובין אבותיה ולשטרם
לשוטריה אל לשונות רבות וזרות עד אשר לא ימן איש שפת
רעהו מפי הכמהיות. כמעט שאין אמנות זו לנו ושב אלם
הענין מילי אינם מחברים שהאירס כשמוא שומע לשון ז
שלא הורגל לדבר בו כבר אמר שזה המדבר בו הוא חי ומדבר
בפעל לא שלא יבין מאמרו דבר כי אם שהוא מדבר לבד · ולא
יחייב לו שלא ימצא מובנו כמו שזכר הרב ז״ל מלך ב׳ בפרק
ט״ו · ולפי זה הענין כלו אשר הגיעו עליו הרב גם אנחנו
להדירין הקדמות ולבטל רוב המחלוקות ובמעט לצוור
הרצות המיוחדות השכל לבעלים המשכילים ובמעי קרה
לראשונים קרה לאחרונים שהנה קמו תחילה יש ואנשים רבים
מאוחרנו חכמים טובים ספרים ומחברים ואלה פסקים
על דברי התלמוד להסיר המחלוקת ולקיים ההלכה השוה
בכל אוחרנו ובאו אחרים גאונים וחלקו על הפסקים ההם
שחוברו ונתחת חטה יצא חוח ותחת שעורה באשה ונבריי
המחלוקת עוד בין הפסקנים והרשב״א ואחרים פירשו התורה
והסתירו סודותיה לא שנבר הצירו על אקדמות ובאו אחרים

מדברים שעדותיהם משתנות. ולזה היו להם מינים רבים
אך בני אדם שהם בני איש טוב לא היה ראוי אחר היותם
מין אחד שיחלקו למינים רבים לולי גבורת יוצר הרוב הזוג
אותם בתוך טורחותם. אשר ראוי כל עצה רעה וכל
המבולה מקלקלת הצורה וכל צורה מפרה ומשיאה את
האדם אשר מעוררו לכל מחלוקת ולכל שיחה עד הפסד
סדר הבית הראשון אשר הוא חלק ראשון לקבוץ האנושי וכ'
המדיני ועורר רעה לכל המין כזו הדרך וכן בתורה מפורש
זה הענין מאדם הראשון ועד נח והעידה שגבר החמס
בין כלל הצורה המיוחדת עד שגזרה חכמתו על זה
להשחיתם לולי שנשאר אחד בכל צורה מאותה כלל
טוב וחיות ויכוננו שאר האיש והמין והנה השתלשל
לבנים מלך ג' בסוף ספרי התורה העריות על זה הענין
ואשם הבן זה כלו . והנה המבוך ואיש האלהים משה רבי
עליו השלום כל נבואה כנגד כל בני אדם אשר השיג התכליות
האנושיות והחכמות הטבעיות והטובות האלהיות וכ'
והמעלות השכליות והתכליות המעשיות המעשיות לתכלית
כל זה כלו יקרו לנו בתורה השם יתברך המשלמת
החסרונות כלם בחכמת ובמוסר והמשרות על התכלית
שלמות והודיענו בה שהאומה הזאת כלה וכל האומה
האנושית היתה אומה אחת וכוללת רעה אחת ומשלת

לענין כי ואשר ישגו לבעבור בשגיאתו ולא להשיב עליו
זה עלי זה ולבאר כל מלה זכרה בתוך הדברים ואתנצל בע״ש
מענין הפרק אז היו מציאת טעותו עלה בכל מה שאלל
החבור הקדוש ההוא אבל הם יש מהן בתחלת המחשבה ויש
ויש שזולתם בהעתק המעתיק ונפילו טעות היו ואינם
שאינם כן במראה שהם הזיקו שם הרב והם לא היו של טעות
בזה ונשאר הנזק כלו עדים לא עדיו אל ולא עם המקבלים
ואמרה ואמרי ספרי הלכה כי היו והם עשו הכל יוי
לו ולהם כזה שטותו יטעם דבר אחד ואני הצעיר
הקטן המקובל מספרו על פי דברי הגדולים זל טועה כזה
החבור להסיר הדעות הרעות מלב התלמידים ספרי המחבר
ואם ימצאו מדברי כבר שגגה טעותי שלמה בידי ואם לאו
אינו אלא שגגה גם לו מחבורי יש שגגה למשגיחים
ולמביאי לחסרונו ולרבו אשר מחבורותם כי מסכל גם
אני יש שסכלו יש זל מזה הענין יען דרך כל מחבר ספר
לשם שמים בכל זמן ובכל מקום זל ששומה עליו לסבול
מה שיקרה לו על חבורו ויוי אלהים הוא אשר
משה אמת ותורתו אמת ישגיח הלבבות לאמת ויקיים
בנו קרא יסוד קרוב יוי לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת
ובזה נשלם החלק הראשון והמיסרו כי יד סוגית רבה

אחר זמנים רבים ועלו שרותיהם · ותמצא שרואה הרב ז״ל
אלה הפלוסופים והמחלוקות הדעות גזרה חכמתו להעתיק
הכל ואחר המלאכה שבדי ספרים כל הזמנים שרות המחלוקים
והתכנסו בחדשות ויקבצו רוב המקהלות בשמחה רבה · ואחר
כן לא ננים שכל להעיר חכמי אומתנו עם הפסקות הרב
אשר הוא מהקהלות הדתות והאמונות כלב מופתיות אמנם
הנה הזה עוד ואחר המאמר הורה הנבוכים והמה כי
מופתים משכלים ונוראים מקובלים להיות נמורים של
שכינת מעמדו השם וייחודו וקדמותו ותארו ורצונו —
ומיני ומופתיו ומדותיו ושלמותו ומשלתו ונפשו והשגתו
והשגחתו ושרותיו הנבראים ואחרי שלמיו ואמות מלאכי יסודי
עם עבודתו ונסיון עם אוהבו ועבדיו ועשות תורתו
ואחרית הבלות שבורתו ואחרי שנה כן לא עשה כל זמנו
אבל סדר סבה והעתיקוהו גם מעתיקים בלשון הקדש
ולמדוהו תלמידים רבים הנקראים בשכל נושאים קטני
ואחלקים טריים מקומות רבים והרבה מהם נקבו —
להפך טובת הרב ולא יכלו נגדו על ... ובכל טובתו
דברים זרים מלבם ויחסום לו ולספריו · והרבה מהם אשר
שמעום ולא ידעו בספרי עליהם ... ורחוק מאד
ואף כי קרוב ואף כי שלא ידעו בו דבר ממנו מאומה
שחשבוהו אשר עליו חבריהו ולא עיינו בספרי עיון הרמיי

והחושבים אחר שהשיגם התאוות לבם ואמנם ואשבחים
ברוב העושר כלה מקרה שישיגם לא טובים ולא ישרים
כי שלויה להם ההצלחה המדומה ואומרים בלבם לא
יראה השם לעבודת יקר יותר ממנו ולולי היות השם עמנו
ומשגיח באמת כמו שאין היה לנו זה הטוב כולו הלא זה
הגדול המעולה אשר ייעד השם ית' בתורתו האמיתי—
על עבודתו ועל שמירת מצותיו כגון אריכות ימים—
מקנה ושפע ותולדת בנים ובני בנים ולוית בשורה:
וכבוד ועושר רב ונחשבו עושרים כל ימי חייהם כאשר—
המחשבה האנושית ההכרחית אשר אין אמונות לה בעצמה
ואין ידיעת מעשה השם עולה כלל לדעת כל משכיל לא
לדעת כל עשיר שהוא עני בדעת: ואיכה התחייבו מע'
מעשיותיה אלה הדברים בתורה בטענה יעבר נזקו:
ועורם קטנים שקיבצם בתחומם ואין אחד מהם מתעשר
מעצמו ולא רוצה לשמוע קול הצורה מפי מעורר עד
שישיב אל לבו לחש איך ימיו קלו מיני רץ ויחשבו כצל
עובר ואין לו מאומה שכל לשקול היותו היום ולמחר איננו.
ולכן לא יסתכל מה יתבלבלו כזה המשיאות ומי זה דרך ילך
בו איש ימות במים מותו יעשה הוא חי או יחיה במים
מותו ועשה הוא מת: והנה הספיקו לו בכל אלה ראיות
שיש יואם לחכמים קרה המקרה הרע הזה המאוס איך

החלק השני סגה׳
השער ל״ו

חיי עושי יום מעשיים ·· יום דרך לגוף לבהמה דבה ··
וחיי לחוזים יום לחיים ·· יש חלק לעולם הבא ··

העולם הבא הוא

אשר עליו ראוי כל משכיל להטריח גופו ונפשו בעולם הזה
עד אשר יתעלה לו סודו באמתתו ואמונתו ואין הקבלה הנזכרת
מסתפקת בו מפני שאי אפשר שהיא עקר כי הטבע והמנהג
הקוראים לשכל כוזן מכריחים להיות הקבלה ההיא סותרת
אך רבה דמיונות מפני יראי העבירה ומפני אהבת חיי העולם
הזה והגבורה והאורה הדמיונות המחייבות רוב העיקרים
הנפסדים והמולידות מחשבות שקר והחוזות מאוררות שוא
ומדוחים ואם יקנו הרוחות ואחרי הזמנים שאקנו מה
אך לא ישקטו ולא ישמטו בם הבחורים והנערים והקטנים
והנשים אשר טבעם רותח ואין להם לב להשכיל את שראוי ל
להשכיל· והנה מצאתי רבים מבני עמנו ורדפו רב חכמי ר
ארצנו אחר השררה והכבוד ויקובצים על ידיהם ומרבים
הממון ומבקשים המותרות ואם יגעים להעשיר ורבים חולים
מכאובם ושכחו מאמר שלמה ע״ה שאמר אל תיגע להעשיר
מבינתך חדל ואינם את שראוי לשכח את שראוי להשיב ומשיגים
וכל זה שירבו האמונות הנשארים לשם ומוסיפים שרחה

קדושה שעמין איך נחשוב שהתפוח הזה המגון מקבל גמול
או עונש שהרי החומר הקי איתו מקבל גמול או עונש
בהיות וכל שכן הרוח. ואיך יחשוב חושב שהוא יאכל ד
מתפוחי גן עדן אחר מותו שהוא דבר מקבלה אמונו שאכל
אבות אדם הראשון היו על פני הארץ ובמערה היו: ואם הר״י
יאמר אומר הנפש המשכלת זה קל לאמונו שלא יתכן להיות
כן כי אין לה פה ולא שנים ולא לשון ולא שכבר כתוב
כל זה הדימיה ואם כן נשבר הנפש שענין אחר לא זרה ד״א ידעש בזמ
כי השולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה סוף צדיקים
יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנה מזיו שכינה ומן פירוש הרב
כל זה בפירוש יותר רחב מזה בפרק חלק והנה אם כן השגת
הנפש בשגעת המלאכים והשגעת והשגעת אחרי
הנפש בחייהם קרוב להשגעת הגלגלים שגם הם בעלי ד
נפש משכלת לפי שאמרו יודעים בשכליו איך לפעל
ועל שהשולם הבא מכלים בכח ובפעל השגתו זאת
ההקדמה״ החלק השני שלו אם שכל״ ד
טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב
בעמלם״ סוד ראשון ערוב מתחילת חלק
שפרן ההקדמות מהקדמה ה׳ ו׳ ויא׳ ויב׳ ויו׳ ויז׳ ויח וכל
וכל׳ ואין יא פרקים מחלק ב׳ ואם פרקי ד׳ וו׳ וז׳ וי׳ ויב׳ ויד
ויז׳ ויח׳ ובכל ולג׳ ולז׳ ולח׳ ויח ואין ה׳ פרקי מחלק ח׳ ואם פרק

לו יקרה לנבראים הנמצאים בחושים שמים אשר עליהם
שהוא שעוררין לבל ידבר כי אלה כלו שכן והדומים להם
כליה שהם דומים בדמיונם מציין שהדים ושירו מאד
מדברי לבם והוא הענין פי׳ דקדוק ישמור כשהי היה
הגוף לעוד כספרים אשר הכריח בני אדם והוא יודע כי אין
זה סולם וגם זה האלהים שלו לשרים גם שכנים אין להם
ואחר שאין לו ספרים מה לעשות אין כוח לומר ושלשה:
ספרים שנבראים כבר היה משכנין שבהן הגשמים · וכן אם
הספיק אשר נברא. ויציעו כהם כלם · כלם הם שניים
מוכרחים לדמיון הטוב להגאולה כדי שזה הוא מלקב
פרק אין ורזה שניין מאוד שהכה מינה הפילן וכן בכל
מקום שהמשל זה שלשנין שבר כבורה שמכבב אין כמו
שמשל מיד הנשר פנים מזיקים מורים ומורות שניים
והיה הטובה שלו כרוב המקומות. אין יסייע המחבר של
זה שסבר הרב שם בקבלה כגון ימרה תורה בלשון בני אדם
ודברה תורה בלשון הבני · ולא ימרה תורה אלא לשמחות
האזל. וגם אולי המשמרות כלם ורבים מורים בשרש
תורת האמיתיות. לא היה מאוד שהיה תורה שום חכם
מחכמי תורתנו מאום פנים אין האמונות הדמיונות
הדמיונות. והנה כמות שנינו שהמעשים עקרים יחד
הנמצא ובדבריהם בקבלה ושמואל מעשה נזקים ושלשי

חית זה׳ ואמנם שניהם אחים מרוב ואם יהיו אפשרי שעניה
בפעל העבורה בזוה כי העבור והחלש שני הפנים כמו הרך
והקשה והזה הכר שהיום שנים עשויים כי אם אחד מבמדרך
האחד ובעל כן כונה שזה פעל בפעל הכחות האפשריות האלה
כל העולם הזה השפל הלזי׳ ובעל כן נקנה התורה לנו מפני שהיו
המדות האלה יסודות הזאת ישות עמידנו העליונה והיא
המגיעה את שרכן והמגיעה כל אחת ואחת מהם מסדר
לפעל הגיר עת אחרונה. ויקראו אלו המדה העליונה יראת
הדין ויראת הרחמים והעלונו נקראו כח זכות וכח חובה
והמדה העליונה נקראת כנסת ישראל אשר השגחתה כנגד המזיך
בכללינו ובפרטותנו בפעל אזהרה ובכח אזהרתנו׳ כי עד יותכן
שיהיה האדם צדיק ורשע יחד ... אחים שא׳ השם נושא עון
ופשע וחטאת׳ ואמנם שהוא פוקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ורבעים׳ כמו שנאמר בחלק א׳ בגיד פקידה:
ואמנם זה התחייבנו להיותנו נעזרין [illegible] במצות עשה
ומצות לא תעשה והיתה התורה [illegible] בכח והוכנה לצאת
לפעל והיתה אם כן אפשרית כל המצות כמו [illegible] בכחם
והתורה בנכונה מתחייבת בפעל [illegible] מהות ויהיה
[illegible] בכח אפשר שכשהוא ואפשר שעשוי [illegible]
[illegible] הפנה והפכה נקראת שבורה והזהירנו [illegible]
[illegible] כי זו מחייבת גדולה [illegible]

מיה ונב ונד ינז ונח׳ וישנם פרקים מחלק שלישי והם צריך
כ״ו ונך״ עיקר סוד כח ומשל׳ רצונו בזה שזה הסוד
המופלא הוא הגדול שבכל סודות החלק הזה׳ ונשל
כן צריך שתבינהו לך בדעת רחב לשון גם אתה צריך
שתוסיף על הידוע ותפתח רעיונך לבבך להשכיל בענין ה
שלם׳ והנני מודיעך כי ענין כח מורה על הדבר הבר
שהוא מופשט ומופשט הוא לשון מורה עוד על דבר שמציאו׳ ה
בעצמו אין לקבל ענין שלא היה לו מעולם הוי פחיתות וכמ״ש
קבלו יקרא פועל ומורה עוד על ענין שהוא בפועל מבעצמו
וכבר זולתו ונשל מיה שיורה שהוא בכח דבר אחר הוא בפועל
כח בחכמה כי המופשטות הוא בחור לעולם מיו שזכר
בהקדמה הכ״ר ומפני היות החומר שכבר הצורות והסיבו׳
כלם בבחינת מהותם כדיין המדרגה של דרך משל ה
שנפרד הדברים כלם ונשל כן יקבלו כלם זה מאחר זה
מדרג׳ זכותו המחייב להיות החומר הראשון חומר בכח
ובפועל מופשטות מיו שזכר בכה״ג ולא״ אם כן לעולם מוסי ס
בכחה זו יותר ראוי מכח זה׳ וכ׳ שחותו הם ב׳ יצרי׳ו
ונקראו מלאכים מלאכי טוב ורע זה מכריח את זה׳ כי
כל מייהם שאחרים זה עם זה כי לבך נבראו ומסוד
ומוזה הבן זה כי לב בכל מלך מלחמה והוא כ״ד
מהם מלאכים כמים זה על זה כשרה עד שהיית׳ זה

את׳ זה
לא חמות כי מחיה ומוזי

ולא חזור וכל הנביאים ז׳ מסתכלים באספקלריא שאינה
מאירה ומשה רבנו השכל באספקלריא ושם המאירה — המאירה
היא האספקלריא בלשון לבן ושם הכבוד בלשון לבן קלריא
וכן זה הדין קלרו׳ ועלכן שם הנבואה מראה והמראין מחזה
הנביאים והחוזים והצופים וזה המראה ויתכוין השכל והמראה
היא בדמיון די מראה צורת פני אדם מיום זכה ואחר
ראהו מתוך מים עכורים ואחר ראהו מתוך מראה זכה ואחר
ראהו מתוך עבורה · ואחר ראהו מתוך האויר בלילה לאור
הנר ואחר לאור הכוכבים ואחר לאור הירח ואחר לאור הברק
ואחר לאור אבן זכה ומאירה בלילה ואחר לאור השמש במים
שמן ושרפל ואחר מקרוב ואחר מרחוק ואחר נגד המים
לאור השמש הבהיר הצריך וזו לבדה היא המראה מראה משה
מיו שזכר הרב במשנה ספרי מחלק א׳ עד שזכה להיות
אפלו מים הבהיר המאיר ולילה מים מאיר כחשכה כאורה
ואלה הם שלש מדרגות לנראי השם ולחושבי שמו כפי טובת
כחם לקבל שפע החכמה האלהית מחוב שאר השם ולעמוד
כרוב הדין חסדי ומרבה הצורים הרואות שלא לנין ד׳
הם לאחר המדרגה זו מאוד והם רואים במחשבתם טבב
השם לא שרואה צורת פני אדם כלומר שאין מציאות לצורה
ההיא כלל לא בטבע ולא במקרה כי אם במחשבת המראין
לבד ומדרגותם זה עלזה במדרגת הלבנות הטרעים לכל

מחייבת שינוי והגדול האחרון האמיתי הוא חיי העולם
הבא והענוג הנצחית בהדבקה לנפש כלו כמו שכתו׳ אשר
הוא חיי השכל הנשפע מהבורא ית׳ ואין זה ההדבקות מקרה
גוף אל גוף אחר שיהא מקום קרוב או רחוק למעלה או
למטה לפנים או לאחור לימין או לשמאל אלא הוא דבוק מדע
הידוע בידוע הנצחי ית׳ והיא כמו אור הזוהר עם הנפש
בעולם אחד הוא הנקרא אהל מועד כלו כשלם הבא ואין
זה כי אם מעשה עליון לבד והם מחנה אלהים ונשמע אהל
מועד שהוא מחנה אלהים בתוך המחנות שהם ד׳ מחנות
לארבע רוחות העולם מזרח ומערב צפון ודרום והאמצעי
החמישי הוא קדש ועל ד׳ מחנות שכינה גבריאל. מיכאל
ואוריאל רפאל. ושכינת אל באמצע והוא קדש קדשים וכן
גם קצוות עדי עד מעלה ומטה פנים ואחור ימין ושמאל
והיכל אל באמצע והבן זה. כי שם ההוד וההדר והזיו והאור
והתפארת והכבוד. ושם הענוגות הנשאיות הנצחיות הרוחנ
וההשגות בהשגת הצורות העליונות הנפרדות מכל
חומר ועל זה אין להם שום מניעה מהשגת השגותיהם
ותענוגותיהם תמיד ומעולם שהם כפועל לבד בלי הפסק
ובלי מניעה ועם המשך כי מיוחד ההשגה היא החיים
השכל שהוא נקרא שורה והיא הוא זך ובהיר נקרא אספקלריא
הנו שחלק לנפש מגוף עליון ונתון במקום מעלה ומאיר

על שלשה צורות האילן והם כנגד שלש צורות של אלפב
הצורה כל אחת אחורית קדש וכל אחרת אחור׳ ק״ק וכל אחר׳
אחורית קק״ק והנה זה הענין סוד הדבר ושבינו אלה המעשין
ואילו המעשין והדיוקים והשכלים זה כנגדו עם׳ ואותם
בשלושם אלה המשכלים ואלה המשכלים והמשכלים וכנג
נח הם שם וחם ויפת כנגד שם אלהים וכנגד יפת מעשים
וכנגד חם שרים הרוחים לאלהים הם השכלים הנה צריך
גמורים ושליהם אזי צדיקים גמורים שוכבים ונחרצים
לאלהר לחיים והרוחים לאנשים הם המעשיים ועקריים
בינונים ושליהם אזי בינונים מעשים ושלים זה שכבן
ואלהים לא זכו שבו שרים והדיו׳ לשרים הם גופי׳ ועקרי׳
רשעים גמורים ושליהם אזי רשעים גמורים שוכבים
ונחרצי׳ לאלהר למיתה ויורדין לבאר שחת. והנה שרש
לכל משכל שהשלמיות הם ג׳ חלקים גב׳ ושלשתם ממנו
מעולם היסודות ובשלשתם מעולם הגלגלים ושלישי
מעולם העליון הוא עולם השכלים הוא העולם השני באורה
הם כן השה תעירה המעיות שאריים ואחריותם בעולם
היסודות שהוא עולם השדים והמזיקין והשטנים והגבר
השגרי׳ ואותו׳ הצם לשטן בבטנין ורוב׳ ואותו׳ יזי׳ אל השטן
ואמן ובאו׳ ונו׳ והרב עלה עם ס׳ והתגלגל בזה ואו
בירכב היסודות סוד עלה כולן ב׳ על משכן והמצורה

ודמותם שדה מין האדם ואלה הנזכרים בחלון מבני האדם
שדמותם שהיו רמשה כלל הם לרמשה מן הנזכרים מצורי
ודרך ודמותם לא אדם ולא בהמות אלא שדים שהם לרמשה
וצורתם האדם ולצורת הצורות הבהמה במראיות
כדי שזכר הרב בחלק ג' בפרק המשל בסוף הספר כמו וכמו
שזכר בחלק ד' בפרק כמו אדם הקדמונים לשה בכן ואלה
הנושא בצורתו עם איש ואיש ואכל בהמה בעל צורה ויוצא
והבהמה כלו מי שלא תמצא לו הצורה האנושית והבהירה
אשר היה כלם לא' ודרונו שהוא הוא פר' עם הדרך
הדרש כלו היה ההולך והוה והוא ה"ל שדים והמין הזה
הם הדמים את הגם מדמותם הרע כמו שראה צורת פני
אדם ושיירת בכלל כמו שכבים ואין צורת חלק מזו
כמו שראה ואתה ושיירת שקוצה על חותם של זהב הוי
בלשות ועל זה חויים רוב המראות לצייר על הצורות
ושיירות ואם יש מדמותם הרע ומצורם העקרי צורת
אשה מצוירת על אבן ואבן וכסף וזהב במראה וצורות
וכהיכלות וכמו שנ' שלהם וכרובי הזהב והצבאות
הנה ואלה שלשה מיני בני נח ומאלה נפצה כל הארץ והם
צדיקים בינונים ורשעים וכינוי צבור וצדיקי גמורים הם
הראשונים והבינונים הם האמצעים והשני גמורים
הם האחרונים ועל שלשתם ג' ספרים נפתחין לפני בר"ה

בלב שלם ובנפש חפצה שאין ספק שהוא לא ירצה זה לבטלה
כאשר לא ירצה שיהיה אחר שיהיה במות וזאת עקרית
החיות הרוחנים האמיתית ועולה היא היות הנצחית עם
חיים לא נצחיים כמו שזכר הרב בפרק ח׳ מחלק א׳ מ
וכמו שפירשו בסוד חיי הנפש בחלק ראשון של זה החבור
בסוף ח׳ בענין צדיקים אפי׳ במיתתן קרואי׳ חיי׳ ורשעים אפי׳
בחייהם קרואי׳ מתים · ולא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה
ואמנם הנפשיים הרוחניים שנשארים אחר מותם הנעלמים בעולם
שהוא עולם האנשים הטובים יראי האלהים והעבר הנזכר
הנה כבר רמז זה בפסוק שאמר · והרב גלה שהוא הדבר שאין
לשטן שלטון עליו כמו שאמר מאתו את נפשו · ואין כן ר
המטעים כי הם מדברים עם האנשים בעולם הנעלמים
אשר סודם נפשיות משכלות ומושכלות וכבר נקראו ר
מכלל החומר הגשמי כל מה יסודות ותמונות ואז הם כ—
עקן לא בעולם הבא והתחברו אפילו כן · ומי שהשיג מעלה
זו אחר מותו כבר חיה בחיי הגוף הנה כן המשכילי׳ בכל
דרך משל והנה שב מהם יחיק ואל מה קרוב להיות לו חלק
לעולם הבא ועולה מתגלגל מה שב המשכל ודומה לשכל
שלמה הנלחם כמו שבארנו ואמנם השכלים האלהיים
שנשארים אחר מותם בעולם השכלים שהוא עולם המלאכים
והם הנקראים צבאים מרוח ולא נשארו עם דבר שהיה

בראשית משלות גם ארץ שיהיה גם לארץ לבד גם הוא גם
ליסודות יחד ואם כן הרשעים הם המתרגים גם הדינים
אשר הם ביסודות ויסודם אחר מהם שארות גויית ·
והוא העולם הגשמי והוא חי בחיי בהויות בריאות בבית
המדרש אשר לא יתכן שיספר שום דבר כן המציאות הנפסד
הנברא ואחר בגוים רבים אבל העולם שלו מלמד יהיה חוזר
ומסבב ויתגלגל הדבר והנה כל מושכל זמניות יש לו
חלק לעולם הבא וזה בפרט לא בכלל ויתגלגלו אם זכה זכר
מושכל למושכל בתבלה ושוב ויתגלגל ושלה אם זכה
ממושכל למושכל לשכל שלמת המלאכים ותכלה ויפסק
אל חיור והבריאה לבוראו והיה שכל מושכל ומושכל בפעל
ושוב מיד חוזר לחייר לעולם כי איך יפשט בגדי מלבוש
ללבוש בגדים עורים אשר בחייו שנו אותם בתכלית השנוי
וטרח כל טורח כדי להסיר מעליו מלבוש מחלצות כלומר
בגדי ישע המעלה והצלחה ואני שטרח כל ימיו לשרת רבית
האסורין אשר טרסר שם עלו לא חרס בכפיו ושם טיו והאחלציו
צריך להגדל להיותו חפשי לבדו ובזרו שכלו והוציאו משם
והמליטו ושם כתר מלכות בראשו ועטרת זהב גדולה
ויבריח כעץ ויתעלם הלבושו איך לא יחרץ לבבו בהשיגם
בית הסהר כל שכן מאיזורו לו יצא ושב אל בית הכלא
אשר ישב לנקיות ותעלה וכל שכן מסירתה הוא שישוב שם

והם טבעיות חיוניות ושכליות כי הטבעיות שהיו המושכלות
ומושגות אינה משגת שום השגה בעולם והנה היא מורגשת
בראיין החמר הטבעי שאינו משיג גם כן שום השגה בכלל
ולא צורתו הטבעית גם כן ואע״פ שניהם יחדם שכל וזו משגת
וכל משיג חי כי מעלת חיים משיגים ומרגישים ודומם אינם
גם כן אך אינם לא מדברים ולא משכילים ואין נפשותם
שאיליות כי אם יסודיות והנה הכתוב בתורה תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו · ויאמר תוצא הארץ נפש חיה
אך באדם נאמר בצלמינו כדמותינו לא מן הארץ לבד
ואם כן המעלה העליונה במציאות היא השכלית והיא שמית
למשכלית ועל כן שב לחייב שניות לא למשנה ושב משכיל
ושכל אחר היותו משכל ומשכיל אין מעלתה צורתו יבחינת
למשנה ירדו ואחר חסר טוב הבדלות כל כחותיו לעשות כדי
להעלות עד שובה למשנה ומעלתו ועבודו הגוף עד שיגיע
אין הכח אל הפועל השלם ויחיה חיים נצחיים לעבר כפועל
ואינו שכל כי משלש מעלות הנזכרות במין האדם כמו כח
להעלות ולהגיע לבא מזה לזה בטוב שהאדם חי בחיי
הנפש השכלית אל מדריך למטה או לבעבור כי הכח בו ואין
לו מוצב מזה בכל המעלה ברורה אך יש לו סיבה ועזור אין
מוציא לו כחו לפי מעמדו בכל עם המרשל והשטט בעולמות
ז״ל כי לטהר מסייעין אותו כי לעשות טובין לו ועל זו ידריך

כמה חבלי שהוא רק הכח אל הפועל ובמראה חיה כגון עבד
והעבר הבורי מאחר חייב לגום לשריפ׳ אבן שריבוך ובעת
עינו דאתך · שלם אומים ובחוריו על עבר ואפר והרבב
גולה ואחר שם כיו שהורבב עביט והוא יושב בתוך האפר
וזה משל אל היותו רבק אל החומר ואמ׳ אומים זה שהיה
מורכב תחלה ואחר כן יהיה לו טהרה על מקרי טלם אשר
השיגו לגבר ואמר כיו שאמ׳ חכמים ׳ומבי הלבנת ולא איש
ובו׳ · ואמבי עפר ואפר עד שעלה לו בגורל השפלות אחרי
רבותו אותו כן שעוקד לבני השם ממקום עולה ובאחר
אפרו עבור לנוטרין שקידה ולנוטרין טפרה כאפר פרה שהוא
עפר שריפת החטאת והוא הדין כגון׳ ובענין כי הוא אפר
דשן ושמן תטב ועבור אחר ולזה השם לאברהם כאיר הבה
אפר ונגורל חייב ויוסף יי׳ את כל אשר לאיוב למשנה שהיה
משכיל כיו שנ׳ תם וישר ולא היה שכל רק משכיל בטוני לבר
צדיק גמור ואל יטעך מאמ׳ הרב שאמ׳ לא נאמ׳ איש משכיל
וחכם או נבון ולא משל חידה טומה ולא משל שכל כי אך
טיועו מטעיה היה ושזכרו כי משכיל שם תשוקה ואהבה
לא נוסר עלין זה השם ובשיעור שלו למשל שב שכל
הושלמות השם הנקראות חיים הם חיי גן עדן וחיי העה״ב
אך השלשית ואם היה חיה היה המיתה ושם הבינהו אשם
שלש טפשית שיש בזה המיתות השפל כגבר שלש מאות הנ״ל

או מעשה לעשר או מחקים לדקים כפי ראותו מעשה:
בני אדם ולפי מעשיו ישפטו · האמרה כענין זה סר לבאר
הסוד הגדול שלפח ומפעל מצטרף היות שניהם יסוד ושרש
ועקר לכל חכמה ודעת ולהורות שזה הענין מחויי
אין היות האדם מורכב מהפכיים ולהט החרב המתהפכת
אשר הנביא סוד גרשון כן אמר כבקשו הפכו מוקדמו
והיו לו כן יהי עם חרב של הגזה לבריה ועל הארץ יהיה טל
קצה ואמר אין להט החרב והעל· ועל זה אמרו כי שני היצרים
היו שנים והם אחד ונקראו כרובים ונקראו להט והכרובים
וזה הכח אשר זכרנו הוא הכח האמיתי בין ג' מינים הכרח
הנזכר כענין כח ואמנם הכח האורה על ענין הגבור
דבר שאמרו ואמנם שלא ימצא כמורך הנער הוא זקן — שהוא מופשט
כח וכן זקן יקרא זקן בפעל וכן אמר כחם ארמה · וכבר
אמרו גם כן הכח הנזכר עד על זה הענין שהוא כח ה
סוד יעקב ועשו בהיותם בבטן היו שניהם צדיקים וכח
ורשעים ורשעים כח רחוק ובהולדם שב להם הרחוק — ובהולדם
קרוב והקרוב רחוק ומצא שהורה עליה ענין מעשה כל
אחד ואחד מהם שב יעקב צדיק בפעל ועשו רשע בפעל
ואמנם ההבדל שבין הכחות האלה הוא שהכח הראשון ה
הוא נאמר על הדבר המשוח והוא שוה או יקרא יותר
האמיתי יקרא כח עבר ואמנם שיראה כיו הזקנה ובפעל

אחריו עשה מצוה גדולה. מצוה ... ... עבירות
ועשה אחריו גדול מצוה מצוה ועשה אחריו חטא קטן יש
לו לאדם להזכיר ונשב מעשיו ... ואם אחד עובר
אדם עבירה אחת. ושנה בה ויצא בה הותרה לו · הותרה לו
כי לא אמרו ... לו מהר ואם אמ' כך ידעו של
ידי הרב ... אמ' לו לאדם עשה כך ולאחר אמ' לו עשה
כך וכך עד שאמ' לו לך עבוד ע"ז והלך ועבד וכן יש מיני
עבי' ... ... לעולם
... ... או ... או ... כי של
שלשה הדרכים האלו היטיבו להתפלל ולהתחנן בהם כל
ימי חייו ועל זה אמ' ... ... מראש השנה עד יום הכפור
ועל זה נבנה כל התורה ... ... ואמ' ... רז"ל
לעולם יראה אדם עצמו כאילו הוא בינוני כלו חציו חייב
וחציו זכאי עבר עבירה אחת הכריע עצמו ואת כל העול'
כולו לכף חובה עשה מצוה אחת הכרי' עצמ' ואת כל העו' כולו
לכף זכות. והנה סוד המבואר לך מתוך דבריהם אלה והאחרי
דבריהם ... ... אדם כה לעולם ולכן כזה יש לו
כח לעולם ... ... אחת ... ... וכוונה לרב
ראשונה ולכן ... ... אחת בינונית או ... ...
... לרב ... וכן ... זה ... ...
... ... הוא ... ... לחטאה

לך שאינו מעניין כח ופעל הענין מצריך על זה והאח
שאתה צריך לדעת כי הענין הנזכר שם הוא סוף התכלית
האחרונה לאדם והוא היותו שכל ומשכיל ומושכל בפעל
אחר היותו בכח והיותו שוב לה' אחר היותו חמרי והאח
שאתה מן הכח אל הפעל ומשפ' שלו · זכר הרב זה בזה הלשון
וזה המובן מדבריו באמרו והמין הרביעי הוא התכלית ···
השלמות האמתי והוא שיגיע לאדם המעלות השכליות
ר"ל ציור המושכלות ללמוד מהם דעות אמתיות באלהיות וכו' ·
ואומנם נרמז עוד בזה כמ"ש בסוף עבודת השם מאהבה
אשר היא תכלית כל הסודות והנבחר מכולם לנו ·· ···
סוף שער שני נחלק ב' מאמרים ה' ומ"א פרקי' מאות
והם פרקי' מ"ט ע"ג ס"ג ושל' פרקי' נחלק ג' והם פרק ט"ח מ"ד ע"ו ··
עיקר סוף הנבחר המאמר · אין צריך שתאשימני
אם תמצא ענין מן הענינים במקומות אשר אני מעיין
עליהם ותמצא ג"כ הערה על הענין ההוא במקומו במקום
מן המקומות אם לא ואני לא זכרתי המקום ההוא כי
אולי שכחתי או לא ידעתי כלל או ידעתי והנחתי בכוונה
מפני סבה מן הסבות · אבל צריך שתפלה מזריזות על מה
שתראה מהתנצלות הנזכ' התפלות אשר אני חונן לך בכל
ענין וענין בכל סוד וסוד · וצריך אתה על כל זה לשבח
את יוצרינו על העזר שעזרנו בזה לחבר ספר מתפלאות ··· הנבר

יקרא שיר כח שיעור בפועל ואמנם הכח השני הוא שאומר
על דבר הנשא את הכח הנשוא שהוא שאין בכח [illegible]
המושגו ואמנם אחר המושג יאמר עליו נשא בפועל ואח"כ
שני הכחות האלה הם שאומרים על הנשא ועל הנשוא
כי זה נשא בכח וזה נשוא בכח כמו שאמר הרב שהם שני
אפשריות הנשא והנשוא וכשיושג הדבר קשור כלו מצויות
הכח הנשא בנשוא יאמר על שניהם פועל ואמנם הכח ה[illegible]
השלישי הוא הנושא בפועל המשגו וכבר אז"ל ויש שאמרו
שתהיה המושג לנשואים ולהמשיך הדבר בפועל מצד
המקבל ולנשואים מצד הפועל כמו שהוא השכל כמו בפועל הפועל
והפועל תמיד למשיך דבר מיום יקבל פעולתו ואם לאו לאו
ואם כן המושג מצד המקבל לא מצד הפועל · אבל כמו
שיש אורים פקיחות במקום החשך ואמנם הוא בפועל כי אם
בכח הנה המושג מצד הפועל לא מצד המקבל והוא ראוי
שתדע הוא לפי · ואלה השינויים כלם אשר זכרנו כענין
כח ופועל יתבארו יותר ויתלך מסתכל בספרים במקומות
אשר שוררך עליה כי אי אפשר לי להעתיק מספרי זה כל
מורה הנבוכים לא אחר שאריך שכלך במציאות ולקשרי
מקומותיה הסתכל בהם אחד אחד והבינם מתוך דברי ה[illegible]
והשגיחה וכזה יספיק לך ספק שלם ודע כי זה שאלו[illegible]
בדברי עניין הפרק האחרון שכבר המורה הוא פנ"ר אולי יראה

ויצא בריבועות הוא הנכוח הארכי · ואמנם זולתו רק ד
הנכוחות הוא שכבר יאורך קודם כמו לנכוח הארכי ואולם אחר
אינו מעלה אחד גדול אחד עד אשר אין דיין ביניהם
כי אם מעט שם טוי שאין דיין בין רוח ובין רוח כי אם
משהו שיש לבד ולא בענין כלל והרב הביא על זה דברים
אופניים רביים והכינה אשם אל איפה שהכוכב ולא עשר
החקירות הרחוקים כי בראש הסדר הזה שהם טובים יותר
הבן שניהם גדולים ואין צריך לבאורה ברחב לשון הנה
אותו כי הרב ביאר בענין שיש בו די ויותר ואדם · ד

סדר שלישי טרם מחלק ב מפרק יב ילו ומפרק יח
ומפרק י ונראה שנכרתו אנו סדר א בסדר ה הוא סדר הרחב
וסבה והראיון מפרקיו ··· ד

בעיקר סדר שמנה · אחר שהראה מחברי זה
מקום מן החקירות שראיתי בו סדר אחר יספרתי
לך בו ענין אחר שמי מקום אחר מפני היותו ענין קצר
זה עם זה צריך שהשים ישתדל לחקור הענין הראוי והראוי
מקום אחר והקצירה שני שניהם הבן טוענו בודאי הראוי
בלי ספק · ואולם כי כומר פה ענין שמנה והראיה לנטלה
בחלק א סדר התחלה וסבה בסדר זה הבן טוענו מנוהם
מקשר שניהם וזה ראיה לענין הראיה כי בראיתי הראיים
ענין אחר שמנה הנשם בדרך אחר טוי והאדם שהשכינו

ולהודיע כל גבורותו ולהגיד ספרי אלהו בכל הארץ · ואם
יראה שיש קצר גמול כזה וקצת מעשה לגלות את שחייבנו
לספרו מצד השם ומצד השבועה הרב אשר השביענו על
זה הנה ידוע המורה שאינו כן כמו שהודיע על זה המורה
בראש חלק ג' בענין סוד סתרי תורה במשה · ותדע לך כי
האותיות האלים והסתרים בו הגלוי בסוד צירופי ההויה
אשר חלקיהם ג' והוא הכן הזבח הארוך והנה הידוע
נקרא שם שבעת פשוטה ושלם נקרא הידוע משם בבראשית
שכלו כי גם הידוע נקרא בשם והוא הזבח אשר השם
לשם מה שנודע מיסודותיו הוא שהשכיל על סוד וסודי ·
והוא הזבח הארוך אשר נחר בו השם ובשמו נחר כמו
אב ובן קדוש והכרילו מכל שם וממדותו מכל לשון ·
והקריבנו אלוי להיות לו לשם סגולה מכל העמים כי לו כל
הארץ · וכמה שבעברי נחר כמו להיותו לעבוד ולשם ולתפארת
כן שאר האומות בו במצריו אנו חייבים להודות ולהלל
ולשבח ולהודיע לכל כי אין כה' אלהי אין קדוש כה' כי
אין בלתך ואין צור כאלהי כי מי אלוה מבלעדי ה' ומי צור
זו' אלהי · והנה המובן שבכון השם יתב' אמנם הוא לשמור
מצותיו ולשמוע בקולו ולדבקה בו והדבקות אשר זכרנו הנ
למעלה ושוד עכרהו משה בסוף הספר והענין הזה לשכר
המדות הוא להורות שעצם הענין הוא שיעור מרדו

בחד כסיו תקופה כולה היתה היא שלם והבן סוד ט״ו
מעלות היום הטועים מטו שיר המעלות ומהם תבין ז׳
שנין זה מעלה המיידי והרע סוד היית יהוה על מים
י״ה וכן מים על המים י״ה תרע והבן ותשכיל סוד חיים תם
בלא ספק והבור שעל זה הרין מה מתקשים רחמים ימים
י״ה עד יום הכפורים וימים הנקראים אמצעים עשרת
ימי תשובה · ושבעי ז׳ ימי בראשית על דרך סוד העבור
ועל חק שנת השמיטה ואז הבור שבה את השטן המיועד
אשר כחו מתפשט בכל הארץ והנה הודעתיך סוד י׳ וראשיה
מרה״ה ועשרים הכפורים וימים וימים הכפורים עד יום
ראשון של סוכות ה׳ ימים הרי סוד י״ה מעלות וראשית
עד עד יום שבעה שבה ימים הרי יה״ו שהוא חנוכת
העולם וכך קבלנוה להזכיר מיום היום זכרינו ואחרינו
והעולם אחר היצירה היוה יום אחד הוא יום שמח הרב
הרי יהו״ה ועלו לך שמע שמות שנים שבע פעמים כבי
שבע שנים הם שבע שנת העבור והיא מח״ר ז׳ט׳ ועל
שנה האחרה מ״ח שנה במחזור וסימ׳ שנים מ״ט אימות
עינה חהג׳ לבנות׳ וכן ז׳ שנות עבור לאחרה וסי׳ שנה ד
פשוט · ואם ירצה אדם להבחין זה ולא ישים רצונו להיות
החשבון לאחור מי יכוב בהכחשת האמת ולא זה הספר
השמשי והירחי שהם שני עדים על היצירה אחד וגם בהם

השם במציאות השמש ובמציאת ענין שני [illegible] והשני
יב בדרך האור והירח שהשפיעו במציאות השמש והירח
שכל להשיג ענין הטובה בשניהם לפי מציאותם ולפי
מציאותנו ולפי מעלות השם תמציאנו והמציאות
יה שמו · ומזה כלו יובן שהעולם כלו רצון השם יתב'
ואפי' האחרון שנברא בו כחלקיו כפי מה שגזרה חכמתו ··
סוד ימות עולם חלק ב' מפרק ל' וי"ב וי"ז וי"ח
וחלק א' מפרק ל' וס"ז וס"ח וחלק ב' מפרק ב' ··
עיקר סוד חדוש העולם · כבר ידעת מה
שאמר הרב כשאמין זה יעוף אלו דבור ותבחר [illegible]
חדוש העולם מצד פנים כי אמונת הקדמות היא אמונה
מבטלת כל התורה ויעקר ובמיעוט מקלקלת הזורה לפי
מה שיצר בכל ידעו שהעולם מחוייב מהשם כחיוב
העלול לעלתו רל כחיוב המושכל מהשכל ורצם לפי [illegible]
רצו אין המחשה במופתים כי היו אלה המציאות ברצון
ורצונם ואין שהמע כי דעת כל התורה כלה היא תחלה
פנת החדוש וכל כן התחלה כמלת בראשית אשר פירשה
הרב כמקולה ואין פנו העולה ומבו שכל האחרון מלרא
כמו וקבלו: ותמצא שמלת בראשית היא בראשי שנים
הם שני ראשים במציאות שני יצרים וסודו בפרקו ר
ויש הענין עם מה שכבר מעמין חדוש העולם בו רל

משלהם הוא מחבור וסדר התחלותיהם והם פנימי׳ וחצוני׳
שאין הענינים כי אם נסתרים ונעלמים והסגולה כולה
טהורה היא שכל מעשה מרכבה מורה על דבר המצוי בין
חדר הראשון התחתון וכל מה שהרכב מהעליון הוא מדמה
חי כנגדם וכל מה שהורכב מן התחתון הוא מראי׳ מה כנגד
ולפנים מפנים זה כסדר הבה אחר זה והוא זה ״ ר

סוד שמי׳ ושרש מחלק ב׳ מפרק מט וז״ל ״ ר

עיקר סוד שמים וארץ. אמר הכתוב ויקרא אלהי׳ ליבשה ארץ
דע כי אלו השמות הנזכרים הם מגולים לענינים
רבים. כי שמים וארץ יקרא כל דבר עליון וגבוה כמו הלוי
לוה גבוה שמים על כן אמר עליית השם יורה שמים
וכן לשם שמים. וכן אמר הרקיע השמים. וכן השמים השמיע
הכל לשון מעלה ועליונות מדריגה ורבים כמו הם וכן יקרא
ערבות השמים ושמי השמים ויקרא אלהי לרקיע שמים ויאמר
טלם שמים. ויקראו הגלגלים יחד שמים כמו שאמר ברא אלהים
את השמים ויקרא האויר שמים ועוף יעופף על הארץ
על פני רקיע השמים ויש אומר כי ויקרא אלהים לרקיע שמים
הוא מזה המין. וכן אמר הרב על דבר אחר. ויקראו השמות
שמים כמו שזכר אבן עזרא בספר השם הנכבד והנורא ר
בענין שם. וכן ארץ יקרא כל דבר שפל. כי תראו כלו שפל
ושלם אחרי ארצ מינה. מלרע לרום שמיא. וארץ יש גבוה

יאה״ו שני שרשי העצמים יתן החכמה כתרים אור יהו״ה אהי״ה והם
יתבארו לך סוד חדוש העולם כולו ושמיטו · ד
סוד חדו״ש טבע חלק ב׳ מפרק טו וט״ו · ד
עיקר סוד מעשה בראשית׳ דע שעני העניינים הטבעיים
את העולם כולו בכללו הורו בשמותם על אמתת
חדוש העולם והם במעשה בראשית ומעשה מרכבה וכבר
ידעת שהם שני חכמות האמת חכמת הטבע והאמת חכמ׳
האלהות ויקראו שניהם בלשונם מעשים להורות שניהם על
עניינים היותם נעשים ואל תטעה במה שאמ׳ הרב על
ענין המלאכים שהם שכליי׳ והם ברואים יותר מלה׳ נעשיה
ובריאה שגם אני כך אומר: כענין מלאכתו אשר עשה
הראשון העיד על המלאכים כי אמנם שהמציאות כולו משפע
הבורא ראוי לקראו מעשה אמנם כבר כלה מעשה מצורפת
עם בראשית ועם מרכבה הסוד הגמור להאמין כי לא נר׳
זה אלא על ענין נפשיים מורכבים שאין הרכבה אמתית
בשכלים ולא כגבול מחומר ויהיה א״כ הענין הטבעי הוא
אשר הרחיקונו נפשיות והאלהי הוא אשר הרחיקונו שכליות
יהיה אשר אמרו הרב כענין פי׳ בראשית שעניינו בתחלה
וזכרנו שעברות היא התחלה לכל הגוף כי הוא הגוף המעבר
שעל כל הגופים במעלה ובמקום · ואל תתמה על החיות
אשר לנוטה מרע וכן יכלול מעשה מרכבה כי עניינם ופסים

להאיר להם לבנ.יו"ם ועלה זה מפני היות כתוב ובחמ'
דברים שונים מן המינין כמה ולמה האישמה קרוי...
חשך ולילה ובסיומו ימים ודור' ה כיום יאיר כחשכה
כאורה · ואולה יומו השא. כבר כתבנו קצתם · ד
סוד שאינו טוב אחד · אפרק ועל אחלק
ראשון אפרק כ"ז ·· ד
ועיקר סוד אמנו שיש טהור · אחר כגלגל רוח חן ד
כי שיש מורה על הבריות וטהור מורה על זכר...
שהיא ולא זכר אלה אמנו המקור אתלו · דע כי כסוי קורא האותו
אבנים מאורי שני אבנים בעת שני בנים וקורא הבנות
בתים וכן קרוי שני הבתים שערי מאור ראשו · ויהיה סוד
אמנו שיש טהור · שבראשי טובה · והם אותיות הקדש והם
אי והם הו' וכן סלה כב' ואותם הם טובה · וכן כל אותיות
התורה מן א' ועד ת' שעשויים את · והם פנים ואחור
אין בטובה למעלה מעונג ואין ברעה למטה מנגע · ולפי
בראשי זה הסוד כתוב בתורה בפסוק ראשון את ואת את השמים
ואת הארץ במספר ארבע אותיות וסוד ואת ואת את
ברא אלהים את השמים הארץ וכן את השמים הארץ
השמים · והשמים פנים ואחור · ואותיות החמה שפה ...
אחור וקדש · וסודם חוקר אומר · וענין ענין בראשית
אלהים ברא את השמים ויעשו ברך ושניהם חוזר ילעה

וכל החיות ויקרא רוכז העולם ארץ הוא הנבדל
ויקרא אלהי׳ ליבשה ארץ · והארץ היתה · ויקראו הד׳ יסודות
ארץ בראשית ברא אלהי׳ את השמים ואת הארץ · שהם
העליונים והתחתונים ורמזה הרב כי כל העליונים חיים וכל
התחתונים מתים ואם יש בתחתונים חיים הוא מורה שהשפע
עליהם מן העליונים והוא אומרו א״כ פי׳ הפסוק הראשון בי׳
בראשית ברא הבורא ית׳ העליונים והתחתונים והעלי׳
אלהים מלאכים חיות וגו׳ והיה הארץ תהו ומחשבי ישר׳

סוד ז׳ טעם מחלק ב׳ מפל׳ ופרק ה׳ א׳

עיקר סוד קריאת השם אומ׳ הכתו׳ ויקרא אלהי׳ לאור יום
ולחשך קרא לילה ולרקיע השמים קרא שמים · ואמר
זכר ונקבה ברא׳ · ויקרא את שמם כל אלו הקריאות
הם להבדיל בין כל בריה ובריה ובין שריה ובין שריתה ולא
ישתנו כי אם בשם לא שנין כלל · ואזה קריאת האור
והחשך יום ולילה שבשנין אחרת והרבית אם כי יש יתרון ר
לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך וכן אומ׳ כי
עם מקוה ותורה אור והוא אור נברא אור גנוז שגנזו לנו
לצדיקים לעתיד לבא ואין הרשעים לו׳ [illegible] באור
ההוא כי עמך מקור חיים · באורך נראה אור
ואור צדיקי׳ ישמח · ואור צדיקים כאור נגה הול׳ ואו׳ כמ
שמן היום · אם לא בריתי יומם ולילה · והגית בו יומם ולילה

ואומן

האור

האור והחשך הם כן מאמרו מאור לבושו עבדיו המים
במאמרו מהאור והחשך וכמ"ש אור מעולם הגלגלים כבראשית
כי הוא מחשך. וזה מזה כמתעברים למעשיות הגם ימצא
שהוא אור טלו ואין חשך אתו כי אין סכלות כלל ולא
יוכל לגלות שאר כי נעברים את הגבול וגם כי הסכלות מן
בחמריה והחמריה בסכלות יקרא אור וחשך במראה לעין הך
הקדש. ואם ירצה לך הגם תבין סוד זה כי הוא עמוק מאחזבת.
ומעט במאמרו כי העולם נברא מהגלגל כמ"ש אור נברא
מחשך לבד כלו מכח היצר כי היצר חכם ינצל מן יצר המים
והנה מחיי היצר כמים הבראשית ויצל מן נקרא כי מן
מי שלג שאוחים ונבנים מים כלו אל טבעם הראשון שהם
מים כמה לא בפועל וזהו כשראינו למטה שיש טהור אל המי
מים מים כלו אל תהי על האבנים הנזכרים הנקראים אבני
בהו קו תהו ואבני בהו שהם אבנים המפולמות המשוקעות
בתהום שאהם המים היוצאים שוראים ששם מים מים
המתגעגים בעליונים ועליונים בתחתונים כל אלה מים
כמה ואלה בפועל לפי עניין אחר והבן מאד

סוד ט' טעמים מאלף ב' מפרק יב' ועיין יל' ואחד פנט
עיקר סוד מים העליונים אמר הכתוב הוי כל צמא לכו למים
יען ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה אלה הם מקור
ומספר מים העליונים כי הגבורה ומעט הטעמים הם

שיה ותהו הטבור ודר. הארץ ויסודי את.ב ו והכל ראש
שבמופנים · ויסוד אש פועל ברוח רוח פועל ברוח ובריח
מים מן אש · וברוח אש מן המים · ובריח אש מן רוח מן אש
וזה טלו ממרה. סוד המעירה ומזונב בריחכם עשר בעתבב כל
על ידך הספר כי כוה ויה זכוה יכוה ויה זכוה והבן זה כי
כל הדברים זה · ומזונב מכוי שיש עשר הנה הם שתי חכמים
האחת מן שהיה שמונה השרה שלב והשנית מרובה
מן ספיר מרובה כסא וזאת מן ספיר וזאת לבנה הספיר שגם
הנעורי של זה כוה על כן מורה לך גם ודגי טובה והטובים
שהם טובים עשה גדולה מטובה לבנה עבר מגדל לעשות
להם גם ודגי הלבנה להם לרבן והאחד היה להם לאחד ולא
היעלו במניים אבל גם כללו· שבה כל הארץ והוא לבנה
הספיר תוך חדר ומן הספיר הטהור חוזר ובהגונים מתחיש
הלבנות מחוץ שניהם והכל גדול מן שניהם שזה נבראו
העליונים וזה נבראו התחתונים אלה חיים ואלה מתים אלה
חזקים סרקן ואלה חלושים לבנה אלה מאירים טהרה ואלה
חשוכים לבנה אלה אור לבני לקוחים ישרים ואלה מכלל
שחור. ספר' לקוחים ירוקים · וכוח יגלו ט · והנם מחול
לו על שעלה סודו הנם אש סוד אור ירוע · וסוד השלג ר
החשך ומזונו כלל החוזר אבל האור הוא עצם קדמון ר
יתקדש ויתקדש יסוד הוא מנהיג מזונם סוד אור לבני הוא

כי מיני שמחים ומשמחים כטבע ומתגברים כהם החיים
והחטאים ומקבלים שפע החיים ושפע רעת מהן אלה:
ד משפיעים רעה ואלה משפיעים שפע טובה״
סוד יה׳ טוב מחב מפלא · ומחח מסח · ומחק מפרק·
בעיקר סוד מועד שבת וסוד שלשה אלה זמני קדש והא׳
והראשון מכלל שלשה רגלים והוא מועד ב״ה לחדש
השביעי· כלו שהוא שביעי לחדש שביעי · שלשה רגלים · והוא
מועד מ״ה לחדש השביעי פסח כנגד לחדש השלישי שהוא
השישי לחדש השביעי שבועות · הנה סוד זמני המועד
הראשונים יהו״ה וסימנם אלה הם מועדי ושמונים נגד
לפני הסוד יהו״ה והיודע סוד השם ידע סודותם· ב״ה בניסן חג
המצות וזמנו זמן חרות זכר ליציאת מצרים שם עוד ב״ה
· בכם יום טוב מקרא קדש בניסן ו״ה לחדשים הירחיים
ו״ה לתקופות השמשיים · ט׳ בסיון בו חג שבועות וזמנו זמן
מתן תורתנו זכר ליציאת מצרים הוא יום טוב מקרא קדש
ב״ה בתשרי בו חג הסוכות וזמנו זמן שמחתנו זכר ליציאת
מצרים שם עלה או ימים הרי ב״ה או בתשרי יום שמחת
תורה ושלשה כי סוד מועד אשר רמז י״ה י״ה ו״ה אה״ו והשנין
זמן חרות וזמן תורה וזמן שמחה וזמן שמחת תורה הנה לך
חרות ותורה ושמחה · ושמחת תורה · ורמז שלשם חרות מכלל
גב רמזו בסודיה ״זל״ח פעל הצחות אל תקרי חרות אלא

יורדים בטבע ועולין בהכרח וכשעולים הם חוזרים לגרמים והם
מים בכח וכצאתם הם מים בפועל והחום והקור והלחות
והיובש מקריים שלכן הקרח חוזר לרטיבה · וזהו מים
כי בטבעו הוא אש מים מים והנוסף של מים רוח והוא
אשר מתחייב בתחלה ואש מן המים המורכבים ומן הרעם
כי סודם שער מה אש ואם שהם המרות ושהם שלשה והשנים
ר״ס הא׳ שאמה אויר יש כך וכן בעולם זה הוא וזה יתי׳ ד
שמו מלך כי אם לרוח את השם אחר שהרכבו והט——
סודם אלהים ואל ואדירו אלהים אלהים כלן שהן ושרות כ——
דובר שקרים לא יכון לנגד עיני · ואמנם   שיש טהור סודם
יש מהן יש רוח יצר אבן מיצר רוח יצר רוח מיצר אבן · ד
ושניהם יצר טוב ויצר רע וכן אמ׳ והסירותי את לב האבן
מבשרכם וכן אמר רוח חדשה אתן בקרבכם וסוד רוח——
חדשה יצר טוב וסוד האבן החיה · והראשון החדש ושניהם
חדשי חיה ״

ס״ד · טרע מחב מפל· ומחאת מטב· ומחג ד

כעיקר סוד מן עבן ועבינו · הנה אמר הכתוב מן שבעל אחן
כלה · והוא כרם שבשבתו מטייל וראהבני מכל
השבל · ומבשה שבטו לכרם וטייל כמן הוא מקום שבעל
אשר טוח לבל אדם הוא מקום בינה · מן שבעל הוא לב
מן עבן ואחות כלה הוא כח   והמן זורעין בן הטשען

הספר · וכן אמר הכתוב היו נבונים היו לשלשת העיקרים אל
רמזי אל אחד מאלו אחר שלמים כלם גופים · ר"ל מאמין
המציאות מן העולם הזה וגן עדן ותחיית המתים הם חיים
הנז' הב' · ומעלתם בהן לגבי הזמן והם מציאות חיים שבת ויום
ספיר · והנה זכרתים בדרך מספקת למשכילים ולהצעיר
למתחילים ולא יבצר מהם מזימה ודעת טוב ·· ר
סוד יב' טרע מחלק ב מעיקרי הנבואה טלב ·· ר
עיקר סוד הנבואה · הנבואה היא ענין שלם אהבה
לא אחר וזה טרע לכל כי האוהבים הנבואה הם
האוהבים את השם והם האוהבים בלא ספק והם הנקראים
חכמים ונבונים וכן אוהבים מיסוד נבואה ר"ל אוהבים
נבואה אוהבים · והמעלה הזאת כנבואה היא משלמת
עבודת השם ואהבה מיו שנחבר בזה החבור בשניית
בסוף חלק בשה והנה הרב ז"ל האריך בסוד הנבואה
בשניים עריכים מאד לטבבם עריך גדול לכל מי שנבם
השם ויחו מקרם והשפיעו מטובו מה שאמרה חכמינו ז"ל
והעירו והניעו והבריחו השפע הקדוש ההוא להגדל
אחר ידיעת השם ית' לקדשו ולמען ספר שמו בכל הארץ
ודע כי המתנבאים בידיעת השם הם המתנבאים
והמתאהבים עם השם על ה' העירו השם ברעוני ז"צה
המעלות בשם הספר הנכבד ההוא אשר חבר הרב ואחריו

חירות. ומעשרים גם המולד הוא מורה על ההכנה ומן הדרש
יען זמן הכל טובים אחת שנה והיא לעדות על הכח האלהי
הפועל [illegible] סבעל יסבה מעבריה כי המולד אלשין ונעדרו
עד שהיה. ויהיו ואז זמן ומן קדש וקדשתם היום ויחד והעניין
ומן ויודע. הנה הרבה מה שקראתי אני החלק הראשון יום
המולד הוא מורה על המונה מוכנת ומזומנת לקבל מה
שיושפע לפי אחריו וההכנה משולשת וגו׳ ומה
שקראתי החלק השני יום שבת מפני היות שמירת השנה ימות
שהם [illegible] שנה שבעיות משבת לשבת מורה לזה כמו שיש ז׳ ג׳ יום
ימי בראשית. והנה יתקדש היום המין כמות הקרבנות מ
בקדוש השבת על המולד שבה יורו כי התקופים והמורחים
בייחוד אשר ימשל לכל נפש זה המולד שקראתי חלושה. ואל
בשבת יסור אך [illegible] לחסל כי [illegible] שהוכן בחול שנבר
הקדש יורד מן המולד. ומה שקראתי החלק השלישי יום
כפור הוא מפני היותו שבת שבתון והוא יום אחד מיוחד בשנה
וכמו והשם ית׳ מיוחד בין הנמצאים כלם כן היום המיוחד
הוא בכל חקותיו עליה מיוחד בין הימים כלם. וכמו שזה
היום הכרין כבריאת יום ראשון מיוחד אשר מעט הנבואה
שהיא כסודה היא יום שכלו נפשי יוםלו שבת לה׳. [illegible]
[illegible] לעונים כי יום [illegible] לבריות ולמבחת כעבור השלישית
[illegible] כן [illegible] לגם שנים ערך שיהיה קדש לה׳ כמו כן

חייך ואורך ימיך · ובאשר תחשב כי הלחם והמזון לגוף ואם
יחסר ימות הגוף. כן ראוי שתחשב על החכמה והאמונה ידיעה
כי כשירעב אדם אינו ראוי שיאכל המזון עד שימצאו לפניו
המטעמים ואם לא ימצאו לפני לא יאכל אבל ראוי שיאכל
עם מה שימצא לפני רק המזון לבטנו כדי להסיר הרעבון
שהוא מכת הרעב · ויזהר מן המטעמים הרבים שמכבד
אותם כדי שיסתפק כן הנעשה מן החכמה אם תרעב אמונה ותצמא
אליה דין הוא שתלך שתשמע אמונה ותורה שיראוך לפי הטרי
הטריא כדי להציל נפשך משאול מטה כי אורך המרכבה ואחר
המזונות ישלבד שיבין לבו לשמים ואמר שישראל הישראל
להעלות לבו המיר וזה ישיגנו מבקשי החכמה והחכמים
וספריהם הקדושים בכלים כפי יכלתו לא שיחשוב לבו אבל
לבו משמים ותלמיה שאינו עושה לשם שמים אינו עושה והוא
אינו מתקן אשר ינשא המעשה ההוא לפי חכמה ואינו
יורע כי תלמוד המביאה לידי מעשה ואין המעשה מביא לידי
ואינו מכיר כי המעשה קל ואפי' לעברים כלשכן לבעלי שכל
והתלמוד כבר אפי' לזקנים וכ"ש לנערים ולבעלי רעיון השכלי
וחושב כי מעשהו מקובל מפני דבור פיהן או מפני רעיון —
שקרי שרוהו לבבו כי אין מעשה טוב משלם בתורה אלא
העשוי לקיים כן החכמה והמביא אל השתלמות יכל העיונים
וזה הוא ומפעל יצר הרע המרי[ש]ה החיים · וכשיוך זה על

כאשר חשק ונשיגה לשוט וקושי ומכתבי מי חהלים
יקטרון · וספרי חשבון רבים שהם כמו שכל לבעל והוא הכן
אשר תוך להתם אדם תורי לו ראשון הדבר הנעשה ר״ל כנגדי
הנה כבשו קריב לתכלית התכלית והתכלית העליונה והנעי
התבונות וכו׳ שזכני אל זה הרושם כריב חסריו וכחותיו יזכב
אל יותר רצה אם טוב אם כמובן · ואם לא אל יסור רעלב
כוה כי לא חפצת כי אם זה מאשר הרואה יאו בריאה · ורופא
בן אדם אם חוור תוריך בראשך ויהרהר לבו לאחר רצה
ומעלה במדרגה הזאת העליונה והנה שני הדברים וכי בו
כרוז. מחלוש שהוא הנעב טבעו ואין החמלה לחפש עד
הכלית הרעלה ובמצות הדרחיים הדיעה המזון והלבוש
ויתקן הכרת שהם שניהם הכרחיים שכמיים במאורית
הגוף וכן אחר ובמצבורית הסקירה אלגה מרית אדם עבר
טיוסר לגללים ועמם והשעבודים וזה האדם כשבורת קנה
כחמר ולבנים ורטיטי במשכות חולה ועוד הם רבים
מאוד הכבד ויוריש שזה כלו טעוק אחרי שהרואה והמדי
ויפרך שהוראות כל חכמה והלוך בחמר ולבנים בלה
הכן וכלה הבונה עד שלא יהיה לשוטק חלק לעולם הבא
אך אם יש אלהים עמך והוא שתחשוב כי התמונות הראשון
הנפש ואם החסר החסרה הדיות הנפש והנה המעשה הכרח
הברה הנפש והיו שנה כר׳ · ואם לא תחיה והיה כי הדי

שמירת ושובה אלו כי נגלך ויקרא שם קדוש ישראל כי מאיר׳
ושורש דברי אלה יקשרים על גרגרותך וכתבם על לוח לבך
כי לויתן חן הם לראש וענק לגרג׳ והשתדל יומם ולילה להגות
בתורת משה בחסידה ולקרוא בספרי הנביאים בכוונה ולשמור
בדברי השופטים בדיעה׳ ולדרוש בדרשי המדרשים הישרים׳
כעין זך שכלו ולהסתכל בסתרי החוקרים מיקוכלם לא על
הלכו ויתדידהו יעלך העניינים המתוקשים מהם ומישרים
שלם שתשקים על חסרון החכמה ועל כחיות מעשים
ועל מיעוט הכוונה וכשאומר זה שים לבך לראות את הש׳
הסבר יראה יד קדמי מלבך חקירה אשר אין לה מחקר
כי על זה עמר שהשרות אין צריכין רק שרות הקדש אשר הם
שלם מורים על עיקרים לחיים ואיך ומאחך המעשיר ואחר
שאין המעשיר צריך ואל תזכיר השרות כמוך אבל קדשם
וכבדם וחשוב שהם אלבי הדיבורות ומלאכי השם שלוחים
אליך להשלימך למעלה למעלה ולתתך עליון על כל גויי ה׳
הארץ וראו כל עמי הארץ כי שם יי׳ נקרא עליך ויר׳ ממך׳ ואחר
זה לשה ועיירים ונסס ובריעה ויעבס וחשב שהם כתב מלך
שנשלחים אליך למען ייטב לך והארכת ימים׳ ושריון כמה שיצא ה׳
ויהיו כמיר וזך עלי ובר משוך מכל חטא ופשע ויתוקה מכל
עון ואשמה ורשע׳ והתחל לדרת זה השם תחילה לבוו יהו׳
יהוה והסתכל בכל צרופיו והנקודותיו וגלגולי כלגלגל חוזר חלילה

ידענוך מהטבעים כלל מלבקש תחבולה זאתה וזה ידוע שהמיוני
הטבעים אשר בקשו לדעת מהות מזון וגדר לא היית סוכל
אבל היית שונא לשם ולבריאה לפי שהיית טורח מיגיע
לעני ולא יסולה לברח מהחייר היית פורח כדי לבקש מזון אשר
עד ויכל פנה · ולא ישאר השם כזה העיור השכלי לקבל ולהשיג
ולהמשך אחריו בכל עת יטלטל רע כי לא יתנער מזג ולא
שנו ולא נגלה ולא אם היית כבית הספר מלבקש החכמה
והבינה והדעה אשר מה השיטה אשר לא היה טורח מן המות
בעיני רואיהם המית אשר היו מראה של רבים אבל מפני טוב
מי אדם לא יאמין להבדיל בין החיים ובין המות אבל יהפכו
דברי שלמה חיים ויחשבו המות לחיים והחיים למות מפני זה
לא יבחרו בחיים אבל יבחרו מהם ויבחרו לתם חיי שנה—
ויתעסקו עסק גדול ויטרחו טורח גדול להוציא מעשים טובים
זמנם ולהנחיל לאלהם ממונם ואולי לשומריהם או למיניהם
כדי שישיגו החיים הטבעיים ההם אשר הנה אולי עליהם
ויראו הם וכל אשר להם וכסבה זו ישכחו חיי עד שכחה גמור
עד שובם אל החשך אשר משם עברו וכסבתו אמרו ועבדים
אמר הנביא הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע שמי חשך לאור וגו׳
ויותר בן אדם אם חיה ואם שיפלבך אל הארץ אשר משם
לקחת ויתעבר כי משפט הטבע לקחת ויחזור השכל שעבר.
ישפטנו ויעלה לה׳ ויראה עבודה ויחזק מתחת מעיינו

לך וכן מצינו הישבה לפי מהשורה שאלה צרי בית אלף נא׳
יפו׳ והביר ואמר שלאות והרע את השם בשלאות בבשל
כענת ויתשתוקך כהם והביר את שם שהוא שר הפנים
ובהגעך לרעת שם שר הפנים תדע גם שם מגם שהוא
השרש את השם י״ה ותעלג לך לך סודות לאות ואילו הדרכי׳
וכן בששורך ותגיעה אחת התבה רבות תעלה וכן חטירך
לבך כמה שהולך בזה הדרך שחרך כסוף דמך נטב מאיים
שהשם היושב בנקרת שהוא השרש יראה הל׳ ורעב הל׳ כי יל׳ י
לשיך אש אוכלה הוא לקטן כי ל׳ טלו הוא אש והאש כל כסוף
ואך הא׳ נא׳ הא׳ כסוד ירד שלו כאש ויפירשו ילי ירד ויעל כאש
כשמור שרל עבור׳ ובדרך הזאת הסרית לברה הנעשי׃
וכה תלך הם כאז תצלח את דרכיאן הש ואג׳ ירק חזק ואמץ
והבן כל מה שהשירות אלו׳ והזהר מאשר זהירוך אבותי מן
האש והשמר לך ושמור נפש מאד מן הפרוץ והדרים תגבל
אשר גבלו ראשונים והוא השכל המשטיר החושק את חשוקו
מרוב חשקו ירצה להדבק בשכלו׳ אבל אם רץ לבך שוב למקומך
שלבך שחור רצא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית׳ וסוף
רית הרי ויתפרד המרוצ ולברואיה לו ושב רץ ושוב כמו הר
המתפיר הדרך והבן שצריך וקבל זה שיבא לך המנין ״
הערך בשמחה ויבין הטוב והסר הרע ובזה יסייעך יצר
הטוב ויברח ממך יצר הרע כשניהם אחים בטבעם ול׳ יצר הטוב

פנים ואחור משמאלה ואל תניחהו כי אם ברצונך שנא׳
ועוד אריך הנשמה ויפתח כחד מכבל דרצונך ויתגלגל ויעשה
והנה כאשר הנחש עשה השוב אליו והשאלתו ועוד הגוף
כירך דבר חכמה אחת שלא תעזבהו · ואחר כך הלא אל
שני לו אות׳ ושאלהו יסוד ויגלה לך סודו והוא אותיות עצמיות
כאשר הוא כעניינו ומדרגות לשונו · ואחר כן חברם שניהם
וצרפם ועיינם ושאלם ויגידו לך המעלות חכמה ואחר כן
ערוך זה והוא לשרי המעלה השם גם הוא יגלה חלקו ואחר
ערך אלהים והוא גב׳ יחוה לך דיעה ואחר כך חברם ואחבכם
והודיעו מעלות האותיות רמזים שהם מעלות חכמה · ואחר
כן חבר אל אחד מהן צבאות שגם הוא קדוש כמו יי׳ אלהים
צבאות שכן חברם ויך שה׳ מאמרי אלהים הא׳ כנגד
הנ׳ ואחר כך אלהי צבאו׳ ... ויי׳ אלהי׳ · והנה החזיר
הכתוב זה ג׳ ... וזכר שם ... כאלשה זכרו ... והאחר
הוא השלישי מאז שהיות ... אחר שם אבגיתץ שהוא ראש
שם בן מ״ב אותיות · ידע שם צבאות מורה על סוד צורה
כן מרכבים ... ראשי ... וסופי ...
ונטריקון וצירוף המסורה והמורה ... והכרת צורך
ודיעת ... והכנת ... הם ... הקבלה הנבוא׳
וזה צריך עוד שתבעה ... התיבה האחת ... הכוונ׳
ידיעת ... התיבות הרבות ... אחת כגון צבאות ש...

ודעת כי היא חכמה אלהית תלויה מעלה בית גימל דל
לפי כי זה שחכמה זו אינה מאת אלהים אלא מאת בגורה
הנקראים צירופי אותיות שהרי החכמה הזאת מכל חכמות
המחקר אשר בחיבור שנית בתחלה היה נראה להם
דיש כדוגמה כלבולים רבים ועכשיו זה דיין השכל המעשי ד
יכול להוציא גם מידע מיוחד להם זה שהם דברים חכמיי
הידעת סגולת המחשבה אך כהם על חכמה וידעת יכולת
ויגש דלגין בה יהיה מיוחד שאולה לך סוד עשר ויתמסר
ויעקב ויהיה אשר סוד של צבאות כמו מורה על שמיע
ספירת ... גם שמות האלהים וכל אשר כן בתמונת כלו עגו
ונח לפי כיתו אשר מטעים כמו הכבוד כי הם השכל והמורש
והחתימה חכמת אלהים וכח טבעית כמו שידוע ועקרי
כשנים שהם אות הנביאים כי הנביאים הם חכמים כלל
ספק ואחר כן כי כן יהודים כמו שלא יובן שיתגברו אלא
בלתי חכמה רבה עד שיודע את דבר לחבר והחבור עוד
מיוחד שאין יחסם השכל המקבל מחכמה בהשגתו ד
בבקשת התשובה אפשר שיתגבר ואפשר שלא יתגבר על
אפשר שיטה שלוח ואפשר שיחיה הדבר נראה להגלות
עשרי לבר ולא יגלה זולת כשלמותו אך שיתחכם ויוסיף
לקח כבלתים וידבר ויחסר ברוח הקדש זה ... ויעש ...
... ואין ... המקובלים שיסתיר זה כי המקובלים הם כבני

ויש הרבה והם בני אב אחד ובני אם אחת. והם יורשין סוד
ג' חכמות. וסוד ג' אורות. וסוד בניהם ובנותיהם ויכתב על
זה זהב טהור עיינים מאירות גדולות מאלה שמורות
מלמעלה וברכת זה. הגם פנים ואחור יבו הנעלה
למעלה ולמטה. כדתן עשר כי אין כשובה למעלה ממעל
והזהר אלו הדרך למטה כי אין מטה למטה מתחת. ואחריהן
דרך שחלקו האותיות לשלשה חלקים שם אותיות כנגדן
שלשה חלקים והם אלה מלמעלה סופר בכל התורה כלו
ואין. כיה חקי בכל התורה כנגד אחור ששונן גם בכל
התורה כנגד אלה וסודם טובה והנה מגלה לך סודות
עליונות. כחשבון כל אחד ואחד מהן עד שתדע סודות את
מספרו. ותדע כי מלמטה סופו ידיעה. גם במספרו. אחד
כיה חקי ידיעה בכח. ודוגמה ששונן גם זו ידיעה מיוחדת
ותדע זאת הידיעה המשולשת. סלולת החכמה האלהית. וכה
שלמה הרמוזה על הידע. גם במעלה בסוד המצות הרין
והכלה ויודע לך סודות. כי הדרך המופלאה הזאת היא אין
מקובלת לכל בני הנביאים המחברים זה שחיברו ברוח
הקדש והם אשר ידעו דרכי הנבואה לא זולתם ואם שחלקו
שרי המשנה לג' חלקים אלה והם אחרים עשרות ורמזו
בסוד אין סוף מלאך דרך המר וסם זעו חקק שבץ. ואמנם
היות החכמה העליונה הזאת בקבלה מעלות כל חכמה

וענין פס קר חושבה קרה · וענין רסטרי מות ומקרה וטבע
מה ומיוחד נכתב ונחתם עליו שיהיה בעולם ההוא וכן סודו
מה הלבן אדון אדון וכן מחשב מה בעולם קטיל וזה פי' ענין
הכתב בעולם זה המרות אדון ואדון הוא מה · והנחש נחיה לפני
אדון ואדוה והוא הבן אכן אור ז"ל בעולם איבחש לפי שכבן
הוא בעולם בין האלהים יהוה אשר וכן גם דרוש מראה בגוף
השב · וענין אדך פירש רמ"ל רמה רמה הקל ופרסין שעורים
מעין משקל ומספר · ומורה גזירה פרס שהוא מענין פריסת
מלכות · וסוד ענין פרס ומדי · וקבלנו ספירת מלכות מיוחד
אחד ספר ספירות מלכותך · וסוד פרס ומדי מספר ומדה
ונשאר ענין ופרסין פרסין · ואחר שאמר כן טרח מלבר
המאור המורה העלם אשר מורה לך ויש מאור יותר גדול
מזה ויותר מאור והוא שהוא מורה הענין שקורה לאדם
בעצמו ובכח ומשיג בשני דרכי ההשגה המושגית ובהשגה
השכלית האלהית מקיף לענין שקורה לו בחלומו והשכל
מה שבארנו לך זהו מורה שהשגנו מענין מה שקרה לו ואז
תגיד לך מה קרה לאחרים וכם אין ספק כי זה יהיה מלך
מעייר בעולם שאינך יודע פתרונו אבל דעתך משוטטת
להבין ואתה משים עליו פתרונים רבים ואתה עמינו מסופק
מלך אבל היותך בוחן ומעיין ומשיג מבמתך הענין ד
שבארנו לך לא יתבלבל רעיונך בדבר ולא יסתפק עליך שום

הנביאים ותלמידיהם אשר קבלו מפי המקובלים דור אחר
דור עד משה רבינו כי הוא קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע
ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים והנה הם ראשית החכמה והם
החכמים האמיתיים המקובלים והנביאים הם מחברי התלמוד
ז"ל ומהם ומדבריהם נודע לנו מה שידענו ומה שנדענו מענין
חכמת הנבואה אשר הגיעה לנו ואם נודעה גם אותה הקבלה
אשר קבלוה גם אנו ואם לא השגנו כדרך אותם הדבקות
ומאיה מדבריהם ומענין דנ"ל מסור מפה מפי הקבל ומפרסין ר"
שהחכמים שרשם בצרופים רבים ואלה קצת דבריהם אמרו ר"
אמר לקח כסירו ואחורי כנוז מיכתב כלו כחלוף א"ת ב"ש
ישר יתר חרב פוק חמש · וכן שיא עיא · וכן החשיב גם
אתה אמן אמן וזה הסוד לא נגלה הם ז"ל אבל המדרוש אלני
כאמור גמור וצריך להיות הסוף ראש והראש סוף כי זה
סוד קבלת המלך המת שכתו שלו ואחרי כלכלא קטיל ר"
עלעזר מלכא ודריוש מדיא קבל מלכותיה · וסוד מראה האדם
ומפני שמשמש בלשון כמלו בית המקדש התחייב מיתה
מיד וכיון רמ"ל שקו לגו מפורש הוא שאמר מטה מטה לכך
מלכותי והשלמה הקל והקבלה במחזמא ואשתכחת חסיר
פרס פרסת מלכותך ויהבת למדי ופרס והמבין ענין הפירוש
הזה קל עליו להבין ערך הענין ההפוך ויבין ענין הקבלה
האמיתית על כסיראי די סתבת וסודו כס קר הכן אמן אמן ר"

אם אחד מן ויהי אין לו ... גם בשטה אין לו שיטה

אם אחד מהן לשם כלו ... זכה ישאו מעשר ...

סוף חשבון שיטת הפתיחות חלק שלישי מן ההקדמה:

עיקר סוף הלכות ספרי תורה זכרם הרב ז"ל בהקדמה הזאת
אשר הקדים לפני התחלת משנה תורה כחלק ...

ענין ספרי תורה והוא מה שזכרנו כן חכמי האמת ומה שרמזו ירי
להזכיר להזהיר בעשייתו והוא חייב להתעסק בכתיבת ספר
תורה שכל אחד המשכילים שבדורו ועוד יותר המשה יהיה שאמר
הרב בהקדמה הנזכרת שעקר הסוגה בזה המאמר לבאר מה
שאפשר לבאר מהלכה בראיות מתכונת המסכה ונאמר כי
הדברים מהלכות ספרי תורה ושאר הדינים מדברי רז"ל משמרות
... מגלה ספרי תורה ... לבטל הכל
והביא יותר הדין מהלכות ולרכסה שהוא ... ספרי
ספרי תורה ועוד מורת ... ואמר ז"ל שלזה הכוונה
... לקבה בין ... מן ... ובין ...
בשרת ... לו ... ... לשאת ... את הבריות
של ... ... והוא מה שאמרו לך שהשלם הזה הוא
... מצוות התורה שאמרה ... צריך האותיות
וסוד כמו לשונות בצורת האותיות המקראיות מכבשים
... בכתבים ... ועל ... ...
שבמים לשונות ... ...

שאין לכל אחד ואחד צריך להתגלגל שצריך בזה הענין ומשם ומשם
בראשית זוב טובו עזרך   ורס העולם הבא זאת בעבורי
יברכך יי' וישמרך   ורס האהבה בכל לבבך והשר יאר יי' פניו
אליך ויחנך. ורס הבקי האחיים שלמה בכל דרכיך לו שלום
ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום. ורס השכל והשלוח את היין
ונחך יי' תמיד והשביע בצחצחות. נפשך וישכלו הגם מרב
האחריו ויצמח טובו שלך שנת עולם והיית כגן רוה וכמוצא
מים אשר לא יכזבו מימיו.

נשלם החלק השני ושבחו לט   יב סודות נסתרות הא"ל

החלק השלישי בזה

הקדמה:

ישמעאל שבור מאהבה השם. ובמה נדרו קדש והסגל.
שין לבך אורה בזכרון שם. לא יעבור גופך בריון עלי.

שבורת השם מאהבה

היה השבורה הראשונה והאחרונה. ברורה. והיה הבלתי השלישית
האחרון אשר בעבורו נבראו כל חי ישכיל ויצירה האדם אשר
ירוע ורמוז לכל בעל דעת. כי השבורה היא הראשונה
היא שאר בראשית החכמה ובהתגלות נפשו לראות את היודעת
הפנימית.

החלק הג' שריוים ספר. שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ.

ובמזל שרה את סלים מפני היותו יושב אהלים ואהבתן
יש ביניהם קטטה ומלחמה ויתרוצצו הבנים בקרבה ומטן
רבקה אמרם ותלך לדרוש את יי׳ ותגלה למהבט מולכן אין קדם
יי׳ · ויאמר יי׳ לה שני גוים וגו׳ · ורב יעבד צעיר אילו הם
מטטרון וסנדלפון שהם שני מלאכי השרת אחד טוב ואחד
רע הצדיק שמו יעקב והרשע שמו עשו ועשו יצא ראשון ז
כי כמתעשת הדם ועל כן הוא אדמוני כלו · ואדרת שער
אדיר ותקיף וחזק כצורת שעיר ומצורת שד ושטן ומשרת
בכל כמל רוח סערה הוא איש צעיר ואחר כן יצא אחיו וי
ידו אחזת בעקב עשו ידו זו גבורתו וכחו היא דמקר׳
וקשורה ואחוזה בכלכל אחיו הוא בכל המצוה עקב מלשון
מעקב והוא סוף השלמים איש שעיר מסתער וסופו למות
ולמה זה לי בכורה זה שסופו למות ואומ׳ שהוא כמו ד׳ הטה
אנכי הולך למות ואין בכורה ולא ברכה הבכורה מכורה
משבועה לאחיו והברכה ירשה ולקחה לו הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה שהוא חלק לקח בכורה וברכה ויש לו חלק כי
חלק יי׳ עמו ואומ׳ שידו אוחזת בעקב עשו הידים ידי
עשו אך הקול קול יעקב שניהם מתגלגלים יחד וזה חוטא
וזה פנימי ויגדלו הנערים ויהי עשו יודע ציד איש שדה חוטא
ויעקב איש תם פנימי ואומ׳ יעקב מוהר למצוא ציד—
ומביאו לאבי יצחק והבה מעתק על גדול ורעבו ומברכו

יפה הרב שלזאת מסודר שם והוא מופלא ולפי זה המנין מן
ספרי תורה מניין כי אם לאוהביהם כדי שיתעלה לו המדרגות
וצריך לאוהב ההוא האוהב את השם מאהבה עד שידע י״ה
השנים שהם מדרגות בינו ובין אוהבו וחשוקו וישתדל
בכל יכלתו להחזיק האהבה והחשק הראשון שבין שניהם
וישנן הרבה לפי כך והמקיים זה שלב האוהב הוא תלמוד
תורה ומעשים ולא דבר אחר וזולת זה ולא יתחזק יום ויום
אלא בלימוד המדרגות כלם המיפשריות לו בהשגתו כי
כל מה שתוסיף דעתו להשיג דבר מהדברים הם העליונים
הנסתרים והנעלמים מחבריו הוא יוסיף מעלה ומדרגות
בשכלו ובמוחו והשגתו בכחו ושלכן ראוי למסור לאוהב
זה ולחבריו לו ספרי תורה של כל חלק וזה עמו הנה המגיד
לנו הספר זה ואם היה נסתרה המגיד ומורה מעלות בספר
זה סוד בהעלם עליונים בהפרדה זכו יב גבולי אלכסון
ויב שבטים אם כבר המגיד לנו סוד המצוה בזו שהיא
כנגד כל העולם כלו ושל שורת יעקב אבינו חקוקה בכסא
הכבוד והיה שורת יעקב אחד לו יב בנים וב׳ נשים וב׳
שפחות ובת אחת ושמה דינה ואחי המפרש לך זה הסוד
שורת יעקב אחד הם שלם ומטתו שלמה והוא יושב באהלים
ושואל בית מדרשו כל לימוד ומלמד תורה ויש לו אח
שלא עשו בבטן אחד והנה הוא בבטן שבו את אחיו

יצחק

ובמוונע

טרם הולד בענין ואחר לדת רעה · הם שש מצות שלישית
ושלשה שש מצות פחותות ואלה הם המצות שני האחים
הגדל הראשון אשר הוא קטן לענין ואלו הבכרה והמכירה
והבנים והתולדות והנשים והשפחות ורבת תולדותיו ומחשבותיו
הטלקיות לכל חלקים משלם ולו כל אחת לבד מחשבה
אחת מקבלת ואינה שם שכבי בן חמור הוא מחשבת יום
הדין · והנשים שש מצות חמורה ומנה אח עשה ואמורה
ונשב כל זה הרב שאין המקרא יוצא מידי פשוטו כי העלובה
והנער טובים שניהם ואזה הנבחר לך למה מטמא כני יש
חלק יוי ואת משמר המצות והוא כשבור חמדת החמורה
שהיא התורה ובמדרשה אומר השם עושך עד ילדך אשר
עד ואחרונו לבו מכני והוא השכל ושלו התחיל השם במצות
הדברים כשנין משכל ואמר אנכי יוי אלהיך את אמי · ובמוסר
השני הזה יורה על הפך שמורה זולתו והיא עבודת עבז טב
באמרו לא יהיה לך וגו · כמאמר כל מי · והורה שאין השם
מקנא כי אם כמו שהוא כנגדו לפי מדות שכליה ומחשבות
בהפך המחשבה האמונה · באמרו עליה כי אנכי יוי אלהיך
אל קנא פוקד וגו' · אנכי מורה על חיוב מציאותו ית' ואלהי
יוי אלהיך מורה על מה שאפשר להשיג ממהותו על ידי שרותי
וזו היא ידיעת השם · ושנין אשר הודיעו מורה על השגחתו
ית' כמו עבר ואמור מה שגלוי ומה שחייבתו בהסרחותו

להיות רבקה שלחתו יתירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך

לאומים הוי גביר לאחיך · ונכבד אחר זה קבל ברכה לעצמו

והיה היותו נכבד מאד הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו

עבדים ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים וישתלמו לו כל צרכיו

ולא יחסר לו דבר ודגן ותירוש סמכתיו אחר זה מה שעשה

לאחיו ולך איפה מה אעשה בני על יעקב בני ויברכהו ועל

עשו בני ויתן כלו עם לו התשובה לדבריו בלא ברכה ואין שם שום

שם כי אין בידו מאד לא הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמי'

מעל. זכר לו דברים מעניינו ומשניו ומורה כי מושבו בשמני

הארץ ועל השמים השמים לברכה מאד אך לא עליו ועל השמי'

מעל. ועשו התחיל לברך אחיו ועל חרבך תחיה היא לברכת

החרב. ואת אחיך תעבוד זה מצב אחיו ועתה זכר עוד

העניין הדבור כן שניהם לפי המשפט והוא אחי' והיה כאשר

תריד ופרקת עולו מעל צוארך זה שלא תורה · וכן רמז מתקל

אשר יהיה הסוף והפשט גם כן אחר כן יעקב ועשו והשנאה כמו ספק

קיימת ביניהם וישטום עשו את יעקב והוא על הברכה אשר

ברכו אביו ויעקב ברח מפניו ועשו חזר בתרדמה אחרי הולידו

בנים והתחזק כחו ויבא לו מנחה ונתן לו שחד כדי לפייסו

עד עד את ברכתו אשר הוסיף לך כי אמר אכפרה פניו במנחה

ההולכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני כראות שם פנים

ברוך י' פרק לו · ויקח את נשיו ואת שפחותיו ואת ילדיו

הסתר שאינו זה פרק וזה העלים יגלה זה כי אלה סתרי
משותפת לשני העניינים להיות אמתת הכוונה בהם
כלו שהם סתרים ונסתרים והוא שהמשל דומה להדין בסותר
הענגה ואינו כן אמר אחד והוא כי התורה נגלה שחלקה לג׳
חלקים ועל כן נכתבה בה׳ ספרים · החלק הא׳ ספר בראשית
הב׳ בהשגחה · והג׳ בספור עשת המשיחה בעירותו איך ינצל
מן החלק והמקרי לא מנשיאת המיעת ומהרחקת העבירות
והד׳ ספור הפרדה הגדול והשגע · והה׳ ספור מדות האמיל
והשגע ובכל אלו המינים ימצאו בכל ספר וספר מן הה׳
ספרים בעניינים מפוזרים משידקדקו ויקשרו קצתם בקצתם
ואם כן לפי זה העניין הנזכר המשלה חייבה החכמה האלהית
אשר התורה שנכתבה אמונה כדי לגלות בה מציאותיה שידיין
בה דברים סותרים אלו עם אלו ומסתרים אלו בתוך
אלו עד שיהיה הדבר המון למעיינים עליה ר״ל חסרי ה
פשטיה הוא מה שדעתם סובל תחלת מחשבה וזה שלא
בתכלית המעלה להשאיר התורה הגלויה המפורסמת ביד
המון חכמים ופתאים צדיקים ורשעים יחד לעולם ועד
כל היות העולם קיים ואם הוצרו בתוכה תפוחי זהב במש
גנוזים בתוך משכיות כסף ומרגליות ואבנים טובים
שסתרים בחדרי בטנה ונעלמות בכלל מאמריה עד
אשר לא ימצאו מטמוניה כי אם למחפשים במאמר והכוונה

שלא להסתיר יותר השגחה קשה המדינות בגנות עם רב
שגר איש אחד מיוחד עובר את השם ומאהבה טובתם
דבר אשר אהב רב כי היה משה שקול כנגד כל ישראל ויום
כמו שקול כנגד ידיעת השנה והוא המיוחד והוא לבדו מספיק
לכפר על כל חטאת השנה כן זה המיוחד אשר יוציאהו דברי
מכח לבטל בעבור מה שהוצלה לו לבדו ויכפר לו מאד:
ותוקף לזולתו ואם שלא מספר הנזקים לגזרת ספיקם
סגולים כנגד הגולה אחד ושעלה אוהב אומות באמת ועל
זה אמר הלכות שענין סתרי תורה ואומר כי ענין סתרי תורה:
על שני ענינים שהם שנים מכוונים ונחלקים בפתרון ושני
עניינים באמת סתר והוא נסתר שהיות עבר מבנין הקל
והאלהים מורה על סתירת ענין מבני פנין בית והיבה
ובריאת בהם וכן יורה על סתירת דברים וכמו ז״ל שאמרו
לו דרך שמכריך סותרים את דברי דוד המלך ע״ה שצריך
וכו׳ והנה המין הזה מה שזכר הרב ז״ל בחלק א׳ לפני התחלת
פרקים בהקדמה והוא סבת הסתירה או ההפך וזה המין ז׳
מורה על סתירת ענין ובא לשלם מבנין הקל וצריך
לדקדק כן עם כל זה אם כי מצאנו מקום להורות על
ענין שם והוא ענין הסתרה דבר והעלמתו אך מה שיבא
מזה הסתרה יבא משקל המפעל ויהיה מבנין הכבד
הנוסף באמ׳ בגזרת הגלות כענין הסתר ויהיה זה סותר וזה

בזה ויראם הכל כי אלהים עשאם מים חוקם כל אחדי כתון
הם אחדי כתנה של תורה כאור פני מלך חיים הם חיי הנפש
וכן אמר כי נר מצוה ותורה אור · וסוד אמרו מצוה ותורה
סוד אומרו בתורה והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם
וסוד הכתובה הכתב אין כתבם על לוח לבד גם סוד הלוחות
והיותם מעשה אלהים והנה של ספירין היו מעשה לבנת
הספיר הטהור על החמר הראשון שבו התורה כתובה באש
שחורה על גבי אש לבנה סוד האותיות השחורה והלבנה
הלוחות שבהם התורה חקוקה בטבעת רימון וכבר קדם
שהבנת שהתורה עשאת אש מתלבנת אש כי יי׳ אלהיך אש אוכ׳
הוא ועל כן והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי׳ באש ותמר
שמעת מתוך האש והיא אש מאירה ואור בהיר וזהו הענין
ויאמר אלהים יהי אור · אלה סתרי תורה הם מיוחדים לחכמים
יסודי תורה לעוסקים בלא ספק ועל כן עקרי בזה הספר
כאיש שמירה ׳

סוד ב׳ שורש מראש חלק ג׳ מפרקי המרכבה
וחלק א׳ מפרק ס״ט וס׳ ועת״ו וע״ז ורח וס״ט ׳

עיקר סוד מעשה מרכבה וענין המרכבה
דע שבכל מקום שתמצא ענין מרכבה או הרכבה
הוא על דבר שתמצא מורה שיש לו מרכיב ונמצא שיש לו
בורא ומורכב שיש לו מרכיב שהמורכב לא הרכיב עצמו וכמה

מה להשיר התורה האמיתית בין היחידים שהם מגלי
הדין ומבחר הדין האמצעי עד שישיג האיש המיוחד משפטי
סוד השם המיוחד וסתרי ויקבל מהשם שעע. יתענג
הנה שאין כלבה והנה שעליו רה שהשיג מאורות התורה
רזי השכינה בחייו וגם יש לו מופתים ואחר מותו בלתי
מופתים לעבר יהיה שם תורה גם כן הוא מצוית שיהיה
הכל השם על אותיות כתובות. בחודש כגון ספר תורה:
ועוד הוא מעבין הורה כלו שהיא מורה לכל אדם הדרך
אשר ילך בה כל ימי חייו · אך אמת שרה האמת הוא מלשון
חקירה ועיון כי היא שם טעם שאמר מבנין הקל כמורר
תורה תורים תורות. במשקל תולה תולים תולות. כי שרש זה
תלה ישרש זה תרה והוא מלשון עיון מוראב שהוא מחפש
אל סתרי הארץ כמו שכתוב כמרגלים ויתורו את הארץ מעבין
לתור להם מנוחה ותרו כלבי לבדש לתור ובו · ומזה תבין
שקראת תורה מפני שבאמתת התורה יש בה השגחה מהשם
להיות בה שלימות מן הכח אל הפועל ולכן זה נאמר שהיא
תורה וחוקרת על סוד הלבנות ומעלות ועל כן היא
בריה לשון הקדש ורואה ומעלה שרית והודעת הראשונה
והאמצעים יותר יקרים גם כן עד ואור ונפש כלו שאמר:
ושכל ונזר ושכוד והוד והדר ותפארת וחכמה ותבונה ודעת
ואורה והשכל ורואה וביתהי ומקדש והיכלי וכמו

ובנה בית המקדש החרב ויחזיר השכינה לארץ לשטן ר

במקומה מאשר שכנה שרש נשיאת המרכבה הנושא ואין ר

ויבין ירומם ורעת אלהים המימין ורגע כי חיות המרכבה

הם בעלי סוף מאירים והם גב' מארץ והם גב ממין האדם

והם גב' מיש מאדם ויה שמאדים יוכנו מאירות המשוטני

ויה שמארץ יוכנו במשלים ויה שבמין יכנו בהשאלתריה

ויה שבגוף יוכנו בעיריה האף עם הנפש ובחוקיהם

ובהשגת דיוית החרם אשר עליהם למעלה והכסא על

הרקיע אשר הרקיע והם השגת ויה שמאש השגת אדם

כלם שהמרכבה האחרונה היא המרכבה אשר מאש והיא

המלאכים והמבלות והחיריה ועל זה אמר הרב כי שראה

איש כהולו פני אדם לפני אריה כלו שיש איש שמיצאדם

שמוני מרומות בריה חיה והיא כנזה האדם' ואחר מצאוהו

כבריה חיה והיא שור או אריה עגל או סוס והוא מגנה

בקרינו מיכנעסם כנגדות כלב ויתה כרכוי ואזירת שור

רשור וכן מיעוין כוחה היא חזיר וחגל מן חגל כגל שור

והסכל כשגלו ועגלגלו אשר רב גלגל ועגלגלו ואושב

שיש לו בריה שיסחור עליו כמורה וכחורה ואוש זהלו ועל

ישרה ועברין מזהיר מישורי הגלגל ואחר מיצאוהו כבריה

חיה והיא נשר עולה במהרה ונשר ועף ומטה כנגדו

הוא יעל' ואותם יש איש אחר שמיצאוהו כמצאות בריה

סוד המשכלת המרכב. בחלק ג' בפרק א'. ואמנם הגבורה אל
מה שאמרתיהו לך פה ממה שזכר הרב במרכבה שטין
להודיעו מרעה מה שהודיעם יחזק' ע"ה לא שדבריו הם
סתומים וחתומים ושעריהם נעולים כמנעול ולא היה
בידינו מפתח לפותחו עד שקם הרב ז"ל ומסר בידינו
מפתח הרעיון והעיון לפתוח בו רוב השערים הסגורים
בכל דברי הנבואה כמו שעשה לנו ז"ל כי יש בדברי החכמים כי:
הם שרות משתתפים אין קץ ובזה פקחנו עינינו וראינו
אור בהיר וזהר הזהיר והכרנו שכיונו רבים מהמתנ
ומספר שמו הנביאים והחכמים עשה גם הוא אחר שפקחו
עינינו · והנה הוא מה שזכרנו מענין המראה בפ"א בחלק
ג' זה ידוע שראיתי ארם משים צורת פניהם ראייה לצורת
אחד מהמבט והפנים שלא הכיר דבר זה מדבריו ומה
שהעתיקים כמו שהשיגום הפנים טובה ונחשבו כי מראה
צורת פניהם אינו כבונה על צורת פניהם ולא זו הדרך
ולא זו העיקר כי זה סתירת שני הדעות אבל טובה מוכנת
ומושכלת ונאותה למשכילים כי לא זכר זה הפלשון עורי
אלא על השגת השכל לא על החומר כמו שמזכיר בפ"א פ"ה
שעניין צלם וצורת ומשם הבן זה וכן הבן פנים מחברו
בפ"א פ"ו וכן דמות הבינהו מפ"א פ"ו · והוא שהזכיר אמנ
עליהם מיקירים האור לבד והוא המכוון ישורות ועליהם

יהוה בחכמה גם כלמוד התחלה והנה במדות אין עקר
בספר תורה ולא במגלת אסתר ולא בתפלין ולא במזוזה
אלא שעקר כל אותיותיו תלוי במלת הר' · אמנם תפלין
ומזוזה הם חלקי התורה הם חלקי תורה ובמזוזה יש פרשיות
והיא כתובה על דוכסוסטוס והיא אלה יצאת מורה על
אלה אחד נחלק לשנים ונחלק זה מזה ובריאת שניהם אחת
כמו אדם וחוה שנלקחה מצלעו והם שנים אחד שהיו דבר
אחד ונחלק להם שני כחות מפורשות מפורשות התחלה
העשרים והקלה נקודה ומקוה כדי להורות סוד התולדות
והם שהוא כשער מקום הקבוע לביאה ומראה אל המשקוף
ועל אל המזוזות כידוע ובשעור דם פסח ודם מילה כן האחד
מורה חכמה ופסח ה' על הפתח שהוא רמז אדם אל רוח
יצחק כתבנו חלקו שהם דם פסח ודם מילה לא יתן המשחית
לבא אל בתיכם לנגף · ונראה אינו טהור נפשו ולא יהיה כבד
עת. כתקון אותם עשרים גורה השקל היא הנקב · וזה ד'
השקל י' ספירות י' קצות ד' חיות י' קצות הם י' נקודים כשהם
יכסה כני יסודי מימיהן ומשהם יכסה ותלוי בשלש
שהוא הוא סבוב יסודים כלו מסודרים תמיד כי יכסה
מקום מכסה וכן נשיקה במקום משיקה כמו סכה ישבה
ייבנו שעשיו יעשה אותו ויבנם סכה ומשהם ישנה. ד'
פעם מסודר כתם ותולה במראה תשוה בסוד השער · ואמנם

חיה מדברת ואינו אדם וזה קרוב להיות. לאשר לא נשארה
מן הנפש כי הוא אמנם אחר המשתמש במדברות. שהוא
לא יגיע אחד ואם יגיע לגדרים בשכלו יקרא בשם המדבר
שמבינו בכח אלהי והוא השכל והיה מלך העליונים
ומלך התחתונים ואחר שהודענוך זה בענין שם האדם
אמר כי שהוא פרט המין אחד שאף האדם מורכב מד'
יסודות. ומתחלפים מהם כחות ורוחות. בהשתנות הצורה
הטבעית האנושית. והכחות הצומחות. הם ד' ראשונים
כי ספר הזה הוא אשר הם ראשונים במעלה לכל החיים
והם שלשה ועוברים בכחות החיות ואחר שנפש כל
הבריות. והם בעצמם המדברות והחיות. והם חיות הקדש
הנשארות את הנפש כלו הם נשארות. הנפש כלו הם שלשה
משיגות מעלת הנפש ואמר האדם המיוחד ביותר ממנה.
הגוף המיוחד ונשמות ידועות לכל אחד מהם והנה
הדיות שחור ושקידתו בצורה משנה אותו ולא ישתנה זה
בלא זה בהוספה כמו שלא ישתנו החומר והצורה זה בלא
זה אך הצורה משנה את החומר וכן אמר ז"ל שלזה ראיון
שקידתו במהותו ובשמירתו אחר שנפשה באמונה הנה כבר
הגיע אל הסוף שלו בזה הדמיון שאמר זה לזה והשתנות הנושא
שהדבר כשהוא טוב בספר הזה משתמש לא   הלב
כי לא יתכן אבל טוב ושקידתו תמיד על שניהם והתקווה:

א׳ כתבנו אותיות הקדש שאותם כתבה מרכבה. כאשר
כ׳ פרשיותיהן הם רמז לד׳ מרכבות ההויות. ד׳ הויות כשהם
בכבודו של גלגל ועל חיים להודיע מרכבת הויות בחמרים
כמו שחייבין להודיע ד׳ חיות במראה מפני היות עריו
בחיה ובאותם כנגד ד׳ מעלות חסר במעלות מחר
שאו ד׳ גם ד׳ חיות. כמו במרכבה היסודות. מרוח וכן מרכבה — ומשנה
רוחות במי הים כנגד חיוב מעלות. מרכבה רוחות מארץ
ועולם הם ד׳ חיות ומרכבה יסודות ומרכבה רוחות ומרכבה
כחות ומעלה הד׳ הוא מושפע הכל ועל כן ד׳ פרשיות בתפילין
של ראש וד׳ פרשיות בתפילין של יד וסוד ראש יד הקבלה של — וסוד הקבלה
הפנים וסוד התפילין ד׳ מינים במרכבה הפרקים שהם כשרה
מכנגד ובמו לנטוור כנגד יצר הרע המרכבה המיוחדים
ר״ל מן רמז המורים בהיות הירח מתחדש כי יצר הרע
חוזר יצר הטוב חיות העולם כי מקום התפילין הוא עולם — מהם
החיות וכל התפילין הם י״ח שלמות י״ח מעלות וסוד
ראש יד. אש ורוח. וסוד מוח לב. אלהים. ובהם משפיע
אור שדי יחוד חוש. שמות חס לה שמות כשכנו חם
מעלה ומוריד ומתהלך ומתרוקן ברל׳ והמו׳ מגלגל של ישראל
והמורוח והמים שורש לגלגל שלם שהוא אש. ועל כן תגלה
סוד אש ורוח. עם ראש יד. ועם מוח לב. והוא רם ונשגב
וסודו יו״ד ה״א וא״ו ה״א שבו שלמים ויורדים מלאכי אלהים והוא

מזוזה סודו מצורת מזוזה כלו החמר והצורה והצורה
והחמר והם חקוקים בשערי הבית והוא סוד אדני שניהם
כלל אותם השמות וזה נבדל מזה באותות המצוות שניהם
משמשים יחד מורכבים כי לא ימצא זה בלא זה ואם כן הם
שנים בסוד אחד והם אחד כסוד אדם וחוה וגם שם אדני
והוא לשון של שניהם גם שם אלהים גם שם יה אלהי׳ —
ודע כי תפילין יש בהם אותיות פתוחות ומספרם ש״ן
והוא הנקרא בשם נר הקדש שכלו כלו רמזי קדושה והוא
בא להורות לנו ענין אחדות המציאות ונגלה לנו בו סוד
הגלגל העשירי הנקרא קדש והוא גלגל השכל הפרוש —
המיוחד שבגלגלים ומפני היותו מעולה ופרוש ומיוחד
נקרא נר הקדש ונק׳ זמות ונק׳ חומה שפנים ממנו שהם
גלגלי החומר והצורה ובהם העולם מתקיים בגלגלו
ונקרא ציץ מפני שהוא פרח ויציץ כלומ׳ תולדות ושפע
והשם יה ומספרו לך שהם עשרות ועשר מאות ולפרט
אחדים והוא קץ לכל המציאות ותכלית העולם כלו והוא
מוציא פרח ומציץ ציץ ומאיר לגמול וגמול לכל עובר
ושלכן הוא השורש המדות כל מדת הדין ומדת רחמים
ובהם מתנהג העולם כי הוא השורש הדמות שבו נברא
ונתחדש העולם בלא ספק ומתחדש תמיד כעבור היות
אורות שותו רמז נכונים להיות התפלין מרובעות כנוי׳ עור

א

ארץ כנגד היא · יסוד העפר הנה הוא השכל שהכל מאתו
והכל שב אליו ומשני מי שנכה והשיגו והשכילו והכירו והטבע
והמים משניהם הצמיחה ויוצר מזולתם והרוח וחיית משנה
ההרגשה וכל תנועה והאש והדבור משניהם השכל האנושי
האחרון ואלה הם כנויים הנחלקות לשלשה והנקודה היא
מורכבת מן׳ צורת הוי וד שהם ו יסוד י והנקודה המורכבת
הנקיים גלגל הקשר המורכב כלו מורכב ממקום חמרו
ושאל במסדרו אל הנקודה המורכבת יעביר מדרגתו אל
חלקי הגוף למטה לשני חלקים עגולים ולמעלה לד׳ חלקים
חלקים נפרדים יען הרצוי הסוד ד׳ ראשים וג׳ חלקים שוים ׳
במספר וזה כלו מורכבת ראשונה מן הד׳ מורכבת כי הנה שם
המפורש נחלק לד׳ מורכבות כסוד צורת שני שמן הנחלקית
נכללין עד יש יש ומספרם ד׳ מאות כסוד ש״ת מאז לו׳ ראשי
השולב ולשמנת מאי בראשית ואם רוז לאו הנשרה אשר
לה שם מיוחד ומפורש ונשא שערים בנפש ונקודות מורכבת
היא מן אותי כמבור שטבעה חקוק בשני חומ״ם כמו צורת
המורה שלו ד׳ הויות וכבר מורה לך סוד ש״ן ורלת ויוד והנה
לרב כראשו להחיות הנפש המדברת היחידה ואחר שכן ז
הוא והשגת שני ענייני מורכבה אין צורך לו לפרש לך שני ד
הענינים האחרים גם מובנים מדברי הרב בהבנה
ומספיקה לכל משכיל מקובל והנה צורת ש״ן דסוקה מורכבה

מהוי כולו וקשור היה כחיה קשור אב ואם שהיתה המלכות
ראש הפנים ויגיע עד בחוה כי של ד׳ חוציות שהם הארץ
והוא העגלה והמעגל בריבועו רמוז היות כריבוע ומי
ובהם שהם השערים הרם ונעוים המעגל הדיות ד
לדרום ויושב סדים ויספרים ידיהם היא הבלית מעלה
לדרום כי בם כל שם יחפוש שרע ורוחו ולא למעלה
ולמטה ומשם זה השם הוא שר הפנים שהוא יהוה כלו שם
מהוי׳ ומזמם הוא מפרש כמור מם טט רם שין שמם
שר הפנים שהוא יהוה ויחקיק זה מעין של מרכבה ומשין ד
כבילון אשר כי להעיר של מרכבה ראשונה אשר לה ארבע
ראשים כסוד הנהר היוצא מעדן להשקות ומשם יפרד והיה לד׳ רא מי.מן
ושים ארבעה ומהוי ד׳ ראשים ומזמם סוד של שלשה
ראשים חקוקה להעיד של שורה אחת יש כרקע שגורה ישראל
ולה שלשה ראשים ושרים כהן לוי וישראל ועם שורה כנגדו
והוא למחנה לא כמו יקרן של משה ישראל בנשמי הייות
עם הכנוי לשרפים והיא חיה אחת ולה שורות ושלשה ראשים
וזאת היא שורת אדם אשר בו ד׳ יסודות ושלש נפשות והם
אש ורוח ומים ועפר ושלשה חיות ודבור והנה הם ד׳ והעפר
היא עקידתו המתעגבות אשר עליה נבנה כל הגוף והעפר
מאד כי עפר היה ואל עפר תשוב ומשם כן אמר שלמה הכל
היה מן העפר והכל שב אל העפר וכן אמר עוד ויערן

והנפש זה כנגד זו וזו כנגד זה וכן השכל והנשמה ואיש ואשה
ואשתו זה המבואר ... ד

סוד ד' טעמי אחת. אפי' ויא"ו ויב ויח ונט' ומפרקי' אינו.

בעיקר סוד הרעות והטובות אשר שזכרנו הוא מענין
האחד והשנה יובן זה הסוד כלל אין אמו לכל
משכיל. ואמנם אודיעך כי ענין מה שאמ' ז"ל צדיק ורע
לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן צדיק יכו' הענין
כי זה כלל אחד מצד אחר אחד לא כפשוטו והתורה על זה
לגמרה עדותה כי אברהם היה בן תרח ויהיה צדיק בן רשע
והיה מיבירויו צדיק וטוב לו דכתי' ואברם כבד מאד במקנה
וגו' ואם תאמ' כמו שלוש שמאי נסיונות שהם צרות ורעות
הרבה לך שלא יצלחו מזה יצר אשה בכל אחד הי' ויהבו שלא
ימצא לו ענינים רעות ופעמים טובות אך חשבונם לבני
השער הראשון הוא בהיותו משיקט ובטחה ושרוה והבני
בנים מיבירויו כי הואשו יגר במעשיו וזה היה לאברה' אבי'
שה מיבירויו לפי הענין משמעי הכתו' והנה אם כן אברה'
צדיק וטוב לו והוא צדיק בן הוגע אך יעקב צדיק ורע לו
והוא צדיק בן צדיק כמו שהעיד על עצמו מעט ורעים
היו שני חיי ועל אלה הקיש המעשים בכת' ואמנם אדם
הראשון לא ידענו ענינו אם צדיק בן צדיק כי לא הגענו
לדעת מה שם אביו ומה שם אמו ידענו כי הוא בן אדמה ואו'

ושני צורות מתחלפין בחמר אחד ובחמר שנים וצורה אחת
מצויירת בתנועת הראש והשני מודיעות שהם שני דלתות הם
בראש אחרים אחד שהיא צורת חומר מגלגל אשר לה ראש ותנועה
ורגל בתנועת היד מצויירת וכל שכן
סוף ג׳ פרקי מחלק ג׳ מפרק ח׳ וט״ו וי״א וי״ב ומחלק
ב׳ מפרק כ״ו וי״א וי״ב ומחלק ג׳ מן הדין השני מהחלק הנבואה
בהקדמה אשר לפני הפרקים ומפרק י״א
עיקר סוד החומר והצורה זה הסוד מבואר
מדברי הרב שהוא של מורכב ומורכב שאין זה
נפרד מזה לא מורכב ומורכב שזה נפרד מזה ומשל שיורה
שתי המלות האלה על זה ועל זה בשוות כי הנה חומר
הכסא הוא העץ וצורתו היא תבניתו או רבוע ומשלש
כמו והמשל שזה לא יקרא כסא ואם יקרא יהיה בכח עד
בא צורתו לו וישוב בפועל כי הנה העץ הוא חומר הכסא
בכח טרם היות לו צורת הכסא ובהגיע בו צורה כצורת
הכסא ישוב העץ לצורת הכסא בפועל כי הנה האשה
הבתולה היא בתולה בפועל בכח טרם היותה נבעלת ואחר
נבעלה היא בתולה בכח לא בפועל והמשל אם זכה היא
בתולה בפעל בפעל כן החומר טרם בו לו צורתו הוא ראוי
לבתולה ובהגיע לו צורה הוא ראוי לבעולה וזה סוד ח״ס
בתולה ובעולה הסתומה בתולה והפתוחה בעולה כן הוא

מציאות. דבר כללי או פרטי עצמי או מקרי אם שחוייבהו
לרשע. כחקירה רבה והיה הדבר הכללי והיה הדבר הפרטי
והיה עצמי או מקרי ונאמר לך שכל דבר שיאמר ויוכלל תחת
מין אחד מן המינים הנאמרים במציאות מוגבל הוא מושכל
הוא הדבר הכללי ואם כלל שכללו עוד חזה בזה המקום לפי
שכונתנו שהנה הרשעתו והשכלנוהו כי ההוה הוא קיים תמיד
נצחי בעצם אם היה הוא כלל מאמה ואם כן המין ההוא הכללי
הוא עצמי בלי ספק גם המקרי מוטב שהוא פרטי במציאות הנה
מינו נמצא במין האנושי בכלל חיים ובריאותם וחלים ועושר
ועניים ושלוים ומלחמות ויפים ומכוערים וטובים ורעים
ומכוערי בהם והנה גם המקרה במין האנשים נמצא מצד העצם
האנושי זה טוב ומצא מינים ויפי לפחות, זמן ימים——
המקרה המין: אלא נמצא עוד   ואמנם הקושיא כמו שזכרו
חכמי המחקר בידיעת השם והשגחתו לא היה מצד המינים
כי אם מצד האישים ורוב לא השגיחו רק במין האדם לרשעה
שענין ההשגחה בו איך היא וידיעת השם איך היא מכל איש
ואיש ממינו הנה הרב נתחק מאד בזה מחק גדול לרשעי ואמרנו
יסוד סוף הוראה בו כי הידיעה היא הגזרת ההשגחה בין אדם
אלינו בין אומו אל השם   ואמנם מה שזכר הרב מהשגחה
היא השגחת חיי העולם הבא ולא חיי העולם הזה שהוא הכל
והעבר הוא הענין שהקדים לבני סלו רל לבני אדם כידיעה

גם היה בן שנה וישלם כלה ספק בזה לו כל המדקדקים בקריאי
לו כי תחלה אמרו האמונה שהיא גלויה ברורה מאד והגיעה
האמנתו עם המות. וכבר אמרו זה אחר זה וזה׳ והבה קללו ויגעו
דגן עדן ואמנם אמרו אמר ישוב אחרי שהרי עסקי אמת כל
הטובות. ובזה לו כל הישר. וזה טלו בלי ספק בגמול אבל ז
ואמנם שהם עבר ואחריה והעבר טלו מאמר״ ר
סוף ה׳ עשרה מחלק ג׳ מפרק ג׳ ויד וכה וכו ומן ועד
סוף המליצה הידיעה אין לו צריך לדבר בזה כלל כי דברי הית
המספיקין הספקה גדולה ובכל סוגי לחוש העולה״
סוף ו׳ עשרה מחלק מפרק וז ויט וכה ועד ומפרקי מיוב ועד
וישנין הענין״ ר
עיקר ז׳ סוף ידיעת הש״י והשגחתו אין ספק שבזה
היסוד הגאון והשלם שניהם מוכללים מאד
ובזה שיש לבר להבין מה שאגיד לך מאד והוא שכבר
ידעת מה שהתבאר עד כה מהמונים טלם הנזכרים
בדרך המבוכה שהסיר ית׳ ומאדיו מיעם שניהם רבים
אבל הוא ית׳ שעם שכל עבדל מכללת הגבול מכל כללי ר
העולם ואין צריך לו׳ שהוא עבדל מכל פרטיו אלא שהסרה
המופת גם לשכלנו לדעת שיפעט ית׳ משגיח על כל עני
פרטי או כללי שבמרי או מקרי שהיה מאד שאחר שהתבאר
לנו שהוא הסבה האמיתית לכל מה שנמצא שלא נמצא לו כל

ובן טובא כי אין לו דרך שיגלה לך יותר מזה שהנה גליתי
לך הכל אלא הרגע שכל מי שלהיו עמו יהיה לו חלק והוא לבדו
אשר השם השגיח בו ויורשו אבל לאולתו אינו יורש לשייר
חלקו אבל שניהם הסופק עלו עד היום ולא השגנו ורכבו
אמנם זה שאמר ברכי הרב מן ההצלה והרעות ומן הה
ההצלחה האחרונה ואמרו החסרים בנבואה הכל כי ד
שנים חוץ מירדת שנים והיה הבנין כל הצלה והצלחה
מחיה ר"ל כי סבת ירדת שנים היו סבת גדול והשגחה
והיא לבדה מסורה כי האדם סבה וכי השם בפעל סבה
שאמר דוד לשלמה בנו אם תבקשנו ימצא לך ואם תעזבנו
יזניחך לעד · אבל הנה גלה כל הסוד שחיי העולם הבא תלוי
כי האדם סבה ואמר השם בפעל כי לא יחפוץ במות הרשע
ולא במות המת ומן שנין עניים פתים בדרך עקש אור נגיד
להם וכל הנביאים והחכמים ידעו זה הסוד ושמחו בו שמחה
שלמה וגדולה מאד בראותם שחייהם הנצחיים בידם ולא
ביד זולתם מזולי וחטאת זה אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם
רמז שהוא המון ומה הסוד ובמהות אשר אהיה כלו שם אשר
אהיה ושניהם שם אשר אחון שם אשר מי ימצאנו יהודא
סוד רבותינו ואין וצריך במראתו יחיה כי לחיי העולם הבא
כי אין טובת היתרה המעשית בעבור העולם הזה כמו שאין
הטובה כי בעבור היותו כבטן אמו וכאשר אמרה מצאתיו

שלמה בעצותו ורחמי ואין ר"ל כבוד לחיי העולם הזה
לפי המעשה מן הכליה ואמרה
מצאתיו בשלמה ·

והשגחה סוו שזכר ענין הרעות. ובאור שאין דבר רע יורד
מלמעלה וכל רע שיקרה לבני אדם הוא משלשה המינים
שזכר והם מהחמר טבע החמר הפרטי הרשע. הקל להזכר
כי כל שרירות אבדן ילך כי בחשך בא ובחשך שמו יכסה
כי הוא כמשל שבר אחר שירה והולך לו וירוע כי אין טובה
הבריאה כי הם לשלשה דברים ושלשתם קיימים לעד והם
שמירת המין תמיד ושמירת היחיד זמן אחר ושמירת הרוחנית
ומושיע תמיד ר״ל הנפשות בעולם הבא . ומזה תבין הב׳ והג׳
מהרעות מהחייב מהרצון האלהי. ומצדדיהם מלשון
הכ׳ אין צריך מילה הרעות לרשעה האחרת. אז לבשגחה פרטית
מגמתיים . וכן שאר טוב ושכל טוב עוד יקום דבר אלהינו ז״ל
כי כל שעיני עושה כמו הגון כל בר שאת התאוותיה המן
שדים ושטנים ומזיקים לעונים הפרטיים בלא ספק והם
המלאכים הנזכרים בספר איוב והם מאין יכולת. ושלשתם
לאחר של הנפש והיה השכל המאוחר ואחר הרוח המשפיע
וחי לעולם והיה החיה היחידה ואלו בספק שבין איוב וחבריו
מעולם שלנו וכשירע האדם זה קל שלו כל המקרה ולא
יוסיפו לו המקרים ספקות של השם ואם ירע או לא ירע אז
מצאנו מושגח אבל יוסיפו עליו אהבה והביאו ראיה. אין
הכתוב אין הקבלה מורי עלבון אוהבים ונאמנים על שפת אמרי .
ובסיו שאמר ז״ל שאין אוהבה ושונאים מסורין ומאמר דבריו

פי״ בהכל

העליון בכל אשר הזכיר וגם במציאותו החיובי אל המציאות
העליון למעלה ממנו והוא הענין בעלם [illegible] ומציאותו
ואחר כן כשגבר הגשם הנה שנינו מתוקן ובמציאות הנה ענייננו
עבר ומה שכל מה שיוסף לו מה בעולם כי שכר מצוה
כמו שכר מצוה ולא שיוסיף בעולם אחר כי שכר עבירה עבירה
שאין מספיקין כמו לענייות הזוכה והנה כבר נתבאר הסוד
הזה כלו בראשונו שהוא מדברי הרב בבאור גמור בפרק ש'
מחלק ג' והוא אמרו שם והמשל זה מורה כי כל מה שימצאהו
[illegible] אין ושות המעלה אין המביאים או אין המסירים הגלויים
לא ימצאו תרעה הביא רק כשות הנפשה ולפי אורך הנפשה
הביא או פתיחות הענין אשר המתעסק בו יהיה עצם הרעה
והמשיך הענין ובאור הסוד כלו אשר ישר והיה הנאות הם
וגם מורה כמו שהמשכנו הנכונה הוא הנכון הראשון לכל
מי שישתדל להבינו אלו והמשיך גם זה בבאור היטב ואין
דבריו צריכין באור · ואמנם ג' שיאל אין יבין אמר בחטאו
כי שותק לו דברי הרב אלה באחרונים מה היתה כונתו בזה
והאריך בענין הרבה אבל אני אין ספק אצלי שגם הוא ידע
הסוד מה שאני לספק הרבה הביא לפי שלא ידע הסוד
או עשה זה להסתירו לבני אדם שנתגלה בבאור מספיק
ואמר לכל מבול ובונה שישתכל ומה אחר הרבר מדבריו
בזה ויותר מזולתו כי זה עקר מציאותו ובזה יתגלה כל ענין

שלמה בצורתו מן העולם הזה ר״ל בבואו לחיי העולם הבא׳
יען זו השלמות העקרי חייב לבא כי אם לנפש ולשכל יחד כדי
שאין המעשות שלם כלל עם השלמה ואנו׳ דעת שמי אכל
הוא שאמר ושלמות אמר עקרית וזה מבין מאמר מה שבר האמרי
והחלה והקללה עדי גזרתו המאמרת ועניין מרו שזכרו הרב
ז״ל במלו שאלו י׳ מאלו המדות מאוד הגם יצא שניים
לתקנם אם עבירתו ולהפסידם אם עזבתו לא עדיין שהוא
יקרה וזה שאמר וזה עניין מורדו אם הלבו עדי קרי כלו
שאינו משיביא לגם אלו הנעדרת לנפש מהבם אם יחשבו ד
בהם שהם יקרה מוסיף לגם מן המקרה ההוא עם מחשבה
יותר חזק ויותר קשה והוא עניין מורדו והלבם עדי בקרי
והלבו׳ אף הנו עליכם בחמת קרי כי המאמרם שהוא במקרה
יהיה שנתחייב המורדים על רשעם הרשעה ושל מעשה׳
השכל לא ישובו וכן זכר עוד שהתשובה שהתשובה גם כן מזה
הכלל גם זכר עטרה על כל דבריו עם מה שהעלם בזה׳
העניין והנה דברי אלה מספרים יעזר לרב שאמרתי שהספר
בהיות האדם מעביר חיי העולם הבא היא בהיותו מורה בגם
והנה עבר והתקלקל כל עניינו וגם במעשיו המעלין אל
מעדיות השפל לרשעה מאוד והוא בהיה בצורת האדם והגם
כלו לאשר יקרה טוב ורע הכל חלקנו זה אחר זה והסבה
בהיותו מורכב שלדי הבר הוא בהיותו שכבר הגם והער׳

בטבע האויר — ואם חומו מקרי אך מורגש. כטבען הימ
טבע המים שהוא קר ולח טבעיים וזה הכח המחני מצורת
ענין קול הבורא ובזה כלו כדבר במחשבה מקומות הפר׳
במעשיות מעשי׳ מן כל׳ שהפה מדבר במעשה ולפעמים
יהיה הדבור ההוא כנגד אחר הציור השכלי ולפעמים אחר
הדמיוני ולפעמים׳ לא ימשך אחר שום ציור כלל לא אחר
המעשה כי כלה השלשה דרכים האלה מדברים והמעשה
הנה ימשך גב״ אחר אחד משני הציורים ר״ל השכלי או הדמיוני
וגם ידענו מה שלא ימשך כי אם אחר המעשה גב׳ כי
שלשת הדרכים האלו נמצאים במעשה כמציאותם בדבור
ואם ימשך הדבור או המעשה אחר הציור השכלי כי הנה
ענייניהם אלהיים ואם ימשכו אחר הציור הדמיוני לבד
ש הנה ענייניה׳ טבעיים · ואם ימשכו אחר זה ולא אחר זה הנה
ענייניה׳ לפי הרוב המקריים הנעשים לבד · וכשימשכם
אחר ציורים לא יתכן כלל הרחוש תשוקה ונחשק ומתכון כמו
ואהבה ורצון ובחירה או אחד מהם שימשך פועל כי אם
או דבור כמה שכ׳ הבחירה והתשוקה הנמצאים בציור
במחשבה הלב הם המעשים הקרובים אליו ולכן ולהוציא
המעשה והדבור מן הכח אל הפועל וגם לא יתכן המצאת
אחד מן הציורים בלתי מציאות דבר חוץ מהם לפי מחשבתם
או כוונות ידע שהציור השכלי לא ישיג דבר כי אם אמיתי

ידיעת השם והשגחתו והיא ידיעת השם והשם ידענו והשגי"
השם והשם השגיח בו " ר

פ"ד ז' שרש ראשון מפרק כ"ו וכ"ב"

עיקר סוד המספר ידוע לכל משכיל ומחשבת הוא ענין
אחד בפני עצמו שאינו בציור השכל אלא בציור
הדמיון ודבור הפה הוא ענין אחר בפני עצמו שאינו ר
והמחשבה הוא ענין שלישי בפני עצמו שאינו מדים ומשוה
הדברים שצריכים להיות בעת הפעל כל השנים להיות ר
והתנאים להתעטשות ממקום למקום והוראות להתעוררים
ומבואר הוא שהציור אינו מחייב הבטחה אלא מחשבה אלא
דבור מכל הלב מצייר איך יצא הדבור לפה והפה מדברת
בכח מן כנגד הציור והוא כח קרוב וכלו עם הציור הוא
כח רחוק וכנגד המחברת קול ורוח ודבור בפה יצא כנגד
הלב הפה מתנועע ופותח וסוגר שעריו שהם השפתים
ומגלה ומוריד החיצונות שהם השנים ומוליך ומביא ומניע
בכל עבר [illegible] שהיא קנה לנשוא את הדבור בלשון עד
השינים [illegible] ושולח כח מן הריאה המתנפחת [illegible]
הרוח על הגרון מתוך קול והגרון שהוא הצינור מוציא
את הרוח חוץ לשערים ומשתמש עם האויר שהוא שב לטיר
הרוח ולעשותו [illegible] טפי [illegible] מתוך הפתיחה והסגירה
בכל השפתים שהם [illegible] אויר הרוח הלז [illegible] שהוא

כי אם מחשבת הלב ועל עיקר הנה יהיה או עצם או מ
מקרה ואם שהרצון מציאותו לעצמיים לא יהיה לו בזאת עצם
עצם ולא יהיה מקרה רחק לעצמם כי אין מציאות למקרה
בלא עצם וכל זה עצמיים בלא מקרה והם מה שאינם גוף
ולא כח בגוף כמו השם ית' והשכלים הנפרדים והשכל הפועל
ונפשות הצדיקים · ואם תאמר שיש לאלו מקרים חוץ מ
מהשם כמו אומרים שהמציאות מקרה קרה לבריאה והיכולת
והשגחה והמעלה רצה שאלו הענינים אינם מאלה כמו
והם מאלו איך יש כינוים ובלתי הגבול וזה שאינם
מקבלים אלה הענינים מחוץ מהם והענינים ההם
והם יקבלום מהמציאות עצמיים וזה מזה יהיה מה שאינם
גוף ולא כח בגוף ואם כן איך יצטרך זה לזה עד שיקראהו
מקרה · ונשוב אל כוונתנו והוא שאומרך שאחר שכך
כן הוא הענין הוא מציאותו בפועל ואין מציאותם כבר הנה
יהיה הדבר המציאות בכח ועצמו חסר המציאות והמציאות בפועל
אלה המציאות ואמנם שחיבור הכח המעשי ואשר עושים
אל שכלו ורצונו ושניהם עצמיים בכח הבורא והוא מציאות
בפועל ולעצמו · ויחשב כי העיון השכלי לשכלו כמו שהוא
בתוך הרצון לרצונו ולא יצטרף אך כאחד מהם לא כזה
ולא כזה שכבר השגת חיות כל אחד מהם כמו שהוא לעצמו
לא מאחר אחר מהם בעיונו כי לא יהיה עלה שיש מציאות לא

מאד מהמציאות וגם בנשמה שלמעלה והרחקת חסרונות
ופחיתויות ממנו ית' ובריאות הגלגלים ובריאת המלאכים
והרבה מהפעולות שלהם שהם מופלאות כי הפעולות מהם
מופלאות לראות העין ואין צריך להביאם בשכל ובריאות
הויות היסודיות המורכבות לא פחות ולא יותר והויות מורכבות
מיני המורכבים מדוממים וצמחים ומורכבים ומהם
והיות התחלות החמר והצורה הטבעיים והיות התחלות
הטבעיים עצמיות הגשמים ומהותם והיות התחלות העצמיות
השכל הפועל והשכלים הנפרדים והיות התחלות כל נמצא
שנמצא והיה וכל נמצא שעתיד להיות וכל נמצא שנמצא
להיות ויהיה הוא השם ית' שהוא אלוה התחלה שהוא סבה ראשונה
לכל ובמציאות הנמצאות לכל נמצא ממנו ית' עד הנמצא
האחרון המושפע ממציאותו אך בשפע המציאות
ויתברר מן הנמצא האחרון ראשון יגיע המציאות מחקירת
סבותיו עד השם ית' מסבה לסבה עד שיגיע עליונות כי הוא
סבה אחרונה לכל ויקב' עקרי ראשון ואחרון כלו ראשית וגם
ואחרית ראשית כל מצד וגבלותו יסודי וגם כלם
השמיים אשר כלם יוצאו בשכל ובזה הם אך הדמיון יצייר
מציאות שמיים רבים נמצאים מציאות לא שיקרה לו מקרי
בציור ומעשה גם בלב מהציור האמתי מציור ובכי
רבים ואין להם מציאות כלל לא בשכל ולא חוץ לשכל כלל

בעבור שידע הוא בעצמו כי זה הדרכי הנסיון ישמור
ואחרי ידיעתו גב' לאחרים כי זה מהם ענין אם הנסיון אך
מקורים לא ידע לעצמו ורצו יזה מפני שפעמים יחשב אדם
בלבו שהוא אוהב את השם אהבה רבה עד שאפי' אם היתה
באה לו מצוה ונראה לו שהוא רצון השם שיקח את בנו יחידו
וישחטהו בעבור אהבת השם כדי להודיע לעצמו הערך
המבדיל בין שני מיני אהבה ר"ל אהבת השם ואהבת בנו חושב
אדם בנפשו ועושה ועוקן בדעתו עד זה יודע המצוה [illegible]
ידע כי לעבור על אהבת השם אי איפשר כדי שלא יפסיד
האהבה שביניהם שהיא הגדול גם לשחוט את הבן אי איפש'
כי זה חוץ לטבע האנושי מפני שרחמי האב על הבן דבקים
דבק חזק ואמיץ ולפי' יצייר אדם בזה שני ציורים דמיוני'
ושתי' הדמיוני' יגיד לנפש שלא לשחוט הבן בשום פנים שאין
זה רצון השם שישפוך אדם דמים ואפי' דמים זרים כ"ש דמי ז'
בנו שהם דמי נפשו והשופך דמים רוצח והרי התורה אומרה
שופך דם האדם באדם דמו ישפך ונצטוה אמרה לא תרצח
ויגיד הדמיון לאדם שעינים רבים כאלו אילו ויביא לו מופתי'
מוחשים ודמויים ומקובלים ערבים במושכלים ואם האדם
המנוסה הוא בעל שכל שכלם כדבריהם לא יאמנו ולא ישמע
אליו אך ישחק עליו ויאמר לו יעזבני ידי כך השטן יכי יש ערך
אין לו בין אהבת השם ובין אהבת בני יחידי להשוות זה לזה

מדרגה ומהיה זה אז הפך שהוא מתעסק בציור הדמיון
אז האדם יען בלתי חולף אז הוא עד בלתי מחשבה ויתפש
ותפשין שכר הבריאה אזי כבה כאשר השכל להיותו הציור השכלי
לפועל כולו להתעשות ר"ל לדבר או לעבודת מעשה שכלי
ר"ל עניין מיוחד מן המושכל או הכוונה כי עוד להיותו ד
המיוחד לפועל כפי להשלים אחריו המושכל אין הפכו כ"ה
הדורה ע"ה ומשה יעשהו הדמיון ויקבל עיונו ויחשבהו לשכלו
וזה תלוי משני היצרים כלומ' משני היצרים והם כלי סדרך
השכל והדמיון שניהם מלאכים ומשפ' שזה מלאך טוב וזה
מלאך הפכו וזה מלאך וזה שטן שניהם מאחד טובים לפי
ואחד טוב ואחד רע לפיש והאחד נקרא מלאך האמת והשטן
מלאך הרע והאחר נקרא מלאך האלהים ומלאך יי' וכבוד יי'
וזיו השכינה וכן יש לו שמות טובים הרבה ושניהם נקראי'
אלהים ועל כן משה והאלהים נסה את אברהם ובסוף מלאך
יי' אלהי' מנסה יי' לא ינסה יי' כענין הזה וכן ינסה מלשון
נס מתנוסס וכמו נשאו נס כי מנסה יי' אלהיכ' וכן המדור
רזה תבין ואין עיון ובחינה כמים כי אם שומה כי לבבכם
עשות מהם כי הלו' וגו' וזה טובה גדולה מאד וכן למען
מטובך ולמען נסותך להטיבך באחריתך ואם ירצה המנוס
אלם כמויש כמפעל שכל ודבור מאתו שלמה הבחירה
ואם ינסה לא ינסה כמבוי שיהיו רבים המנסהו אל ד

ימצא גדול ושבעים ירוצו מאתים גדול עשר משא הגדיר
עולם · ויהיו גלגלים יחזרו עליהם היום כמו שהמשכת קלע עוזר
פעם עד יכנסו חוץ · כי הגזרות מהירות השמש כסוף
הגדול מהגלגלים יעסוק חוץ מן מהמלאכות חוזר מהמלאכות
והיה מעתה ירכבו ויעשו תמונה ואמנם יסוד ורדירה
שהן מגוונות מארץ המשתין סוג סם המות. סם שהם מדי
מהירות. היה מלאכי המות. והסוד כאשר רם מלאכי המות · הוא
שהן הוא יצר הרע · ויצר הרע ויצר אינם באות ונכבד
קראו הרב הרעיון ויהיה המהירה העצמיה הרבה לחומר בהירה
כח״ב פ״ב ויקראו המלאכים גם גשמיים והיה מי שיאמין ־
שהוא יו״ד יצורה הדבר כדבור מדברים אל מאותיות יקובל
ויפעל הדבר ההוא כל זה המשך לרעיון · אלא גם כן יצר הנה הוא
כאשר כי כל חסרון בדבר או במהירות או פעל רעיון או ־
כאשר לפעלו יען זכר מעשין הרעיון והשכל יבראים מחיה פי
עם תמורה שהכוח כמוך הקדמות ויהי קדימות המדברים
חסר שאין פעל הרעיון פעל השכל אבל הפעל והמשיך
העשין עד סוף ההקדמות להורות על ההבדל הגדול שיש
בין שני הכחות אל השכל והרעיון ובין ציורם אשר כי זה
יציר גופים או כחותם ולא יציר השכל כן וזה הציור פרטי
וזה כללים וזה מרכיב הנמצאים בציורו וזה מבדיל ־
המורכבים בדמותו יען אשר עשר הם מעשין זה תחלק כלל

ולשקול זה עם זה עד שלא יעשה ישן קין אינו וכמו חייבים
בכבודו ואם הוא שלא לשמור דינים אומר לך פה שאסור הוא
הפה שיאמר והלא יש עוד לשכור דמי הרוצח הרודף ויאמר
כן יזיד איש על רעהו והנה אמר נפש תחת נפש והנה עודה
שלא לרצוח לא במקום שהרציחה אלו כרצון המיתה הרוצח
לבד אמנם עם כל זה היה עוד לחייב המחוייב על פי שני
עדים מדרכם מאת כי סקילה שריפה הרג וחנק והנה גם
היה עוד להזהיר שבכה שדיים ואת שילך ואת נקבה
עד המחוה וסרו ונרשו מאחת השדים ומעלה המשגות
המושכלות והמקובלות יש לשכל מהם מחשבות רבות גדולות
מאהם שוב לנשכל ואז הולך להשלים הרשות האלהית
השקדה עיון שכל או כחות חמרה או צורות רעה וידוע
כי השם לא צוה לשום נברא לעשות מעשה שאינו מה שלא
יעשהו לשחוט כמו חו' והנה שאברהם לא שחט את בנו
כלל ומלבד הצווה היה בחינת שכל ועיון רצה לבר
נבואה ונוה ימושו כי מלו לנו רבו כמנין עקידת יצחק
יאמר שהשטן רצה להכשיל את אברהם עד שלא יעבור
להקריב את יצחק וכן רצה להכשיל את יצחק שלא ימשך
אחר רצון אביו וכן אמר שם ס"ל אצל אברהם יאמר שרה
יאמר נבראת וכו' והמשיבו זה העונין כולו כמו שאמרו הרב
כמלך כ' כל' ואמרנו זה הוא שם הסוד שהם סו"ל ומשן

בייר

כמו טעם לכל מצוה ומצוה וזכר במאמר לנו שהתורה
שעור להנהגת העם וכו' · ואין השכל לבד מגיע שכל אחד
שאמר כי הטבע אינו מגיע מחשבה והשתדלות כאשר זכרו לנו
כמו כן ה"א כבלתי המשונה וזה"ל כתב מפי על ענין הטבע
שהוא חכם ומנהיג ומשגיח בשמירתו והמצאתו במציאות כחות
המשמרות הם סבות מציאותו וכחות זולת הם סבות שמירתו
ושמירתו מדרגה מה שאפשר · הטובה היא זה הענין ה[illegible]
הראוי ממנו שהוא פעולות אילו כמו שהם הנהגת ר"ל הויה
ושמירה · וכן אמרו הפלוסופים שהטבע חכם אבל כמאמר אינו
מגיע מחשבה והשתדלות אבל מפני שפעולותיו הולכות על
סדר שלם על דמות מדרך שמירת הענינים ההם הנפסדי
ואמר עליו שהוא חכם ואמנם בלא ספק יודע מזה כלל כי
התורה לא שוה דבר שאין הטבע יכול לשכלו אך [illegible]
הענינים שאפשר לשכלם אך יש דברים שייטב היותר לבקשם
ואינם הכרחיים לו אבל הם לו מותריות ותוספות אשר השכל
[illegible] שאין צורך בהם ועל כן נצטוינו להכריע היותר עליה
[illegible] השלמים כמותו ומפני זה יצאו ממצרים ויקבלו
התורה במדינתנו מן המצר למרחב כדי שנבוא לבבינו [illegible]
במדינתנו אל ארץ כנען היא הארץ אשר בה נתגלו המצות
הקדושים והטובים יתרם [illegible] ושבל טובה [illegible]
התורה על זה לבבנו ושכינה היתר והאמונה הטהרים שהם

בפרק טו׳ · שביארנו בו חלוקת ההבדל בין השכל
והדמיון בביאור המחויב והאפשר והנמנע · ועוד אמר
בזה הפרק במה שכתב במדרש קהלת משנה שאדם ישן נשמתו
והוראה למעלה ולמטה למרכב הנה כבר ביארנו למעלה
שהכח המדמה גב יקרא מלאך ושהשכל יקרא כרוב והוא אומר
עוד יתוד זה על שיבין והוא אחד הוא כאוים בשמים · וכך זה
שפירש הרב במבין זה הסוד אין צריך להשיב מה שכבר
התבאר בחקירה והבנתו משם עם את כבר רמזתי ומבנו
ראיות הסוד לזה הסוד בסוד ז׳ מה״ח במבין מלאך ושכל והכרובים
שם למעלה הקודם בחדרי המרכבה ודבריו מובנים לכל
ואיש רואה בעצמו שהוא צריך להערה אחרת במבין
הענין יותר ממה שזכרנו עד כאן שאודיעך סוד העניין הן
הקבלה והוא היות המלאך והשטן שניים כנגד עם שכל ודמיון
וזכות וחובה גם כן שניים להם · ויקרא כמין גב מלאך
יעשים ויצום בחכמה ···

סוד חי טוב ... עד סוף הספר ··

טעמי המצות · ... כי מה שזכרו הרב ז״ל במבין טעמי
המצות ... לפני ... טעמי המצות התורה לא לפני מה
שאין הטעם מורה ... אבל המבאר ... בתלמוד ...
הרב ז״ל לפי ... טעם ... להגידנו שלא ...
... דבר בלי טעם והנה ... דבריו ... גדולה

אותו לדי ומעשה ומעבירתו שעליהם כתוב עת לבל ועת
ועת לבל חפץ תחת השמים וכן נזכרים הכתו גב אחד וזה
הכתוב ועל היות שם עת ועמצאים עת נזהר במצות ד
לגלות כיר ואין עת הזמירה הרמוז באלמן זמן קרוא שאמרו ונו
זמן ומבארין התורה שהוא עליה בפרשה והיה אומר ומבין
ועו׳ משחקת לפני בכל עת ואין הכל לפני יוי עת שכם
עת ראשון כין שתי המדות מדת רחמים ומדת הדין וכו כי ייי
אלהים . ואין המזכר הכין מה שלא נמסר רק כל המכונה שרית
למשכיל שאחר שנבראו לב כנגד והיה כמלך במלחמה דיומא
לעזור לדוי שהיות מהו הדרך בכי הישלה וזו היא עת עת הבזי
כלה לבן ובחירת חיים וכן אמר שלמה אורח חיים למעלה
למשכיל למען סור משאול מטה וכל הנסלה וכל חסרה
שאפשר לחיים לתשובה כזה כי למעלה משאול מטה אין
היא לתשובה ולהביטל כזה כלייהו ואם הרשע סר נסתר
ממנה אחר שדבקה זה הכל גלוי לפניך ׃ ד
אמר ט׳ טוב ומה רפה ויחב מפכט ויאלך
והקדמות הספר שבאו לפני הפרקים ׃ ד
העיקר סוד ספורי התורה ומה שזכר הרב במא
פרק נ׳ העולה בכן טוענו והוא שקרא הספורים
שבאו בתורה סתרי תורה ואחר כן נתן טעם לשנייהם
וכמו ומתר שאין המכונה בתורה אלא להודיע למאמינים

השם אלהינו אבינו ואלהי אבותינו יעל כן עת להתפלל
זכרונות יזכרנו לטובה היא הקרבן ומצות הנזכר הוא חייב
ותעניות המועדים מאחר בזמנו והעבודה שאר היום
היא הכל אחד לתפלה ויחיד לתפלה היא הכלל הלכה
המשנה בזמנו עם היום ומפני היות היום מוסף
מדבר עיקר לפי המסכה והוא הכלל ומדבר שבר ולהי
ומנוי מכיר את קונו עת אשר לאסף אחר חצות המנחה את
קונו ולהתרחם ותנה המוסד עלינו רבי והודו הש
עבודתו תמיד תמיד הם הקרבנות כלשונו חוקים של
הכהנים עבודה ולמנו ועבדו סלם לעבדי במלחמות חזקה
כאשר הפח הראשון הנראה שהוא המעשה בכללו הכל המעשה
עם המוסכה המעשה ועתה השם יה לעת לו חקן ותלתו
במקומו ועתה כדי להביא את השם מוסף ולהיות לבד חלקו
ולא חלק ולכן וזה לא היה מוסף כלל אלא כללות ותפלתי
תמיד עמידה לתפלה וזה דרך כל התורה כלה ועתה ב
חלקים המחויים להשלימו והם שנים עשר המשלה ותרה
מדותיה ועוד ועתה ועוד ותורים וכנגדה מכל כנגד חייבים
והם כמדות תשובות טהורים וקבלם לתודה יחיד והם שקר
כל קרבן אשר צויתנו להקריב חייב לפני השם לבדו על ...
חטאתינו עד שירצינו מאחר שהיינו כלו מקרבנו אלו אחר
הרבינו ונקבלנו ברצון להרצותו מאת העמים המיוחד

הענין סודי גלגל הירח אשר אמרנו שנשגע הדם כלבב
ואמנם סוד שאמר האיש הוא גלגל אש חרה אשר שניהם
הוד עם אש במוח והמוח נברא מן הלבנה והלב מן החמה:
ויהפך היותם לאורים חקוקה שם הלילה אצלם כיום ויהם
היה מאיר להם יורים ולילה מדבר עם שיב הלילה יום
והחשך אור והערב בקר יהם שמי ם והעליתו והבן זה מאד״

סוף שאלתי עריע מח״ק משנין דייב משבין ״

הענין ואמר פרקי׳ שכהם חתם כל הספר והם פנ״ה נ״ב ע״נ״ר״
עריקרי סוד שמדת השם מאהבה זה הסוד שקיל
כעיד כל הסירות שבתורה ם הוא יתלית הסוכה
האחרונה שמשיאות האדם מכלל שאר השמשים ואחד
יתעלחא תלויה ביד האדם כסח ובוד השם בעשל ובזה:
הסוד התחלת חבורי זה והוא סוד צלם ודמות ובו אני חותם:

ואודיעך זה הסוד המופלא במשנין שהבינהו אם תשוור
שכלך להשכיל האמת והזהר שלא יתבלבל דעיונך סדרי
שיששע מאד שאין ראוי להזיק האמת אבל ראוי שיוע
שיועילך בלא ספק והוא אם אתה תתעורר משכלך ותשכל
כאשר המשיג זוגו אותך בכל כחו ואין לו עוד אמונה
האמת בכל כחו שאין לעשה הזיה שום אמונה עם בטלה
הטיחון לה אבל מבקשת להורתו בכל כחה אי לגוף ומה
שלשת דברים עד שיספר מאמנו יתאחר כלה תויא גופך

עליה כל הפסוק ולהודיע בראיותיה ובאותותיה אשר
השתדלו לבאר סודותיה ויסודותיה העוברים בלב המפרש ר'
המורים שלה והרב הגדול רבי משה בר נחמן אשר עיני הגולה
הדור אלו שכל התורה שאומרו על הכבה ואחר שהאריך כבן
כל זה שאמרתי ספרי לבו פשטים קדש קדשים הוא לנו וכל
היודע שם בן טוב יודע שאין טוענה בהם כי אם לפי העשר
שבהם והאור כי עדות הראשון הוא כזה. והוא אלי סיט מלכם
ריהש לו. כיח עלה יום ולילה מעלה טל והיה ורח
המבין מענם שבראון סודו בפשט הסתו לא יכוש אותותם כי
אם יודעו השם לבד והראו על זה לא יואש עמוד הענן
יומם ועמוד האש לילה לפי הכב והשם ית' יחמול לנו על מה
שאמרנה רוח הסוד. והנה ישראל במהלכם ממצרים הלכו
במדבר רדומי וגם נעלה להם סוד המקום הוא והוא מקום
שהולכים בו נחש וירח הבריך. והבן זה מאד כי הוא סוד
גדול והקור מלא מהירח ובלילה והחום מלא מהחמה והאש
יכוים והיו הולכים ועוברים תורה במדבר הזה ועל זה
אמר ויקי' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה. והיו מתהלכים בגלגל
שכל והיו משתדלים להבין שמועות ודעותם היתה לבד
ועל כן אמרו ז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן. וסוד הגלגל
המן והשלו מרמז ושמת עפים והנה הרעב גם כי עמוד

הזה ואשר הרע כי יש לחדש עם כשלג והוא הכח החיוני
בשאינו חוזר בהתאות הידועים וזה הכח גדולו ונשגבו
יותר מהרבים אין הראשון, אבל מצד הענינים הפנימיים אשר
לא ידבר אותם רק ויהיו בהפקחם וידע ענין הכח שבעניינו
בראשון וזה כי הגוף הוא חי אבל לא ויצבאו כי ויעצמו והוא
אז כמו שזכרנו שאינו היה חי ויעצמו ואף מהעצמו אם
הסבה היה חי לעולם כי החיים העצמיים לא סרו ולא יסורו
לעולם אל לא ראו ולא יראו לעולם שאינו היה חיים עצמיים
ואם לא היו חיים מאיר בעצם כי הם במקרה הגוף הנזכר
אל חיי המציאות העצמיים במקרה והוא מאיר בשובו אשר
שהוא אור במראית עצמו כמו הרואה על אור אשר שהאור
מאיר בעולם האויר כמים והענין חשוך בבחינת עצמו והוא
רואה מעצמו אבל יש בו הכנה אחת. והיה רוב זמנו ויעדר
הוא משותף עם הדבר הזה הבהיר המאיר עם הסתרת
עם הראות. והכח ההוא מתעבר כמו האור המאיר יבין
הענין הזה שהוא כל כך מאיר ויעצמו והכח ההוא מתעבר
הנפעל יעבור מענין הכח כלומר היום לקבל אור המאיר
והבדל אין הענין על הגופני בהיותו אחד מהשוקן ככה לא שלו
יהיה שום מציאות לכח ההוא בשום פנים כפעל ועל כן
יקרא בהמשך בהסכמת כמו ראיה כמו ויקרא האור מצד
פעולותיו כענין ההוא המאיר ככה וכמו פעולתו כנגד

וזה אמר במאמר כי כל שיקרה לנפש מהמות הגוף הוא ייג
אינו אי כלל כמו שאין בגוף חיים אבל מתנועעת עם הגוף
ישם טבעיות האופניות בגופו. כאשר שרף יאמר כי אין לו
לא גדול ולא שום במשלם הזה כי אינו אי מ״ש שאינו אפשר
אך הוא טבעי מקרה ומתקבל בטבע ואשר יגדל או ינוע
שהרי בעלי חיים שאינם מדברים אין השכל מורה שיגדל
או ינוע שהרי לא שוה ולא ישוה אי שאינו בו רשת כשום
פנים ואכל לא שוה אדם אשר חיותו כי אם אשר דעתו ורצוני
שאינו בו רשת פטור אין הדין על פי הדין ואמת יותר מדעתך
כי הנפש יש לה סבות שהיא מנעשה מהם והיא מושלת בו
עליהם ברצות רצונך ומי שאינו רחה רעות רעתו אינו
מקבל הנזכים כמה אבל היא מקבלת הנזכים מפני טבעם
והאחר בה שלמשלה והאחר בה שלמטה והסבות הטבעיות
אל תוך הגוף ורחמו ושרפו מינם בשנות רשת הנפש כי
יש כחות טבעיות והטבעיות מופרדות ואינם ואינם והאמת
בטבעו וכו׳ שהאש אורח בטבעו כן הנפש גם היא מחולקת
הגוף ומסיבות מהם לפי טבעי המסבב מזג החומר והנה ומחכם
הכח טבעו גם במלאכות ובכונות האמיתיה והנה אינם חיים
ישיגו אין גדול ושומש לגדול אשר המחשבה לעיניו אם הכח
הזה נקרא כח טבעי ולא טבעו מ״ש ––– שכל מורה כל
זה הכח שיגדל או ינוע אשר כל מי שמדבר אותו כח הטבעי

הזכר אל חדרי בית הנקבה · ויתחיל להתהוות שם הטיפ
הגשמיים ויהיה החומר ההוא הזרע כמות העשן אל
הרחם כזרע החטה בהגיע אל האדמה והאדמה קבלתו
ואגודו יתקבצו ויקשרו עם גופה קשר אמיץ ירכב מ
העפר והמים והרוח והאש שהאדמה מורכבת מהם מעקרת
החטה ותגדל החטה יתרבה בה כח להוליד כמוה וכן
החטה עושה כולה שבעיניה עד שיהיה שלם ויוצא לאויר
העולם חי והטה אחר שיגיע ולולי היה במציאות אילו
הכחות שקבלם הזרע המוכן לקבלה והם כח כמה איך היו
עצמיים כי אחד מן הבעל ואם מן הנבחר שאילו הכחות ה
המתחזרים במציאות בכלל המין האנושי והחי והצומח
בטבע ויבררור הדבר הזה תדע כי החושים האנושיים
החיים כפעלתם טבעיות בלתי שמעשים כמות שהמו
מאיר והם טבעיות מן מוכרחות לרצות כטבע ואם הרעה
הנפש שלא תרחיבה הענינים או בעת ההיא לא תוכל לרעוב
מטבעם וכן לאזנים בהיותם שומעים קולות וכיוצא בהם ·
אין זה ברצון · וכן טעם המגע לחיך והחוש המגע עד
בכלל אין לנפש שום יכולת עליהם לרצונם או למנע
פעולתם או לרבות שכל זה הוא נמשך אחר הויית האדם
ואחר מזגו אם שבים ואם זכים ר"ל הרגשה יהיה אם
כרצה לך שידבר בחיות ההרגשות לא יגרעו ולא ישתנו

ואמרו והמשל שאינו מניע לזה המשנית הראשה גוף ענין
מניע בתנועה ואם כן הנה המניע לא יתנועע אלא שהוא מניע
בכח מצד עצמו לעולם אבל ימניע אלא שהוא מניע בתנועה
המניע מצד עצמו בלתי מתנועע כי מניע כל הגשם שהוא
מניע המניע בתנועה מצד עצמו כלי שום מתנועע כלו שהוא
עם הגלגל שהוא מתגלגל בתנועה המניע בלתי מתנועע אלא
בעבור היות הנפש המושכל טבעי כוללת כמות המשני
וזולתו רחוק להתנועע יקרה מתנועע מכל צד וכנגד התנועה
הנה המניע ההוא המשני מצד התנועה יקרה מתנועע מצד
עצמו בתנועה ומצד המקרה בכח ושנין תנועות הגלגל
בתנועה המניע אינו כן מפני שתנועתו בעצמו ולא בזולתו ועל
כן אין לו תנועה יתנועע לעולם כן הנפש השכלית אלי מתנוע
יה שהוא החשק המכוון לפי תנועת אשר אין לו תנועה
לעולם · והנה החשק הנמצא החשק אשר תאוקו השפעת
אלי המניע מפני שהלשון קיימים בתנועה כן השם מצורת
פקוח כיום אור שאמר עליו הנה שלשתם נמצאים בתנועה
הענין · וכמו המקרה שהוא עשה אותו והאור תנועה כן
והשתתפות זה הענין הדברים שהיו נראין לענין כבר
השתתפות גם קם שים בפעולה ושם נראים בתנועה
כן הנה לא חוזר האדם הראשון הקרוב לא שכבת ותנ
הנקרא קרי כעת התכונתנו מכים אל כים כלו מחדרי לגף.

מזיוות. גם ראויה כי לא יתכן שתשיג הנבואה לשום נביא
חוץ מאדון הנביאים בלתי כח המדמה אשר הוא כח המעורר
בלא ספק   ואחר שהודעתיך סוד זו המדרגה ומעלותיה
אשוב להודיעך גם המעלות החסרות והוא שהשכל השופע
כי המתבודד שיעשה לבו כאשר שיעשר לאדם לא יתמיד כי
יש נבא ונחלשה ודעה גם הוא אם כן מיעט כתריו טבעו
לבדו והשער כי השינה בשרים שני בטבעו מטריחו אליה
לא יוכל הנפש ברשתה להסיר הסרה מוחלטת. וכל אשר
שאינו כיר אדם מוחלט לא ישוה שלוי במוחלט שנאה ואל
השגה יען מהיותו יען לא תראה נפשו משכלת הוא המשער
שיש בטבעו   ואחר שעלה זה בידך ידיעה שלמות
מושכלות המשוער משגת הסבות. ובזה תבין שאול המלך
אשר נבורה לא לגבי חיך לבלתי הרשעים המחוקים אתו
את הבוטחי על קנה רצוץ וינשו להם אלהי זהב והפרד
ראשך מדעות הרעות אשר הלכו בהם אחרי ההבל ויהבלו.
והרבה בשם הרבות השכלי התוריי הנבואיי ופקח עיניך
ויראה והביטה אשר קשיות לשמיע בקולי ולהבין דברי
שכלי וחקור שלא שיעור דרך בשר וכן אלהי כי אם אחד מיוחד
לברה והיא השכלית אשר בה נבראו אשר בה שאינם דברי.
ודע שאין הדבור לבד היא השכל אבל הדבור הוא הכח הנפשי
האמיתי שאין בכל מחוייבה בה טבעי לעשות אותו כי השכל.

לא הגוף ולא הנפש מפני היות פעולותיה טבעיות ואין ד
הבדל ביניהם וזה הגדר כין כח המדבר וכן כח כללי המדבר
כאשר לא יגביל ולא ישנה כח כללי המדבר של פעולות המאס
הטבעיות. כי אין אילו כאן אילו אין יותר כי אם במות אלה
וכם ואלה הפך וזה סלו מופן וזה מאוד שהוא גם כי הכח
המדברה בכח המדברים ובלתי מדברים הם טבעי ואין לנפש
פעולה שלו לשנות מטבעו והאלהיה מאוד. הגוף ולא המזג.
יהיה ושוב אי שבוי וזה כבחולה. המדברה וזה סלו ובשוב ד
לא דרך התורה וספור כבר כאמר הרב ז"ל כפי אמות. ומשם
ויכנו הנזכרים אותך. ואמנם הנה שאמרו לנפש שהוא כוח.
מחשבה מיוחדת והם המעוררים והשכל שהשלשה כבר זכרנום
והם הצומח והמרגיש והמדברה ומרוב שאין בשבור אחד
גבול מוחשי לא לגוף ולא לנפש ובכר הורחבנו אשר אין
החיים אין הגוף אבל חיות בבריאה הנפש אשר לה השם
הידוע אשר מעירו הוא מחשבה לשכל הנקרא שכל הידוע
בכח הנפש הוא השכל הנקרא דמיון ומחסר שמה במאורות
לבין גם יש חיים בשוה הנפש כי אלה הכחות הנפשיות
שלם הנפש המדברת. והחיה היא האחדות ומשר יותר
טוב והנפש מהגוף כן אלהיך טוב והנפש הנפש וכן שמעו. ויגאצי
הנפש והחיים כן שמעו הגוים והשכל ומזו שנשמעות
הנפש שר האדם כבד אשר ידעה שהיו כן שמעות הנכונה

אם כן ההשגחה אשר יש לשם עליו הוא כאשר שכלו וכפי
השכל יהיה ההשגחה ויציל או ימנע מצריו ולא כאשר
זולתו וזהו המשפט הישר ואחר השם המודיע לכל שלמיותו
ומשלמו אשר אין שלמיות משפטים אחר שלמיות משפטיו
ואין מעלת חקים אחר חקיו שהם חקים ומשפטים צדיקים.
ואחר שהדבר כן ומדעת שהדבר המחייב אשר כפי יכין
השם הוא השכל לא דבר זולתו שיהיה מעלת הקרובה עליו
והיות זה לא ישיגהו כי אם מתוך מעשיו לא ישיגו כי אם
משכליו ומשכיליו לא יפעל כי אם בכשיריו כלומר יכור
והדבר לא יודעו בו כפעל כלומר רב לאור ואין הלמוד לא
לא יודע לו כלומר בכמה וחברים וספרים וזה כולו יודע כלומר
אשר אהבת החשק לעבוד את השם יתברך החשוק והנפש כלומר
החושקת ואמר שכה כלה מעשיו כמו שכה ונפש ונחוריו
ויען הלא מאשה טבעית כלה שנא: ואתה כלה לשון חשק וכמו
כלתה לשושק נפשי וכתיב נכספה וגם כלתה נפשי ואמר
הרבה כי החשק יקרא לפי התשוקה לאור והלמוד כמו שאמר
לשכל והשכל לנבואה והנבואה לאמיתות אין מאמיתות אין
לחי עד עד הבלית והבלית האמיתיות ולכן זאת המורה
המושכלת והמקובלת אשר עלה מדיע במוטבם בגרירים
ואני לאור בהם רבות עשו חיל ואת עלית ואני והגן
כחיוב המשכל להמשיך ובכל בכל לבבך ובכל נפשך לאור

הנברך משפיע עליו שכלו כמו שהשפיע השמש על העין אור
והדבור הוא כח בנפש והוא לשון שפועל מן אור והאור—
העין תראה בסבתו אור השמש לא זולתו וכן שכל הנפש הוא
בסבתו שהנפש השכל תשכיל לא זולתו והדבור המצייר בשכל
הוא כח הדרישה והתבונה והמחשבה שמוסרים בה ל—
להסירם ולשכנם לא עצם הם כחות של מוסרים ושל
מושגים מפועל ודרכי היות השכל שיפנה ומושל ושולט
על אלה כלם נמצא שכלך בכל המדות החלקיות לאיל
השלשה חלקים והם מדות מורות דעות ומדות במדעיו
המדעיות והטבעיות והאלהיות והמהירות שהתרחק ־
והפכם כלו המדות העקריות ומדות משוררות הרדוע
לבטל המדות הטובות ומעלות רכם העצון ומרחיקות
הפכם ׳ ומדות מתקנות הקנינים המעשיים כתקון יושר
ומסירות הפכם ושלשתם הם מדות דעות ומדות מדות
ומדות מעשיות והשכל מורה לדבור והדבור למתבונן
והמתבונן לדמיון והדמיון להרגש וההרגש מתנועע—
בכעס לעשות מדות השכל ואז האדם אדם והוא אשר
יקרא בכל כלם אלהים ומאתו בהיותו מדריך כל כחותיו
על פי השכל כדי לעשות חק כבוני יוצרו וזולתו היה הכל—
ומזה הבין שאם השלים את האדם תכח השכלי הרי הוא ־
כבריה בלתי הגונה להיות עלוי כמו נמשל בבהמות נדמו ט

והמעיינים למקראים סוף דבר כי הם מעורי הראשונים לא
ידעו דבר מושכל ומבלבל לעולם ועליהם אמרו אומר
ויעמו ורעו בספרי הראשונים ואור · ואם לא יוכל לך דברי
הישרים כי הוא שלו ... אבל אם ... הוא ...
במעיר שאינו ... לא יודע כלל ... אם לא
ימצא ... אולי ימלא ... יהו השלם
... וגם ... המובחר ...
... דרכי ... ויברך ...
כי נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ובחרת בחיים
והחיים הם החיות ... ואל ... ורוח
וכתיב ... ואני ... לבו
... לא ...
חסל
תורה · והתורה ... כי ... כל
כל התורה היא ... אל ... הנה
...
חקרתיה כן היא ...
ואתה דע
לך

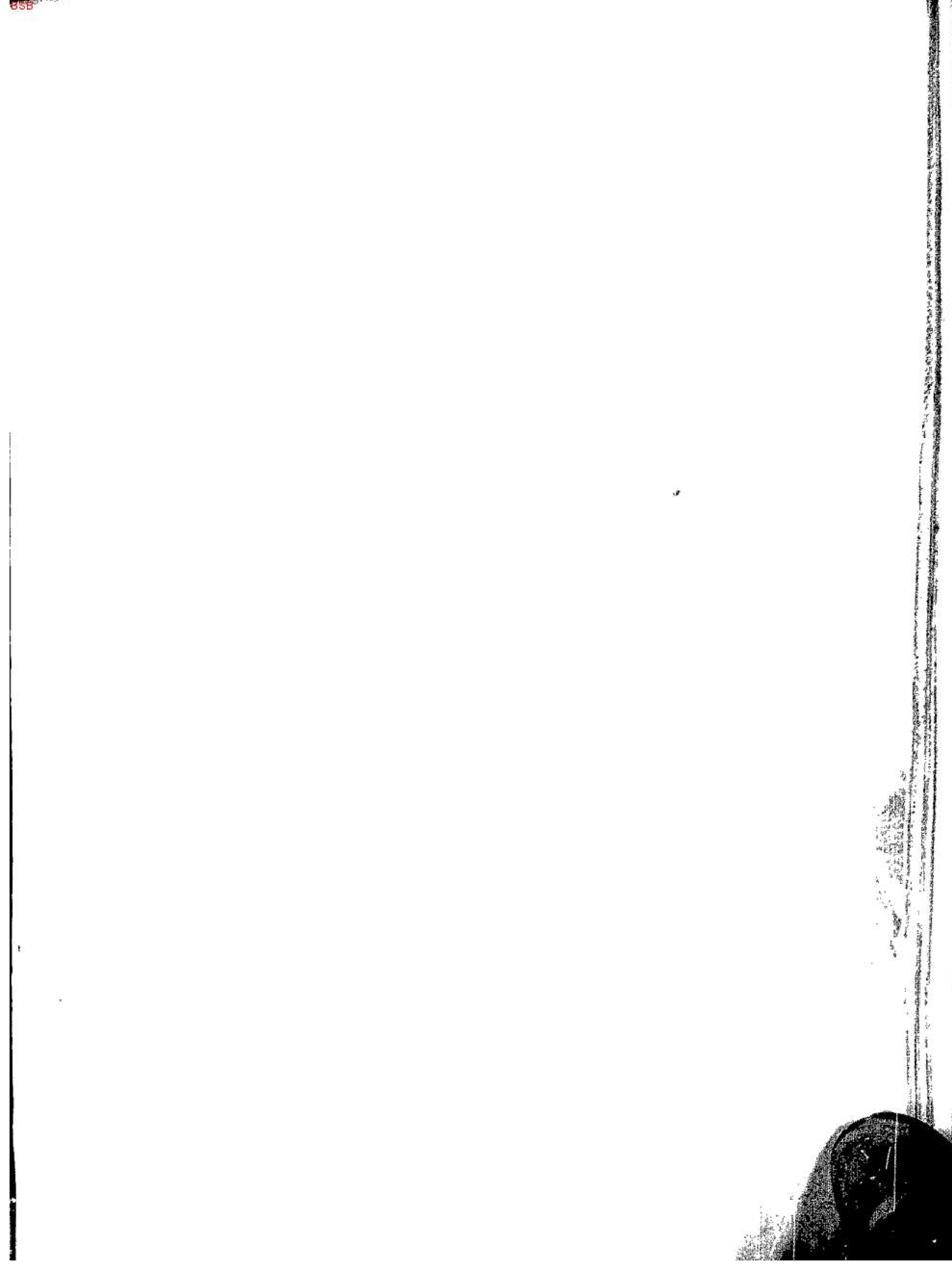
זאת הדעת מורת שהתורה מטובת להבינך בבחירת
המסורה לכח המתעורר מאד ונבחרת בחיים והם חיי עד
הנזכרים במעשה הנזכר והבחירה הזאת לפי הבחור בלתי שכל
חבל השכל מאשר הכח המתעורר במעשות הרמוז עד
היותו בוחר טוב ורע יבוחר אחר משקר והוא בחירת חיים
מרות והעלה החלק החיה השכלית הנצחית מהחלקים
ההוים הנפסדים על טוב הכח השכלי שלא מאד כח המתעורר
הבחירה והגדול רק בחירת החיים והתענוג בם ואז
שתהיה היראה והאהבה על סוף הדבר מכח לבו וישוב
הדבר הנמצא השגה שכלית ויצייר לאל חושק חשק חזק
וכזה ישוב הכח הנקרא נפש שכל ויהיה משכיל מה שאפשר
להיותו משכל ואז יהיה שכל משכיל ומושכל כמעשה וזה
טוב מהפך הרשע שהוא הגוף ובריאת הגוף ותחיה הנפש
עד עד מה שאפשר. ואחר שבארנו אלה הסודות לבב
והודיענך איך השגת את השם והאהבה והחשק והתשוקה
שכליית אמיתית כי הנה יתבאר דברי תועלת גדולה ושלמות
לכך בהם ויפי ומוב שתוכך השכל להשלים מה שאפשר
להיותו שלם ויזהר להשלים לפי מחשבותיו הרע מה שלפי
השלמיו הגם ואין שלמיות כי אם הנפש ופעולה שהם
לפי נפשו האמת ואין לו חפץ בה כי יחשוב לשגיונה כי אם
השלמים האמיתיים החושבים הענינים הרחוקים לענייני

94.

ספר העיון לרב חמאי ז"ל

זהו ראש המדברים על ענין הספירות הפנימיות ונעלם כי
עיקר כל המציאות כבוד הנסתר אשר אין כל בריה יכולה
לעמוד על עיקר מציאותו ומהותו על דרך האמתי כיות
שהיא בחדות השגה שבשכלותו המתאחדים בעליונים ותחתו
והוא יסוד כל נעלם ונעלמי ודורשו יודעים כל המעלות
המעלות האחרונות: ויאמר רב חמאי כל אלו הענינים על
דרך מעשה מרכבה ויופיע נבואת יחזקאל ע"ה וזהו תחילת
הספר על הסדר:

יתברך ויתרומם שם הנכבד בגבורה אשר הוא אחד
המיוחד בכחותיו כלהב אש המתיחד בגחלתו
ובכחותיו המתעלים ומתרוממים מאור הפנין היוצא מתוך
מתוך אחדות שבעין הנעלמים אלו מאלו כרוח ריוח ועד
עד שזה מתאצל מזה וזה מזה ונמצא המתאצל כמתאצל ואין
המאציל מחסר כלום כך הקב"ה ית' שמו קודם שברא שום
דבר היה יחיד קדמון מבלי חקר ומבלי גבול בלי חסר ומבלי
פירוד בלי שנוי ומבלי שבוש והיה נסתר בכח קיים ובמעלה
שהיא קדמותו מושכל קודם לכל הקדמונים היודעים מדעת
המתמדת והוא נעלם אי אפשר לעמוד בעקרו ועד היה
כחו נער ומשתלה ברצונו להמציא כל פעלי ברואי כבודו
ונעלה כבודו וזיוו כאחד ויפיו ויכלתו בחכמה שבעינים

והמתמצע בין שניהם הויה דבר דבר שכל אותיות הי הקדים
שברא העולם הוה בעולם הזה ויהיה בעולם הבא וסימני
פנ"ל פש"ל פשט"ל ובזה הסדר הם המפורשים עיקר כל
ההויות הנבדלות בספר מעשה בראשית שהם עשרות הויות
המתעלות מספר שאין העולם הנקרא אין פירו' אב
ההויה שמעלת והוא ית' המתאחד בכחותיו ומעלותיו
ומתיחדים אתם עד אין סוף ברוממותו והוא מיוחד במעלה
היא. ואות יש לכל אחד ואחד שם ידוע בפני עצמו וכלם
מעלים זו למעלה מזו הראשון הנקרא חכמה קדומה והשני
אור מופלא והשלישי חשמל והרביעי ערפל והחמישי כסא
הנוגה והששי אופן הגדולה הנקראת חזחזית פירו' מקום
מוצא חזיון החוזים והשביעי נקרא כרוב והשמיני נקרא
גלגלי המרכבה והתשיעי אויר הסובב והעשירי פרגוד
והאחד עשר כסא הכבוד והשנים עשר מקום הצורות
הנקרא חדרי גדולה השלשה עשר סוד המערכה העליונה
הנקרא אוזן פי' אב ההויה שמכחו ההויה מעלת והוא
ית' קודם שברא שום דבר נקרא אל כלו' חזק שלא היה כחו
גשר ובזה התחיל להראות פעלו המרכבה השני השתחוו
הגבורות והעשיות ההויה בהשתוות האחרות והדבו'
שאין אדון להשיג מחקר סוד עולם זקו' דעת אדון כל
העולם ית' שהוא הוא אור חיים זך מזוקק כלו אחד ו...

הנקרא היכל הקדש הראשון ומשם היא
כחות הם והעולם מאיר מסדר
העליון הנקרא

פר' שנים עשר

ואלו הן · התקון והשריה והאחדה והכלל והשמן · וידיעת
אלו החמשה עניינים הוא מיוחד בשעשועי שרש הרבעה
המתעבר בשרש שלשה עשר מיני התורה · כי זה הוא התקון
לתקן דבר מיוחד והאחדה בדבר והכלל מתשמן והשמן
מכלל עד להשריד כל הדברים במעיין השלהבת והשלהבת
במעיין עד אין חקר ואין מספר לתורה המתגלגלת —
בתוספת החשך המסותרת וידיעת האחדות ועקרן הוא
זה החשך ופירושו הוא מבואר בסוף פרו שפי' רבי ישמעאל
בן אלישע כהן גדול בהלכות היכלות דהכא אמ' ר' ישמעאל
אותו היום הייתי מעיין לפני ר' עקיבה בן יוסף לפני נחוני'
בן הקנה והיה שם חנניה בן תרדיון ושאלתי לר' נחוניה בן
בן הקנה ואמרתי לו רבי הרואה כבוד מלכו שלעולם בר׳
אימתי ידיעתו כלבו · מאמר ופעלו · אמ' לי בן גאים הנ׳
יתעסק בעקרתו רמתו דרחמין כיה שריא ודרקתו
דשריא ובעקרתו דהיא מהני ואראה לך היכל טהרה לפני
לפנים בהיכל הקדש החשן והיסודות הם כתוב מחילות
תסתר כך אדיר בחדרי גדולה היושב על גלגלי מרכבתו —
בחשמלת אה"יה אשר אה"יה ובעקרתו רמתו דרחמין בה
שריא מראותיו שרי סימן אחד ראש אחרית ראש יחודו
תבנית אחד · יחיד ומיוחד · יחיד מיוחד אחד ובעקרתו
דדעתו דאתי שריה סימן אחד היא ואחיה והתעצב

ראיתי
ספר של נחוניא בן הקנה
הנק' ספר הבהיר וישועת מבוא

כל גדל אלהי שריה
סי' כו

הידיעה ועליו עומד סודות חיים עליון ואלהים עליונה ועוד
סימן חשמל ח חכמה ש שלום מ ממשלה ל לבוש חשמל:
יסוד והחכמה מזין · ... שלום יסוד שנה במרומיו מ
לבוש יסוד הוד והדר לבשת וזהו שכתוב במסכת חגיגה רז״ל
חשמל היות אש ... מרות מדברות והפשות שבכלם כמין ז
גלגל חיה ומיסוד המדרי׳ נוטה מחשבתו וזהו שכתוב בספר
מעיין החכמה טוב ומטיב והכל שלו זאת ראשית תחלת
פעלו של אלהות ונבראים הם ראש אלוה וסימנו מעד
והוא לשון המרכבה הרי קורא מיכאל וחשמל והוא עניין אחד
העקרי יסוד המים הרי המחנה האחד · המחנה
השנית גבריאל ושמו גבריאל הוא יסוד האש והוא המרכבה
בגזרת חשמל כעין עבר חלוקו כי אל של חשמל הם שמני
ומשרתים שבה עם של שרפל שהוא עם שרות הרי מיכאל קרוב
אילו וזהו יסוד במאמר שירו אלו מרום חסדי לגן מחנים
כנגד כוח ותשובה כלו זה כנגד זה מחנים יסוד המים
מיכאל יסוד האש הרי טעם טעם אלגב של שרפל טעם
יסוד יס כמשועיי ר׳ המשכן יס זהב וכן לשרת כסא ר
הסנה יאמר מר כמשועיי ב מר לפניה עלל ל של שרפל
להיות לב יאמר מכ שהם סימן שלו כם וזהו המוזר · מסורת
שיחזו את הרי כה הזה גבריאל גבר עליו ס המחנה
השלישית הוא אחרת עזריאל הוא אוריאל והוא יסוד הרוח

הוא שהשם אמנם מיוחד שלום בהיר ברמזות תורה שמיה זמן
כה שום העולה כלל והוא יה שהוא מעמד שאינו מיוחד הוא יקרא
בשביל שבור בריותיו שנתן לו לעבדו דרושה שאלו היה גורם
חומש ובשביל שבורם שלשתם יג מלאך מחייבה לפני הבר
בכבוד קדושתם שלשה מטה מברך בכל יום בשם אלהי
כדי שיתקדש שמו שלהבה יה בכבוד קדושתם שלשה מטה
והבה מיוחד בשכינה ולאחים היושבים ומשיגה בראשות שנים
בלשונם ימינו הן · מיכאל גבריאל נוריאל רפאל סנדלפון [illegible]
שם · ועליהם שמות [illegible] מאמרים מקובל לו [illegible]
והיא לשון מחשבת הרפבות פנים ואחור והם יקראו
שמות כדתן בספר עשם לבנת הספיר הבה הוא שמיה לבני
שבל מלא הנשמה מחשבות הם נקראים שמיה ואדון הכל
שמיה לו השמה והוא מתגלה [illegible] החסד והתרומם
עד אין סוף לרוממות ישל כן מלא אור על השרים סבורו
זהו סוד השכינה ולאחור כך בראו הבה ורוות אחד בראשונה
יסודות ברמזות אדם ראש והם ד' מחשבות נשמה מיכאל ·
גבריאל אוריאל רפאל · ובאום תמיד שכל כמו הנשמה
והחוק הגדולה מי של מיכאל והם נשמה שמות אל של
תמיד כמו כן נשמים שמות שאין סוף הבא לרוחו ונראהו
שחלק הבא יה ה' רל חשבות כל כבוד קול ורוח ודבור קול
הוא החקירה רוח השכל הקבוע בלב דבור הוא סוד

שיוליכהו מצרים ובארץ והרכבו פנות העולם וכל זה
היה רמז להוליך ככל סחורתו בכל סחורתו להקב"ה והתחלה
מטטרון זה רבו מעשיך יל' ור"ל ד' מחנות חוזר עמוקדו
מחשבותיך והם הכחות המחרונות על זה עז"ו ברוך כבוד
יוי ממקומו שהוא מקום העולם ואין העולם מקומו ועוד
מקום חשבונו קפ"ו כיצד בחשבון עשרה מחשוב עשרה
פעמים עשרה הם ק' בחשבון חמשה פעמים חמשה
הם כ"ה ו' בחשבון ששה פעמים ששה הם ל"ו וה' אחרונה
כ"ה הרי הם בחשבון קפ"ו וזהו חשבון המרובע בכל
מקום מחשוב הוא הויה והשכינה עמה בחשבון הקריה
ועוד יעבר האדם את כורה ועל זה הענין שכתבנו
להתפלל ומענין התפלה כמו שאמ' במסכת ברכות ז"ל
מאמר רוצה להתפלל מהיות כורע כברוך כורע וכשהוא
זוקף. כמא' יכון רגלו ולבו לשמים כדי לכוין שאין שהקב"ה
בכל מחשבתו כמו שפירשו וירא מורה ושמור ומחשבות מגוף
מורה כמו שאמר הוא ויורד במרכבה שעד הוא כמו שאמר
חשבו בזרת לרבע כמה אורך וכמה רחב ומחשבות הגוף
כדי שיתבחר לו הגוף שיחיד בכל ענין ועוד כמו שאמר
חוזר גוף הכסא ולהורי גופה. ואל כלו גוף שלו זה ולרבע
שגוף שכינה מיוט בר ונראה עסוק ועולם והדברים
שהגוף כבר נראה מחשבות מהם לשלול אותם מגוף שכינה

והוא אמרו לצד ידיעת השמות ופירושו קורי אורי כי מה
אורך ובכן שהוא שרש שאמר המפלג אלשרש׳ ם
המחנה הרביעית היא רפאל רופא דאומות של כן טקוא יסוד
הארץ כי הוא ממונה על העפר החבוק מתחת. כמו המבוך
וזהו עקרו חומר סוד שאול רבי הדיי ושנה במחשבות:
בריאת החומר הקדמון שמאט טרטלים של העברים וכן
פירשו חכמי הטבע המקיפים בתורת המחקר ואחר אילו
ד מחנות שכינה היא הייחוד הנקרא היכל קדש ויש לו ד
פאות. כנגד מזרח ומערב צפון ודרום וכנגד מחנה שכינ
כל סדרי גדודי דעלמא מסין ואילך סדר מיטטרון שהוא
על יריעת בורא עולם כסדר אחר. ועל שמטטרון הוא
הממונה לפני היכל הקדש׳ טעם אחר מפני שהוא סוף
נ״א סוף למעשה המחנות ותחילה למעשה המחנות׳ וטעם הענינים
אחר מפני ששם הקבוע דרגין אלו הנה למעשה אשה השמר
מפני שסבב שמחנו מעלה לגבה היכל מבחוץ לשמור
דין ככל מלויות שלמעלה ושומע מקולו לשמור מחוץ וסוד
ואל תמר בו דרך הטובה למען לבך בו בשעת התפילה:
וזהו שאמרו חכמי המחקר כי חכמתם היו משיחין דעשם
ככל מסכתי ומסכתה לשאר מינים מסתרי תורה ודעשרי
תורה ויש לך עניין הטובה אמרו חכמי במסכת ברכות
כל המאריך באחד מאריכין לו ימיו ושנותיו וכמה של

יחיד כבל אצלו ולפי שיש דבר מצומצם אפשי שיתן לנו מזונות
הגוף להזכיר מ״ש שבגב עקירים טוי זה אחם שירש
אני מלך מלך ירלער · אחזה שרי אחזה דרכך אני הורישת
ובן פירש לך הקבה ברכני ברוך יחוד לאחר שרי · כבל מעשיו
יורד וכוונת יורש אמר רבי ישמעאל קראתי ושמעתי דרשה
המבין לנה ר׳ נחוניה בן הקנה ואמר לי כל הדורש בזה
ובזה אותו בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא וינחל
שני עולמות הזה והבא ונותן לו הקבה אוצר העולם הבא
לנחול בעולם הזה רמז מזור לאהם חסדים ינחלו ותמימים
ינחלו טוב · תם פירוש הפטרת יחזק׳

והוא סוד שלמון עם לחידים המקובלים והוא סוד
המרכבה

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים
ואראה מראות אלהים · הרמז בזה הפסוק שלב
אותיות למספר לב שמות הקדושים והטהורים · הגולה
ומראות חסדים הם אשר אין · ורז״ל אומר פסוק זה כולל
יסוד טעם המרכבה הוא טוב לכוונת ומראה החלום מ״ש
הוא מובן כנגד שמות המקובלים העולם מראות החסד
של מדרגות עולם חסד קנו לב מפני שלב

מעשיו

פירש ענין זה ואמר טעם כי קוטבי הגלגלים הם המקיפים
אשר מגלגל זהב עיקרו עבור גם יעלו אלו חוזרי להסרה
וכל אלו המשרתים בספר המגלגל יתן ענין זה הם אמר ענין
לבן שמורות כל מיני ענין הנקודות אולם אלו שני הדברים —
והחזקות ומוסיף שכל מיני להכין בשינוי ואחר אותו הענינים
והשמות לנוכל אמר טעם כי היא בסוד סבוב כרי עניה
והנה טעמי כי כונו בסוד סביב מורם מהשמן ומגלגלי ה
שנים קושרוני אותיות שכבה אלו עניני אלו היה המשמעות
בכל הארץ טעם אחר קוטבי כי קצות הארץ הם —
והמקומות כי הארץ לכל מי שיתבונן כי החסרה וכלל
המעידים זהו ויפול שני יפה לכל העברים והאחרות הענין
שני גלגלי זהב הם הגלגלים עיקרי עבורי גם הם יחר חוה
שישמשים בגלגל הרקיע הגלגלין וזהו יסוד והויות של ראשי
החיות רקיע יעלו אלו כרי שהיה אחר השמים בסוד והארץ
הרים יעלו הם חשבונו רבה רק חין יתר מעלי אשמורה
חוטרו זה החק ישקרו מחטוים לך כלו אספר לך ענינים
כי שיחטוים לך גור דן לנלוני יתבונן לחכל העולם כסוד
בספר המגלגל יתן הכל גם מלחך כן ויתן לרקיע ושמו ראשי
זמות מחוטה למטוס פיהם שלו לכל חכמה כי שלו יתבונן
לחכל העולם טעם אחר מחטוים לך משקיע כמו משקיע
ממראיהם כלו משקיע העבירה ומגלה את הזכירות וזה לבנין

אותיות לעניין ע״ב שמות וע״ב אות׳ הב״ה לרשה הנה אינו
כה אלוף כמו ע״ב הנבון המטיחו הס״ית כמו מרכן תורה אהב
ידידינו בני ישרא׳ ויסתלק הספק מהם ונודע לו כי המרכבה
העליונה מעשה היא מועלת ע״ב שמות המיוחדות מה
וע״ב אות׳ רז״ל ע״ב אלף מרכבות הוי מרכן תורה מאותיות
שמיה יחזק׳ וזהו זה שאמ׳ שעני ע״ה הנה יי׳ רוכב ע״ב ע״ב
כל שהם ע״ב שמות המשתמשים בגוש המרכבה שהמה
העליונה והתחתונים והתחלות בהם כן לטוב כן לרע וכל
כל בריותיו · ובעבור זה הרבה בני אדם יסוד שם המלך
לך שקדו ודבר ידוע הוא כי שמות בני אדם אין להם יותר
את הגוף הוא העצם והתואר והשם נופל עליו כמו יעקב
שנקרא כן ויוצא אחזת בעקב עשו ונקרא ישראל על כי שרית
עם אלהי׳ ועם אנשים וכן אברהם ויצחק נקראו על שם
אב המון גוים ועל צחוק עשה לי אלהים ונמצא השם דבר
אחר והעצם דבר אחר והשם אינו לא עצם ולא תואר ולא — שהוא הגוף
דבר שיהיה בו ממשות · והגוף הוא עצם ותואר ודבר
שיש בו ממשות ונופל השם על העצם אבל שמות של
מעלה הם עצם ממש של מעלה והם כחות אלהיות ונעצרים
עצם אור החיים ואפי׳ שמות בני אדם בתורה כבר לקחן
כהם המועד שהם והמצאים דבר אחר הוא אין השם
נבדל ונפרד מעל העצם ולא העצם מעל השם כי לעצם

שמות הקדושים המתאחדים כי״ה וכידת האות ומראת
החסר ועכ״ל הוא רז״ל שבאלו דורות ח״ו העולם שאחר
ועכ״ל הוא שר ויכלו השמים כי עב״ ובהיות ויכלו חסר
בה לעניר כי בעב שמות המתאחדים מורת החסר והקיימי
והשתלמים שמים וארץ וכמו כן תרגום השם הראשון שבמ״ב
הוא יה״ו ונרמז בראשי תיבות של ויכלו השמים והארץ
והיא ערות שווהנה על כל מה שאמרנו וכמו כן נרמז ויה״ו
בויהי בשלשים שנה כי זה וזה לשון הויה הם ואורה על
ההויה התמידית של המציאות הקיימות כאשר יורה השם
המיוחד שעניינו קיום ההויה והמציאות בכוללות כאשר
שאמר בספר הבהיר שהוא הוה והיה ויהיה והשיני כי השם
האחרון שבמ״ב שהוא הוא יו״ם ונשלם בריסתר אלהים הנז׳
בסוף הפסוק של ויהי בשלשים שנה׳ יו״ם נרמז במה
פתוחה שלמראות ובו״ו של ואראה ובמ״ם של אלהים
שהיא סתומה׳ ואות לזה נרמז בפסוק זה על אותיות
בריסתר על שמות שבמ״ב שמות הקדושים המתאחדים
והמתאחדים והמתאחדים מבעם המרכבה והם כמו שאמרו
אור המתאחדים ונקראים בני אלהים וכל צבא השמים
שהנו׳ בהם כשבורים סביב כסא המלך׳ ויחזק הגביר
עה״ו ראה מראות אלהים הנקראות מרכבה ולפי שבמ״ב
שמות המתאחדים במרכבה עשר כנ״ל וזה על חשבון על

ווה״ות

היסודיים על סדר אשר מיעות שהם יוצאים מלפני כסא
הכבוד מסודרים שלשה מסודרים של להבה ויוצאים מלאכי
השרת מהם כאשר יהיו לפני מי מלכים וכל זה להורות
השרות שלמעלה עצם אחת: והם כחות להיות חצוצרות
מתחצב מאור השכל ומאור המעולה הזך והטהור והם
מוכנים לעשות מהם כל דבר ולהתפעל כל פעל ונראו
הם לנביאים הקדושים ולחכמים הגדולים ולחסידים שהיו
משתמשים מהם כל הדברים הטובים לפני הכבוד ולפי כיבור
אחר שלא היה רשע שלא יקום בה ולפי זה כמפורש של ירמי'
בשלשים שנה שב' מיניות לספר שב' מאות לפי שהוא
יחזק שב' המרכבה אשר בה מתאחדים שב' מאות בשלשיות
האור המעולה שהוא אור השכל ישר אור של החותם
העליון החותם בחותמות קדש הדקות והטקדש והחתק
בתוך היקרת המעולין שהוא חותם אהיה אשר אהיה חותם שמשלי
זה שאמר שיתן בין השמים ובין הארץ היה כל העולם
שרוי בשעה שמנו מים מקלקלים מעשיהם וזה שאמר
בין השמים ובין הארץ הוא של השמים התחתונים ושל
הארץ האמיתית הנקראת ארץ חפץ ועולם הבא וזהו סוד
שעלה למשה רבינו מאמר הגבורה כמשמע כשם אהיה
אשר אהיה ואין לו קרוב לזה שהי' מכירם שהי' יודעין
וזה שאמר זה שמי הראה לו כפי כח הסבה שעמם השם

מאד נרמז השם שאם לא יהיה הטעם לא יהיה השם והעבודה
הטהורה זה אם לא יהיה טעם אדם לא יקרא לו אדם ו—
ומחייה לדבר ודבר צריך לברכה ושם ושני יחודו · והדבר ידוע
כי אין השם ודבר בכחו עשוי להיות מורכב · אם ימשך אמן
לאדם כי לאחר שאין גם ונלוה הטעם · ומדע שהוא מאות
שני אדם יש להם טעם ויצא מן אל הנשמה כבל השורות
שלמעלה והם ודבר כלו טעם כי כלם כחות שכליות אלהי
ותעמים ומחשב אור המופלא ואל תחשב בדעתך כי כל
הבריות שלמעלה מיו שם מיוחד ושם בן י"ב ושם בן מ"ב
ושם בן ע"ב ושאר כל הבריות שעשוי מספר שהם דבר כמו
אבל טעם כי כלם מאוחות פרחות למעלה למעלה מאד
ואין חקרי הקבלה של אותיות שם בן מ"ב שהם פרחות
ומתעלות למעלה למעלה עד עקר המרכבה ושהם
כדוגמא אור שמתאחדין בפתעת גדול זה בזה ומתו—
שלמקום מתאחד בהם ומתגלה אתם עד לאין סוף—
למעלות והעלמות ושאר אורי של אור המזהיר שהוא סוד
ומבקש ממשכו ומתקשר כל הפרות ושל המאורות שהם
למעלה ממנו מכונה שאותיות השם מתפו פרחות —
למעלה למעלה עד עקר המרכבה ומאור אור המס—
הזה הנקרא אור המזהיר מאירין כל הבריות האלהיות של
מעלה והמאורות המזהירות ושאר אור כל עב שאורו—

כח מעלות יתרות המסך הנקראת טבור המבדלת בין
כסא הכבוד ובין המלאכים החיצונים הרי כ"ט מעלות
והרקיע הנבנין הנתון על ראשי החיות מנין הקרח הנורא
הרי ל' מעלות המושלות על ד' חיות שמ"ל ונשר
החיות לפי שראה יחזק' זו המראה בשנת שלשים לחשבון
שהתם יהושע כמ"ג ש"ה ונעלה אליו מזיות כי הב"
ראה להראותו זו המראה בזיות שנה שהיו עד שלשים
מעלות המושלות על החיות הוצרך לו' משלשים שנה
ועוד הגם הנתם במרכבת החיות שלשים לשלשים
יאחד חשבון המזלות ט"ו ועמם ד' חזיות הרי שלשים ..
ברכומי (?) לפי שראה הכ"ה להראותו מראה יקרה
שלכל (?) חיות שהוא מספר מרכבה לא ראה מראה
כי אם בכינוי ועל הוצרך בכינוי ועוד כי הגם המפורש
אשר הוא נשרש במרכבת ד' חיות אין בו כי אם ד' אותיות
במספר ופירוש מורה על המרכבה שהוא פירוש אחד
מן הפירושים הנעלמים אשר לו וראה לו היו"ד שמספר
עשר מעלות העליונות הנקראות עשר ספירות בהיות
והה"א והו"ו והה"א למספר י"ו פנים שראה לכל חיה וחיה
מהמרכבה .. בחדשה לחדש לפי שראה הכ"ה להראותו
ד' חיות הקדש והרקיע הנטוי על ראשי החיו'
שהם חמשה דברים לפי לא ראה המראה כי אם בחמשה

המיוחד היחך המהלך שליחות למעלה לפני מם—
אדני בוהר היעחעה ולדרו היחך יזכירהו בשנת תקלט
וזהו וזה זכרי וכל זה בא להודיעך שאיות שלמעלה הם
עצם וזהו חשבים קרוחב מור החיים כי המעלות
השכליות שקרויות מלבים ושרותיהם הנבררים נקראים
בני מלבים וכל המשיג עצם השרות וידע להזכירם
ברוני וביותר כמו שהם נזכרים למעלה בפי המלאכים
מיד הפילהו מקובלת מחוטרת והמשכלים יבינו סוף
שמעתו עד מה הענין ועוד אודיעך כי עקר תריג
בזה שאי וזה זכרי במקום שאני עתיד לזכור ולפרש מנה
יתעב בשלשים שנה אודיעך כי למה הותך
יחזק הנביא עשר הזמן שהיה כבן
במראה היקרה והנכבדת הרב שראה זו המראה בעשר
שנשית המלך שהמרכבת הבה שלשים מעלות שניות
להיות מושגות על ד׳ חיות שראה יחזק׳ הנביא ואילו
הן עשר מעלות ראשונות הנקראות הספור והאור—
הגדול הקדמות עד י״ת ושבעה שחשים שמנו תחתי׳
אבותי כך הרי שבעה עשר מעלות ויצא הספור והחשמל
המדקדק אותו הרי י״ט מעלות ושמנה כוכבים אשר ברקיע
השניות הרי כ״ז מעלות ושנין הספור המפסיק בין
הספור ובין החשמל הנקרא מספקתריאל של חשמל הרי

כמו שהמקרא אומר מורי פישון ונהר כבר הוא כנגדו
שראוהו הנביאים בתחלה אליו מתנבא זה יסוד נהר כבר ונהר
כבר שלמטה חיה ונהר כבר שלמעלה חיה ודברי תורה
נביאים וכתובים מעידי׳ וחותמין על כן ·· נפרש הנה

ודע כבר כי הגלגלים הנקראים שמים
תשעה על דרך הכלל ואילו הן הגלגל העליון הרקיע
והוא סובב הגלגלים השמונה ואין בו לא כוכב ולא מזל ·
ב׳ גלגל המזלות ואשר כל הכוכבים הקשורים ג׳ גלגל
שבתאי · ד׳ גלגל צדק · ה׳ גלגל מאדים · ו׳ גלגל חמה ז׳
גלגל נוגה ח׳ גלגל כוכב · ט׳ גלגל לבנה · ואחר כבר
כי עברנו השמים תשע אותיות למספר תשעה הגלגלים
לא שעברנו כולם ודע הכתוב תשע אותיות של חירק
הקדש והנה שלהשמים איננה במספר כמוכם לפי שהיא
לא הירושה והגלגלים הם שעולים כמו אלו טובעים
החילוף ושבי כל אחד ואחד ימלוך יב׳ שנה וכן כל אחד
ואחד ימלוך וכן ואחר ד׳ חיות המעלות הקדושות בגלגל
העליון הרקיע כמו שנראה בכל רקיע ורקיע חיות
המרכבה והאופנים והמלאכים חלק כל רקיע ורקיע
יבר שנמצא כי אין בכל גלגל וגלגל מקום פנוי וה
מלאכים מהדרות החיות והמלאכים הגדות שבכל רקיע
ברקיע המלאכה רכבנים ולפי שהיות חיות שבכל רקיע

לחדש ויחזקאל בן בוזי [illegible] מראות אלהים ולא מראות [illegible] לפי
שיש בשם אלהים [illegible] חמשה דברים שראה
בחמשה לחדש [illegible] בשלשים שנה ברביעי ב
בחמשה לחדש   על נהר כבר   [illegible]
אדם שיש להם פחד   ומראה מראות מלך
[illegible] עליהם [illegible]
[illegible] ס"א קו יונה ט
[illegible] בין קדש לחול [illegible]
הקדש [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] גדול סובב.
לא חיות הקדש ולא [illegible] ולפני הכבוד [illegible]
הנהר ההוא [illegible] בכח גדול ושם הנהר ההוא [illegible]
[illegible]
[illegible]
על נהר כבר [illegible]
דחיות הקדש [illegible] נהר [illegible]
כי [illegible] כבר [illegible] על נהר [illegible] תחת חיות הקדש [illegible]
[illegible]
שהיו [illegible]

של סביב שהוא עשר לנה ושם העיר מיום יי' שמה · אבל
אין לאורם משכיל להעלות לא לפי שיכלה ושאו לבטל לבי'
לא ראה עינ' כמ"ש שנ' לעלות דבר זה והיתה הוא בהשמים
ומעל הארץ וולאיש לרים שהיא כלו מהשמים ולמטה:
שהיא רקעת הרקיע למעלה שהיה כגלגל המעין ולפי ר
שראה יחזק' שה' השע מראות של חיות כט' רקיעים אחר
שפתחו השמים שנפתח כל רקיע ורקיע כל מה שבמקום
לפי שפתחו השמים השע אותיות למספר השע גלגלים
שנפתחו וראה השע מראות. ברוך מאשר אמרנו למעלה
והה' של השמים אינה במספר לפי שהיה ה' היריעה:
והגלגלים על דרך הכלל הם השעה אבל על דרך הפרט
הם השע מאות וחמשים וחמשה רקיעים וזהו מה שאמר
הכתוב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ השמים
הם תשע מאות וחמשים וחמשה רקיעים למספר השמים
והסימן ארץ כי כאשר תצרף שם שמים על חשבון הגלגלים
שהודיעה הס"פה מאור לבנון של עשה או כשתי' עשה שמי
בריעה וזה החשבון של הגלגלים כבריאת של מעש' בראש
בראשית · ומראה מראות אלהים · ידע בני כי מראה
יחזק' ע"ה ס' מראות אלהים ושע' השע
אותיות למספר השע מראות אלהים וחיות הקדש אמרה
כי הגלגל ומראות חסרים וזו הם כמו שאמרנו למעלה:

ורקיע ופירשו רז״ל לפי החיות כנגד כולם וקרני החיות כנגד
כולם ועוד אמרו לפי שיש בראשי החיות וכן קרנים וכנפים
וכנפים שלהחיות חשבון גובה כחשבון מהלך הגלגלים הט׳
לפי שהאש היסודית שלמטה קצרה למעלה ורחבה למטה.
והאש העליונה רחבה למעלה וקצרה למטה. והנה בני
דע והבינו טוב בבריאה שלמעשה מראשית. הארץ התחתונה
יש בה חיות הקדש ואופנים וכסא הכבוד והוא הרקיע
תענין של הקב״ה שאמר השמים כסאי והארץ הדום רגלי ואל
יעלה ברעתך בני כי הארץ התחתונה שכתבנו ארבעה
היא הראשונה בבריאה זו אלא היא רצפת הרקיע האחרון ג׳
גלגל הלבנה הקרוב אלינו לארץ ועל רצפת הרקיע ההיא
אמר יחזקאל הנביא ע״ה ומראה החיות והנה אופן אחד בארץ
וכל זה להודיעך בני כי מראה החיות קבועות בכל רקיע
ורקיע ואופני המרכבה שבכל ארץ התחתונה אשר מזכנו
ארבעת טוהרה הבריאה הזאת שיש בה ד׳ חיות הקדש
אין שלטון לא חטא ולא עון לפי שכבדו שלהקב״ה מלא עולם
וסובב הכל רום ותחת. ואמצע ריחות העולם והבין בארבע
שמים וארץ וימים וכל ההויות. והוא מצריך וסובלם
וזהו שאמר הכתוב וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי׳ הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ אין עוד. ועכ״ז אחז בבריאה
שלמעשה מראשית משם שהכינו למעלה כך שמנו למטה

אשר בתנועת הגלגלים האויר העליונה התחתונה ·
ובגלגל העליון התחתונים ואויר החמה על צורה אדומה
לא היו יכולין להכות כחפש לקבלה חיות הקרני העליונות
הקרובות לכבוד ולא היו יכולין להכות כי שבה ולא השגיל
הרקיע כמו הכבוד ולא שבין הגבריאל כין כבוד העליון ·
להשגיל לפני לא היו משיגין די מחסורם אשר יחסר להם יכלי
אשר ראשה אספקלריא של שהיא מקבלת כי היתה מאירה
ורואה פני אדם כחפש מבין השגיל ושבין הכבוד הגבריאל
כמו לבין הכבוד מה שהכבוד קרוב לגביא יותר משגיא יותר
ועל שבין הכבוד הגבריאל כמו ובין הכבוד ובין השגיל אין
הם לעשה הנה אתכי כי אליך כתב המבין ולא אחר כבנין
שאינו המבין אשב השגיל היה כח ואור ורואה אכח הקול
הדוחק כמבין של היותו העולם אמור העליון ואשר הכבוד
היה שב לגלגלים כמבין השגיל יכבוד העליון כי הבנין
ההיא ראה ודרך משל לאספקלריא זלריהבת שרים מאירה
כיונס אין הבר המאיר והבר אחר אין אורה יכול לראותו
שהיא שופרת ופני אדם הקוקים כבמו הכבוד כי אורה
שנונות הקרובות לכבוד ושבין השגיל הם המקראים ימשוך
וכן יכול לא ביש לגלית רחק ותנועה על לבי זאת המראים
הקרואים ברייתם כמדו העליון כי יש כבוד לקבלה מכבוד
ועל כן הגיע אותן ודעות יקרא דיוי מסתכל שהוא מכיס

וכן רגש האופנים. חיות הקדש הקדושות. בתשובה וקיומים שעמהם
לו מראה המרכבה   ואות כי אופן אחד לארץ מן הכתוב
שראה רגש האופנים. שנ׳ ומראה המראה אשר ראיתי כ
כמראה לנחת הגיר והאופנים כמראה אשר ראיתי על נהר
כבר ואפל על פני ומראה כמאמר זה רגש האופנים שהן
האופנים הנזכר בפסוק כחיות ומלאכים האופנים והם רגש
האופנים חיות הקדש הקדושה בגלגל אחד ומתוך האופנים
חיות הקדש הקדושה בגלגל שלמטה ממנו כמו כן מה
שראה האופנים מראה להודיעך כי כל האופנים של
חיות הקדש הקדושות בגלגלים שהם תשובה וקיומים
ועוד הם האופנים כחיות הקדש אשר במקום המלבין הקדמות
לכבוד ישב הכסא כמו כן במראות המרכבה רגש האופנים
שראה את מראה אבן ספיר דמות כסא כמראה אדם
כמראה אש בית לה ממראה מתניו ולמעלה וממראה
ממתניו ולמטה   ראה כי מראה אש בית לה ונגה לו
סביב כמראה הקשת הוא מראה דמות כבוד יי׳   ואילו
רגש האופנים הקדושות האופנים של ד׳ חיות הקדש הם
הקדושות רגש מסתכל ממנו ומתוך הוו סודות הנביאים
כלו מתוך מראה של ד׳ חיות הקדושות בגלגל לזה ...
ודאים המראה הקדושה שלמעלה ממנו שהוא גלגל סובב
וכן מראה מתוך מראה עד שהיו ראוין מתוך שמונה אופנים

אמר הכתו' לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם
וחי ואמ' וראית את אחורי ועתה כבר חשוב וראית את
אחורי וראיתיו מחשבון מראות יעקב שחקוק בכסא
והפוך וקרי ופני לא יראו אוריי"ל כלו' כבודי העליון היוש'
הקרוב אלי . ואמ' אורי"ל כלו' מעביר אני אורו ואני המעביר
אותו . ואח"כ כבר לא יראה אני אות' כי המלאכים אינן יכולין
לראות הכבוד העליון הנקרא פני שנקראים פה' והלא
אמ' הכתו' כי לא יראני האדם וחי ללמוד שאדם הי' שאינו
יכול לראות פני אבל המלאכים יכולין יש להשיב עליך
כי לא אמ' הכתוב כי לא יראני אדם סתם האדם הידוע ד'
שהוא האדם החקוק בחיות המרכבה אינו יכול לראות
פני הכבוד העליון מה יעשה משה רבי' האדם וחי האדם
החקוק בחיות . ועתה כבר שים לבך לעניין הזה שמע
מעלה לך ידוע תדע כי הקב"ה שהוא אדון הכל מעלים לא
דבר עם העליונים ועם התחתוני' אלא הוא המעלים מאייך
ונעלם מהשיג ונעלם מדבור ומאמירה והוא מתרומם
על הכבוד העליון הכבוד הקרוב אליו וזהו הכבוד העליון
יונק הדבור לכבוד שלמטה ממנו למלאכים ולנשמות
ולרוחות ולעברות כי לא יראני האדם וחי שהיה לו לומ' כי
לא יראה דיוקני אדם וחי אבל משה רבי' כבר מאות ה'
בתפלתו שיראהו כבודו העליון הקרוב אליו והשיב לו הכבוד

כסא שהוא למטה מכסא העליון כמפרש ובפירוש כב
יחזק' הנביא ע"ה חיו' ומראה כעין חשמל לא' חיו' עין חשמל
מפני שלא היה יכול להביט כמו משה רע"ה שהביט מכסא
של מטה אל הכסא העליון כמפרש והשיג מה שהשיג כי הכבוד
העליון היושב על הכסא שהם עשר המעלות האלהיות
הנראות בספר יצירה הנודעות לחכמי הקבלה הוא הנקרא
פני של מקום כה' ועליו בקש משה לראותו ואמר הראני נא
את כבודך' זאת לרמות כבוד שלמעלה מכסא והוא
בקש לראות הכבוד העליון הגדול הנקרא פני הש"י והכבוד
שלמטה שהוא כסא הכבוד והחשמל המקיף והשרפים
שכנגד שמשים וגבורי כח עושי דברו שכבודו נתלה ונתן
הכבוד המבדיל בינו ובין החשמל ושמטה כרובים אשר
ברקיע העליון והרקיע שהוא כעין הקרח הנורא וד' מחנות
שכינה וד' חיות הקדש ופני אדם שהוא פני כסא יעקב
הנקרא חיה שראה ישר' הוא הנקרא סחריו שלהריקים
כה' והשיב הב"ה למשה כבוד העליון הנקרא פני לא תוכל
לראות כי לא יראני מעולם מלאך ושרף וחיה ורואה ר
ובינה רמ"ז כי אדם חבל הכבוד שלמטה מכסא העליון
יוכל לראות שהוא אחורי והוא פני כסא יעקב החקוקים
כל החיות הקדושות שבכוכבי עם שאר הדברים הנבראים
העליונים לפנים הנקראים אחורים שאינם למעלה על כן

הכחות שלמעלה והיה מביט ורואה בחוש המעלה הנ׳
מיום הראשון בשמש ברקע בשמשים הרקיע והכוכבים
ונפשים פני חיות הגדול ופני שהראשון הקב״ה שבמהו הקרוב
אליו הנקרא מראות שהם הנקרא מעלות כי הכסא הוא הקו
הראשון הנקרא המרכבה והשכינה מצויה הוא נחב
חוגה כנגד לכבר כד׳ הגע בחכמה ויצא שהוא כחוש
הכבוד לפי שהתאחדות כי מעלות כבוד שבחיות הקדוש
שהוא מעלה מחזרת והשכלים יבינו וזהו סוד ישרא
ואשונים שהשכנה מחזיקים למעלה כי הראשון לכבוד
שלמטה המט שהוא הנקר׳ ש׳ הנקרא מראות שהם הנש
מראות חיות הקדש הקדמונות כמשנה האלהים ורואים
רואה יחן כה ונב וחן לו בסוף הרבבות של וחוזה מראות
אלהים שהם הנקרא מראות הנראות לכבוד יעקב איש תם
החקוק במרכבה הנקרא כבוד השמים למעלה אין הכבוד
העליון, ואמר לו שזהו הכבוד שהשכלים שאמר חנוך ונעקימה
והירוע אשורו שלאחר בראשית יט יהיה מלאך והוא
מטטרון רבה. ורוח פסקונית מכל אשר הוא מלאך כמו
שאר המלאכים ולפי כי הוא ממונה על ממשלת הכוכ
לכך נקרא מטטרון והוא לשון שליח כי כן קורין לשליח כיון
מטרון כי הוא שליח וממונה להרגיז כל יום ובסבור שאחר
כמו כן יחזקאל הנביא ע״ה הגיע דברים ואלו הנקרא מראות

תוך בעצמו שהוסר והמאירה כי לא יוכל לראות את פני
כי עד יראה האדם וחי ועוד אני כשעור קורה הראה פנים
ומראה הלבנות כשעור ריח יכעורות כשיראה יחזין כל בריה
יכולה להכיר יהם המעלות הג׳ שהם כתב זולתי פני
הכבוד המראטביים ואל יעלה בדעתך כי שמה מראות של
חיות הקדש הקטנות בשמה הגלגלים הם עראות
אספקלריאה שהיא מאירות ומפני שאין בהם אור מופלא
לא עראות כן ומפני רב האור המופלא הקטנות בהם שאין
אדם יכול להצמח בהם כתפש מי להביט הכוכב אל
מעלה הראשונית וכן יקרה לכל אדם המביט בשמש מרב
אורו הגדול מחשיך עינו ואינו יכול להסתכל בו כתפש
ואז מוריעה להביט בדבר אחר ואינו יכול לראותו מרב
אור השמש שהחשיך עינו ילך לשלם רוב האור המחשיך
העינים הרי היא לאדם אור לחשך והמשל לזה הם יהיו
המשנה עוות המאירים עבות אחד ואשם שיהיה האור הראשון
ראוי לכל השמה עוות לא יהיה אורו עבר כן השמה
עוות הכל יאיר הכר הראשון לבד יהיה עבו׳ ומרוב
אור השמה המאורות המאירים הקטנים בשמה הגלגלים
הרקיעים לא היו יכולין אור המעלה הראשונית וכל אשר
ישנה כל המאורות כל המאורות וכל אור מזהיר שאינו
למעלה עבהם מעצמו והמקים לשני כל המאורות וכל

לא היה ידוע הנר
הראשון כלם

העבדים להכי

הראה יו"י אל אליהו במעשה לך לך וירד ויצא אלהים ויעמד
אבותיהם' אחר שכינה ס"ק תחתי בוירא יו"י אל אברהם
ויצא ממעלתו להיות כי רחיות אלהים פעם אל פני המלאך
חשבונם שאחרי שירד עליו הנבואה אליך בברוך ממני עשו
אחיך והשכים המעשה מעשיהם " ואליהו והנה
רוח סערה באה מן הצפון רעש כמו כי הסוד
שראה יחזקאל במעשה מר רוח סערה ענן אש נוגה שב
ואחר והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונוגה לו סביב' רוח סערה ירמז הרעש כמו כי כל ...
שברא הקב"ה בעולמו למטה בארץ כמו למעלה' כמו למטה
רוח מים אש עפר והם דברים הם כמו חיות ומלא
שכל כמו גוף השמים ארץ ושמים ואין אשם כמו של
של מטה ואין המים כמים התחתונים כי שכל שורש כמים
ובמראיהם משל השורש מלב האדם ואוזן שהלב יסוד
האש והאוזן יסוד אש רוח והמציא הקב"ה מלאכי השרת
מאור השכל והם מלאכי אש ויקרא כל האשים שבשמים
ושל הארץ והם מלאכי מים לפי אשם כמו השמים והארץ
ולפי מראיה כמראי השמים והארץ ולפי הרוח כרוח השמים
והארץ לפי טלם גרעינים מהאור ומפעל המחוכים על
יסוד האש נקראים מלאכי אש ואין אור שלהם ... ה
בראיה אש והמחוכים על יסוד המים נקראים מלאכי מים

תמצא השע אותיות מראות שלהים השע מראות כתוב
שזכרנו למעלה והשע מראות בהפטרה שלהמרכבה:
ומהם השבעה דברים שראה יחזקאל ואלו השע מראו־ת
הקדושות בשבעה גלגלים הם רוח סערה ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכו חיות עם האופנים ·
והרקיע שעל ראשי החיות ומעל רקיע דמות לכסא כמראה
אדם עליו מלמעלה ואחר ואראה כעין חשמל · ודע עוד כי
השע מעלות המעלות אשר היה דבקות בכבוד העליון
והשע מראות החיות הקדושות בשבע הגלגלים מרוממו
מפני חיים הוא הנקרא כבוד שכ״ל שלמטה העליון המה
מראות השע מראות הקדושות בכבוד אשר בחיות ושע
השע אותיות בראשית שלהים ועליו השע מראות המתאחדו
של חיות הקדש מבשע מחזות ובכבוד כי לכבוד הנזירה
ישרים החקוק במרכבת המיוחד השע מראות הקדושות
בשבעה גלגלים המיוחד כנגד בקריאה השבעה פסוקים שמי
יעקב ישב נמרץ אשר פסוק ובכבוד י״י למרום כי השע
מראות קדושות בכבוד העליון ובכבוד שלמטה המיו־ן
ואחר שהוא דמות הפני ושב נאמר והנה י״י נצב עליו
למרום כי הכבוד העליון מעלה של פני איש הם
החקוקים במרכבת החיות כמו כן הרב שבכית שני אחרי
הסתרת יש להשע מראות וכ מצוי טרם לאבות הראשונים

סוד
רן השלמים

והנה [illegible] כמו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] זה סבה [illegible] [illegible] זה סבה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה סבה
[illegible] זה סבה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
זה סבה [illegible] זה סבה [illegible] מן [illegible] והשפלים
ולהכוכבים [illegible] ארץ ברשות [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible]
הכח ויגזר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ארון את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
זה סבה להכוכבים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
זה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] זה סבה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] גדול [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
המרכבה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
של הספר [illegible] היה יכול [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בין החשמל ובין [illegible] [illegible] היה יכול [illegible] [illegible] [illegible]
הקדש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גדול [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

והממונים על תחום עקרבים מלאכי רוח. ועמון מזור שלהם
שכלם כמו הרוח וכמו שיש לאותה כמרוץ רוח סערה שהוא
וסוד אש ומלכי חיות. שנ' אש וברד שלג. וקיטור רוח סערה
עושה דברו ובשהקב"ה רוצה להחריב מדינה או להפיל חומה
מוציא רוח סערה ומחריבה כמו הוציא הכה במלאכי מלאכי
ממונים על רוח סערה וממונים על הרעש ונקראים רוח
סערה ונקראים אש והם ממונים לחבר הפושעים והחטאים
שנ' הנה סערת יי' חימה יצאה וסער מתחולל על ראש
רשעים יחול וממונים לעשות הצדיקים להיטתם. כמו
ביסורין וייסורים מיתתם כדי לטהרם ולמסרם לחיי העולם
הבא וזהו ויען יי' את איוב מן הסערה כלו' ענהו ודבר עמו
על ידי ממונים. הם המלאכים הנקראים רוח סערה
אשר על ידם נענה. והם היו השטן והמקטרג. ואליהו
הנביא ע"ה שבר שלו כמה צרות וכמה טעיות שהיה
בורח מאיזבל לישרה וישב שם והנה דבר יי' אליו לאמר
מה לך פה אליהו ויאמר קנא קנאתי ליי' וגו' ויבקשו את נפשי
לקחתה ומצער שנענה על ידי ג' כתות מאלו הנקראות
רוח סערה רעש ואש ונצרך שלם שמגלה לו כמו מידות
הנבואה שנ' והנה יי' עובר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים לפני יי' לא ברוח יי' ואחר הרוח רעש לא
ברעש יי' ואחר הרעש אש לא באש יי' ואחר האש קול דממה

הכבוד גדולה · ואל תחשב כמו שלבך כי הכבוד עם המלאכי
הם הנבראים מאש טבעית ומים טבעיים וכו' שהם אש
ומים ונבראו מאש אוכל אש הם מלאכים מאור השכל ולעולם
עיקרים קוראים אש וכבוד ומים וכמו שהמלאכים טבעיים
ומורגשים מבוארים מאש היסודית וכשרפים כך מלאכי
מעלה אינם יכולין לסבול הזהר הגדול וכמעט שמשיגיהו
כלגלה וזו היא שריפתם מכח אש ומכח ברד ומכח מים
כי אין משך מלאכים ושלשה שמות אלו המכריעים בין
הכבוד ובין החשמל הם מלאכים שלומים מקבלים מן הרמז
והשפע מלאכים שלומים המעלות העליונות והתחלק
הקול לג' חלקים · החלק הא' יוצא מכח הנקרא חסדה. מים
כנגד קו האמצעי וזהו קול ה' על המים החלק השני יוצא
מכח הנקרא ברד כנגד מדת החסד וזהו ועליו יצא קול
החלק השלישי יוצא מכח הנקרא אש כנגד מדת הגבורה
וזהו קול ה' חוצב להבות אש · ועוד כמו ועליו יצא קול
ברד וגחלי אש ·· כי עשר המעלות הן מתחלקות לשלש
שלש מיוחדים כן השלש שלש קלעות. והם שלש מעלות
המעלה הא' קול והמעלה הב' רוח והמעלה הג' דבר · ובמעלה
הנקראת רוח נכללות הב' מעלות התחתונות קול ודבר
כי מכח הרוח יצאו הקול והדבור ולעולם מעלת הרוח
לצד ימין · א' מעלת הקול לצד שמאל · ב' מעלת הדבור

ועל זה הדרך כי סערה מלמעלה למטה ורוח סערה ענן
גדול הרגע שהוא ענן הכבוד המבדיל בין הכבוד ובין החשמל
ומתחלק לג' שמות ג' חלקים אלו ומתחלק קול הדבור היוצא
מפי הגבורה והואם הג' שמות נקראים חשך ענן וערפל
כי מתוך החשך הבדיל בין הכבוד ובין החשמל ש"נ ישת חשך
סתרו והוא חשך ממה שהן הכלל מזהר החשמל והכבוד
הוא הנקרא חשרת מים והענן נקרא כבד והערפל נקרא
אש"י עבות כבד ונחלי אש · והחשך והענן והערפל נקראי'
סכה ש"נ ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשרת מים עבי
שחקים ואינם כחות מהכבוד הכב' הוא כנגד הענן הנקרא
כבד והכב' השני כנגד הענן הנקרא ערפל והוא כנגד הענן
ואילו הג' שמות הנקראים חשך ענן וערפל מקיפין לכבוד
ש"נ ענן וערפל סביביו ומבדילין בינו ובין החשמל ·· ונגה
כבוד המדבר סוד ג' שמות אילו הנקראים ענן גדול ר
ומתחלק לשלשה הענן הנקרא כבד שומר לכבוד מימין כנגד
מדת החסד לקבל האש הגדולה כדי שלא יהא עולם שורף
ונבראיו מעלה ומטה מלהטם וענן הכבוד הנקרא ערפל
שהוא אש שורף לכבוד משמאל כנגד מדת הגבורה כדי שלא
יהיו נשרפים בו מעלה ומטה מרוב קרירות הענן הנקרא
כבד והענן הנקרא חשרת מים שומר בפנים כנגד מדת
הרחמים להיות מכריע בין הכבוד ובין האש כי קרירות

הכוך

חרט. אות הראשונה כטבע קרר והיא מימין אות האחרונה
כטבע אש והוא משמאל אות האמצעית כטבע שניהם והיא
באמצע. כנגד אות הראשונה כטבע קור והוא מימין. אות
אחרונה כטבע אש והוא משמאל אות האמצעית כטבע סמך
והיא באמצע. וזהו מה שאמר ומימה כשניו מכון השמאל
חצי אש וחצי קרר כלו על האות של מעלה האמצעי כאשר
ויורדת כשניו מכון השמאלה על האותיות האחרות של שתי
המעלות שלימין ושל שמאל עד חצי אש וחצי קרר ועושה
אורח ממימינו חיים ומשמאלו מות ומימינו נטה הקרר
ומשמאלו נטה האש ומשהדבור יוצא מפי הכבוד העליון ומפי
הכבוד האמצעי או מפי הכבוד השלישי אין בו כי אם אש
מזוהרת ומתחברת. שנ' הלא כה דברי כאש נאם יי' וכפטיש
יפ' סל' ויוצא הדבור כלול בג' קולות: הקול המדבר ממעלה
שלימין הופך כענין הנקרא ברד שהוא מים. והקול המדבר
ממעלה של שמאל הופך כענין הנקרא ערפל שהוא אש והקול
המדבר מן מעלה האמצעית הופך כענין האמצעי הנקרא
חשרת מים ומענן שהענן האחד נקרא ברד והשני חשרת מים
והאחר נקרא ערפל שהוא אש של דרך כלל נקרא אש שנ' הלא
כה דברי כאש נאם יי' וכפטיש יפוצץ סלע. ומשהאש יוצא
מפי הכבוד נעשה הדבור הוא אש בתחלה ומן האש נעשים
גחלים ומשהופך הקול כענין הנקרא ערפל מאליו נעשן הכבו־

באמצע שהיא הקו האמצעי ח׳ מעלת הרוח לצד ימין ד׳
ג׳ מעלת הקול לצד שמאל · ה׳ מעלת הדבור באמצע שהיא
הקו האמצעי נמצא מעלת הרוח לצד ימין ה׳ מעלת הקול
לצד שמאל · ט׳ מעלת הדבור באמצע · ע׳ מתאחדות כולן
והקולות כולן מתאחדות בה והיא הקול העשירי ונמצאת
שיצא הקול מן מעלה עשירית ונמצא קולות מתאחדות
בה מתשע מעלות · והקול ההוא נקרא עשר קולות ויוצא
ממנו חזק וגדול שנ׳ קול יי׳ בכח · ואין צבאות מעלה יכולין
לסבול וזהו כקול שדי כלו׳ כקול ויפק החיות היה ואמר :
כהברת השמיעה לקול שדי אשר מעלה עשירית נקראת
בשם זה שנקרא מטטרון שר הפנים ואין קול מעלה עשירית
יוצא ממנה תשע קולות אלא מעשה שמתאחד דבר גדול בכל
ויחזור גם דין למעלה מן טוב מן למטה · ותשע מעלות
נחלקות לשלש כחות אלהיות וכל כח וכח משלש כחות יש הוי
סדרן · הכח הראשון הנכלל משלש כחות הוא חסד מימין
ממנו שלש קולות ונקרא הכח העליון · הכח השני נקרא משלש
כחות הוא חזק משמאל ממנו שלשה קולות ונקרא הכח האמצעי
והקול האמצעי · הכח השלישי הנכלל מג׳ כחות הוא נמצא
מימין ממנו ג׳ קולות ונקרא הקול השלישי והכח השלישי ד׳
כבח חות ראשונה כנגד כרך והוא מימין חות אחרונה כנגד
אש והוא מצד שמאל חות אמצעית כנגד והיא באמצע

חשך ענן וערפל המקיפים לכבוד ענן וערפל סביבו ויאמרו
כעין החשמל כי מפני הכבוד מן עליון מן תחתון ומראיהם
ושלשי המראות ומראה שלשה קולות. לכך נקבעו סיון גת
כתרין וכרובים וכספירות כי הוא סוד ולכך שמם הקדוש
ואחר הרעם · קול ראשון מי אסף ראשון ושם מקום שלישי
ושלשי ומשם שנבר משלית מחלקות לשלש משלות שלשלש
שלש נקודות ומעלות כבוד עליון וכבוד תחתון ונקודה
אחרון על דרך כבוד אחר עליון כי עשר המעלות כלן ——
לה אחרות מחוץ כמו המעלה הראשונה אבל על דרך הפרט
מחלקות לשלש של שלש שלש ומעטים שהקול יורד והראשונה
השלישית האחרונה שהיא משלש מעלות וכבוד ראשון וכבוד
שני וכבוד שלישי נקרא פני שלחקים שם שדי הוא לאחור
את פני והוא כבוד ראשון ושם שדי אחור והוא כבוד שני פני ולכן
והשחורות לך והוא כבוד שלישי ושם המראה שלשה מעשל מראה
חשמל יהוה אלוה ממעל ראה חלק אלוה ממעל כי נחשב לכל
הנעל ושם המראה דמות שלש מראה אבן ספיר דמות כסא
ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ——
ושם המראות פעמים רוך רוך ומראה כעין החשמל מתוך
האש · ומראה דמות ארבע חיות · ושם אחד רוך המלך עה
ג סבות של סבותיו סבתו ואין סבות לחות מעלים וסבתו
סוכתו · ושם המראה ג פעמים חשמל החשמל החשמל

ויתן זה. הבם לא היו יסבלון המיתרים זה הכסא לסבול
ומן הגדלים שלשה הנגינים בין הבם הדופק בבטן המקרא
טרפל   והגדל הראשון החוק בתקות הבם יוצא בבטן הבם
ונקצה בחזרה. ויים זהוא תמנון האמצעי כדי שלא יהיה ד
עליונים עבודות. ומעלה ומטה ואפי חיות הקוש שהוא לחטה.
הבם הגדולה הזיים ׳   והגדל החוק זדיש על כך כלול
כחוק הבם עם זה בתקות הכרך שהוא בבטן הבם כדי שלא
יהיו שחקים עבודות. ומעלה ומטה ואחוב קדירות הכרך
ואפי חיות הקוש שהוא הזיים ויתבן הבם ועל הכבוד
העליון ואז דוד המלך ע״ה יעלון יתן קולו כרך וגדלי הבם
לפי שהקול החזק הגדל בתקות הבם והכרך הוא קול עליון
שהוא הכבוד העליון וקרוב על הקול הכבוד הכינוע והקולות.
היוצאות. והכבוד עליון והאמצעי עם שלשים כנה אות
יכרך עליהם ואות למעלה כי הגדל הגדול בנה הכרך   טקי
נבנה מבטן המקרא טרפל שהוא את אחד מהקול יוצא
ואפי הכבוד השלישי שאינו יוצא על כך בתקות את יכרך
נבנה גדל הבם מבטן הבם וגדל הכרך בבטן הכרך וגדל
הזיים בבטן הזיים ועל זה שדוק הכבוד בתוך שנים
ויתן דוד המלך ע״ה את אפי הגדל וכוונו מן הבטן שלשה
גדלים בין הבם ושלשה גדלי את ערים שלשה שנים
על שלשה חלקים שלא יתחלק הקול ולכך שלשה שנים

למעלה ושכן למטה את למעלה ואת למטה׃ ואחר
שיש לבך כח להבין כי רקיעים הג׳ עננים המקיפים לכסא
הוא הנקרא רוח הגדול ועל הענן המקיף לכסא הנחלק לג׳
אמר יחזקאל עה ענן ועל הענן המקיף והגדול המחלק לג׳ עננים
אמר גדול׃ ואמר מתלקחת אומר כי כי אש רל
ואש מתלקחת בתוך הכבוד והוא האש החלושה הרכה
והאש הזאת היא הנקרא אש המקיף לכסא הכבוד ולחשמל
ועל הענן הזה אמרו וענן סובב את עין החשמל ובמאור
לכסא ולחשמל שכן אש וענן כרר אמרו כי האש מקיף חשמל
וחשמלה שהם שני מינים זהר אחוזה את מצר אחד ומחשר
כרר מצר אחד ומה שאמרו ואש מתלקחת כמו ללמד על האש
היוצא מפי הכבוד שכ׳ ואש מפני האכל שהיא אש מתלקחת
בענן המקיף לכסא הכבוד ובענן המקיף לכסא המרכבה
והמרכבה בענן הנקרא כרר והאש הזאת שהיא אש מתלקחת
והוא בענן הנקרא אש וישראל הקיף לכבוד והקיף לכסא׃
ונוגה לו סביב הרע כי לכבוד ולענן המקיף
ולחשמל ולכסא ולענן המקיף לכסא הכה נוגה מקיף׃
אותם והם המלאכים נוגה ונהו מה שאמרו ומראה המרכבה
רל עבדיות טהורים אמן חקר ומנין מספר סובבים כסא הכבוד
וכיון פניהם כמראות נוגה ועוד אמרו יש למעלה מן
הרקיע ראשי החיות מין מראה נוגה כמו על קרח הנורא.

וכן עשן החשמל כנגד מדרגות המגן שהן שלש וכן ג׳ מגורים
מצרים ממעל ועד ומשיב רוח לבבינו ולכן קרא שמו רוח
כמש ממנעים כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד כאלהי יי׳ אלהים בשמים וכן עשן המפסיק
בין הכבוד ובין החשמל ונחלק לג׳ שנים שמורע למעלה
ועליו אמר יחז׳ הנ׳ שם עשן גדול ואילו השנים אש וברד וחשך
מים שהיים בין הכבוד ובין החשמל והם הנקראים סביביו
שנ׳ עשן ושרפל סביבו ונקראים ועליו שנ׳ ושרפל תחת רגליו
ועל כן אמרו תחת רגליו מדרגות כבוד מבין החשמלה חשני
אש וחשני ברד והרים רגליו באש וברד ושמו כן הקיף לכסא
כבוד חשך עשן ושרפל אם תרצה לומר עשן ושרפל סביביו
על ג׳ שנים המקיפים לכבוד והמבדילים בינו ובין החשמל
ועליו ושרפל תחת רגליו על החשך והשרפל המקיפים לכסא
הרי טוב ישב שלשה שנים המקיפים לכבוד נקראים סביביו
ועוד שנים המקיפים לכסא נקראים הדום רגליו ברד וגחלי
אש ותרשנ החשמל והכסא שהיים בין שתי מחיצות האחת
נקראת ג׳ המקיפים לכסא מה שאמר יחזק׳ שם ואמר עשן
גדול רמז לעשן המקיף לכסא הכבוד הנחלק לג׳ שנים
כנגד ג׳ קליפות והגדול הוא רמז לעשן הגדול שמעלה
ומחיצות המקיף לכבוד ונחלק לג׳ חלקים כנגד ג׳ קליפות
תרשעו כשן כחשך למעלה וחשך למטה תחת רגליו עשן

גדול מדרגה המנוחה סביבותם ואל השיבם שהוא הולך על
דרך הספק בהיות יותר מן אחד כי המדרגות היקרות כלם
מתאחדות זו בזו וסדר המציאות אחד הוא והכל דבר אחד בלי
ספק כמשלם״ ומדרגה מבין החשמל ותוך האש ׳ ר
״ל ומדרגה תתוך רוח סערה המקפת אחורי הכסא
שהם זוהר המלאכים המיוחדים על רוח סערה הר״ל שצריך
לכנוס יותם ושכ״ח ומדרגה כמות כלו ויש עוד
המתלקחת שהיא לכנוס מן עבר הגשם המקיפין לבאר החשמ׳
שצריך לכנס אחר המתלקחת שהיא ושכ׳ תוכם ומדרגה
מבין האש ומעוה לגלגלו מבין חשמלה לדרך של ומדרגה
ומתוך רוח סערה״ כבין החשמל אשה דבר מעבין
חשמל שהוא החשמל לא בא לדרך שרצה יחזק
לבריאת למעלה מן החשמל והוא הסבור היושב על הכסא
ולא היה יכול מפני התגבורת של אור ויקרק מדרגה
ובור שהם שנים המקיפים לכבוד ולכן אמרנו כחשמל
שהוא למעלה מאש מן הכבוד אשר למעלה ומראה
ושל רוח הכסא מדרגה אדם עליו מלמעלה״
ומדרגה מבין חשמל וזה שלא הזכיר יחזק׳ כמו חשמל
בא מרכבה השניה לפי שסבר לדבר הכבוד
שהרי וזה מלמעלה למטה וגם לא הזכיר אש מתלקחת
מרכבה שניה ולא ראות אדם לפי שכבר נדרש כי מקום

ולמעלה מעין מראה נגה כעין על מראה נגה וחשמל
אש ובתוכו הכבוד והנגה ההוא היא מראה הנגה הרקיע.
לאש החיות היא אש המתוספות מראה כרבים · ומראה
כי חמשה פעמי' כתוב בפרשת המרכבה ונגה לו סביב
ונגה לאש ונגה לו סביב כן מראה הנגה הוא נגה מראה
כבוד יי' ונשגבים המיוחד מלך הכבוד מזמור לבני המזמ
המעלה וה' פעמים זמרו במזמור אל בני קרח זמרו אלהים
זמרו זמרו למלכנו זמרו כי מלך על כל הארץ אלהים זמרו
משכיל וסמוך להם מלך אלהים על גוים יי' ישב על כס
קדשו וה' פעמים דבר הכה עם יעקב ומהם יורד מ מראות
יעקב חקוקה בכסא ומה שאמר יחז' שנה ענן גדול ואש מת
מתלקחת ונגה לו סביב הם ג' מראות כנגד ג' מומנים
מראות ונגרן בפרשת המרכבה החשמל חשמל החשמלה
וזהו כעין חשמל כלנ' ג' מראות הקבועות בחשמל כג' מראו'
הנגן מראה אש ומראה ברק ומראה מים כנגדן עשר"
כנגד ג' מראות כן הרשמו ג' פעמים בפרשה חדון · ועוד
תוכל לפרש ענן גדול על השמים המקיפים לכסא הכבוד
והם כנגם השמים לטוהר ותוכל לפרש ואש מתלקחת עם
אש עמה המתלקחת אשר לפנים מן השמים ותוכל לפרש נגה
לו סביב על השמים המאירים כזוהר הרקיע והמזהירים
כעין הרשיע ונגה לו סביב כי זוהר תחת השמים יעשו זוהר

פלשתים קטן אל יתן לחיות עשו הערך אל קטן המראות
ועוד שלוה חיות קטן בחשבון פנות ומריק מסר היוד ומראת
מן ההא ועולה לחשבון קטן ואיש ד׳ חיות הקדש העליונות
הקרובות לחשמל ולכסא הכבוד ולכבוד אשר על גלגל
דט הרקיע כי במשנה שנקרא לו השנה גלגלים ראה כל
השנה מראות הקדושות לגלגלים והיה חשמל לחיות מרכבה
הראשונה בחיות הקדש שלמעלה כי מרכבה הראשונה
ראה שלמעלה לרטה אבל מרכבה השניה שהיא ראה שלמטה
למעלה היה חשמל לחיות מרכבת החיות שלרקיע הלבנה עד
שיהיה רואה כבורכים העליונים שברקיע העליון שעל ראשי
החיות העליונות״ וזה מראיהן דמות אדם לבנה ד
אלה דמות אדם וגו׳ יש להם דמות פני אריה
ופני שור ופני נשר לא על גוף החיות היא אחר שהוא בגוף
החומר הזקוק מכל הבריות ועל כרחיו יש לו שש עשרה
עשר פנים לכל חיה שהרי פעמים היולדת לרזיי ופעמים
היולדת לרשרב ולבנו ולדרים כרי שאחרים [illegible] ואין
אל עבר פני ילכו״ דמות אדם לבנה · אדם הראשון
ברוב חיות וזה מראיהן דמות אדם לבנה הראשון
בראשי [illegible] אלו חוזר [illegible] חוזר שלהם הוא אדם מראיהן
דמות אדם הראשי בראשי [illegible] אלו אדם לרקיע כלו
היתחלת המהרץ לפנים ולאחור היא אדם · אדם לבנה וארמנה

ואחד עד ראות כראות
שלמטה עד גלגל
השנה [illegible]
[illegible]

דמות אדם חשמל רקיע ולאחר שלא הזכיר דמות אדם
ולא הזכיר חשמל וזה שראו את המרכבה ואספה לאחרי על
האש שיש לשרית העיר כי שני ענינים הראו לו לכן במראה:
ההיא הענן ומתוך הנוגה שהגיע החמיות הל החיות שהיו
מעשה מרכבה והענן השני משל חרבן בית ירושלם ונגה סביב
ומפרשים פירשו מראה זו על נבוכדנצר ועל חרבן ירושלם
לכן מה שאמרנו לך כי מה שראה את המרכבה ראשונה הוא
רמז על האש שיש לשרית העיר ומה שאחר הוא הגיע מעלת
האש המתלקחת. ואם מרכבה ראשונה יהיה דמות אדם
לחשמל רקיע לרוח והיה מלך עם הכרוב יכול לגנב מראש
אכל הכרובים וכן החיות ירדו וגוב עד שיפול את הכבוד
לבד מן והכל על ידי חשמל שהוא את המעלה כי המרכבה:
הראשונה ראה יחד עם המעלה למטה ועד אחר הענן חשמל
דמות כבוד ולכן שראה לבד הכבוד אין כרובים במרכבה:
ראשונה כי הם למטה מן החשמל ומן הכסא אבל במרכבה:
אחרונה שראה למטה למעלה ראה הכרובים ועל כן לא ה
הזכיר חשמל כי כבר ראה אותו לבד הכבוד וכבוד של ואחר
כבין חשמל אגלה לך סוד החשמל ורמיזתו ומעלתו כמה:
ולמטה דמות מרכבת חיות כלו מתוך אש מתלקחת
המקיף. לחשמל ולכסא דמות מרכבת חיות ולמרה:
זוהו חיות חיות של עם שיש להם קטן פנים טרו חייה

לפי שבראיה שנייה חטאו ישראל במעשה העגל ולפי שהכין
משה רבי' ע"ה שהיו זקנים חזו את ואם דיי כעין הלבנים אל
ישראל חזה והשיב לו זכה פני ילכו והניחותי לך שהם הפנים
המקודשים הכבוד היושב על הכסא ·· וארבעה פנים
לאחד · רע בני מ' החיות הן מרכבה והנה שכרוין
ד' צורות אחד לכן כמו שאמרנו למעלה וזה ראייתן דמות
אדם להנה לו ודמות צורת אדם וקית והחיות צורת אחד
הם פנות האדם של דמות העגל והאשר והפנים קוראים
חיות לפי קורין יחז' ע"ה פצרים חיות של דמות מרכבה חיות
ופצרים קורין חיה של היה החיה אשר ואיננו תחת להיות
לפי שהאשר והעגל מפריד בין הפנים שקורים חיות כי חיה
כמו שאמרנו למעלה שלה קטן ויקראו חיות על שם
קטן ופנים ומה שנקראו כצורת אחד כמו ואנשים ומורה
פנים כמו שנאמרו לחיה אין בן המה כי יושבי תבל ימרו
של תבל ויושבי בה כמו שהמיתה כמו בבריאתו שלמעשה
בראשית וכמו המעשה שהיה כימי שלמה המלך ע"ה ומעה
כל מורינו מ' ויסוד פני החיות על דרך כלל הם י"ו פנים ·
וארבעה פנים לאחד שלו לכל אחד ואחד של ד' חיות
ארבעה פנים שהם אדם אריה שור נשר נמצאו לד' חיות
חיות י"ו פנים אבל על דרך הפרט נמצאו ד' ואנשים לכל
חיה וחיה וארבעה פנים שהם אדם אריה שור נשר כל אחד

פנים הראשו כראשי התמרה אלפה כלם אלפה ואשוב ומחייר
הוא רצוא ושוב ועליו נאמר אל המקום אשר יהיה שמה הרוח
אחריו ילכו והרוח הזה הוא כרוב והמרכבה חיות אילו והכבוד
רוכב עליהם ורואה המרכבה חיות כשעלה ר"ל כברוך מתעלה
כהן ורואה שאמר רוכב עליהן זהו מתעלה שהוא מושל עליה
דורות העולם וזהו רואה כהם וזהו רוכב על שם קל ומרכבה
חיות אילו רואה כהם ומתעלה כהם סביב הל יה בכבוד
הן לחיים הן לרעה לראשי מזרח או למערב או לראשי דרום
או לראשי צפון ועל זה אמר ר' אליעזר הגדול בפרקים שלו —
כשמדבר פני מזרח מדבר מבין שני הכרובים פני שור וכשמדבר
פני דרום מדבר מבין שני הכרובים פני אריה וכשמדבר
פני צפון מדבר מבין שני הכרובים פני נשר וזהו הפירוש
שהכבוד רואה בהם בד' רוחות העולם · ורואה שאמר מדבר
מבין שני הכרובים הם הכרובים שברקיע העליון שמשם
יוצא הקול לבין שני הכרובים שלמטה ומי לחיות הקדש
שהיא על רקיע העליון שנים שנים לכל צד ומדבור יוצא
מבין שניהם כבין הכרובים שלמטה כי כרובים שלמעלה
לקבל כח עליון התחתון והמרכבה חיות אילו ד' שהות קדושים
חקוקים על ראשיהם ושלשה רעוכים עומדים אחרי חיות
הקדש והם זועפים מכל צד ארים על שועריהם של שרפ
פניהם חוטאים ועליהם כרוזין כרוז כן ורוחות את ואחורי

מזרח הם הפונים לצד מזרח והולכים וכן כנגד שיש לצד מערב
הם הפונים לצד דרום והולכים וכן כל חיה וחיה וכל כן מאחרי
חשמל המרכבה ז"ל לא יסבו בלכתם כי חיה שבמזרח לא תאמר
לא דרום מערב ודרום וצפון לעולם וכן אמר לכל חיה ואומן
ולא אחרי דבר זה אל על הפנים הפונים למזרח ולא תאמר מ
במערב דרום וצפון מעולם וכן כל הפנים של כל חיה וחיה
ולפרש מדבר זה שאמר חשמל המרכבה כי הד' פנים הנקראים
חיה ונראים לכל אחד לפי ענין זה שהם ד' חיות לפי סדר
תיה על הגוף המדבר ואחר כך שאמר חשמל הקבלה המרכבה
כי חיה ואומן שבצד מזרח לא תאמר פני מערב דרום וצפון מ
מעולם ולא יאמרו דבר זה אל על ד' החיה עצמה ולא על
ד' פנים הפונים למזרח. המשכיל שהם ארבע אחד שהחיה
פני הולכת למזרח וכן למערב וכן לדרום וכן לצפון ומה
שאמרים דברים מחלוקת על פרושו לפי כי על הפנים
הפונים למזרח אמרו דבר זה ולעולם ד' פנים יש לכל חיה וחיה
מד' חיות הן כי הד' פנים נקראים חיה אחת. ובמרכבה ד' פנים
מרובעה פעמים שיש לכל חיה וחיה הרי שהם כי החיה האחרת
נחלקת לד' חיות לחשבון ד' פנים שהם מרובעה מרובעה לד'
רוחות העולם יען יש לך לדרוש ולפרש ומרובעה לכל מין ד'
מרובעות ומרובעה פנים שהם חיות חיות שור נשר ונשר
ד' לכל חיה וחיה שהם מרובעה פנים ארבע ד' פנים אריה וד'

ידוע כי ארבעתם יו פנים לכל חיה וחיה ועוד זה אין ראוי להיות
אין והמרכבה פנים לאחד בלבד וכן המרכבת יש פנים כי לפני
המפרש אין הכתוב הזה מוכיח אלא שיש ד' פנים לכל חיה וחיה
שהן יו פנים לד' חיות ואינו מוכיח כמו אחר שיש יו פנים לכל
חיה וחיה והיה לא יסבו בלכתם איש אל עבר פניו ילכו והדבר
ידוע כי פשוטים הם הולכת החיה לעבר מזרח או לעבר מערב
או לעבר דרום או לעבר צפון וכן לכל חיה וחיה ואם לא יהיה
לחיה מרכבה פנים לכל עבר ועבר מד' רוחות העולם היאך
תהיה יכולה ללכת לכל עבר ועבר מד' רוחות העולם אם לא
תהיה חוזרת פניה לעבר שיש לה ללכת והרי הכתוב לא יסבו
בלכתם ואם תשיבני לאחר שיש לה ד' פנים הרי הן מסודרין
לד' רוחות העולם פני אדם לעבר מזרח פני שור לעבר מערב
פני אריה לעבר דרום פני נשר לעבר צפון ומעתה זה יתקיים לא
יסבו בלכתם איש אל עבר פניו ילכו. יש להשיבך כי הכתוב
אומר כי הרקיע אשר ימנה הראש אלוי ילכו והראש הזה הוא
אדם אם כן לפי דבריך תאמר פני אדם כי אם לעבר מזרח
ותאמר לפי דעתך זו שאין חיה שבמזרח הולכת למערב או
לדרום או לצפון אלא על כרחך יש לך כי לחיה ד' פנים לכל
עבר והפנים הפונים למזרח חייב מאיים לצולם פני מערב
ולא דרום ולא צפון ולא דרום והפנים הפונים לצפון חייב
מאיים לצולם פני דרום ומזרח ומערב אלא ד' פנים יש לעבר

ארבע חיות תחת כסא הכבוד   החיה האחת שיש לה יו ך
פנים יסד כנפים וקס"ח עינים שורית לצד מזרח ועליה
אח' ר' אליעזר הגדול כשאדבר פני המזרח אדבר אכן שנ
הכרובים פני אדם ·   החיה השנית שיש לה יו פנים יסד
כנפים וקס"ח עינים שורית לצד מערב ועליה אח' וכשאדבר
פני מערב אדבר אכן שני הכרובים פני שור ·   החיה
השלישית שיש לה יו פנים יסד כנפים וקס"ח עינים שורית
לצד דרום ועליה אחר וכשאדבר פני דרום אדבר אכן שנ
הכרובים פני אריה ·   החיה הרביעית שיש לה יו פנים יסד
כנפים וקס"ח עינים שורית לצד צפון ועל זה אח' וכשאדבר
פני צפון אדבר אכן שני הכרובים פני נשר ויכן הדבר מתפרש
כי פנים שיש לחיה ס"ה ד' פנים למזרח וד' פנים למערב
וד' פנים לדרום וד' פנים לצפון · וכן לכל חיה וחיה עכן
ותשך המפריד בינהם ונראות ד' חיות כי אינם אלא חיה
אחת והם דבוקות כגוף אחד שהוא גוף אדם זקוף כמו ר
הגלגלים והשרפים שהם דבוקים כנגד ומשם שהגוף אחד
הגלגלים והשרפים רבים הם והחיות מפני שהם גוף אחד
יש להם ראשים הרבה ויו פנים לד' ראשים וזהו הסוד ככבוד
בהמור למעלה וזה מראיהן דמות אדם להנה לו דמות
אדם הראשון שנברא די פרצופין שתי ידים לפרצוף זה ושתי
ידים לפרצוף זה ··   להנה ולא סוסי אש ולא לרכבי אש

פנים שור וד' פנים נשר כי החיה המורכבת ויש לכל צד כנפים
שהם י"ו וי"ו פני חיה המעורים על חרבו שלהבה שיש לה לכל
פנים וזהו סוד הכתו' החרו' וישכן מקדם לגן עדן את הכרובי'
ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים
וי"ו פני חיה שהן י"ו בריות לכל חיה י"ב בריות שלמעלה
וי"ב בריות של מטה · הרי י"ו בריות והסו' עץ חיים היא
למחזיקים בה לד' חיות ס"ד פנים כנגד ח"ח דברים שהתורה
נקנית בהם · וערך י"ו בריות שנבראו עם ח"ח הרי ס"ד ז'
ואדרבא כנפים לאחת להן כלו' לכל פן וכן ד'
כנפים לפני אדם הפונים לצד מזרח וכן לפונים
לצד מערב ולצפו' ולדרום · וכן לפני שור ואריה ונשר כ"ו
לכל חיה וחיה ס"ד כנפים כנגד ח"ח דברים שהתורה נקנית
בהם · וערך עם ח"ח י"ו בריות שנבראו הן י"ו למודים
שנבראו הרי ס"ד · רנ"ו כנפים לכל ד' חיות והסו' רנ"ו לשון
שמחה · ומגור סיון אחר ולמעלה ט"ו לזוק ומגור סיון
אחר כנף ראשם שלמטה מס מחברה חסי' ונראה · לכל חיה
וחיה קנ"ח עינים ה' עינים לכל פן וכן ח"ו פנים שיש לחיה
כי כל עין ועין מלא והוא נגעל מאין להם שמנים
לי היו צריכין להיות כנפים כנף אחד מכסה לשתי עינים
וקס"ח עינים שיש לכל חיה וחיה על קס"ח נוטה
שבפנים ולד' חיות תרנ"ב עינים וכך הוא מצויר

אדם שור נשר · ובחיה הנקראת שור פני שור עומדים בראש
פני שור פני אדם פני אריה פני נשר · וסדרן שור אדם אריה
ונשר · ובמישור פני שור ראשיה פני כרוב כי בקש יחזק׳ שר׳
רחמים להפכו לכרוב · וכן הסדר בד׳ פנים שיש לחיה בכל
רוח ורוח שהפנים שנים ·· ורגליהם רגל ישרה כלו
שאין להם קפיצין אלא הרגלים הולכות וישרות לפני
החיות כברזל · ואת מאחר שאין לרגליהם קפיצין היאך
טרשות אלא מפני שהיא יוכלת ללכת ברגלים כשור כלבור
את ריר הרגלים ומתרכבות כדי הנבח הזה הרוכבים ארוך
הברזל כמו שאמרנו ישנה בו כל אשר יחתוך לנגדיות ממש
את מוכלה · וכף רגליהם רגל ישרה שאמרנו רגל כעגלם
בשרים בשיר והלל כעריר ועגולה · ישרה הטוך וקרי שירה
ורגליהם רגל ישרה ללרגע כי בריקוד הרגלים מתללות ־
ובפיהם ובכנפיהם והם מקישות כנוך אחד מלמטה ישרין
הרגלים יש לכל חיה וחיה שמשתו רגלים אין פחות משנים ·
ויתר כני כי מרכבה חיות חיל מלאכים קדושים עליונים
הם קרובים לכבוד העליון והם מקומם אחר לפני הכסא
ובעבור הקרוב מעלה כהם ורגלי החיות כמו כן הם מלאכי
קדושים אשר מעלתם למטה ממעלת החיות ואת שאמרנו
למעלה כי רגלי החיות מתרכבות מאוד לכת אש והגלגלים
מתללות בריקוד הוא רוח למלאכים רגלי החיות שהם מתעדין

ומשפיעין על ד׳ חיות שורות מחנות השכינה וזהו סדרן
ומשרדן מחנה גבריאל שהיה לצד החיה השורה למזרח
מחנה רפאל שהיה לצד החיה השורה למערב מחנה מיכאל
שהיה לצד החיה השורה לדרום מחנה אוריאל שהיה לצד
החיה השורה לצפון · וכן ד׳ הדגלים כך היו שורים על דרך
סוד ד׳ חיות וד׳ מחנות שכינה · דגל מחנה יהודה למזרח
ועמו שני שבטים · דגל מחנה אפרים למערב ועמו שני שבטי
דגל מחנה ראובן לדרום ועמו שני שבטים · ואלו כהגדרה
רפאל מאחריו ועמו שני שבטים לרפואת שבט אפרים · וכן
הוא הסדר   החיה צורה אדם ומחנה גבריאל ודגל מחנה
יהודה למזרח · חיה צורה שור ומחנה רפאל ודגל מחנה
אפרים למערב · חיה צורה אריה ומחנה מיכאל ודגל מחנה
ראובן לדרום · חיה צורה נשר ומחנה אוריאל ודגל מחנה דן
לצפון · ואם תאמר כי לאחר שפני אדם חקוקים בחיה
צורה אדם ובחיה צורה שור ובחיה צורה אריה ובחיה
צורה נשר היאך צורת כל אחת ואחת של צורה בפשט
הדבור ופסק עליהם · התשובה כי בחיה הנקראת פני אדם
שוררים שור ואריה ונשר · ופנים פני אדם אריה ונשר ושור
ובחיה הנקראת שור פני שור שוררים בראש פני אדם פני
אריה פני נשר · וסדרן שור אדם אריה נשר · ובחיה הנקראת אריה
פני אריה שוררים בראש פני אדם שור ונשר וסדרן אריה

הנביא יחזקאל ע"ה בקש רחמים לפני הקב"ה להפוך השור לכרוב
וכרוב היה פני נער קטן כמו שאמרו רז"ל מאי כרוב כרביא וזהו
סוד הכתוב כי נער ישראל ואוהבהו · והסירן ונער יכתבם · ונער
סירן ונער קטן נוהג בם · ונער משמע כי מטטרון שר הגדול
מיקרא נקרא נער טירון הקח מדרך לסירן ונער קטן נוהג
בם וכן כח העגל שעגל היה לאותה מרכבה של יחזקאל ע"ה והנה
אותו שנים ושמונים לכח מרכבות היו מתן תורה באותה
שראה יחזקאל ע"ה הוא היה לכל אותות התורה · ואם כח העגלה
כבח העגל שעגל זה נעשה להפוך פני שור לכרוב א"ה שלא
להזכיר מעשה העגל הנה הוא העגל שעגל אחר כך · ואח"כ
משנים יכסה פניו ובשנים יכסה רגליו ובשנים יעופף כלו
שכל שרף ושרף שש כנפים מכסות שתי רגליו שהם כנגד
שור וכנגד של חיה וחיה שתי כנפים מכסות שתי רגליה
שיש לה נגד כי סך פנים יש לחיה ושתי כנפים מכסות לכל פן
וכן היו פנים של חיה הרי לב פנים ושתים כנפים שמכסות
גויה של חיה שנ' ושתים מכסות לשתי רגליה הרי לו שאותו
כ"ח כנפים שאומרות שירה בהם גם כן בשתים יכסה פניו
היה כן שהיה הוצרך להפוך פני שור לכרוב והלא מכוסין הם
כי לא נשתמשו הכנפים שמכסין פניהם וגויותיהם ורגליהן
אלא הכנפים שאומרים בהם שירה נשתמשו שהם כ"ח לאותו
לעולם הכל הפך בין פני שור בין רגלי שור א"כ שהיו מכוסין

ומתפחדים ומזיעות קול הדבור היוצא מפי הכבוד העליון
ואהם מפחדים ומזהרים לשמו הגדול הגבור והנורא ירא׳
אחריהם הדבר כענין החיות הכל כענין המלאכים ומשלב
זה למעלה מזה בין חיות בין אופנים בין כף חשמל חשמל בין ענן
בין רוח סערה בין אש מתלקחת בין חשמל בין חשרת מים
בין אש וברק הכל מראות אלהים עליונות׳׳ ובכן דעת׳
כבר חשמל חשמל׳ דע כבר כי חשמל חשמל כל חשמ—
חשמל כלו׳ חשמל מכבנים ומשוך לבר חוץ כמו הצורה
הזאת׳ ולזה כבר חשמל חשמל לפי אשר הראשון אחוז בקרן
חשמל חיה של חשך והיה רואה לשור ועכ״ש הרואים היר׳
רואה למעלה וגם כדי לחקור ענין מעשה חשמל עד שכמ׳
יחזקאל הנבי׳ ע״ה רחמים וזכות לבריות׳ וכן חשמל החיות הק״ה זנים
כמספר שרה וכן אמר׳ רז״ל בירושלמי בפרק הרואה מן הארץ
עד לרקיע מהלך ת״ק כמדת הרקיע והבת חשוקעת כראים
מהלך ט״ו שנים וסובלת שנות ישר׳ והוא כנגד י״ח ונמנית
שבעיות כתנים שגשם ימעי הגם שלהב״ה י״ת כד מ״ד
הגאון ז״ל והרב החסיד ז״ל כמו כן קבלה שמהלך הבת הק״ה
שנים והם שורים של גלגלי האופנים וכן מן מעשה—
מרכבה׳ ומשין אתו לבורים כי גם סוד והוד וחיות הקדש
לארץ התחתונה שבארץ שאנו מעטים בבריות של—
מים :: בריאות וזה שלא נזכר בבריכים כח חשמל טגל—

מקדש כנגד יעקב סלה · ומראה מראה זה שלהבת כמראה ה
מראה פשוטה תחת כנפי הכרובים ומראה מראה שהוא דמות
יעקב בין מראות כנפיהם · סימן יפה שנ׳ ויעקב איש תם
יושב אהלים יושב אהל היה לו לומר אלא מלמד שהוא יושב
באהל של מעלה ובאהל שלמטה · אהלים חשבון הכסא ויעקב
איש תם יושב הכסא לפי שפניו חקוקים בו מראות הכסא ·· ד
קול המולה כקול מחנה מחנה שכינה שהם מרכבה
מחנות ומה שדומה אל הרקע כרקיע שהוא כעין הקרח
הנורא ומראהו כמו הדמות לחיות ולאופנים והוא הסוד בספור
המאור ושלמה קראו כתרים לפני קראו מי ישראל וזהו דמיון ד
של הרקיע שהוא כעין הקרח הנורא · שלוח ידבר · ומראה זהו
כבוד השם המשכן על הרקיע · ישב ראשי ילו ראש כנו ישב
הוא הכבוד המשרתים ברקיע ומתגבר כח הכבוד הגדול כאן
ונברך ומתפשט הרקיע ונעבור למטה לחיות וזהו אומר דבריו
ליעקב ליעקב החקוק בכסא הכבוד · חקיו ומשפטיו לישראל
זו היא החיה שנקראת ישראל אשר תחת הרקיע · ודמות על הרקי
אשר על ראשם · על ראש החיות שהוא מושן שלמיני
בראיותו על מתן הרקיע הנקרא הרקיע החיות · ד
המעלה העשירית הנקראת תפארת עטרת כרית וכסא
הכבוד וחכמה אחרונה ועטרת מלכות ואות ברית ושבת
שביעית הוא כח כנסת בראשונה כח החוזר הקדרון ועשו

ולכך לא הזכיר כאן יחז' שגלה בכרובים וזהו שאמ' רז"ל בחגי'
וזהו מאמרם כאן יחז' שגלה בין כתפיו יש לו' שראה בבית שני
חזר הדבר לקדמותו וזהו קשה מאוד אלא נראה שנתהפך כי הפנים
של שור זנה לפני הכרוב אפי' בבית שני והכרובים לא היו
ראויים לשלוט לא בבית ראשון ולא בבית שני לפי שטא
הברית פניהם שבה בם ואולם היו הפנים פני שור אשתנו שהיו
מיוסדין לא היה מועיל שלא היו מיוסדין אלא בכוונה מקום
ויתעב אבל ועליהם של ארבע אלא מטעה שהוא מתוקן מאחד
מישתמפים ולא נראים אחרות ונעשים כמין נחשת קלל
תראה כי כי הנחשת מטבע שהוא מתוקן מאחד משלהב
כחיה ומעביר פני אדם הראוי אותו וכן דרך אדם כשרוצה
שיתנו אבריו וחגרות נחשת מצחצחות ויורחקו להסתכל
בהם עד שיכלה אור עיניו · ודע כי החיות אחד הם מצוחצין
בכל כחם מנחשת קלל אך משרייבן לרמז זה שיכולת
לשחוט והלב להבין כמו שספר ברמ"ז על גבריאל וגויתו
ומרגלותיו כמין נחשת קלל ·· וידי אדם מתחת כנפיה ·
וידי אדם מלמד שיד הקב"ה פשוטה תחת
כנפי החיות לקבל שבים כמו שאמ' רז"ל בפסחים חגיגה ובפרקי
ר' אליעזר מבואר ואמיה מדורי שלא יזוז מן החור וגם מקבלה
המזרחה והקבלה שדורדים וזהו סוד שיעקב מקבל הכוד
כשהבילא עולה למעלה ישראל יעקב אחקוק ברכובה אמ' מהו

מלמט׳ · והכסא שהיה ירוקה הנבראת שה׳ היא כח טהרה בג׳
מעלות הטהרות חוץ הקדרין ועל כן אמרו עליו שהוא
גבוה ומרומם למעלה באויר · וזה שכתב ה׳ בשמים הכין
כסאו · או השמים כסאי ר״ל כי הכסא הגבוה נבראו בכל
רקיע ורקיע כסא והם שבעה כסאות הטהורים שבכל
רקיעות כי בגלגל נעשות וגלגל שמים והשיבו שלא
כסאות שהם משוכות כסא אחד והיא הכסא העליון העליו׳
באויר והרי הוא כסא כבוד מרום מראשון · בגלגל ערוך
כסא החסד בגלגל מאדים כסא הגבורה · ובשבעה הגלגל׳
שהם גלגלי שבעה יובל׳ שבעה כסאות לשבעה המעלות
ומרוב זוהר הכסא העליון נראה כאלו חקוק כסא בכל
רקיע ורקיע ואלו לא נבראו קודם העולם ולא העליון
המאיר באויר וכסא הטהר והמשפט והוא חלול כמין אהל
הכון ג׳ מראות שטהרה מכלל ירוק ולזוהר מאורות כרך
סביבות עוז הוא האור הנברא ביום ראשון והוא האור
הצפון לצדיקים והכסא היא בריאתו צר למטה ורחב
למעלה וכן הקול יוצא דרך הכסא כמראה הכסא וכמראת
הכסא קצר למטה ורחב למעלה וזהו סוד בת קול מלמעלה
לפנים בת קול כלו׳ הקול יוצא צורת הכסא וכן היא צורת
האש שלמעלה קצר למטה ורחב למעלה וזה שכתב כרסון
לא שהם שנים אלא יש בכל רקיע ורקיע חקוק כמין כסא

כמו לשש קצוות רקיעים שהם שש המעלות ויהן ישראל עמו י
וזהו סוד שישראל ראשונים לכ"ח זכה והאחרונים לעשירה
והמעלה האויר הקדמון הזך והטהור נקראת כתר עליון לפי
שהוא כתר טוב מוכתרת לתשע המעלות והיא הרוקמת
שאורות ככתר ומעלה שניה כתר שם טוב שעולה על גביהם
ונקראת ראש המעלה ויש אומ' שהיא חכמה ראשונה והמעלה
שלישית השמיעות המושכלות נקראת תה"ו וכתר ושלישית
וחכמה אחרונה · ושלש המעלות השניות נקראות חכמה
ותבונה ודעת וכהן נברא העולם שנ' י"י בחכמה יסד ארץ
כונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו והם הנקראות
בס' ספר ספר וספר ושלשה מיני מחות המחדריות · ונקראות
אויר הקדמון ושבע המעלות התחתונות מהן · ונקראות היסודות
במספר ובספר וספרי המדות הקדושות הכל חשוב
בשלשה המעלות הנקראות אויר הקדמון ונקראות מחשבת
כתר עליון ולפי שמעשה שהקב"ה כח האויר הקדמון המחלק
לשלשה מעלות אויר ולחלוח ומים כמוהו שהוא ג'
מדות ועשרים המעלות מונין כת"ר וכולם הם שמות קדושי
עליונים וכולם יונקי מאורי אור השם יקר יקיר כמוהו כל
בריה הנקראים שרשי החכמה והם ג' מעלות כי שלש
ישכלו מקום הכבוד ועל זה אמ' ז"ל בספר מלכים הרוח
בעמודי אור · ושך מאורי ג' מדות ועשרים הם ראשו

ויבדק מן קריאתו · ואמנם נעל ראש יכנס שם ודמיון מכונת אלי
אשר והשקה את כחל השמים · ואחר יאמר מענין להשקות את
הען · כי ענין מקור חיים · ועם זה שהוא כמים לבושייו
דבקה חמר מה יהיו חשמלים כשנים והיה עליו כתב כסא
לא כראוי עליו והדבר עלה כמראהו וכבר עלתה כאשר
ראשיה זכרו להזהיר כי הכסא שמכונן מיושר זכרו להזהיר ומכון
גויה אחר ועל מראה הכסא השגיל בצורה כה המוסר ית'
כחות שהם אחר כמו אש ועל מראה אחד ויש לך לדעת
כי מכן ומראן כי הכבוד העליון היושב על הכסא הנקרא
פנים עליו ומהו שיה והחשמל והלפיד וחיה ומוכן ולא משרה
רבה · ומה ראה ישעי' ואז ירבק ומעל' כמו יש שם ואראה
את ה' יושב על כסא רם ונשא וכן ויראו את אלהי ישראל
ואר' · התשובה שאיש בריה לא יכלה לראות לכבוד הנאדר
עליה והשגה עליה כי מה שמראות מיושבות זו עם זו ואו
במראות חשמלים או במראות חיות מופנים בבריה הני
מראות מיושבות זו עם זו לא ראייה זכה ולא השגה עליה
להשיג הכבוד כמות שהוא כי מה ראייה משתלשלת · וכבר פירש
הוא שיכלו לראות צורות מיושבות או דמיון על מציאות
מראות וכמות צורות ומכל הכבוד כאשר הוא במהותו אין איש
בריה משיג אותו השגה עליה · המאור והמים והאש ד
שהשתלשלות מוסרות והם הם מאורים שכל אחד ואחד עליהן

ועוד נקרא הכסא כרסיון בעבור שיש כסא מקדים ומאחרים
למזרח פעמיים כשמתחבר מעמי הדבור למערב ופעמיים
לבל הרוחות. מיקום שדבור הרחמים ממעט מין גם יותר
דבור הדין ולפי שכרסיה שמכון ידור למעלה כולה חוור
לקדר כן חרוורות מה מוכלה לבן ולאחרי הגזים ולכר—
חשרת. מים עבי שחקים כבר הוא מעורב · ומה שאמר מאחז
פני כסא פרשז עליו עננו מין כה לדרך פי׳ שכונה עבי
סביב הכסא וזה שאמ׳ כסא כבוד מרום מראשון ולדרך
שכסא הכבוד הגדול והגבורה כמו עברא קודם השלום
והוא מיוסד על ז׳ והחיות הם עוד יותר המתחלק לשכינה
נראית כמו שכונה מוזיות הכסא ומדרגה למעלה · והיאך
נברא הכסא הראה הקב״ה זהרו על שכן הלוחות שהיא המוזר
הקדרין כזהר שהראה המזבח האש ומאורו אז חקק וחצב
כסא הכבוד והחיות והאופנים ולא רצה לגלותם כמו ר
הגדולה כי אלו ישוו לכבודו כי היה מה מוכלה ועם אחר
הכתב כרסיה שמכון יותר כלו כסא הכבוד נברא משכינן
יותר זכר לדבר נכון כסאך מאז מעולם אתה· ומשך לה שמו
יהיה.יוי שמו נראית קו יש נה יש והכסא ראש ספירות—
שז. כדמות אבן ספיר כמו כה ירות כסא ובתניל כה—
מלמעלה עד ולק שמכון יותר ולא כתב כרסיה אלא כמסיון
לפי שעלה הכבוד על הכסא מיד שמכון יותר ונקר יותר כר

עליון וכמו כן הכסא הקטן אשר תחת הכסא העליון ד
העבודה מזהר הכסא העליון כאשר עומדים כנגד קדושות
אחרות. מזהר השכן הם מקיפים ומאירים חלונין כנגן
שלשה אורות. כן והאיש המתואר שהם שלשה עננים
משלשה כחות כמו הכסא ועל הכסא הקטן אשר תחת
רגלי הכסא העליון· מרי הכהן ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר ועצם השמים לטוהר· ומתוך זה ותחות כורסיה יקרה
יש לומר שהוא מיוסד כמו משלש כחות שאחריהן למעלה
איש אחד לבוש הבדים והוא גבריאל אשר מלבושו הוד והדר
רבך כו ואמר לבן כשלג. ועל לבוש הבדים שהוא לבן כמו ז
החשמל על כן לבן· והוא אש לבנה כשלג. וזהו מה שאמרו
יורדי המרכבה שמשפט שהשרפים מראיהן אש כח ומראים לבושים
אש לבנה ומראיהן הגורים כסרים פנו כלו הגורים מלבושי
בוריאות לגרז ריבן כורים והמראה מכתבם שהוא כח כורן
הכתב שהוא לבנה ושחה ויין טריה הענף לפני אדם שהרי
להב אינה טריה כמים מרחוק כמו אור לבן כמו מיכאל וגבריאל
ועל בשרים יכסה רגליו היות כורין מכסין מראיהם אדם
ומתוך לפי שמראיהם כתרים ומשפט שרין רגלי למלאכים
המכסין מראיהם האדומים על בורים כמו כמו מיכאל וגבריאל
שמכסין בלבוש הבדים גבריאל מכל ומיכאל מחוקק אש
לבוש הבדים ואותו כמיכה רבתי מיכאל המלאכים הם שרפים

נוטה לעין הברד ולעין המים והאש · ועין הברד נוטה
לעין האויר שהוא לבן והמים נוטה לעין התכלת שהוא
ירוק ונוטה לעין החשך שב׳ חשרת מים ולא אור חשך מים
והאש לא כעין התכלת והאש הנוטה לאדמדימות כגון
כעין ספיר ועב כסא הכבוד היסוד האש והמים והאוי׳
שהוא מים ואש יברך שהוא חסד ועין הרחמים שהם ג׳
מראות. כעין התכלת וכעין האויר שהוא לבן וכעין ה
אדמדמות. עוד עין האור הנוטה ללבן הברד והאויר שהוא
לבין כנגד מדת החסד ועין הנוטה לעין אדמדמות אש
סחורה הספיר ונוטה לגבר שהאש כנגד מדת הגבורה
והדין · ועין האור הנוטה לעין ירוק כעין התכלת הנוטה
לשחרורית שב׳ חשרת מים שהוא סחורה כנגד מדת רחמ׳ ·
נראו הכסא מים ולבן ותכלת אדום שב׳ סחורה אבן
ספיר דמות כסא · לבן שב׳ כמעשה לבנת הספיר · ותכלת
שב׳ וכעצם השמים לטוהר ומה שהבאתי לך לבנת הספיר
לראיה שהכסא לבן כעין האויר והברד לא הבאתי לך ·
אלא לזכירה כלפי׳ יקדוך המלה איש חורה כל לבן וראיה
כשלשה גוונים אלו על הכסא הם מקיפים כל אחד ואחד
סביב סביב כעין הקשת. וכן מעלה עשירית שלש מראות
שהן מקיפות סביב כעין הקשת. וע״כ נקרא כמו כן כתר
ולפי שמראיהן מקיפות ומחזירות ומקורות סחורה כתר

קדומה לחכמה העליונה אחורה האחרונה לבנין יצירה
ראשונה מן הכח אל הפעל וכן אז"ל שיש שלו במחשבה
ויקדמו שאר ההויות לכן כלומ׳ אחרונים בפעל וזה סוד
ענין ראשון ואין אחרון היא החקיק הוא סבה ראשונה אל
הכל הנעלם מהכל והחקיקה הקדומה היתה כדמות נקודה
מן היקה פנימית כראיות הפנימיות ואותה החקיקה שנעשה
ממנה ה׳ ראשים והוא ראש פנימי לבנין ויצא מאותיות הקדומה
יה יוד הא יקראוה ופירשו הכל מבואר והוא כי אהו״י והד
מורה על ד׳ אותיות שבו· ועיקר אהוי את ה׳ אויר שהוא [illegible]
ראש יוד בסוף הוא גם נקודה ראשונה והוא ראש וסוף הוא
ראשון ואין אחרון כי אהוי אחרית ראשון לגבורה וגבורים
עליונים והוא אויר קדמון ונעלם מאד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי השם המיוחד הוא יוד כי השם הנעלם מן הם הוא יהו
במחשבון מהיה אשר אהיה [illegible] הגבורה נחלקים לחמשה חושך
והאחד המיוחד כנגד האמור האחר הקדמון שהוא סבה
ראשונה אל הכל ופירשו מהיה הגבורה שהיא היוד נחלקים
חמשה בראש וחמשה בסוף והוא כנגד הקדמון שאין לו תחלה
יה על הכל· ומהוי אלף יוד יוד [illegible] כי האמור הנעלם הוא
סבה ראשונה לגבורות עליונות [illegible] וכן הי [illegible] [illegible]
וזה מורה גם על [illegible] [illegible] שהסבה הראשונה בלי תחלה
בראש ובאמצע ובסוף ויצא כמספר [illegible] מן האור הנעלם

שהם כגון כתיבת קלף וכתב מעשה לך שית וכו' ויעש את החשן
מעשה חשב · וכן כל אבן שהיה במקום היה של זהב חוץ מן
השהמים שהיו משובצות והיו להם לצורים משבצות והצריך
האחד היה מימין והצריך השני היה משמאל והיה כצורת
הציצים הגדולים שבדרך כגון כתיבת קלף אחר מימין הכבוד
ואחד משמאל הכבוד הם הכרובים מיכאל וגבריאל מיכאל מימין
וגבריאל משמאל של הכרובי' כבודו יתברך מימין ומשמאל —
ולמעלה ולמטה · ומה מיכאל וגבריאל שהם הגדולים
שבשרפים ועליהם אחר שרפים שעומדים ממעל לו · וכמו
הכבוד להם אחר הכבוד מעשה חרש במעשיו פתוחי וכו'
המעלה כמו בהם בשורות הגלויות בשני שורי בית המקד'
קיומה לב' מדב טפח אורך רבועה למעלה טוב בלב' כתבות
חקק יה השם עמודי בלב כליות חכמה כתבות החכמה
הרי כליות יועצות ומשלחים ואין יודע ואין משיג · ואילו
הכתבים כב' אותיות כתבו והכתבים אותם שחקוקים
הסתרים הם כל לב' כתבות והם סתרים ראוי שהם העליונים
לא ידענום וידיעה עליה · ובכליות אלו כליי כל אחד המעלה
חקוקים אלו כתות נכרתים והיו עומדים לשורת מן הטור
אל המעלה היו עומדים וחקוקים כל טור וטור חקוק ושם כבד
מעלה ומעלה כפי גודל המעלה כן התורה חקוקה בטור
המעלה ומעט שהראשונה עליונה במחשבה והיתה חקוקה

126.

ובהשלים העשרה הרחיב והחזיר י״א שהוא ראשון והא־ן
אחרון. והנה א׳ אחד עשר הקדמון ברא עשרה וכן ה׳ י״א
הכל טובה אחת ופרצוף אחד. שלש הספין אשר בספורין
אחת אשר תהיה כנגד אחרות. שלשה עשרות הראשונות.
שהם שלשה אוירים
נשלם
כמויים׳׳
תשלח
ר

אפר חיי ישלם

ישלח יד בריחה — להשיג עבירה
וירוח [illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] ״